NOBILIS, CLARISSIMI AC probatissimi Philosophi & Medici, Dn. AVREOLI PHILIPPI THEOPHRASTI BOMBAST, AB HOHENHEIM, DICTI PARACELSI,

Operum Medico-Chimicorum SIVE PARADOXORVM,

Tomus Genuinus Vndecimus,

E Philosophicis vero Quartus, continens Astronomiam Magnam cum Artibus incertis, transmutationibus Metallorum, Magicis aduersus morbos figuris, & planetarum sigillis.

Recenter Latine factus, & in vsum Asseclarum Nouæ & Veteris Philosophiæ foras datus,

A Collegio Musarum Palthenianarum in Nobili Francofurto.

ANNO M. DC. V.

ELENCHVS OMNIVM LIBRORVM IN VNDECIMA PARTE OPERUM Paracelsi contentorum.

I.

)( )( )(2:

Effigies Theophrasti Bombast dicti Paracelsi.

EHEM MOME.

SI foret Auctori concessa facundia Lingua,
Vidissent PHYSICVM *secula nulla parem?*
*Verba age flo*RE CARENT: *& melle: sed vndiq;* R*erum*
Mel RE*dolet*, R*erum flo*RE RE*fragrat Opus*.
Eloquium tulit ipse Deus, Natura negauit.
Quod non, cur poscis Zoile, Tantus habet.

L. P.

EXPLI-

EXPLICATIO TOTIVS ASTRONOMIÆ DOCT. THEOPHR. HOHENHEMII.

PRÆFATIO

DOCT. THEOPHRASTI PARACELSI IN SCIENTIAM Astronomicam.

SI de Aſtronomia, qualiſnam ſcientia ſit, quidue contineat, ex fundamento ac prima quaſi origine diſſerendum ſit, cum artium omnium nobiliſſima habeatur, & ſola illius gnati Sapientes vocentur, ſecundum vniuerſas ſuas ſpecies ipſam deſcribi, vtique neceſſarium eſt. Vſque adeo enim lacera, ac ex limitibus ſuis euulſa illa eſt, vt iam cognoſcibilis prope nulli ſit. Species namque ſeptem continet, quæ ſingulæ iunctæ, Aſtronomiam integram cõſtituunt, vnde quilibet admirando modo, præterita, præſentia & futura, quid item Naturaliter vel Supernaturaliter in mundo ab hominibus fiat, inuenire ac iudicare poteſt. Hactenus autem a primis ſeculis vſque ad hanc meam ætatem, ſpecies hæ omnes, quas ego propono, repudiatæ & neglectæ iacuerunt, *præter vnam Aſtrologiam, quæ ſola pro integra Aſtronomia & Mathematica cum habita tum appellata fuit.* Ceteræ ſpecies omnes omiſſæ fuerunt. Nec vero omiſſæ tantum, verum etiam reiectæ, contemtæ & annihilatæ fuerunt, quæ iactura theſauri maximi iure dolenda eſt. Hinc factum eſt, vt ſcientiæ illæ obliuione mergerentur, & fundamentum ipſarum penitus obliteraretur, cum tamen præcipuæ ſemper & digniſſimæ habitæ fuerint. Tales nimirum illæ fuerunt, in quibus ſumma quæque Arcana ſyderum abdita laterent, & per quas ſublimia *Secreta reuelarentur.* Hac de cauſſa iure Aſtronomi veteres, Sapientes dicti fuerant, quod ſolidam & perfectam cœli ſapientiam callerent.

Sciendum vero eſt, non in prima tantum ſpecie, *vt Aſtrologia*, quam ipſi totam Aſtronomiam iudicarunt, Aſtronomum ſinire ac ſubſiſtere, nec quicquam vlterius inueſtigare debere: ſed vt lõgius procedat, omnino opus eſſe, hoc modo. Sciat primo, Aſtra quinque eſſe ex quibus quinque Aſtrologi emergant. Eas qui omnes nouit, is Aſtronomus eſt. Aſtronomia ergo quinque ſub ſe ſpecies complectitur, & quælibet ipſius ſpecies peculiarem ſuam Aſtrologiam continet, vt ſunt *Aſtrologia Firmamenti ſeu Olympi, Aſtrologia Magiæ, Aſtrologia Diuinationum, Aſtrologia Nigromantiæ, Aſtrologia Naturæ.* Iam conſtat vobis, quinque

esse, quæ Astronomum constituant. Quinque hæc nisi vniuersa coniungantur, ibi integra nulla Astronomia, sed species pro toto traditur.

Mihi ergo constitutum est, ordinem totius Astronomiæ, prout quinque speciebus finitur, explicare, & docere, quid, & qualis quælibet sit, quod illarum inter se discrimen sit, & quomodo vniuersæ figura vna concludi debeant. Præterea etiam, qualisnam cuiuslibet sit operatio, quidque finaliter terminet, hoc est, qualis in suis operibus & virtutibus sit. Quibus subnectemus probationem, quod verę genuinæ & naturales sint, quod non sint scientiæ impostoriæ, aut inanes, aut naturæ aduersæ, quod imperiti iudicant & nugantur. Hæc vt obtineamus, deinceps iam ordo, Definitiones, Effectus & Probationes addendæ & subnectendæ sunt. Et tale quidem primum initium, ac fundamẽtum, vt diximus constituendum est, sine quo Astronomus fieri nemo potest.

Finis Proœmii.

ASTRONOMIA 7. in se Definitiones continet, quæ vocantur. — *Harum expositio sic se habet.*

ASTROLOGIA, tres in se species continens: vt	*Figuram cæli.* *Proprietates Stellarum.* *Modum particularem.*	
MAGIA, species 5. complectens: vt	*Imagines.* *Gamaheos.* *Similitudines.* *Verba.* *Herbas.*	
DIVINATIO, species 4. habens: vt	*Somnia.* *Bruta.* *Animum.* *Speculationem.*	
NIGROMANTIA species 4. habens: vt	*Berillisticam.* *Fata.* *Visiones.* *Phantasmata.*	
SIGNATVM, eius tres species.	*Chiromantia.* *Physionomia.* *Habitus.*	
INCERTAE ARTES, quarum 4. species sunt: vt	*Geomantia.* *Pyromantia.* *Hydromãtia.* *Austromãtia.*	*Imaginatio.*

MATE-

MATERIALIS. { *Globus.* *Instrumentum.* *Geometria.* *Cosmographia.* *Mathematica.* }

Figura Coeli: est scientia, docens, quæ cœli singulis momentis constitutio sit, adeoque totius firmamenti cognitionem impertiens.

Proprietates Stellarum, Scientia est, docens Essentiam & proprietatem omnium stellarum, quænam cuiuslibet natura sit.

Modus Particularis, cœli cursum exacte & præcise in vniuerso iudicio & consilio cognoscendum dat.

Imagines: sunt effigies Metallicæ vel ceree, in quas cœlestes virtutes operantur.

Gamaheos, Sunt lapides, in quos cœlestis constellatio impressa est, quique secundum artem præparati sunt.

Similitudines: Sunt figuræ cœlestes, similes iis rebus, quas referunt.

Verba aut Characteres, Sunt verba, quæ aut scripta aut dicta vim habent.

Herbæ, Sunt eæ, quæ præter suam naturam virtutes cœlestes continent.

Somnia. Hæc est operatio Astrorum in somno facta.

Bruta: Hæc est vis, quam influentia per bruta reuelat.

Animus: Sunt operationes cœlestes, in animum incidentes.

Speculatio: Quod cœlum operatur in eo, qui speculatur.

Berillistica: Sunt artes, quæ in Crystallis, vnguibus, perspicillis, speculis, &c. conspiciuntur.

Fata, Sunt operationes, fortuito incidentes, præter consuetum cursum Naturæ.

Visiones, Si spiritus aut animæ, vel alia spectra videntur.

Phantasmata, Sunt generationes, sine homine productæ, & tamen pro hominibus habentur, quorum etiam gestus imitantur.

Chiromantia, Est scientia, qua manus & pedes vna cum omnibus venis in vnum iudicium consumuntur.

Physionomia, Est scientia, de hominis facie & omnibus membris supra humeros positis, iudicium faciens.

Habitus: Est scientia, qua totum corpus in proportione & statura sua secundum artem Geometricam mensuratur.

Geomantia, Est ars, punctis vtens, sine fundamento naturali, in imaginatione posita, an fiat, vel non fiat.

Pyromantia, Eſt ſcientia, indicia ſua ex igne ſumēs fundamentoque ac certis notis carens.

Hydromantia: Eſt ars circa aquam occupata. Vim tamen maiorem non habet, quam quod Imaginatione præſtat.

Avstrimantia: Eſt ſcientia ventorum, cadens pro Imaginationis permiſſu, non pro artis ductu.

Iam cur figuram Definitionis propoſuerim, quod ſcilicet eius ſpecies ſint, & quomodo quælibet a ceteris diuerſa ſit, hoc id a me factum fine eſt, vt Aſtronomia eo fundamentalius cognoſceretur. Membrorum ergo ſunt 28. in quibus poſitæ ſunt omnes vires, intellectus, operationes, denique omnia, quæcunque Aſtra poſſunt. Suntq; ipſa Medium, per quod Aſtra operantur.

Sine Medio nulla operatio perficitur.

Initio autem octo exſiſtentium Aſtrorum mentionem feci. De quibus hoc notabitis, quod ſimile quodlibet in ſuo ſimili Medium quærat, & ſine eo nihil quicquam perficiatur. Exempli loco: Probitas per probos perficitur. Quod autem furto alienandum eſt, id per furem præſtari oportet. Probus nullus furtum facit: nec probitatem facit fur. Sic ſimile quoduis in ſuo ſimili manet ac operatur.

Aſtrum in Firmamento, quod præcipuũ. Et quæ eius ratio.

Sic nimirum in Firmamento Aſtrũ eſt, quod dominium in omnia poſſidet, in quo arcana Naturæ omnia condita ſunt. Eſtque id primum, quod operatur, trahit, & regit cetera. In hoc Aſtro animalis omnis ſcientia latet. Et velut ex terra carnem & ſanguinem habemus, animaliter ita carnis quoque Rationem, Sapientiam, Scientiamque ex his Aſtris habemus. Sunt enim illa, quæ mortali corpori talia dant & diſtribuunt, prout quiſque concipitur.

Aſtra 4. elementorũ 4 ſunt Mediũ Aſtri Firmam.

Aſtra 4. cetera in 4. conſiſtunt Elementis. Habet enim & terra ſuum Aſtrum, ſuum curſum, ordinem, nō minus ac Firmamentum, ſed ad Elementum tamen ſpecificatum. Sic & in aqua non minus ac in terra Aſtrum eſt. Similiter & in igne ac aere. Hæc cauſſa eſt, quod Aſtrum ſuperius hæc Elementorũ Aſtra pro Medio habeat, & per ea operetur, ſeu prædeſtinatas operationes perficiat. Ibi n. eſt Inclinatio, quæ auerti non poteſt. Et per Operationem illam Superiorum & Inferiorum Aſtrorum res omnes fœcundantur, & ad finem ſuum deducuntur.

Homo Aſtrum compoſitũ, & quomodo.

Sic nimirum Aſtra 8. ſunt: Supremum, & inferiora quatuor, vna cum tribus, ſupremum, vt *Operatio*, Inferiora 4. vt *Medium*. Hoc modo ſimile operatur in ſimilia. Præter hæc tamē aliud adhuc Aſtrum & Medium eſt, ſimile ſuperioribus, quod eſt compoſitum, ipſe Homo, Homo inquam, quem Aſtra genuerunt. Elementa enim partem vnam in homine cōplent, nimirũ corpus animale. Partē alterā, videlicet ſapientiam

tiam seu intellectum animalem, integrant astra. Quæ hoc loco ideo adduco, vt sciatur, in ipso etiam homine astrum esse, cuius caussa similitudo quædam & concordantia intercedat inter astra superiora & inferiora. Homo tamen simul ceteris etiam 4. subiectus est, qui in ipsum etiam aliquid regiminis habent.

Hoc modo ex astris oriuntur 4. complexiones, *Melancholia, Phlegma, Sanguis, Cholera*, non in corpore quidem, sed essentia. Et sic 5. astris homo ceu ex illis genita soboles, subiectus est. Sed hęc de astrorum conditione iam sufficiant. *Complexiones 4 vnde & vbi.*

De Compositione Humanæ Generationis.

QVandoquidem vniuersa Astronomia solius hominis caussa facta data & inuenta est: vt eandem homo quoque sciat & intelligat, operæ pretium est. Quam quæso pulcrum suaue & decorum est, si homo penitè seipsum nouit, & intelligit, quomodo interius conditus sit? Admodum enim id homini vtile est, si, quisnam & quid sit, in numerato (quod aiunt) habet, & quomodo sapientia æterna omnia moderetur, intelligit. Sic enim, quæ retinere, & quæ omittere debeat, cognoscit. Omnium ergo primum est, vt, quantum ad astrale corpus attinet, id per Astronomiam inueniatur. Vbi requiritur, vt ante omnia sciatur, vnde primus homo, ex quo nos omnes geniti sumus, ortus sit. Is autem fuit opus. Opus autem & nos vniuersi sumus. Nos opus sumus parentum nostrorum, retro vsq; ad primum hominum numerando. Iste homo alterius hominis opus nō fuit, sed Dei. Hac de caussa Euangelista Lucas de Christo tradidit, ipsum esse filium Ioseph, quod pro opere tantum habendum est. Filius enim quilibet opus est sui parētis. Ita Ioseph filius, opus fuit sui patris Heli, &c. Hoc modo quilibet filius sui parentis opus fuit, si enumeratio retro instituatur vsque ad primum hominem, Adamum, qui opus fuit Dei. Hoc iam opus quomodo factum sit, paulo altius nobis expendendum est. Factus homo est a manu Dei. Nemo ergo, nisi Deus, hominem fecit. Factus enim is est primus & vltimus. Deus ipsum etiam formauit ad imaginem suam, & nemo ipsum, nisi Deus format. Et vltimus formatus est cum primo. Fecit autem ipsum ex Massa, ex Limo, ex puluere: Quod ita intelligas. Primo, creauit Deus omnia. Postquam creata omnia fuerunt, ex creatis omnibus fecit Deus hominem. Id cognoscamus ex exemplo. Primo facti sunt colores: post hos pictor. Ita colores seu pigmenta pictorem faciunt. Exemplum aliud. Ex 60. vel 70. ingredientibus componit Medicus Medicinam vnam, & sine his coniunctis Medicina fieri non potest. Quod si ergo in mundo homo facere nihil potest, nisi totam habeat concordantiam, hoc est, integram & vniuersam mate-

Cognitio sui vtilis.

Cognitio sui vnde hauria tur.

Adam opus Dei: non Adami.

Christus filius Ioseph.

Homo factus ad imaginem Dei.

Homo factus ex luto.

Hominis Massa ex vniuersis creatis sumta.

riam ad opus requisitum: multo magis cogitandum est, ipsum etiam Deum ad opus suum, hominem scil. magnam compositionem assumsisse. Nempe ex omnibus suis creatis sumens, Massam vnam confecit, & ex massa illa hominem finxit. Cetera omnia Deus verbo suo ex nihilo fecit. Hominem a. fecit ex corpore, quod Massa seu puluis vocabatur. Eodem modo & Christo solo verbo alias ægros sanauit: alias autem cœcũ etiam addita saliua sanauit, quod solo verbo, etiam sine saliua facere potuisset. Sic tamen facere ipsi placuit. Hoc iam Massæ etiam, ex qua factus homo est, accommodari debet.

Hominis Massa fuit quintum esse rerum omnium.

Quoniam ergo homo a Deo factus est: composuit ipsum Deus ex omnib. simplicib. cœli & terræ. Nam ex omnibus, quæ Deus fecit, quintũ esse extraxit, h. e. quintum esse factum est Massa, quæ Massa vocatur microcosmus. Ex microcosmo etenim velut in pugillũ vnũ congestus est: Et homo est Microcosmus. Sic ergo minor mundus est homo, & maior mundus, est mundus, in quo homo habitat. Homo ex magni mũdi quinto esse factus est. Quintum illud esse fuit massa, & Massa facta est homo.

Quintum esse cur dicatur, & quid vere sit.

Præterea quintum esse nullum est, nisi solus homo. Vocatur a. quintum esse, quod ex 4. extractum sit, & 4. illorum essentiam retinuerit. Multa quidem alias ẽt de quinto esse prædicantur. Sed id tñ separatio quædam est, & extractio puri ab impuro, non verũ quintum esse. Et rectius arcanũ vocatur. Homo a. talis non est. Nam in extractione nihil relinquitur. In Massa a. relinquuntur 4. essentiæ incorruptæ, & 4. illas essentias Massa in se perfectas continet. Opus ergo Dei in Adamo ita perfectum est, vt Machina mundi euaserit homo, & in carnẽ & sanguinem mutata sit. Sic macrocosmus factus est Microcosmus: sic iam Microcosmus est homo: sic homo est caro & sanguis.

Arcanum quid, & vt a quinto esse differat.

Porro vniuersa mundi Machina hominẽ ambit, & in eius medio homo creaturarum omnium centrum est, quod sedulo obseruandum est. Quoniam ergo homo centrũ est, ideo externæ sphæræ & circuli omnes in centrum abeunt. Vnde cõsequitur, essentias externas versus centrum contendere, & in hoc suum terminum constituere. Propter centrum n. omnes creatæ sunt. Itaq; quia homo centrum est, essentias omnes participat seu concipit, quoniam ad centrum omnes diriguntur operationes tam exteriores quam interiores. Et veluti Sol ex sphæra sua radios in cẽtrum effundit: ita pariter Planetæ omnes a sydere operantem suam influentiam per radios ipsi imprimunt.

Ad centrũ omnia contendunt.

Dictum hactenus est, de primi hominis ortu, quod nempe ex Massa factus sit. Postea vero per generationem fieri hominem oportuit. Deinceps ergo Philosophia in partes duas dispescitur: vna in substantiam corporis

Philosophia hominis duplex.

poris ſenſibilis: altera, in ſubſtantiam corporis inſenſibilis. Senſibile factum eſt ex corpore 4. elementorum. Inſenſibile ex aſtris: quæ duo coniuncta Maſſam vnam conſtituunt. Maſſa hæc eſt ſemen, quod in patre & matre operatur. Sic homo & ſydus prolem vnam generant. Et proles ea ſequitur aſtrum, non patrem & matrem, hoc eſt, ſequitur Maſſam ex qua facta eſt. Hinc ſciat Aſtronomus, hominem eſſe Microcoſmum, eſſe totius Machinæ mundi quintum eſſe, eſſe centrum, in quod ſphæræ omnes ſuos radios effundant, eſſe illum, qui ex iſtis omnibus conceptus & genitus ſit. Dicto ergo modo in ſua eſſentia cognoſcendus eſt ſecundum generationem. Hoc enim initium Aſtronomiæ fundamenti eſt. Hoc modo ſuum ſubiectum nouiſſe Aſtronomus debet. *Homo quid ſit.*

Pro his iam cognoſcendum etiam eſt. Quomodo aſtra cum homine, & ſimul cum eodem, etiam elementa cognata ſint. In homine mors nulla eſt. Mors eſt in aſtris & elementis. quatenus vero ex illis generatus homo eſt, eatenus ex iiſdem etiam veluti hereditario mortem ſortitur. Hæc nimirum illa duo ſunt, quæ hominem iugulant. Quæ quidem eo fine indico, vt primum ac ante omnem Aſtronomiam ſciatis, vnde nam homo conſtitutus ſit. Sic poſtea etiam exploratum habebitis, quidnam elementa & ſydera in homine operentur. A patre & matre accipimus humanitatem, imaginem, carnem & ſanguinem. Corpus autem eſt elementorum: & illius ſenſus eſt firmamenti. Tales ergo nos ex patre & matre ſumus homines, corpore ex elementis, ſenſu ex aſtris. Vtraq; hęc coniugata, perfectum hominē conſtituunt. Sicut n. vir & fœmina copulātur: ita copulantur ēt aſtra cum eſſentia elementorū. Quale cō[n]iugium: talis natura prolis, & ſicut ex patre & matre homo homo eſt, parentibus ſuis ſimilis: ſic idem etiam generatio vna eſt ex aſtris & elementis, iiſdemque ſimilis. Influit ergo in hominem externi mundi inſita Natura, eſſentia ac proprietas, humana nempe Natura in hominem tanquam centrum. Nam ad centrum omnia contendunt: Et homo eſt centrum totius mūdi, inſtar eſſentiæ quintæ ex vniuerſo mundo extractus. Secundum figurā tamen mundi factus non eſt, ſed ſecundum imaginem Dei. In nulloque alias homo a mundo differt. Terra enim eſt, & in terram conuertetur. Iam ſi terra is & cinis eſt, eſt eſſentia quinta, eſt Microcoſmus, eſt centrum. In forma tamen mutatus, imaginem Dei habet. Hæc de ortu hominis hactenus dicta ſufficiant. Ex quibus cuilibet euidens eſt, quod aſtra & elementa in homine ſint, & quomodo inuicem copulētur. Hinc iam procedit Aſtronomia, quæ congenitam illam Naturam, & illius vires, eſſentiam proprietatemq; expendit. *Homo unde mortis obnoxius.* *Homo ex quib. conſtituatur.* *Homo cinis.*

Probatio Particularis in Scientiam Astrologicam.

POstquam de Generatione hominis disseruimus: deinceps etiam de eiusdem sustentatione agendum est. Hoc modo Astrologia satis probata erit: Istam hoc modo intelligite. Videtis nimirum, virtutem quandam congenitam in homine exsistere, quæ forinsecus ex sphæra externa intro in hominem attrahat. Ex eo, quod attrahitur, homo sustentatur: ex eo sanus vel æger fit, prout attraxerit. Exemplo rem docebimus. Virtus attractrix duplex est: vna corporis elementaris: altera corporis syderei. Ea fames est, ac sitis, ita intelligenda. Radii ex sphæra externa vsque ad nos penetrant. Reliquum intra nos perficitur. Sic sphæra fructum fructus suos, ex medio suæ radicis vsque ad externam locustam porrigit. Hinc iam consequitur porro, Naturam quandam (ea est *Fames & Sitis*) nobis inesse congenitam, quæ nos fructus illos edere cogat. Et ita huius sphæræ radii nos ingrediuntur. Idem similiter etiam iudicandum de pane est. Hunc sphæra terræ nobis dat, & attractrix nostra virtus illũ in nos adigit. Sic & potum ex sphæræ suæ locustis intra nos trahimus. Sciendum itaque est, per talem prædestinationem hominem ali & sustentari, ac vitam suam producere.

Attractrix vis in homine duplex.

Corporis duplicis duplex alimentum.

Ceterum cum hactenus comprehensum sit, quo pacto corpus ex radiis externis per virtutem attrahentem, quæ specie famis & sitis in nobis est, sustentetur: deinceps iam intelligendum est, corporis quoq; syderei hanc rationem & legem esse, vt necessaria sua ex sphæra externa côquirat, per famem scilicet & sitim, sydereo corpori insitam. Itaque velut in omnibus elementis corporeus cibus hominis conditus, vsque ex illis petendus est: ita Deus etiam syderi indidit Naturalem omnem scientiam, sapientiam, prudentiam, artes, denique quicquid homo animaliter & mortaliter scire debet. Et hominem hoc pacto constituit, vt is ex firmamento omnem suam scientiam hauriret, & conquireret, velut pyra decerpit ex arbore, triticumque colligit ex agro, & vuas legit de vite, &c. Hic scilicet nata est Musica, sic ars nata est Metallorum, sic Medicina, sic plantatio, sic denique, quicquid terrenum corpus requirit, id in sapientia Astrorum inuenit. Quicquid enim sapientiæ, siue bonæ siue malæ, homo habet, id ex Astris accipiat necesse est. Duæ tantum, Iustitia scilicet & sacra scriptura, immediate ex spiritu sancto procedunt.

Astra alũt corpus hominis sydereum.

In Astris iam ergo vniuersum Naturæ lumen conditum est, quod inde homo petere debet. Sicut enim cibum petit a terra, in quam natus est: ita etiam ab Astris, in quæ similiter natus est. Et hoc pacto duplex est sapientia, ad quam nascimur. Vna est animalis. De altera Christus ait:

Sapientia hominis duplex.

Ego

Ego in hoc natus sum, quasi diceret, *Ego in æternam sapientiam natus sum.* Sapientiam ergo caducam rei alii nulli impendere debemus, quam corporis necessitas requirit. Alteram sapientiam, in quam natus Christus est, discemus & impendemus ad normam verborum Christi, dicentis: *Qui sitit, veniat ad me, &c.* quasi diceret: *Per famem & sitim satiabitis vos de terra: per famem & sitim sapientiam animalem acquiretis: & per famem & sitim sapientiam etiam æternam accipietis.* In fame namque & siti virtus attractiua sita est, per quam vos nutrietis. Hac ratione triplex in nobis fames ac sitis est. Sed de eo, quo sapientia æterna attrahit, hoc loco disserere non constitui. Dicam saltem de Natura animali, vt solidius eo intelligamus, vndenam animalem rationem habeamus, quoue modo illa in nobis consistat, vt nimirum animalis & æterna eo rectius discernatur. Sapientia namque syderea coram Deo stultitia est. Vnde conuenienter admodum sapiens ille dixit, *Sapiens dominabitur Astris*, eo nimirum sensu, quod sapientia æterna gubernet animalem.

Fames ac sitis hominis triplex.

Pro his ergo sciendum est, Naturalem sapientiam corpori, & non animæ datam esse. Ea ergo quæ ad animam spectant, lumine naturæ minime polluenda sunt. Hoc enim in Natura tantum vsurpari debet. Sic per lumen naturæ artificia & opificia omnia inuenta sunt. In mansionibus enim Planetarum sunt fabri, qui fabros ceteros omnes docuerunt. Et illi quidem sunt omnium optimi, quoniam artem sibi congenitam habent. Qui si homines essent, ferrum vtiq; cuderent & tractarent vt ceram. Quod arcanum quidem mortales nondum didicerunt: discerent tamen, si de vero fonte biberent. Similiter & Latomi in Planetarum habitationibus versantur, ex quibus Latomi ceteri omnes discunt. Qui si illos recte cognoscerent, statuas suas instar imaginum ex luto factarum fingerent. Et hæc de ceteris omnibus etiam vera putanda sunt. Sapientia enim admiranda firmamentum Deus condidit, & illud nobis communem in omnibus artibus magistrum perfecit, modo verum fontem sectemur. Sic summus etiam medicus in Firmamento est, qui morbos omnes cognouit, videns etiam ea, quæ nostris oculis abscondita sunt, & peruidens omnia, quæ in herbis ac lapidibus latent. Hunc enim talem creauit Deus, vt Medicus terrenus ex illo gigneretur, & ex illo fames eius ac sitis abunde satiaretur. Ex paucis his allatis exemplis intelligere debetis ea omnia, quæ naturaliter intelligi possunt debentque.

Lumen naturæ in quibus locum habeat.

Firmamentum artium Magister.

Sed hic iam de fontibus etiam malis nonnihil docendum est. Multi etiam vulgares & rudes fabri in cœlo sunt, velut & imperiti Latomi, &

inepti Medici. Hanc vero imperitiã & inscitiam sapientia animalis ipsamet discernere potest, quæ hoc fine data est, vt bonum, & non malum, fugeretur. Potest enim illa seipsam ad verum fontem ducere. Quod si homo ad verum fontem luminis naturalis contendere recusat, & de cisternis ac sentina firmamenti bibere mauult, tunc is asinus manet. Lumen enim naturale semper ad optimum deducit. Ita sciendum est, Lumẽ Naturale gignere etiam Doctores, sapientia omni, in qua quidem animalis homo viuere debet, instructos. Docet etiam fidem, qua credamus in eum, qui ista talia creauit. Docet iustitiã, vt, quod velis tibi fieri, idem facias alteri. Et his quidem plura mandata credere aut scire animali homini opus non est. Deo enim intellectu eo sic satisfecit. Porro, quoniam Lucifer in cœlo cum suis sociis alium se fecit, quam factus erat: sciendum est, idem etiam in stellis euenire posse. Inde conceptiones etiam contrariæ fieri possunt, vt artes aduersariæ & peruersæ, & Medicina, velut ẽt scientiæ aliæ hiulcæ. Non ergo cuilibet spiritui credendum est, cum illi sint duplices. Et sicut angeli in cœlo sunt duplices, quorum alii, quales facti fuerunt, manent, alii defecerunt a suo statu: ita similiter & sydera faciunt ita & homo, Astrorum filius, si iudicio luminis Naturæ parere detrectat.

Luminis naturæ laus quanta.

Stellarum & angelorum collatio.

Homo Astrorum filius.

Notandum itaque est, scientiam Astronomiæ esse admodum necessariam, & homini sedulo cognoscendam. Ipsa namque geminos spiritus in lumine Naturæ, vel verum & falsum lumen discernere docet, velut & sacra scriptura docet discernere Deum & Diabolum, veros & falsos Propheias. &c.

Astronomia utilis & dignitas.

Vere affirmare possum, scientiam Astronomicam ingens arcanum continere, nec sine ea quicquam addisci posse: quod hac ratione confirmatus sum. Sapientia est *Æterna* & *Naturalis*. Æterna immutabilis est, & constans. Naturalis a. per mutabileq; suam conceptionem spiritũ falsum gignit. Genitus iste spiritus sapientiã æternã gubernare aggreditur instar Luciferi. Hinc iam oritur contorsio scripturæ, quolibet, prout generatus est. illam ceu nasum cereum flectente, nec vno cum altero consentiente. Quod si Astronomia per horam natiuitatis talia cognoscere, ac simul intelligere potest, qualis ipse homo Massę sit qualesue ipsum parentes genuerint, qualis homo filius sit: & denique si nihil adeo absconditum est, quod per scientiam istam Astronomicam non reueletur: quis quęso ipsam summis laudib. non extolleret? quis ipsam cõdignis Encomiis late non illustraret? Per hanc cognoscuntur illi, qui soli numerũ pseudoprophetarum adimplent, per hanc cognoscuntur etiam fallarii opificiorum, Medicinæ, denique omnium scientiarum.

Sapientia duplex est.

Olle-

Ostensum hactenus est, quo modo homo factus sit, quodq; famem ac sitim in se habeat, elementare ac sydereū corpus secundū appetitum nutriendi: deniq; quod is propendeat ad id, quod ipso cōceptionis momento ei inditum ac implantatum est. Ex isto iam consequitur virtutem eam, Naturam, proprietatemq; ac conditionem, deniq; vniuersam concordantiam ac constellationē ab Astronomo describi posse. Hoc enim modo variæ Natiuitates, tam in probis, quam improbis filiis constitutæ sunt. Quod autem per sapientiā gubernatur, id scientiæ diuinæ, non humanæ, Angelicæ non carnalis est. At qui secundum naturā viuunt, quod pleriq; omnes faciunt: hi nihil intra se absconditum habent, quod Astrologia ignoret. Et sic ad generationem hominis figura cœli erigitur, proprietates stellarum velut & modum particularem cognoscendi. De Astrologia ergo hoc iudicandum est, intelligere ac cognoscere ipsam omnem Naturam, sapientiam & sciētiam stellarum, quomodo nimirum hę suā in conceptione operationē perficiant, & animalē hominē constituant. Et Astrologus hominem ceu animal facile describere potest, propter coniunctionem talem & ingenuinā (al. genuinam) concordātiam. Quod si Astrologia ex fundamento condigne intelligeretur, & natiuitates infantum recte, ac ex solido iudicio, secundum modum influentiæ conderentur seu erigerētur: multa vtiq; mala euitarentur, quorum caussa alias constellatio est, per quam ad mortem illi contendunt.

(*CENTRUM: quomodo inclinatio hominem ingrediatur, a circulo scilicet in centrum.*)

Probatio in Scientiam Magicam.

HOc loco primum, quidnam Magica sit, docendi estis. Est a. Magica quæ virtutem cœlestem in medium cogere, & ex eo suam operationem perficere potest. Medium id est centrum. Centrum est homo. Sic ergo per hominem vis Cœlestis in hominem traduci potest, ita, vt in homine illo inueniatur operatio illa, qualem constellatio ipsa edere potest. Præterea in Magica alia adhuc operatio est, quam ea ipsa perficit, dum nimirum hanc artem vsurpat, hoc est, dum Natura syderis ipsa hoc facit, quod facere Magus debebat. Etsi vero Magus medium ipse sit, ac centrum, adeoq; operationem syderis homini per hominē perficere possit: tamen hoc etiam huic arti datum est, vt aliud medium, quod loco subiecti intelligatur, producere queat, per quod subiectū operatio illa æque perficiatur, ac per hominem, qui mediū verū est. Sic iā in Magica sciētia operationes duæ sunt: vna, quam Natura ipsa edit, proponens sibi hominem, per quem operetur, aut cui suam influentiam, siue bonam, siue malam cōmunicet, altera si subiectum sibi producit, per q operetᷓ, vt statuas, *Magica quid sit.* *Operatio Magica duplex.*

lapides, herbas, verba. Item Cometas, similitudines, Halones, & si quæ aliæ syderis supernaturales generationes sunt. Sic ergo Natura ipsa vires Magicas præparare, & per eas operationes suas perficere potest: non secus, ac si apud rudem populum miraculum aliquod fieret, quod signum sanctuario annumeretur, cum tamen Natura Magice tantum operata sit. Multa namque talia fiunt, quæ male postea intelliguntur.

Homo iur eadem cum natura facere possit.

Sed velim vos rem adhuc planius intelligere. Quicquid Natura in corpore peregrino perficere potest: id ipsum potest etiam homo, vt operationes eo adigat, quo adigi conceptio potest, vt inquam, imago, quę nec carnem nec sanguinem habet, similis sit Cometæ, vt verba & characteres suas æque, vt remedia, vires habeant. Similiter & herbas ac Gamaheos eo deducere potest, vt subiecta illa similia sint Planetis & ipsorum inquilinis, ac deniq; vniuersis firmamenti stellis. Et talia hominem præstare posse, vobis quidem admirationi non fit. Si enim verum est, quod scriptura dicit: *Vos Dii estis*: multo vtique plus ipsis astris erimus. Si filii sumus altissimi: longe etiam superiores astris erimus. Si filius patris heres est, eius etiam *Locumtenens* ac *Vicarius* erit, & in bona illius iusque ac potestatem habebit. Quanquam alicui videri possit iniquum, quod astra homini dominentur, eumq; regant ac gubernent. Sed quotnam exstiterunt homines, ex Deo & Dei loco locuti? Quot homines excitarunt mortuos, & eosdem vitæ reddiderunt? Quot cœcos sanarunt? quot mundarunt leprosos? Hæc facta omnia sunt per Deum, qui talia ipsis contulit. Quod si ipsa quoque Natura iam artem suam distribuat & conferat iis, qui ipsam quærunt, suasque vires per attractiuam virtutem impertiat: cur quæso & cuinam impossibile videatur, vt cœlestes virtutes Magus in terrenum crescens cogat, quod postea ad similitudinem syderis operetur, non minus ac illi operantur ad similitudinem Dei? Sicut enim ex Deo refecti fuerunt mortui: ita & ex natura vis & potestas illius sanctis & ad hoc electis confertur: cum inter Sanctum & Magum discrimen aliud non sit, quam quod alter per Deum, alter per Naturam operetur. Vt autem nequicquam de Astronomia aut scriberem, aut cum aliis conferrem, diu equidem me cohibui, dum quas vires & potestates cœlestis operatio haberet, expenderem, & cum hic hominum ruditatem & inscitiam, qua doctrinas omnes respuunt, conferrem. Quibus enim ipsa Astronomia cum suis speciebus cognita non est: quo pacto hi vtrumq; lumē intelligēt? Quomodo vtrosq; spirit⁹ cognoscent? Aut quis lubens conferat cum illis, qui sui syderis influxum tm̄ sequunt̄, & cum cōscientia nihil expendunt? Multi multa de Magica scientia nugantur

Homines Dii, & filii altissimi.

Sancti & Magus vt differant.

gantur,& ex mera temulentia de ipsa iudicium faciunt. Magica res sublimis est,& propter sua opera admodum ardua. Cogitandũ est de Christi verbo durabili,quo dixit: *Hoc si credideritis, plura facietis.* Christus aliquid præstitit,& tamen discipulos plura præstituros esse promisit. Quod si ergo per suam artem Natura,quoque aliquid præstat: cur nos quoque plura,quam ipsa præstare non possimus? Ipsa propter nos creata est, ideo nobis in ipsam potestas est. Sapiẽs moderatur ipsam, non ipsa sapientem. Quod si,teste scriptura,per fidem plura præstare possumus, quam ex caritate erga proximum fecit Christus: cur quæso nos plura non præstare possemus astris,cum tamen promissum id & mandatũ ad nos, non ad astra pertineat,ac nobis omnia subiecta sint? In nobis enim debet vigere sapientia ea, per quam vniuersa gubernemus, non tantum Firmamentales virtutes,sed viuentia etiam animalia,quæ tamen ipso homine longe robustiora sunt. Imperium hominis cum ad abyssum maris, tum ad firmamenti summum extenditur.

Hominis quanta sit potestas in omnia.

Ceterum vt ex lumine Naturæ porro de Magi potestate differere pergam: præ ceteris hoc quoq; sciendum est, ipsam etiam *Naturam* per se *Magam* esse. Quæ, si quid annunciatura est, prodromos & prænuncios sibi gignit, vt cometas & visiones cœli alias, de quib. hic fusius disserendum non est. Qui nam vero homo fieri vel esse Magus queat, ex sequenti exemplo discite. Nouit scil. Medicus vires omnes, quæ in herba hac vel illa conditæ sunt. Sic nouit Magus, quid in stellis conditum sit. Medicus ex herba vires extrahit, quas Remedium vocat. Illud pondere exiguum est, sed multa in se prata continet. Eodẽ modo & *Magus* multa cœli prata in exiguum lapillum cogere potest. Et is vocatur *Gamaheus*, &c. Porro sicut Medicus propinare remediũ ægroto potest, vt eo morbus expugnetur: sic in hominem vires illas etiam ingerere potest Magus, prout easdem extraxerit. Medicina quotannis renascitur. Stellæ autem suas exaltationes loco æstatis habent. Nemo autem hanc potentiam admiretur, qua vires illiusmodi deorsum in Mediũ induci ac adigi possunt. De hac re exemplum vos doceat sequens. Sol in se proprietatem aliam non habet, quam quod naturalis ac diurni luminis summus gradus sit: sed adde ei calorem. Vbi enim lux diurna: ibidem etiã calor. In calore namque lumen diurnum viget. Iam quomodo fieri potest, vt lux ista diurna vna cum sibi congenito calore deorsum per hominem in subiectum cogat, ita, vt oculi nostri eo lumine superẽtur, & sensus ipsius calorem ferre non possit? Id fit per rotunditatem crystalli, qui deinceps *Berillus* vocatur, qui splendore suo oculos nostros occæcat & incendit, aduritque. Aliter enim sol agere non potest.

Natura est Maga.

Medici & Magi collatio.

Camaheus quid.

Solis qua sit proprietas.

Quod si ergo Magus quoque virtutem stellarũ quamlibet similiter deorsum allicere, & in dispositum subiectũ cogere potest: an quæso non etiam possit idem facere imagines, ad sanitatem vel morbum ducentes, & carnem naturalẽ horsum vorsum mouentes, aut penitus mortificantes? Nam si velut ex terra, sic etiam ex cœlo oriri potest. Venenum, &c. Cur non etiam similia fiãt casu iam dicto, siue subiectum sint imagines, siue herbæ, siue lapides, siue verba? Prout enim sydus impregnationem suam habet, ita conceptio eidem correspondet. Et non ipse homo tantum talia operatur: verum Natura quoque vario sese modo exercet? Quod si id possibile est Naturæ, cur non etiam Homini? Ipsa nobis exemplo est. Sicut operatur ipsa: sic eandem nos imitari debemus. In ipsa latent scientia medica & omnia artificia: in ipsa latent omnes artes, omnes industriæ animales. Frequenter ergo euenit, vt ipsa quẽdam, præterquam quod is ex homine discit, proferat, qui artificio & industria ceteros omnes superat. Talis homo instar Cometæ nascitur. Ideo alia etiam eiusdem, quam alterius stellæ ratio est. Sic etiam fieri potest, vt Magus quoque per scientiam Magicam talem industrium hominem instar Cometæ gignere possit. *Et hæc Dei Mysteria ac Magnalia sunt. Sic cœlum Dei laudes prædicat. Sic firmamentum opera sua per Magos annuntiat. Sic quoque per Magos ex Saba & Tharsis per ascendentem Christi in Bethlehem proditur, quidnam firmamentum & cœlum in Arcanis Dei reuelet.* Sed ad probationem Magicæ hactenus dicta iam satis sint. Si quæ supersunt: de illis in practica seorsim tradetur.

Natura operationes imitari potest homo. [margin: "Natura o peraomnia imitari potest homo."]

Firmamentum est index Magnaliorũ Dei. [margin]

Probatio in scientiam Diuinationis.

PОrro fit etiam, vt Astronomia seipsam gignat, & ex seipsa Astronomicas operationes perficiat, arte & industria carentes. Hoc etsi non quidem in omnibus fiat: sæpius tamen euenit in illis, qui bonæ & probæ indolis sunt, vt qui modum exquisite seruant in cibo & potu, & honestam vitam degunt. Et veteres quidem studiose hoc operam dederunt, ne corpus ac animum suum pollucrent, quo operationes huiusmodi eo felicius in ipsis perficerentur. Et hæc Astronomia seipsam gignit: hæc seipsam ad operationes cœlestes deducit. Ista species diuinatio appellatur. Cum enim homines sine Astronomiæ cognitione huiusmodi operationes Firmamentales exercerent: miraculosi ab hominibus habiti fuerunt, quasi Dii exsisterent. De operatione hac tenendum est, cum reuelari per somnium, per animum, per speculationem & per animalia. Apud Priscos magni pretii diuinatio fuit. Nam si aliquando cõcordantia incidit, qua cœlestis operatio se cum quodam vniuit, & per ipsam operata est: tunc per ignorantiam diuinationi non crediderunt, & ob incredu-

Diuinatio quid & qualis. [margin]

credulitatem eam multi homines seducti, & multi errores inducti fuerunt. Si enim istiusmodi hominibus non creditur, & astrum fallax est, multa indecenter ponuntur, quæ alias minime fierent. Ea quidem Astronomiæ pars est, sed non est scientia, verum ex seipsa enata operatio.

Populari sermone passim ita iactari solet: *Meus hoc mihi Angelus dixit.* Hic operatio vocatur Angelus, quasi illa per Deum fieret: adeoque Angelo imputatur, quasi is inter Deum & talem hominem Medium esset, cum tamen omnis ea operatio mere cœlestis sit. Caussa autem & origo Diuinationis ita se habet. Homo corpus sydereum habet, cum externo sydere vnitum. Hæc duo inuicem confabulantur, quando sydereum corpus ab elementari non afficitur. Sic in somno, si elementare corpus quiescit, corpus sydereum in operatione sua versatur. Hinc insomnia: quæ eueniũt talia, qualia sydus ipsa operatur. Qualiter enim vel bene vel male, sydera disposita sunt: taliter etiã se habent insomnia. Multoties euenit, vt per ita dispositum sydus, & per recte natum sydereum corpus futura prædicerẽtur, quæ reuera deinde ita facta sunt. Hoc modo multa quoque remedia, ad morbos certos expugnandos, inuenta fuerunt, velut etiam abstrusi thesauri, adeoque res absconditæ etiam aliæ, vt maxime huic scientiæ nihil propemodum conferri potuerit. Futura enim omnia Firmamentum præscit, necquicquam ipsum latet tam præteritorum, quam præsentium. Tam aptum huiusmodi sydereũ corpus, si a syderibus inuenit, & sydera parata sunt: res vtriq; admirandæ manifestantur, tam præsentes, quam præteritæ. Hoc modo sæpius vetuli, & fœminæ, adeoq; alii nulla scientia imbuti, quasi p simplicitatẽ & fatuitatem vaticinati fuerunt ea, quæ euentus mira ratione vera comprobauit.

Diuinationis quæ origo sit & modus.

Diuinatio ministra sunt futura, remedia thesauri, &c.

Eodem modo multi quoque in viros doctos euaserunt, qui cum aptum & idoneum sydereum corpus nacti essent, in influentia insuper natiua sese etiam strenue exercuerunt. Quo factum est, vt tandem sui syderis inclinationem ad se attraherent velut Radios a Sole, sicut exemplum de alimentis superius adductum comprobat. Isto modo admiranda scientia, doctrina & sapientia inuenta est, sed omnis tamen animalis tantũ, non e supernis, sed ex astris tm̃ hausta. *Cœlo ita constituto, & sibi ipsi sydereũ corpus gignente, multa emergunt stupenda capita, multi Scriptores, multi Doctores, multi scripturarũ interpretes, multi Philosophi, &c.* Prout quisq, a sua constellatione fingitur. Horum scripta & doctrinæ sanctæ habendæ non sunt, etsi auctoritatem quidem singularem præ se ferant. Sydus namque ac influentia illas dederunt, Spiritus inquam Naturæ, non Dei. Operationes huiusmodi nonnunquã etiam ex animo hominis stupẽdo modo procedũt, quando homines ipsi cor suũ ac animum mutantes.

Constellationis vis quanta ad mutandos homines.

sanctis se similes præstiterunt, cum tamen tales non nisi ab Ebrio Astro facti sint. Sicut enim vinum alias homines mutat: ita mutati etiam isti sunt. Operæ ergo pretium est, Astronomiam istam recte intelligi. *Huiusmodi enim ebrii scriptores multos seducunt homines, & in Spiritu Dei velut & in lumine Naturæ errones sunt, somniorum more obuolantes.* Multa enim perferuntur ab illis, quæ tamen nec alicuius momenti sunt, nec ab aliis intelligi possunt.

Constellatio etiam bruta afficiunt. Syderis ea vis & efficacia est, vt in bruta quoque animalia suas operationes imprimat. Quicquid enim viuit, Spiritum sydereum in se continet: & vbicunque operationes sunt, ibi manifestantur, sicut de pauonibus narratur, quod, si intempestiuius clamitent, suis dominis mortem portendant. Iam vero nullus hominum moritur, nisi id per prægressos

Homo nullus moritur sine prægressis signis. prodromos aut signa præindicetur. Si enim moriturus homo est, tunc Sydus in ipso suam operationem perdit, & perditio seu amissio illa fit per signum & magnam mutationem. Sumamus exemplum de morte Christi, *vbi velum templi discissum est, & totus orbis contremuit, & Sol versus obscuratus est.* Nam astra ad mortem Christi horruerunt. Nemo itaque

Christi mortē quæ comitata sint. hominum sine prodromis moritur: & semper in Natura aliquid mouetur, ex quo hominis mors prænosci queat. Sic mortuorum saltationes visæ, luridam futuram pestem indicarunt. In domibus nonnullis interdum etiam audiuntur, qui instar hominum laborent ac operentur. Paulo post obire solent illi, qui similia opificia exercent. Erciat hoc loco homo, illa minime esse spectra, sed operationes naturales, quæ taliter in

Cælum cū homine cō patitur. hominibus per astra perficiantur. Hoc enim notatu admodum dignum est, quod astra hominibus singulariter compatianrur: siquidem talis a Deo homo conditus est, vt communi cum ipso dolore firmamentum vniuersum afficiat, ac dolori illi ex compassione sua præsagia præmittat.

Probatio Particularis in scientiam Nigromanticam.

Nigromantia pars Astronomiæ. EX partibus Astronomiæ etiam vna est, quæ Nigromantia vocatur. Ea vero hoc nomen sortita est, quod noctu potius quā interdiu exerceretur, & quod illi, qui noctū eam primi vsurparunt, ea, quæ interdiu

Cur ita dicta. fieri possunt, assumserint. Scientia hæc passim ab omnibus ceu Diabolica damnata & reiecta est, sed a solis tamen ipsius ignaris. Scientia enim

Nigrom. est ars Naturalis. hæc est Naturalis, ex astris nata. Sed ante omnia notate proprietatem

Berilli quid. Berillorum. Hi sunt, in quibus spectantur præterita præsentia, & futura. Quod nemini admirationi esse debet, ideo, quia sydus influentiæ imaginem & similitudinem in Crystallum imprimit, similē ei, de quo quæritur. Id fieri oportet per coactionem constellationis, velut in Magica traditur.

traditur. Sicut enim Solis splendor in Crystallū influit: ita Sydus quoq; deorsum in subiectum impingitur. Præterea syderibus nota sunt omnia, quæ in Natura exsistunt. Cumque Astra homini subiecta sint: potest is vtique illa in subiectum ita cogere, vt voluntati eius ipsa oblecundent. Pro scientiæ enim modo ipsa sese operatio exserit. De fide passim iactatur, ipsam plurima præstare, quod quidē a vero minime abest. Sic nanq; de ipsa etiā Christus testatur. Et prout fides operatur, euidens est, ipsam nihil esse aliud, quam robur seu efficaciam. Robur id operatur in verbo. Et verba mortuos faciunt viuos. Simili ratione quidnam in Astris est aliud, quam q per fidem Naturæ, ea vincantur? Et sicut per fidem verbo mons in mare exturbatur: ita circa fidem etiam Naturalem sciēdum est, quod per verba astra deorsum trahantur, vt operationem suā secundum nostram imaginationem perficiant. *Sapiens enim dominatur astris*, is inquam sapiens, qui virtutes illas ad sui obedientiam cogere potest. Hoc modo in *speculis, perspicillis, vitris, aquis seu vndis, & vnguibus, &c.* constituuntur visiones, pro conditione roboris & vnionis in conceptione factæ.

Fidei quæ efficacia.

Fides duplex, vt duplex etiam oratio.

Fit etiam interdum, vt transuersim (quod aiunt) vel fortuna vel infortunium incidat, ex coniunctione Astrorum, vt si quis forte aliquid inueniat, quod non quæsiuit. Demus exemplum. Finge, quendam emere domum, & in illa de nouo aliquid exstruere, adeoque hac occasione thesaurum grandem reperire. Id fit ex coniunctione Astrorum, quæ tali bene volunt. Similiter & peregrinus sæpe, ad terras 200. milliaribus distantes proficiscens, vxorem sibi cōmodam inuenit. Hunc astra eo adduxerunt. Sic fortuito casu multa passim eueniunt. Ista autem sunt scientiæ, hic sub *Fato* comprehensæ. Et eiusmodi operationes astrorum Astronomo omnino cognoscendæ sunt, vt, vbi fortuna ista vel infortunium lateat, hominibus indicet, quo eadē vel sectari, vel fugere ipsi possint. Hæc sciētia olim pretii maximi fuit. Sed qui mortuos vorant, illam damnarunt, suasque nugas orbi vendiderunt, vt nemo quicquam iam aliud, quam ipsorum fermentum Pharisaicum docere aut degustare ausit. Quos tamen hoc quoque præcipue contemtos fecerat, quod, si quæ post obitum hominis vel animæ vel spiritus apparuissent, ad illas redimendas multum operę impenderent. Hæ vero animæ vel spiritus quid sint, ita nosce. Dictum superius est, hominem habere Spiritum vel corpus sydereum, & insuper elemētare. Hæc corpora duo hominem vnum constituunt. Iam si homo moritur, corpus terræ mandatur id, quod ex Elementis natum & productum est, & putredine consumitur. Putredo hæc requirit tempus, alia quidem longius, alia breuius. Similiter autem

Nigromantia a quib. hodie damnetur.

Hominis corpus est duplex.

Corporis sydereì qua conditio post mortẽ.

& *sydereum corpus*, vt elementare, putrescere & consumi debet. *Id vero in cadauere* non manet, sed in propinquo se continet, aut in illis locis, in quibus defunctus habitare solebat, obambulat, donec suæ putrefactionis tempus præteriit. Tunc enim & corpus consumitur, & spiritus. Sydereus iste spiritus pro homine ipso habitus est ab illis, qui sydereì corporis proprietatem non intellexerunt. Et spiritus huiusmodi varii sunt, quos videmus vel non videmus, audimus vel non audimus, cum noctu, tum interdiu. Vtcunque autem appareant: ista non nisi cœlestis operatio est corporis syderei, ad nihil vulis, nisi vt ita consumatur.

De Inanimatis Theophrasti iudicium.

Sed & alia Phantasmata apparent, quæ pro hominibus habentur, quorum tamen ortum nemo exploratũ habet. Huius classis sunt *Gigantes, Nymphæ, Gnomi, Vmbragines*: quorũ quatuor generatio admodum insolita est. De his initio sciendum, *Gigantes* nõ ab hominibus descendere, velut nec *Nymphas, nec Gnomos, nec Vmbragines*. Ex Adamico progeneratione non sunt, & tamen omnino sunt homines, suis peculiaribus tamen natutis dotati. Gigantum, qui olim in terra ambularunt, ortus & obitus humanæ generationis limites excesserunt. De ortu illorum nulli cõstat. cum hominibus tamẽ conuersati & negotiati sunt, cum iisdem ederunt & vixerunt. Vt orti sunt: ita etiam interierunt. Similiter & Nymphæ in in aqua & supra eam habitarunt, sed ortum & interitum illarum nemo vidit. Gnomi etiam in cauernis montium domicilia & fornices, staturæ suæ conuenientes sibi condiderunt, & raro cubiti vnius longitudinem superarunt. Similiter & vmbragines hominibus seruierunt, & opera mirabilia exsecuti sunt. De ortu horum repetenda sunt ea, quæ docet Philosophia, nempe quod homo & sydus hominem faciant, veluti de generationibus hominum traditur. De his breuiter ita iudicandum est, generationem illam ex elementati & syderea proportione seu Massa fieri, ab homine seminata, sicut ex sua Massa ipse etiam homo factus est. Ex hoc iam sequitur, quod Massa ea etiam citra hominẽ in conceptionem vi Influentiæ abire queat. Astra enim comprimunt & imprægnant. Sed imprægnationes vt multiplices sunt: ita multiplices sunt etiam conceptiones, ac consequenter multiplices Generationes. Si enim virtus imprægnatiua Influentiæ citra hominem generat, & ex coniunctione illa Massa vna cogitur: tunc Massa illa induit eam formam, quam imago illa in suo sydere habet. Sic varia gignunt animalia, quæ in prima creatione producta non sunt. Hoc modo in firmamẽto Massę exstiterunt, quæ per operationem syderum in *Gigantes* conuersæ sunt: nonnullæ in *Nymphas*, quædam in *Gnomos*, aliquæ in *Vmbragines*: quæ postea cũ cõstellatione illa iterum interierunt. Verum quidẽ est, nos ex Adamo vniuersos descendere,

Gigantum & generatio mirabilis. Nympharum ortus, &c. interitus, &c. Gnomorũ itidem & vmbraginum.

Inanimata vt generentur.

Adamica prole non orti sunt Gigantes.

dere, & esse illos, qui vocantur homines, quorum patrē sine Astris Deus suis manib. effinxit. Nā ea vera hominis creatio est. Filii tamē Adamici vniuersum orbem minime occuparunt. Ideo terræ quædam abditæ filios Adami etiam non nouerunt, sed creaturas alias, hominibus similes, & præter Adamicæ creationis modū natas acceperūt. Nihil enim Deus inane passus est relinqui, sed admirando cōsilio abstrusas terras aliis hominibus impleuit, sicut hæc fusius de generationibus docentur. Nobis autem id satis quidem affirmato constat, quod 4. prædicta hominū genera ex sola cœlesti *Influentia* per sponte ordinatam massam ac *Sperma*, ad ea loca, in quibus habitant, prædestinata & collocata sint. Sciendum insuper & hoc est, quod 4. prænominatæ Generationes animam nō habeant, sed homines sint anima carentes, in quibus nihil æterni est, nisi fors Deo placeat animam illis infundere præter consuetum modum filiorum Adamicorū, quod penes Deum stat. Nam & illos homines, qui in abditis terris habitant, ex Adamo descendere, probari non potest: sed credibile est, ipsos post diluuium ibi natos esse, forrassis anima etiam carentes. Et sermone conueniunt cum psittacis, animæ expertes, nisi Deus vinculo coniugii ipsos copulet cum his, qui animam habent. *Inanimatorum, quæ conditio.*

De Nigromantia, tanquam Astronomiæ Specie, quam mirabiliter constellationes generent, hactenus traditum est. Iam deinceps etiam tractandum est, quomodo coniuratores circa hæc versati fuerint. Hi nimirum ex distantissimis terris, per interualla longissima fecerunt adduchi vinum, & alia plura fieri, quasi opera illa fierent hominum, nō tanquam per spectra & similitudines, sed re vera & ipso facto. Hi tali ratione ista compararunt. Astronomi nimirum non fuerunt illi, sed *Exorcistæ*. Ideo *Exorcistæ* etiam vocantur, non *Nigromantistæ*. Per corpora quidem Astrorum operati non fuerunt, sed per Diabolum, in corporibus illis conditum, hac scilicet ratione. Hominē obsideri posse, Christi testimonio constat. Idem verū etiam est de brutis. Multo ergo promtius syderei Spiritus obsideri possunt post mortem hominis, veluti etiam cetera sine sanguine hominis genita corpora, velut sunt *Onagri*, & his similia alia. Quod si, qui animā habet, obsideri potest, multo facilius obsidebitur anima carens. Et tn̄ vere nemo adhuc exploratū habet, an Vmbragines, Gigātes, Gnomi & Nymphæ animā habeant, vel nō habeant. Cū ergo generata eiusmodi obsideri possint, ex eo iā sequit̄, Spiritū malignū, illa obsidentē, voluntatē Exorcistæ pficere, quantū ipsius malitia permittit fieri in illis defunctis sydereis spiritibus, velut Onagris & similibus. Si vero Generatū illud consumitur, tūc etiam illius artificis scien- *Exorcistæ & Nigromantista ut differant.* *Onagri, &c.*

tia perit. Hæc pro planius cognoſcenda Nigromantia adduco. Circa quam quomodo ſe gerat exorciſta, ſatis hactenus oſtenſum eſt.

Probatio in ſcientiam ſignatam.

QVicquid *Natura generat, id ſecundum Eſſentiã virtutum formatur.* Quod ita intelliges. Prout animus, proprietaſque ac Natura hominis alicuius eſt: ſecundum id conſtituitur corpus. Nam idem etiam prouerbio iactatur: Quo diſtortior, eo nequior. Adamus initio creatus erat, vt nec in anima, nec corpore eius quicquam vitii hæreret. Vbi vero bonum & malum cognouit, cœpit deinceps Natura quemlibet pro ſua conſtitutione ſignare. Prius, quam ſciret Adam bonũ & malum: Deo placebat. Poſtea vero, vbi id cognouiſſet, facti hominis Deum pœnituit. Homo ergo ſub poteſtatẽ Naturæ redactus eſt, ita, vt iam Natura ipſum tractet velut florem in campo, quem ſignat, & cuilibet cognoſcendum offert. Floris inſtar, inquam, etiam homo ipſe ſignatur, vt alius ab alio diſcerni queat, velut inter ſe diſcernuntur omnes flores & creſcentia: Et cum nihil adeo in homine abſtruſum ſit, quod non reueletur: illud modis tribus fieri ſciendum eſt: vel per ſigna Naturæ, vel per proprium indicium, vel per Dei iudiciũ. Duobus poſterioribus miſſis, dicam de primo, de ſignis videlicet a Natura propoſitis. Notum eſt omnibus, quod, ſi ſemen in terram conÿciatur & abſcondatur, ſuo tempore Natura ſeminis illius abſcondita extra terrã proferat, vt quilibet manifeſto iam videat, qualenam ſemen illo loco iacuerit. Hoc reſpectu cor & ſemẽ hominis: & Natura ex illo ſemine profert corpus, vt quilibet videat, qualenam ibi cor fuerit. Et licet ingens quidem diſcrimen ſit inter herbas ſeu ligna & hominem: tamen & in homine ars illa ſatis demonſtrat & detegit.

Homo sub potestate Naturæ subiectus.

Abscondita tribus modis reuelantur.

Homines nos in hoc mundo exploramus omnia, quæ in montib. latent, per veſtigia & ſigna externa. Perueſtigamus etiã omnes proprietates herbarum & lapidum, per ipſorum ſignum ſignatũ. Eodem modo nihil quicquam etiam in homine latere poteſt, quod extrinſecus in ipſo non ſignetur. Sicut autem cognitionem ſuam habet Medicus: ita ex ſignato etiam explorat Aſtronomus. Iam vero tria ſunt, per quæ Natura hominis & cuiuſlibet creſcentis reueletur. *Chiromantia*, conſiderans extrema locuſtarum in homine, vt manus, pedes, venas & lineas ac rugas, &c. *Phyſionomia*, aſpiciens conſtitutionem faciei, & partium ad caput referendarum: *Habitus* denique, totius corporis conditionem expẽdens. Hæc tria coniungenda ſunt. Secundum tria hæc creatum quodlibet cognoſci poteſt, a *Medico* nimirum *Remedium*, ab *Aſtronomo Homo*, a *metallario metallum*, quolibet ſuum ſubiectum tractante. Talis conditio eſt matris,

[illegible] signata tres partes.

tris, quæ, quid in qualibet re lateat, manifestat. Qui vero hæc tria intelligendi ineptus est, is nullum Naturalem, vt, nec Naturalem Astronomum nec Naturalem Medicum, nec deniq; Naturalem Philosophum agere, aut quicquam arcanorum & mysteriorum Naturæ scire, aut de illis disserere potest. Fundamentum ergo in hoc positum est, quod omnia semen habeant, & in semine omnia contineantur, & fabricator ad formam Natura sit, deniq; forma ipsam essentiam rei, quæ abscondita est, prodat & reuelet. Tria ergo hæc ad Astronomiam coniunguntur, vt in conceptione dicto modo aptentur & complicentur. Vnde ipsa ēt explicatio ex Astronomia procedit, vna cum ceteris, quę sub eodem Horoscopo generantur.

Probatio in Artes incertas.

Res, quæ secundum principii fundamentum incerta est, h. e. contra naturalem ordinem pugnat, & tamen ad verũ finem contendit: eius scientia petenda est ex fide, & in fide debet versari, & denique per fidem perfici. Per fidem n. impossibilia multa operabimur. Quid vero aliud est impossibilia facere, quam incerta certa facere, & dubia stabilire, aut prę- *Fidei vis quanta & in quibus.* stare, quæ præstare non potest Natura? Multis hic videri absurdũ queat, fidem scilicet tantum posse, vt Naturam contra Naturam cogat, fortitudinem contra fortitudinem roboret, vires supra vires conferat. Itaq; hęc probatio sedulo attendenda & deducenda est. Hominem siquidem per fidem aliquid operari posse captu difficile est. Notandum a. primum est, quidnam Christus in Euangelio dicat, præstare posse in Deo seu Dei vir- *Fides fortior natura.* tute illos, qui in ipsum credunt: nempe quod *fides illa montes transponat, resuscitet mortuos, & cæcis visum reddat.* Sic ergo ipsa Natura vincitur & superatur, dum, quem mortuum vult & facit Natura, fides resuscitat, & cæco a natura visum rẽstituit. *Fides* nimirum *illa est, quæ saluos facit.*

Iam si fides illa est, quæ saluos facit: sciendum est, quidnam operetur. *Deus sola fide vincitur.* Primo fidem in Deum operatur ex Deo: Et vicissim, quod ipsa in Deum credit, Deus operatur. Nec enim Deus vlla alia machina, quam fide, vinci potest. Qui in Deum credit, is id operatur per Deum, sicut veteris & noui testamenti dicta satis declarant. *Si credis, fies saluus, fies sanus. Si credis,* inquit Christus, *me te mundare posse: iam mundus es.*

Cum ergo Deus ibi operetur, & Deo omnia possibilia sint: iam quo modo ista fiant, disquirendum vlterius minime est. In Deo enim operari, & impossibilia possibilia facere, quid id sit, indagare & scrutari satis nemo potest.

Porro credere in rem, est credere in id, quod fidem promouere potest. Sic credere, mortuos velle resuscitare, est sese dirigere ad id, quod

mortuos resuscitare potest. Hoc iã nemo, nisi solus Deus potest. *Fides ergo resuscitandi mortuos, claudos restituendi, cæcis visum reddendi, leprosos mundandi, &c.* respicere Deum, qui ista potest, debet. Eadem ratio est etiam fidei in Diabolum directæ. Nam & hinc procedunt opera, quæ Diabolus præstare potest, prout fides tua te ducit. *Fides enim unum tantum opus est, opus eius in quem creditur.* Fides, qualisnam esse debeat, satis iam notum est.

Ad artes incertas qualis fides requiratur.

Pergamus iam porro ad scientiam artium incertarum probandam. *Qui artes incertas usurpare vult, huic opus est, ut credat, non in Deum*, hoc est, *ut per Deum aut eius virtutem operetur, veluti mortuos resuscitando: sed ut credat in Astra*, a Deo condita, quod illa ex prouidentia diuina vires ac potentias eiusmodi habeant. Hoc modo qui credit, is credit naturaliter, hoc est, credit in naturale. Exemplum. Medicus credit in suam Medicinam, & recte facit. A Medicina enim sanatur æger. Huius iam fides dirigitur in Naturam, in opera Dei. *Et vult Deus, credi in Medicinam, quam sapiens non aspernabitur.* Eodem modo is quoque, *qui artes incertas usurpat, in constellationem credit. Remedium incertum est & tamen est certum.* Sic hęc quoque scientia certa est, & tamen incerta, finem dans, sed tamen ex dubio initio, cui nemo certo fidere possit vel debeat.

Fides in naturalia a Deo probatur.

Fidei in naturam qualis processus.

Iam deinceps sciendum est, quomodo fides in Naturam operetur, hoc modo. *Fides dat imaginationem. Imaginatio dat sydus: sydus dat effectum. Sic Fides in Deum, dat imaginationem in Deum: Et Deus finem seu exitum dat.* Exemplum aliud. *Fides in remedium, dat spiritum remedii: spiritus dat cognitionem remedii: remedium dat sanitatem.* Hinc ergo ceu dictum est, sequitur, Medicum constitui ex fide. Prout credit, ita ipsum promouet spiritus, spiritus Naturæ, sydus remedii. Prout creditur in Deum, ita per Deum agitur. Similiter etiam, prout fides iactatur in sydus incertum, ita *certum* id fit, nec incertum manet. Fides in Deum incerta est. Quis enim scit, quomodo consistat? Si probe consistit: bene finitur. Sic & Medicina incerta est, dum medicus sui finis seu euentus incertus est. Si bene consistit in spiritu Medicinæ, in fine bene stabit.

Fides in Deum & naturam qui incerta sit.

Incertæ res sunt, quæ in fidem ponuntur, quoniam, quomodo in fide stemus, incerti sumus. Nec os fidem stabilire potest, etsi quidem dicat, *credo, fides sita est in animo, in corde, in summa hominis scientia, ubi homo totus apud se est, ubi uniuersum eius cor una est.* Itaque si fides vera, integra & perfecta est, tũc in illa corde operatur is, in quem fides dirigitur. Incertæ ergo artes, quales sunt quatuor, per mentem & cor, hoc est, per summum hominis bonum reguntur. Rem sic accipe. Finge, sibi quendam

dam proponere, hoc videre se velle in aqua, vel illud cognoscere velle per cretam, per ignem, per aerem, &c. iam fides illius nouum sydus gignit, quod nascitur ex superioribus, in quæ ille credit. Qui enim tale quid facere vult, necesse habet, vt credat in id, in quo illud est vel esse potest. Astra a. sunt in elementis, in quæ tu fidem tuam ponis. Sic iam imaginatio & id astrum coniugio copulantur, & in fœdus vnum coeunt. Hæc copulatio caussa est generationis. Generatio caussa est operis. Opus est in eo, in quod tu credis. Nimirum si in Deum credis, per fidem illam opus tuum perficitur, etiam in eo, in quod tu credis: *vt si credas resuscitationem mortui, iam facis id: non quod in mortuum credas, sed in Deum, per Deum autem datur opus, quod fieri vel futurum credis, adeoque fit id in sepulcro, in feretro, &c.* vbi ille resuscitatur. Sic fides nimirum naturalis est in sydus: & naturaliter sydus operatur generationem, quod idem etiam naturaliter operatur ibi, vbi vis. Sydus enim te sequitur, non tu ipsum. Sic etiam per fidem in mortuum Deus mortuum adit, descendens deorsum de cœlo.

Sic iam aliud est credere in Deum, aliud credere in Diabolum, aliud credere in Naturam. Quodlibet operatur, quod potest. Deus potest omnia. Natura potest naturalia tantum. Diabolus potest, quod ipsi permittitur.

Iam Deus scit & potest omnia, quæ in cœlo & terra sunt, quæ sunt in suo regno & in inferno. Natura tantum Naturæ lumen callet, quod a Deo ipsi datum est. Diabolus instar angelorum sciens est, vt qui post DEVM omnium maxima sciunt. Permissum autem Diabolo non est facere, quod angelicum, sed quod Diabolicum sit. Sic vere in Deum credere, miracula operatur. Credere in Naturam, ingentia Naturæ lumina profert. Bene credere in Diabolum, impossibile est. Nec enim ipse bonus, sed leuis: qualis ipsius etiam fides, & illi, qui in ipsum credunt. Quod in DEVM credit, id oportet esse integrum immaculatumque: alias nihil fiet. Quod autem in Naturam credit, illud fit, prout fides est, in hoc aut illud intendens. Sed & hoc oportet esse non mancum & maculatum. Ita tota operatio procedit.

Ita ratum sit, incertas artes per fidem dirigi. Nam prout fides est, ita & illæ. Prout fides se habet: ita & imaginatio: prout imaginatio, ita & sydus. Prout sydus, ita & operatio, hoc est, incerta & dubia sunt, nec certo omnino sperari possunt. Et licet finis quidem certus sit, in initio tamen omnia sunt dubia, & ambigua,

Fides artium incertarum gubernaculum.

& incredibilia. Hic hoc vnum requiritur, vt firmiter credatur, & de nullo dubitetur: ita finis tuæ fidei respondebit. Dubitatio namq; bonum sydus non gignit: nec ea fides est, sed leuis operatio. Quis autem harum artium processus sit, vt generationes & operationes eiusmodi pro fidei tenore (quę in his artium gubernaculum est) sequantur: id peculiari suo libro traditur.

Probatio in Scientiam Cosmographicam & Geometriam Astronomicam.

Cæli & terræ cognitio quam utilis & necessaria

NEcessitas ipsa requirit, vt certa nobis notitia sit locorum, ac finium sphæræ superioris ac inferioris, h. e. eorum omnium, quę illis includunt, quæ cuiuslibet cōditio, status, situs, & mansio sit. Sic, exēpli gratia, de terra sciendum est, vbi hæ vel illæ regiones iaceant, quales sint, quam proprietatem, mores, &c. habeant. Consideratio enim diuinorum operum nobis digna est, nec in ea defatigari debemus Quod si de terra, multo magis de Firmamento Marique ac Aere inquirendum est, quo pacto omnia creata & locata sint, Sol scilicet hic, Luna illic, hoc eo, illud alio. Negari vero non potest, in aere esse loca & materias, ex quibus oriantur venti: Sciendum ergo nobis hoc quoque est. Sic loca sunt in mari, ex quibus pluuiæ oriuntur. Sic loca sunt in Terra, ex quibus proueniunt Fructus. Sic loca sunt in Firmamento, ex quibus proueniunt Influentiæ.

Hæc cum ita se habeant, multū refert nos scire, quo modo se erga nos illa, & vicissim erga sese inuicē habeant. Nam ob harum rerum propinquitatē vel distantiam, aliæ ac diuersæ operationes fiunt: Instituti ergo nostri est, hoc loco scientiam Cosmographicam & Geometriam Astronomicam explicare, quo scilicet modo credenda & cognoscenda sit. Quod enim nos pedibus ingredimur & ambulamus, artis non est. Artis est, id scire quod pedibus obire, aut digitis metire non possumus. Duo ergo sunt, Scientia & Non scientia. Non scientiæ, inueniuntur per scientias, quas nos scire Deus voluit & constituit. Hæ scientiæ etiam docent, ac inueniūt, quænam forma mundi sit, & quæ cæli; quænā ratio sit & conditio ipsius Chiromantiæ, Physionomiæ & Habitus, denique quæ omnis eius essentia & Natura sit. (*Plura de hac probatione non scripsit Auctor.*)

CONCLVSIO.

SIc ergo me operæ facturum esse pretium existimaui, si Astronomiam cum suis speciebus describens, eandem claris additu probationibus constabilirem. Indignum enim erat, eam destitui, quæ tanti apud veteres momenti & dignitatis fuit,

fuit, vt propter ingentia miracula, quæ præter omnem naturam esse videri possent, a solis Regibus & sacrorum Antistitibus olim disci & tractari soleret. Ipsa tamen tandem succedentium principum incuria tota obliterata est. Ex illorum ordine fuerunt Magi Orientales, ex Saba & Insula Tharsis, qui Christum visitantes, ipsum ex Stella Regem Iudæorum esse dinouerunt. *Prout Magica docet nosse & discernere stellas noui cæli, in quo signa ea sunt, quæ Deus quotidie producit, & de quibus Christus dixit, inquiens:* Erunt Signa in Sole, Luna, & Stellis, &c. *Hæc ad Magicam Interpretationem referenda sunt.*

Astronomia ortum suum accepit in Oriente Solis. In tribus ceteris partib. Astronomia nulla nata est. Cum mundus impleretur populis, Sapientes in centro manserunt, ceteros distribuentes, non tamen simul cum ipsis etiam sapientiam. Decreuit ergo seu defecit mundus omni sapientia, scientia, iustitia, doctrina, &c. Etsi hoc nostro seculo multi, hæc omnia ad summum ascendisse, inaniter contendant. Verus quidem est sermo Christi, qui dixit, Parentem fore contra filium, & filium contra patrem, & regnum vnum contra aliud, & charitatem in multis sopitum iri. *Hoc enim vaticinium omne completum est, nulla tamen mundi cum gloria. Et quando vnquam quæso sacra scriptura in superiore gradu fuit, quam cum linguæ loquerentur flammeæ? Quando Medicina sublimius, nisi tempore Hippocratis floruit? Quando Iustitia maiore in loco habita fuit, quam cum Cæsar pro suo filio sibi ipsi alterum eḷ di oculum passus est? Quando sapientia sublimior exstitit, quam tempore Salomonis? Sola gentium pressura ascendit, præterea nihil. (Sequitur de spiritu vertiginis, de falso viagio stellarum) Hæc eo dicta velim, vt sapientia huius mundi habeat, non de quo glorietur, sed potius se ad humilitatem submittat. Nunquam enim, quam hodie, infirmior Astronomia exstitit: cum tamen scientia oppido necessaria sit, qua carere hominem non decet. Docet enim ipsa gloriam, quam Cælum annunciat, apud hominem deprædicare, & stellarum præsigia ex operibus diuinis primi & secundi Cæli commonstrat. Per hanc scientiam Spiritus vertiginis cognoscitur, & malus a bono discernitur: Quod quidem arduum mihi videtur multos, si vellent, a seductione præseruaturum. Ex hac disci potest finis omnium scientiarum, medicinæ, metallorum, herbarum, opificiorum, denique rerum omnium exsistentiam. Ex hac cognosci etiam potest natus animus hominis. In initio huius scientiæ liberi omnes Astronomiæ adiudicabantur, vt secundum Influentiam suam discreti, a malis auocarentur, filiique communiter ita informarentur, vt ne quidem a Spiritu vertiginis sese regi paterentur, sed in via recta ambularent.*

Sic ergo hactenus, quæ nam Astronomiæ facultas & potestas sit, satis a me probatum esse autumo. Deinceps autem sequentur septem alii libri, totam Astronomiæ practicam expedientes, quomodo, scilic. qualibet species seorsum ad perfectū

Iudicium deduci & erigi possit: quibus septem libris tota Firmamentalis virtus panditur & reuelatur. Hac autem ad huius mundi capita & Magnates potius, quam plebem spectant, vt multa hoc medio auertantur, qua alias per ignorantiam multas secum ruinas trahunt. Ex Christi tamen vaticinio constat, vnum subinde alii aduersarium fore, & liuorem potius odiumque hominum, quam artes & scientias auctum iri. Itaq; Magnates sese hisce non valde aggrauabunt, sed scientia hac diuertent apud vulgares, qui sese littum oneribus euoluere studebunt. Dolendum autem comprimis est, hominem vsq; adeo seduci, vt non sectetur ea, in quibus Deo beneplacitum.

PRACTICA
IN
SCIENTIAM DIVINATIONIS.
Secundum caput probationis.

Diuinator qualis esse debeat. VT Diuinatio in practica sua recte intelligatur: hoc modo illa discenda & comprehendenda est. *Prima*, vir, qui tractat eam, phantasia extranea careat. *Secundo*, crapulæ & gulæ deditus non sit. *Tertio*, careat libidine & tetro amore fœminarum, aleæ, &c. Omnia contra dirigat eo, quo ipsum Naturale lumen spectat. Hoc modis quatuor assequetur: Insomnio, animo, speculatione, denique cognitione ceterarum personarum, siue simplicium, siue non simplicium, imo et brutorum. Non enim Diuinatoris est, insomnium sibi suscitare externa Phantasia, aut animi a iussu alieno coactione. Speculatio eius debet esse libera ab omnibus illis rebus, quæ lumini Naturæ aduersantur. Purus sit animus, somnus, speculatio, sicut de paruulis Christus inquit: *Nisi paruulorum similes fiatis, &c.* hoc est, *nisi complantata vobis sapientia exsulet, sapientiam cœlestem nunquam accipietis.* Sic hoc etiam loco, nisi extraneam sapientiam deponamus, ipsum Naturæ Lumen cum sua efficacia non acciperemus. Quisquis enim sapientiæ Diuinæ compos esse satagit, is reliqua omni sapientia carere debet. Idem iudica esse de satagente Lumen Naturæ. Duo quidem Lumina hæc, Dei & Naturæ, vna consistere facile possunt. *Lumen Dei & Naturæ non contrariantur.* Nec enim ita differunt inter se, vt vnum alterum tollat. Lumen Naturale, vires naturalis corporis gubernat secundum voluntatem Dei, in prima creatione insitam. Alterum moderatur animam, æque ad voluntatem Dei, sine quidem Luminis corporis detrimento. Sed de Lumine naturæ porro tractare, mei propositi est. Ceterum, qui per Insomnia, scientiã, sapientiã, lumenq; Naturę addiscere possidis, ita expediã. Sydus ipsum per hominem operatur, si Astralis in homine spiritus prædicta mode-

moderatione diætæ & regimini ſtudet. Exemplo eſt Daniel, & alii plures, qui ex ſomniis Naturalia prædixerunt. Taliter namq; ſpiritus ſydereus diſpoſitus fuerat. Diuinatores huiuſmodi in mũdi principio multi extiterunt. Sed ſomnia ea talem interpretationem ſortita ſunt, quaſi ꝙ alius quoque ſomniabat, idem etiam ſignificaret: quod tamen fieri nequit. Quiuis imo ad ſua ipſius ſomnia attendat. Suorum enim quiuis etiam interpres eſt, niſi fors fieret, vt conſtellatio ſimilis conſtellationi Danielis incideret, atque illæ inter ſe concordarent. Sicut enim interdum accidit, vt duo in perſona ſibi ſimiles exſiſtãt: ita fieri etiam poteſt, vt nonnulli ſibi in conſtellatione mutuo ſimiles reperiantur. *Diuinatores in mundi initio multi.*

Ioſepho, pingues & ſtrigoſos boues ſomnianti bene voluit ſydus, dum ſomnio illi Ioſephum interpretem addidit. Res ſpectabat Naturale quiddam, hoc eſt, annonæ fertilitatem, & difficultatem. Ideoque Lumen Naturæ id interpretatum eſt. Alius enim, qui alterius ſomnium interpretatur, ex ſydere id deſumit, ſicut ex ſydere ipſum etiam ſomnium oritur. Et vtrique diuinatores ſunt: Vnus inſtar Cometæ: alius inſtar interpretis. Sciendum itaq; eſt, ſomnia ideo euenire, vt ſydus ſeipſum reuelet. Illorum ergo ſedula ratio habenda eſt, quia futura præſagiunt, quæ præſcire hominem commodum eſt. Per ſomnia, multa quoque modis aliis reuelata ſunt, non tamen per ſydus, ſed per Angelum Dei: quod Ioſepho accidit cum Maria. Iam ſi cum homine in ſomno per Angelum agere Deus poteſt: poterit idem etiam Natura. Deus reuelat id animæ in ſomno, corpore quieſcente, & a ſua Phantaſia libero. Ita etiam corpus ſydereo ſuo ſpiritui ſuas vires manifeſtat. *Ioſeph, &c.* *Somnia diuina ſeu Angelica.*

Hoc modo Apocalypſeos liber reuelatus eſt, in quo nihil continetur, quod non etiam leuiſſimis in mundo hominibus arduum & miraculoſum, videri debet. Iam ſi Deus in tam abiecta, & vt videri poſſet, ludicra ſpecie, per ſomnum ſua Arcana reuelat: ipſa quoque Natura ſimili forma per ſydereum ſuum ſpiritum res ſuas manifeſtabit. Modo tamẽ prædicto non niſi per Aſtra ipſa id fit. Itaque hoc caſu practica nulla, ſed tantum Interpretatio inſtitui debet, quolibet ſeipſum explicante, aut diuinatorem alium eligente, qui Interpretationem ſuam Influentiæ ſignis accommodet. Practicæ tamen ipſius cauſſa exempla quædam cum ſuis interpretationibus, ſecundum quæ exempla ſomnia omnia explicari debent, ſubnectam, vt *Apocalypſis, &c.*

De Bouibus Ioſephi.	*Somnia luctuoſa.*
Eques Gracenſis.	*Somnia ægra.*
Somnia ludicra.	*Somnia Fortunæ.*
Somnia ſeria.	*Somnia Infortunii.*

I.

Bos in somnio, anni index.

DE bouibus Iosephi hoc tenendum est, quod quoties bos in somnio offertur, toties annus indicetur. Quæ natura eius bouis est: similis erit etiam anni. Meminimus, Diuinatorem quędam somniasse futuras diuitias. Huic constellario proposuerat 15. boues macros, & tandem vnum pinguem. Inde concludebat is, 15. boues macros ipsi datũ iri, quos saginaret, & tandem pinguefactos venderet. Interim idem 15. annis strigosa cute deformis oberrare cogebatur. Anno 16. incidit in bouem pinguem, opulentam vxorem. Cum hac vixit vno anno, & postea obiit. De pecudibus ergo, quid significent, attendi decet. De bobus iam dictum est. Pecudes minores aliæ significant anni quadrantem, quædam mensem, nonnullæ septimanam, hæ diem, illæ horam.

II.

Astralis corporis quanta potentia.

Eques Græcensis, &c. Huius interpretatio est, constellatione hominis in sua cogitatione tã magnam esse posse, vt sydereũ spiritũ in somnio alio amandare possit, sine ope corporis Elementaris. Astrale id corpus vim habet veneno inficiendi, infirmandi, distorquendi, excæcãdi occidẽdi, afflandi, & aspirandi, & verberandi, idq; vno momento: & postea ad Elementare suum corpus redeundi. Notorium namq; est, per tam fortẽ Imaginationem veteres vi Astralis corporis contra hostes suos multa huiusmodi molitos esse & præstitisse, ita vt nonnulli derepente in lecto paralytici redderentur, nulla naturali caussa concurrente. Quidam visu orbati, quidam leprosi facti, quidam penitus strangulati fuerunt. His similia mala alia multa inflicta sunt, quæ vix longo & diuturno tempore sanari iterum potuerunt. Quibus ergo Medicis huiusmodi morbi occurrunt, hi sciant, horum nihil vel Elementa vel ipsam naturam genuisse, sed hæc solius syderei corporis aliorum opera esse. Somnia a. & hæc sunt, quando hic vel ille tale quid somniat. Secundum hoc somnium alterius morbum iudica.

Item vidi fœminam Landouiæ, quæ viro suo hoc pollicebatur, &c. Interpretatio est, sydereum corpus id præstare posse. Et licet corpus quidem ac anima & spiritus sydereus simul vna non sint: Cogitatio tamen, & speculatio Imaginatione manet in illo spiritu, quantum ad Naturam. Vnde sæpius cum eiusmodi cogitationibus videntur. Quoniam ergo viri cogitatio ita constituta fuit: propterea per sydereum illum spiritum id ita effatum quoque est, & significatum per somnium, quale spiritus vnus habet aduersus alium ante consumtionem: Quod & hic factum est. Nec enim hoc saltem fieri potest: verum etiam in Mon-

Syderei spiritus mago numero vbi visi.

Montanis, in vepretis & Alpibus, huiusmodi sydereorum spirituum magnus interdum numerus visus est, qui pecora & alia læserunt, quod illorum vicinorum syderei spiritus contra hos vicinos, quorum pecora erant, odium alerent, & vindictam post mortem exsequerentur. Anima autem Imaginis Dei & ad Deum, qui illam dedit, contendit.

III.

PОrro Ludicrum etiam somnium aut permixtum offertur, cuius interpretatio in ambiguo est. Hic sciendum, in sydereo illo spiritu perfectionem non esse, sed esse tantum illusionem illius hominis, & somnium illi fors beatum vel felix. Nihil ergo hoc est, & somnium tale spiritum sydereum habet fatuum, volare conans, quo peruenire non potest. Vbi huiusmodi cogitationes sunt: ibi Imaginationes incumbunt. Primo ergo sic statim debet, huiusmodi somnia in illis fatuum amorem & phantasias volaticas, quæ ad fundamentum nō quadrant, indicare. Oportet enim eum, qui somnia huiusmodi interpretari velit, syderea ratione luminis naturalis instructum esse, nec circa phantasias rerum impossibilium, aut superbiam, &c. versari. In eiusmodi enim somniis effici nihil potest.

Somnia interim multa sunt, quæ verificantur. Vidi enim, qui per somnia thesauros inuenerint, cōiugia inierint, ad honores ascenderint. Vidi ēt, qui per illa, miseria, ærumnis, afflictioneq; obruti fuerint, prout syderū constitutio, & cuiuslibet prædestinatio, ac superiorum beneuolentia sese exhibuit. Somnia itaque curanda & non negligenda sunt.

Porro negari non potest, somnia suam habere practicam perquam syderea corpora cogantur, vt alicuius intentum reuelent. Eius practicæ ratio mira est, nec cuilibet obuia aut accepta. Facit tamen, vt per somnia quorum nonnulla sunt) sydera manifestent, quod rogatur. Fit autem, dum Imaginatio, fiducia, spes, charitas, aut persuasio sydereum spiritum adeo intuetur, vt nihil illis negare possit. Et licet precatio in Deum quidem dirigatur, non tamen est ex anima, sed ex lumine naturæ. Practica ergo illa collocata est super fundamentum Imaginationis, dilectionis, spei, exspectationis, & seriæ amicitiæ. Hic quærendus limes est.

Præter hanc, practica etiam alia est, vtens verbis & characteribus, similibusque aliis. Ea proba est. Verba namque ex cœlo nata sunt. Ideoque id, ad quod nata sunt, perficiunt. Sunt enim verba ad animam

efficacia: & sunt alia verba, efficacia ad corpus. Sic quoduis verbum ex suo cœlo, ex quo est, exit. Et licet illi, qui Apocalypsin tractant, ex Angelis habeant somnia certissima, & cum intellectus, tum solatii plenissima: hic tamen de Lumine Naturæ agitur, quod supernis istis inferius est.

Speculatio sua per se practicam habet, ea ratione, vt probe exerceatur, dum sibi aliquis perficere proponit id, quod ignorat. Rei conditio hæc est. Spiritus Astralis speculationem habet. Ex ipso speculatio perficitur. Is enim ipse speculatio est. Iam spiritui omnia explorata sunt: & de hoc saltem agitur, vt speculanti indicentur. Practica iam est, nihil ad nos pertingere nisi cum labore. Sic panem oportet arari, seminari, meti, moli, coqui ac pinsi; & horum quodlibet commodo tempore. Sic hic quoque tempus istius speculationis primo requiritur: Postea accedit labor speculationi illi conueniens. Et sicut ad frumentum & vinum, &c. commoda tempestas requiritur: sic hic etiam requiritur dilĩgẽtia & occasio, &c. quæ speculationem promoueat, sicut Sol cum pluuia, &c. semen terræ promouet.

Et semel hoc dictum velim, speculationis magnum momentum esse. Ex ea enim emanat bonum & malum. Ex speculatione oritur *Vsurarius, scortator, aleator, blasphemus, &c.* Ex eadem tamen etiam oritur, quod bonum est. Adde, sicut hæc duo ex speculatione emergunt; sic ex eadem etiam emergit Inuentio Scientiarum, siue sint Mechanicæ, siue aliæ: Similiter & Sapientia ac Intellectus. Sciendum hic est, multos quidem circa hæc speculari, velut circa Alchimiam, &c. Sed nihil inueniunt: quia Astrales Spiritus ante tempus debitum nihil discunt. Multæ quidem Scientiæ iam ante ipsis comprehensæ sunt: vnde illas facile discere possunt. Interim tamen, non omnes sunt Alchimistę, aut Medici: in quibus tamen discipulos agunt, quorum tempus perfectionis hominibus inexploratum est. Eiusmodi ergo speculatio nihil cõfert, sed inanis est. Speculari enim nemo potest, nisi quod Astralibus Spiritib. compertum & comprehensum est.

Eadem etiam ipsius *Animi ratio* est. Si quis, quod ipsi incidit, facturus est: id ipsum etiam a sydereo, quod animum instar speculationis regit, prouenit. Practica ergo animi est, vt quis mente concipiat probitatem, honestatem, veritatem, bonitatem, & in his sese obfirmet. Ita ei succedet. Animus enim noster gubernat sydus, ita, vt sydus animum sequatur, & cum eo concilietur. Sicut, si quis crocum inijcit, aquæ, aqua, vniuersa flauescit: ita cum sydere etiam comparatum est, vt instar croci illud in hominem penetret, & cum homine vniatur, homoque ita tingatur.

gatur. Sydus enim est Tinctura speculationis, animi, hoc est, vniuersorum quæ hominis sunt. Quoniam ergo Sydus Tinctura est, homo autem corpus quod tingitur: nemini id admirationi sit, quod Astrum in homine multipliciter operetur. Sic etiam peculiaria Astra sunt, quæ pecora respiciunt & regunt. Est tamen ea Influentia & constellatio alia, non talis, quæ hominem attingit.

Practica itaque est, vt homo versus astra se inclinet, cumque illis se vniat. Sic fiet, vt illa omnia ad suam essentiam muteris & cogat. Ergo de Diuinationis practica statuendum est, quod Inuentrix sit magnarum artium, scientiarum, & opificiorum. Et bonum esset, mundanos homines tale Lumen naturæ accepisse, & non intricatis phantasiis, aut studio fallendi, decipiendi, scortandi, &c. occupati, sed illis omnibus valere iussis, genuinum sydus amplecti, eidemque obsecundare, ad terreni corporis recreationem & honestatem, sine animæ & ipsius imaginis detrimento.

INTERPRETATIO
TOTIVS ASTRONOMIÆ,
Scripta a
Doctore Theophrasto Hohenhemio.

PRÆFATIO.
IN VNIVERSAM ASTRONOMIAM DOCTORIS, Theophrasti Hohenhemii.

COMMODVM *simul ac æquum me facturum existimaui, si, quis totius Astronomiæ ordo sit, & qua ratione ipsa doceri ac cognosci debeat, explicare equidem aggrederer. Nec enim hoc mihi citra caussam necessarium visum: quando quidem vniuersa scientia fœdis opinionibus tota corrupta & polluta est, vt vero genuinoque sensu iure illustrari debeat. Prout autem hæc secula sunt, non dubito, quin conatus iste & labor meus multis absurdus & inutilis obuenturus sit. Sed horum ipsorum met caussa hæc scribo, vt inscitia ac temeritas eorum in iudicando detegatur, simulque ac eadem opera demonstretur, ipsos non esse tanti, quanti se vēdităt. Quanquam id hodie admodum familiare est, vt quilibet se late iactet, & de illis ambitiose nugetur, quorum tamen magna ex parte ignarus est. Ea iam mundi cæcitas est, vt vbiuis nomen potius, quam id, quod nomen designat, sectari malit. De his Sophistis & Clamatoribus, quod nec seipsos nouerint, nec, quid tractent, sciant, nec quam artem calleant, intelligant, breui disursu,*

qualem quidem præfationis Lex feret, vobis expediam. Astronomia facultates seu Religiones in se septem continet. Quas qui non vniuersas nouit, & callet, is se ne quidem Astronomum dicat. In Religione & facultate illa quilibet maneat, in qua sese exercet. Sic Astrologus circa Astrologiam versatur. Qui Magiæ Religionem tractat, per se Magus manet: qui Diuinationem considerat, manet Diuinator: qui Nigromantiam, Nigromanticus: qui Signatum, Signator; qui Incertas artes, Incertus: qui Materiam, Materialis. Ne dicat Astrologus, Magiam non esse Astronomiam, veluti nec Diuinationem, nec Nigromantiam, nec Signatum, nec incertum, nec Materialem. Hæc enim omnia sub Astronomia comprehenduntur non minus, ac ipse Astrologus. Alia quidem est Astrologia, alia Magia, alia Diuinatio, alia Nigromantia, aliud Signatum, aliud Incertum, alia Materialis: Attamen omnia non nisi Astronomia sunt, sunt species & filiæ aut Facultates Astronomiæ, Naturales scilicet & Essentiales scientiæ Astrorum, sicut deinceps clarius docebitur. Hos omnes qui callet, Astronomus est. Qui callet duas, potior est callente vnam. Qui tres nouit, maior est sciente binas, & sic deinceps.

Porro quod Astronomus facit, id in sola Astronomia manet: Quod Magus, in Magia manet: quod Diuinator, in Diuinatione: quod Nigromantista in Nigromantia: quod Signator, in Signato: quod Incertus, in Incerto: quod Materialis, in Materiali. In suis sese limitibus quilibet contineat, & alium præ se non contemnat. Omnia enim ad Astronomiam pertinent, & ex parente vno & matre vna sorores sunt. Etsi vero sorores sint, hactenus tamen cognitionis suæ ipsæmet ignaræ fuerunt. In caussa est ipsorum stolida Genealogia, ob quam suam familiam ipsæmet non nouerunt. Quilibet ergo id agat sedulo, vt scientiam a tertius non contemnat aut rideat. Etenim dementia est, si Astrologus sex reliquas suas sorores & consanguineas rideat, aut si Magus Astrologum cognatum suum contemnat. Idem & de ceteris iudica. Multum ergo refert cognationes illas cognosci, vt aliæ ab aliis non despiciantur. Proponamus Exemplum. Ferrum artifices multi tractãt. Ex eo alius fabricat pro equis soleas, alius arma, alius seras, alius serras, alius malleos, &c. Hi iam, quales sunt inuicẽ? An non oẽs ferrum recte tractant? An nõ tractando ferro quilibet sufficiens est? An non omnes nobis vsui sunt? Omnino. Quod si ergo faber malleos cudens, eiusdem bonitatis est cum fabro armorum & solearum: Cur non & Astrum loco ferri habeamus, vt eidem ceu ferro multos artifices assignemus? Inter quos quis bonus vel nihili, optimus vel pessimus sit, ecquis vspiam affirmare possit? Quilibet enim respectu eius, cuius gratia factus est, est bonus, est verus, est integer. Quilibet suo occupatur subiecto, nec quicquam est inane, sed omnia sunt vtilia, commoda, necessaria. Ita varias Deus operas hominibus diuersis imposuit, vt in illis desudarent, atque hoc remedio flagitia, scelera, crimina, scortatio, aleatio, helluatio, &c. euitarentur, ac in solis viis domini, hoc est, in

est in Naturæ scientiis quilibet seorsum per se versaretur, ibiq; suam voluptatem captaret, alius scilicet in Astrologia, alius in Magia, alius in Diuinatione, alius in Nigromantia, &c.

Hæc ergo me caussa impulit, vt explicandam & in ordinem redigendam Astronomiam aggrederer, si forsan conatu meo id effectum dare possem, vt inutiles doctrinæ, studia, bella, & similia flagitia deinceps vitarentur, & scientiis veris ac genuinis opera impenderetur. Ipse quidam auguror annosiores, qui sunt, hoc meo secuto de opinione sua recessuros non esse. Vtinam vero saltem iuuentus eorum manibus excuti posset, ne (quod aiunt) patrisarent aut matrisarent & ipsi. Quæ enim pro sapientia huius mundi hodie effertur, vera sapientia non est, sed est stultitia coram Deo. In Lumine autem Naturæ, quæ nam summa est Sapientia, nisi sola Astronomia? Et post hanc Medicina? Ecquodnam homini ceu mortali sublimius datum donum est, quam naturalis luminis thesaurus? Isti interim clamitant aliud, & hoc summum bonum dicunt, si Tuum Meum faciam. Hoc qui callet, is hodie Luminis filius est: imo vero Pharisæus, qui aliud ore profert, quam ipso opere demonstrat. Ea iam mundi est sapientia, sed apud Deum mera maledictio. Væ enim vobis Legisperitis, væ vobis Scribis, Hypocritis, Pharisæis. Eo vero deuentum nunc malum iam est, vt gemina hæc scientia (ita loquor) vniuersum iam mundum, iuniores & adultiores promiscue occuparint. De progressu ergo Astronomiæ spes concipi nulla potest, donec anni 20. numerentur ab eo, qui ipsam reformaturus, restauraturus & renouaturus est. Quod si ergo mortales nos insania huiusmodi ad æternam damnationem ducit: fas vtique est, nos eam deserere, & Lumen Naturæ ipsum, quod Deus nullo modo repudiauit, amplecti. Interim etsi hæc quidem Astronomia nobis mortalibus pro sapientia summa sit: ad vitam tamen æternam minime ducit. Qua de caussa nec ipsam pro summa sapientia vendito hominum, sed tantum mortalium, in Lumine Naturæ.

Præter hanc sapientia alia est desuper data, extra creatum subsistens, quæ mortalem sapientiam omnem longe vincit. Sed quid vos mihi respondebitis? Pater & Lumen Naturæ, & hominem ipsum fecit. Bene isti homini, qui in Lumine illo, ad quod conditus est, ambulat: quoniam ex patre est. Sed quid præterea? Filius Lumen æternæ sapientiæ dedit homini, vt in eo ambularet. Horum iam, vtrum alterum contaminat? Qui in patre ambulat, bene ambulat. Qui in filio: & is bene. Bene in patre: bene in filio. Viuendum in vtroque est: in vno ad mortale: in altero ad æternum. Quod si pater non irascitur filio, nec filius patri, sed vtrique vnum sunt, filius in patre, pater in filio: quo quæso iure separari poterit lumen Naturæ, a lumine æterno? Vnum manet in altero. Hæc tamen interim separantur ab illo, qui hoc agit, vt Meum Tuum faciat, quique ore eloquitur, quod ipsius cor non nouit.

Donum suum cuilibet in hac terra datum est, ad quod cum prædestinatus sit, ex eo operari ipsum fas est. Donum hoc in lumine Naturæ respicit proximũ. Præter hoc sunt etiam Dona Spiritus sancti, Prophetica scilicet, & Apostolica. Illi ergo donum diuinum non habent, qui proximi bonis inhiant; Et qui hypocrisin loquuntur, dona Spiritus sancti non habent. Hoc aperte profiteor, Prophetas me aut Apostolos vidisse nullos. Vidi tamen illorum scripta, sapientiam æternam dictantia; vt hac de caussa ipsi Lumen Naturæ præferre minime possim, sed iure pro scabello pedum subiiciã. Vaticinati sunt Prophetæ, quæ nullius vnquã potuisset Astronomus. Sanarunt Apostoli tales ægros, quos nulla vnquã medicina restituere potuisset. Iam ergo qui se habet Medicus ad Apostolum: ita se habet Astronomus ad Prophetam. Quis Medicus in vitam reuocare potest mortuos? Sic quis Astronomus vaticinari, quæ Dauid potest? Medicina fallax est: non item Apostoli. Fallax est Astronomus: non etiam Propheta. De nobis ergo mortalibus tantum in Lumine Naturæ dissero, hac limitatione, quod sapientia ex Deo supra omnes sit. Astrologus quidem cæli figuram, formam, speciem & essentiam nouit. Magus Cælum nouum & vetus deorsum agere potest. Diuinator ex Astris non Consultus loquitur. Nigromanticus sydereа corpora cogit. Signator Microcosmicam constellationem callet. Incertus Moderator Imaginationem. Materialis componit. Et hæ Astronomiæ sapientiæ sunt. Quæ tamen omnes nihili sunt, si conferantur cum schola, ex quo docti facti sunt Apostoli, cum linguis loquerentur igneis. Nostra sapientia ex carne & sanguine orta non est, sed ex Astris. Sed nec Apostolorum sapientia ex carne & sanguine est, sed ex Spiritu sancto. Solius ergo Naturæ thesaurum summum hic aggrediar, Christiano meo corpori nihil temere vel addens vel detrahens. Lumen enim Naturæ a patre procedit, in quo, volente Deo ambulo citra errorem. Interim hoc minime affirmo, sapientiam summam, quæ nos ad æternum ducit, ob id deserendam & negligendam esse. Qui enim in hac terra faces in Lumine Naturæ lucent, hi per Christum, vt stellæ in æterno fulgebunt.

Hoc autem librum hunc ordine contexam. Primo de Astris docebo, quid sint. Deinde Generationem hominis explicabo. Duas has partes enumeratas sequetur distributio, Astronomiæ secundum figuram suam, in singulis facultatibus & religionibus, sufficienti explicatione, quid religio qualibet sit, addita.

His vero traditis, nedum omnia expedita erunt: Sed requirit ipsa rei necessitas, vt subnectantur etiam Probationes, quo pacto Religio qualibet in se ipsa Naturalis, vera & integra inueniatur & cognoscatur. Hic enim tuendarum Religionum præcipuum asylum situm erit, quod non sint illæ ex Diabolo, non ex malignis spiritibus, non ex superstitiosis, sed quod in ipso Naturæ Lumine fun-

data

data sint, sicut in discursu plenius comprobabitur. Ad finem descriptionis Luminis naturalis, definiam etiam de Astronomia æterna, vt eo rectius Astronomia vtraque secerni, & quæ cuiusque seorsim dignitas sit, cognosci possit. Faxit autem Deus, vt turba illa, quæ, quod suum non est, quærit, & vbi non seminauit, colligit, hoc mea vita tempore excæcetur ac obmutescat, ne vel mihi, vel illis, quos seducit, impedimento sit. Quod si turba illa balbutiret & membris suis distorqueretur, quia non loquitur, quod in corde conditum est: Vah, quam suauis demum futura vita esset? Sed quid imprecatio hæc mea, nisi inanis aer, & vmbra sine corpore? Quilibet ergo hæc mea eo legat animo, vt plura ex illis colligat, quam scripta sunt. Semen conijcitur in terram. Sed alius est, qui ipsi incrementum dat. Semen equidem vobis propono. Qui in Iulio herbas & gramina, & in messe frumentum profert, is vos ad finem ita deducat, vt ex vite optima large defluatis. Vale Monachij.

Finis præfationis Doctoris Theophrasti, vocati Paracelsi.

INTERPRETATIO DE ASTRIS *Doctor. Theophrasti Hohenhemii.*

VT ante definitionis & probationis aggressum, institutionem plenam vobis communicem, de Astris punctum peculiare hoc notate. Vniuersa mundi machina in partes diuisa duas est: nempe in corpus *visibile*, & in corpus *inuisibile*. Visibile & tangibile est corpus mundi, constans ex tribus primis, *Sulphure*, *Mercurio*, & *Sale*. Hoc iam corpus mundi est, Elementale, ipsaque Elementa id corpus sunt. Quod corpus tangibile non est, sed impalpabile, & inuisibile, est Sydus seu Firmamentum. Etsi autem Firmamentum quidem videamus esse corporeum, visibile & materiale: id tamen, quod videmus Firmamentum non est, sed ipsius corpus. Firmamentum nemo vnquam vidit: sed eius corpus, velut nec anima in homine visibilis est. In duo hæc, in corpus & Firmamentum mundus vniuersus digestus est. Porro Firmamentum duarum partium est: Vna est in cœlo, in stellis: altera est in globulo terræ. Hinc duæ Essentiæ Firmamenti exstruuntur. Peculiaris est in Firmamento cœli: & peculiaris ẽt in Firmamẽto globuli & sphæræ. Firmamentũ sphæræ globuli eius est naturæ, vt ex eo crescat, quicquid corpus Terræ, Elementorũq; dat seu cõstituit. Sic ex terra Firmamentum globuli fructus protrudit, quod sine Firmamento

Mundi partes duæ sunt.

Mundus corporeus constat ex trib. primis.

Firmamentum nemo vidit, & quid sit.

Firmamentum duplex est natura.

minime fieret. Eadem pariter ratio est rerum omnium, ex terra nascentium. Alterum Firmamentum in cœlo, peculiarem suam operatinem habet, hoc est, ad solum hominem attinet. Etsi vero vtraque Sydera *Superius* & *Inferius*, inuicem copulata, coniugataque & vnita sint, ac vna currunt: hoc tamen ipsorum discrimen est, quod Sydus superius sensus, & inferius crescentia gubernet, hoc est, superius constituit intellectum Animalem: inferius autem crescentia, ex sphæra prodenutia.

Ceterum præter iam dicta, de Firmamento globuli nihil differam, nisi de fructibus tantum & eius crescentibus. Hæc enim ipsius Philosophia est. De sensifico autem sydere talia proferam, vt ex illis sciamus, ipsum quoque hominem in se diuisum esse: Nempe in *Corpus globuli*, & in *Corpus sensuum*, hoc est, in corpus visibile & palpabile, & in corpus inuisibile, impalpabile: vel in corpus Elementare trium primorum, Salis, Sulphuris, Mercurii, & in Sydereum. Quousque hominis corpus pertinet, sanguis & caro est. Quod in ipso est impalpabile, vocatur Spiritus: Hoc modo homo est Caro, Sanguis, & Spiritus. Porro Caro & Sanguis homo non est, sed in ipso exsistens Spiritus. Spiritus enim est hominis sapientia, sensus, intellectus. Et hæc sunt homo. Corpus est brutum. Præterea, Spiritus est subiectum Syderis: & corpus subiectum Spiritus. Ita regit hominem in spiritu sydus, & spiritus regit corpus in carne & sanguine. Spiritus iste mortalis est, ob id, quia non est anima. Aliud enim Anima est. Anima est supra Naturam, de qua hic non loquor, sed de eo tantum, quod in Adamo creatum Naturam attinet, carnem scilicet & sanguinem, & illum spiritum. Qui ergo non renascitur, is moritur, nec spiritus ipsum sustentare potest, sed in mortem rapitur. Sic ergo quædam est coniunctio Syderis & Hominis, & Elementorum ac Hominis. Ibi vnica coniunctio est, vnum fœdus, vt partitio aut separatio nulla inueniri queat. Hoc tamen fieri potest, vt Anima discedat & separetur, & quod ex Machina mundi natum est, deserat, & æternum sibi ascifcat. Hæc eo indico, vt sydus recte cognoscatur in supernis cœli cum sua Essentia, & in globo mundi: & vt vna probe intelligatur etiam, quomodo pars vtraque cum homine vnita sit, vt scilicet hoc modo concordantia & operatio Astri, vnius cum altero sciatur, & exploratum habeatur, quidnam externa Astra in homine faciant, & quid ea, quæ in homine sunt, in externis operentur. Verum namque est, externa Astra in hominem, & interna Astra hominis in externa operari, re & opere, hoc est, plena actione, vnum subinde in aliud. Nam quod in nobis Mars potest: idem potest homo etiam in ipso, sin

Hominis partes duæ, num.

Homo quid sit.

Spiritus hominis quis mortalis.

Anima, vt separabilis.

Astra externa & interna mutuo in se agunt.

sis in viribus suis operationibus se contineat. Ita se nimirum gemina Astra mutuo habent. Nec enim minus in cœlum agunt homines, quam in hominem cœlum.

Iam deinceps differendum est de Medio, inter Astra Principalia & corpus. Astrum vnum est, quod omnia regit, in homine intellectū animalem: in brutis, sensum: in Elementis, operationem eorum. Astrū id est supremum creatum destructionis seu dissolutionis: & est in Olympo, quod sub se ista omnia habet. Huius officium est, operari in homine, operari in Elementis, operari in animalibus, & horum sensus ac animum vertere ac mutare. Hoc iam sine Medio aliquo præstare nequit. Medium hoc & ipsum est ac esse oportet Astrum, situm in illis, in quæ supremum operatur. Per hoc Medium editur Effectus, in substantiam & corpus. Rem intelligamus ex exemplo. Si in hominem operari Mars debet, facere id non potest sine Medio, quod Materiale Astrum sit. Per hoc postmodum Mars operatur. Sic si superius Astrum in psittacum acturum est, opus est, vt in psittaco Astrum tanquam Medium sit, per quod superius operetur. Hinc iam patet, Astrum quoddam esse in homine, esse in auibus, esse in omnibus animalibus. Et quicquid hæc faciunt, faciunt impulsu superioris Influentiæ, per cōstellationem acceptæ, & inæqualem concordantiam directæ.

Astri summi qua natura & officium.

Medium quid.

Præterea simile Astrum etiam in Elementis, velut in terra, est, idque efficax. Illud Astrum Impressionem concipit ex superiori, & postea per seipsum operatur in terra, ita, vt ex terra eliciatur, quicquid in ipsa consistit vel latet. Idem iudica etiam de Elemento Aquæ, & ceteris. Ideo primum est Astrologus ex Astro superiore: & alius ex Astro hominum: Est Astrologus ex Astro Elementorum, est Astrologus ex Astro animalium. Hoc modo Astrologi quatuor sunt Elementorum: duo Astrorum hominum & animalium, qui iam sex sunt: denique vnus, Astri superioris, qui septimus. Præter hos alia etiam superest Astrologia, ex Imaginatione hominis nata, reliquis omnibus superior, ac ex ordine octaua.

Astrologi & Astrologia octuplex.

Hæc velut & aliæ ab Astrologis neglecta & omissa est. Quisquis vero Astrologus haberi velit, is omnium octo cognitionem habeat. Quanquam vero nec particularium periti contemni debeant, etsi vniuersaliter minime procedatur: attamen Astrum in octo partes distributum est: Vnum est Efficax: Sex sunt subiecta: octauum ēt ipsum efficax est, & simile primo, & in nonnullis punctis primo superius seu præstantius, sicut de nouo cœlo & Firmamento deinceps clarius demonstrabitur. Fas autem est, Astronomum Olympi de ceteris etiam scire, quo

Astrologus qua cognita habere debeat.

modo Media Astra operentur, sequantur & consentiant, ne quid de superiore Astro prædicetur, cui perficiendo Astrum inferius dissentiat, & aliud, meliusve peiusve, &c. intendat.

Astronomia apud priscos valde exculta.

Hinc euidens est, Astronomiam magni semper æstimatam fuisse a priscis, a tempore diluuii vsque ad natum Christum. Omnes enim Astronomiæ species valde excultas fuisse, in propatulo est. Sub Christo autem eæ interciderunt. Et dolendum est, sub Christo intercidisse id,

Astronomia cur sub Christo defecerit.

quod pater ipsius singulari opera proposuerat hominibus, vt eo tempus tererent, & alia inutilia omitterentur, quorum tamen multa sub Christo orta auctaque, postea vniuersum mundum inundarunt. Sed, vt recte hæc intelligatis, scire vos velim, Christum æternam sapientiam docuisse, & consuluisse animæ non immerito, sed vt imago Dei ad regnum sui creatoris promoueretur, adeoque sapientia inferior negligeretur, superiore nauius culta. Etsi vero hæc hoc libro Ethnice scribam, qui tamen Christianum me profiteor: Ethnicus tamen gaudere potest in patre, qui contra filium non est, vt nec Ethnicus est, si in dicto Naturæ lumine ambulat. Sapientia tamen interim Christi, vniuersa Naturæ sapientia melior est. Adeoque hoc ipse fateor, Prophetam vnum certius ac vna hora plus veritatis loqui, quam multis annis Astronomi oēs: & Apostolum vnum Magis omnibus in veritate longe præstantiorem exsistere. Quid enim resistere possit scholæ illi, quæ ignitis linguis loquitur? Sed tamen, vtut hæc se habeant, sub Christo secta surrexit quædam, sapientiæ æternæ specie sese venditans; quam etsi minime calleret,

Astronomia a quibus oppressa.

præ valuit tamen, & late eminuit. Hæc inquam Secta nobilem Astronomiæ scientiā abscidit, & locum eius occupauit, non aliter ac stercus equinum occupat locum pomi. Hinc factum est, vt progressu temporis non solum æternæ sapientiæ fundamentum & Lumen, verum ipsa quoque vera Astronomia obliteraretur, vniuersumque Naturæ lumen corrumperetur tandem & obscuraretur. Hoc nimirum illud dolēdum malum & peccatum est. Væ autem eis, qui in Spiritum sanctum peccant, quod faciunt illi, de quibus hic queror. Fateor autem melius esse loqui, ex Deo, quam ex Astronomia: melius esse sanare ex Deo, quam per herbas, melius esse, concionari ex Deo, quam Pseudoprophetis, quod peccatum in Spiritum sanctum est. Quod enim ex Deo est, mancum non est, sed (vt dicitur) pedes ac manus habet. Quod ex Natura est, plerunque est verminosum & corruptum. Non tamen omnia per Deum. Sed quædam etiam per Naturam. Non omnia per Naturam, sed quædam etiam per Deum. Si Magi, si Astronomi, si Signati, si Nigromantici, si Incerti, si Diuinatores, defectus suis scientiis

Pro-

Prophetas, Apostolos, ipsum præcipue Christum sectati sunt: eequis q̃so vitio id ipsis dabit, quod a minori ad maius, a Natura ad Christum aspirarint? Sed tamen hoc dolendum est, quod ipsi nec ad scholam illam, in qua flammeis linguis loquerentur, penetrarint: & tamen iuxta quoque ipsum Naturæ lumen perdiderint. Hinc factum, vt illi iam vtriusq; sapientiæ ad summum osores sint.

Corpus a globo: intellectus ab Astro.

De Astris ergo hoc trado, esse illa, q̃ oẽm animalem intellectũ conferãt sicut corpus a Globulo: ita intellectus ab Astro. Vnum sine altero esse nequit. Fateri autem etiam cogor, quod patrem facti hominis, quem filius regenerat, pœnituerit. Consultius ergo est, continere se cum filio, quam cum patre: & tamen patris lumen minime deserendum est. Pater enim filio aduersarius non est, nec filius patri: Væ tamẽ illi, qui in Spiritum sanctum peccat. Sed & hoc agnosco, hominem esse puluerem. Nam sumtus ex Elementis est. Quid Elementa sunt? Nihil. Quid est Homo? Nihil. Fas ergo est, sectari non id, quod nihil est: Sed id, quod est aliquid. Attamen cum miracula Dei cognoscenda sint: me in illis laborare, æquum est. Data namque sunt Dona Prophetis: Data sunt Dona Apostolis: Data Dona Sanctis. Sic etiam data sunt Dona *Medicis*, ac *Astronomis*, omnia per Deum, ex Deo. Quicquid prædestinatum est *Prophetis* & *Apostolis*, succedet. Quicquid prædestinatum est *Astronomia & Medicina*, succedat & ipsum: omne tamen per Deum, & ipsius opera. Non omnia æternum: non omnia Naturam. Quodlibet suum spectat. Itaque, quod hominem, animalem, seu corpus ex Elementis, & Sapientiam ab Astris habere dico, id re ipsa verum est. Et cum homo, qualis initio informatus est, maneat: ideo talem ipsum describo, nullam hoc loco mentionem nouæ generationis faciens. Quod si generatio vetus & noua vna consistere non possent: vtique nec illam describerem, sed vana omnia censerem. Interim, quod, qui Christianus sum, Ethnicum tractem: si patri & filio inter se conuenit, & vnus in altero est, litem, spero, nec hæc res vlli motura est. Quod si non obstaret secta illa, quæ Lumen Christi simul cum Lumine Naturæ obscurauit, & intra duas sellas nos residere fecit: magna pol alacritate ad hæc scribenda aliquis accingi posset. Interim tamen si Renouatio mundi instabit: verificabitur demum dictum ab æterna virgine pronunciatum: *Esurientes impleuit bonis, & diuites dimisit inanes.*

Homo cum puluis.

Luc. 1.

Finis ortus & considerationis Astrorum, Doctoris Theophrasti Hohenhemii.

De Massa & Materia, ex qua homo factus est.

QVi fiat, vt caussæ externæ adeo potentes in homine sint: ratio iam subnectenda est. Sciendum est initio, condidisse Deum creata omnia in cœlo & terra, diem & noctem, omnia Elementa, omnia animalia. His omnibus creatis: fecit tandem Deus hominem. Hic in creatione duo notanda sunt. Primo, omnia condita esse ex Nihilo, per solum verbum, præter solum hominem, quem ex Aliquo Deus condidit, nimirum ex Massa, quę corpus, & substantia, vel Aliquid fuit. De hac Massa, quid sit, breuiter disquiremus.

Homo vltima creatura.

Homo solus ex aliquo creatus.

Quoniam Deus ex illis rebus sumsit corpus (ex quo hominē condidit) quod ex Nihilo in Aliquid creauit: Massa ea Extractum fuit creaturarum omnium in cœlo & Terra: quasi quis ex corpore extraheret animam aut spiritum, & spiritum illum aut corpus sumeret. *Exemplum.* Homo constat ex carne & sanguine, & præterea ex anima, quæ homo est, primis illis longe subtiliori. Hoc modo ex omnibus creaturis, omnibus Elementis, omnibus Astris in Cœlo & Terra, omnibus proprietatibus, Essentiis, Naturis, &c. extractum est id, quod omniū subtilissimum & præstantissimum fuit, & in vnam massam coadunatum est. Ex hac Massa postmodum factus homo est. Hinc iam Homo est Microcosmus seu paruus mundus, ideo, quia Extractum est omnium stellarū, Planetarumq; totius Firmamenti, terrę, Elementorum: adeoq; ipsorum Quinta Essentia est. Quatuor enim Elementa vniuersus mundus sunt: Et ex illis homo constitutus est. In numero ergo Quintus est, hoc est, Quinta Essentia, extra Elementa quatuor, ex quibus ceu nucleus extractus est. Inter Macrocosmum autem & Microcosmū, vel inter Elementa & Quintam Essentiam hoc saltē discrimen intercedit, quod hominis alia sit forma, imago, species & substantia. Nā in homine Terra est caro: A qua est sanguis: Ignis est calor ipsius: Aer est Balsamus. Ipsæ quidē proprietates mutatæ non sunt, sed substantia tantum corporis. Ideo Homo Homo est, non mundus, ex mundo tamen factus, factus ad similitudinē non mundi, sed Dei. Mundi tamen oēs proprietates in se homo cōtinet. Vnde recte scriptura inquit: Puluis & cinis sumus, & in cinerē reuertemur, h.e. Etsi homo quidem secundum imaginē Dei conditus sit, & sanguinē ac carnē habeat, nec mundi instar sit, sed mundo plus sit, & mundū gubernet: nihilominus tamen is terra est, est puluis, est cinis. Et hoc probe considerare debet, ne a figura sua se seduci patiatur, sed cogitet, quis fuerit, quis iam sit, & quid denuo futurus sit. Ita-

Massa quid & qualis.

Homo cur Microcosmus.

Homo mundi Quinta Essentia.

Microcosmi & Macrocosmi qua differentia sit.

Homo cinis.

Itaq; ad hæc exempla attẽdite. Cum homo nihil sit aliud, quam id ipsum quod erat hoc, ex quo ipse factus est, ne in imagine sua seducatur: cognitio iam huius eo facit, vt fateri is cogatur, se nihil aliud esse quam Massam, ex magno mundo extractam. Et cum talis sit, sciat sibi opus esse vt ex illo sustentetur & nutriatur. Corpus ipsius ex mundo est. Ex illo ergo mundo, ex quo est, ali quoque & nutriri debet. Panis ergo eius & potus, velut alimentum omne ex terra crescit: & magnus mundus minorem cibat alitque. Si homo ex magno mundo non esset, sed ex cœlo, tunc ex cœlo Cœlestem panem sumeret cum Angelis. Sumtus autem est ex terra, ex elementis. Ex illis ergo etiam nutriendus est. Ex qua sine magno mundo viuere non potest, sed sine eo mortuus est: ideoq; magni mundi instar puluis & cinis est. Scitum ergo iam est, ex 4. elementis hominem sustentari, & sumere ex terra cibum, ex aqua potum, ex igne calorem, ex aere spiritum. Sed hæc omnia ad solius corporis, carnis scil. & sanguinis sustentationem faciunt. Iam vero homo non tantum caro & sanguis est, sed eidem etiam inest, *Intellectus*, qui non, vt complexiones, ex elementis prouenit, sed ex astris. Ceterum Astrorum hæc conditio, est, vt animalis omnis sapiẽtia, intellectus, industria, artes deniq; omnes, hominis propriæ, in ipsis contineantur. Ex astris a. eadem homo habet. Id vocatur *Lumen Naturæ*, nimirum quicquid in lumine Naturæ homo inuenit. Rem illustremus exemplo Corpus hominis ex terra sumit suum cibum, ad quem secundũ conceptionem & concordantiã destinatus est. Hæc caussa est, cur alius hoc, alius alio cibo delectet, vnoquolibet ex terra suam voluptatẽ sugente. Idem animalia faciunt, suis corporib. insitum terræ cibum potumq; venãtia. Sicut ergo in homine proprietas est, corpus suum, h. e. carnem & sanguinem sustentandi: ita & de *Intellectu* intelligendum est, ipsum æque suo cibo ac potu familiari sustentari oportere non quidem ex elementis, cum sensus corporales non sint, sed sunt spiritus, sicut ipsa etiam astra spiritus sint. Per suum ergo spiritum homo spiritum syderis attrahit, in quo conceptus & natus est. Spiritus enim in homine æque ac corpus nutritur. Ea enim Natura homini in creatione indita est, vt, licet Diuinæ quidem imaginis consors sit, Diuino tamen cibo non alatur, sed elementali. Et diuisus is est in duas partes: *In corpus elementale*, hoc est, carnem & sanguinem, vnde & eodem etiam corpore nutriri opus habet, & in spiritum, ex spiritu syderis, vnde etiam spiritum suum ex spiritu syderis sustentare cogitur. Puluis enim & cinis terræ est, ac ipse homo. Hominis ergo ea conditio est, vt ex magno mundo cum elementis, tum astris egeat, hac de caussa, quia & ipse talis est.

Homo ex quo cõstat, ex eo nutritur.

El. e. enta 4. quomodo hominem sustentant.

Intellectus hominis ex astris: Lumen naturæ quid.

Intellectus hominis quibus nutriatur.

Hominis partes duæ.

Eua Adamo quis similis sit.

Homo post Adamum ex semine gignitur.

Semen quid in homine sit.

Generatio perfecta hominum vnde & qua fiat.

Ceterum deinceps etiam de conceptione hominis, quomodo gignatur & fiat, differendum est. Primus homo factus est ex Massa, extracta ex totius mundi Machina. Præterea ex ipso condita eius est fœmina, quæ mundi similitudine ipsi correspondet. In posterum ergo ex viro & fœmina procedit generatio omnium liberorum, omnium hominum. Porro manus Dei hominem primum fecit secundum imaginem suam admirando modo, sed in carnem tamen & sanguinem constitutum, vt iam homo sit. Deinceps vero primus homo, & ipsius fœmina Naturæ subiecti, & ex manu Dei sepositi sunt, ita, vt iam non per manum Dei miraculose homo condatur, sed per naturam. Naturæ itaq; hominis generatio mandata est, & in vnam Massam congesta, ex qua ille prodierat. Ea Massa in Natura *Semen* vocatur. Proinde sciendum est, virum tantum ac fœminam hominem iam gignere non posse, sed vna cum ipsis geminis etiam elementa, & spiritum Astrorum. Quatuor hæc hominem constituunt. Semen non est in homine, nisi quatenus elementaliter in ipsum ingreditur. Vbi in conceptione non operantur elementa, corpus nullum gignitur. Vbi non operatur Astrum nullus spiritus fit. Quidquid autem absque elementis, & spiritu Astrorum fit, id monstrum est, est Mola, est Abortus præter Naturam. Et qua ratione Deus Massam sumsit, eique vitam infudit: sic oportet compositionem procedere in æternum ex istis quatuor, & Deo, vtpote in cuius manu omnia posita sunt. Præsto autem esse opus est corpus & spiritum. Duo namque hæc hominem vnum constituunt, hoc est, homo, seu vir & fœmina, semen, quod extrinsecus aduenit, sicut & alimentum, quod intra se homo non habet, sed extrinsecus attrahit, velut & potum. Iam quæ ratio cibi ac potus est: eadem est etiam Spermatis, quod elementa extrinsecus ad corpus conferunt, tanquam Massam. Astrum per suum spiritum confert sensus. Pater & Mater, sunt externorum instrumenta, per quæ illa perficiuntur. Pro re intelligenda simile adducam. In terra nihil crescit, nisi Astra superiora suas vires conferant. Hæ vires iam quid sunt? Tantum sunt, vt vnum sine altero esse non possit, sed necessario vnum cum altero operari debeat. Hæc vt extra fiunt: sic etiam intra, in homine. Hinc iam elicitur, primum hominem mirabiliter factum esse, adeoque Dei opus exsistere. Ab eo homo Naturæ subiectus est, vt cum ipsa liberos gignat. Natura autem est mundus externus, in elementis & Astris. Iam euidens hinc est, ipsa elementa suum cursum & operationem habere: velut quotidianum suum cursum habent etiam Astra. Currunt ergo in quotidiana sua concordantia, & singulis momentis noua Natura prodit. Iam si hæc operatio, pater & mater, cum hæc concordantia in

tia in conceptionem vnam conueniunt, tunc fœtus sortitur Naturam eorum, ex quibus genitus est, nempe ex quatuor parentibus, patre, matre, Elementis, Astris. A patre quidem & matre similem Imaginem & Essentiam carnis & sanguinis. Præterea ab illorum Imaginatione, quæ Astrum hominis est, sortitur intellectum, prout concordantia & constellatio sese exhibuerit. Sic ab elementis complexionem & Naturæ qualitatem. Sic etiam ab externis Astris suum intellectum. Vtut hæc cōgrediantur, Influentia, quę fortior est ceteris, excellit in fœtu, aut mutua omnium permixtio fit. Sic homo fit Microcosmus. Pater n. & mater ex mundo facti sunt, & mundus iugiter confert ad hominis generationem. Hoc pacto corpus vnum constituitur, sed duplex natura, vnus spiritus, sed duo sensus. Postremo redit corpus ad primum corpus, & sensus ad primum sensum, moriunturq; ac intereunt; & abeunt, nec reuertuntur. Cinis enim lignum fieri denuo nō potest: nec homo ex eo, quo cinis, ad hominem reduci potest. *Imaginatio est hominis Astrum.*

Ceterum Generationem hominis huc adduximus tanquam generalem ac vniuersalem probationem totius Astronomiæ, vt ex his intelligatur, cur Astronomus hominem per astra consideret seu cognoscat, nempe quia is ex Astris est. Sicut enim quilibet filius per patrem noscitur: ita & hic. Et hæc scientia oppido vtilis est, si homo nouit, quis sit ex Cælo, ex elementis, ex patre & matre. Cognitio ex patre & matre est stirps. Cognitio ex elementis, est Medicinalis. Cognitio ex Astris, est Astronomica. Cur autem cognitiones hæ vtiles & bonæ sint, caussæ multæ prostant. Multi enim brutales sunt, qui se Angelos faciunt. Multi ex Matre loquuntur, qui se Samueles & Machabæos vocant. Multi ex terrena complexione ieiunant & orant, & se diuinos nominant. Multi ea tractant, quæ talia non sunt, qualia esse dicuntur. Qui ASTRONOMVS est, is scit, quis spiritus loquatur & videatur. Et dolendum est, eos, qui inter vtrumque lumen intersidunt, ab vtroque decerpere & spoliare, vt conspicui fiant. Vtrique quidem spiritus cognoscuntur, sed tamen in spiritu alieno, quem esse non decebat. Vtut hæc se habeant, tamen homo est opus Dei: sed vnus tantum ipsius est filius, nimirum Adam. Ceteri sunt filii Naturæ, velut Lucas in sua Genealogia recenset de Iosepho, filio Heli, qui Helus filius erat MATHAT, qui MATHAT filius erat LEVI, & sic retro vsque ad Adamum, vbi nullius Dei filii mentio fit. Homo itaque est filius in Natura, nec suum genus deserit, sed naturam sequitur suorum parentum, Astrorum. Iam qui patrem & matrem Astrorum & Elementorum cognouit, velut & patrem & matrem carnis & sanguinis: is facultatem habet *Epilogus.*

differendi de fœtu illo, de eius natura, essentia, proprietate, deniq; omni conditione. Et veluti medicus simplicia omnia congerit in vnum, ex omnibus remedium vnum concinnans, quod sine numerosis illis ingredientibus compleri alias non posset: ita miraculum suum Deus multo fecit illustrius, hominem in vnam compositionem omnium elementorum & syderum concinnando, ita, vt ipsemet sit cœlum, firmamentum, elementa, deniq; omnis Natura totius mundi, in exili corpore conclusa & abscondita. Et licet ipsum etiam hominem ex nihilo facere Deus potuisset per verbum *Fiat*: placuit tamen eidem, ipsum in Naturam cõdere, & Naturę relinquere seu subiicere tanquam filium: ita tamen, vt eidem etiam Naturam subiecerit, sed tanquam patrem. Hinc manat, quod Astronomus per patrem hominis conceptionem cognoscit. Hæc ẽt caussa est, cur ex Natura homo per Medicum sanetur, tanquam pater filium suum iuuat, in foueam delapsum. Hoc modo Natura subiecta est homini tanq̃ carni & sanguini suo, tanq̃ filio suo, tanquã fructui ex se genito: In elemẽtorum quidẽ, corpore, in quo morbi subsistunt: in corpore spiritus, in quo intellectus & ratio viget: Et elemẽta quidem p Medicinam, Astra a. per suam scientiam & sapientiam. Ceterum cum sapientia hæc omnis coram Deo nihil sit, sed Diuina sapientia omnibus præemineat: ideo nomina sapientiæ diuersa sunt. Quæ sapientia ex natura est, animalis vocatur, quia mortalis est: Quæ ex Deo, nominatur ęterna, quia mortis expers est. Hæ duæ partes ita mihi pertractandæ videbantur prius, quam de ipsa Astronomia commentarer, vt ex vniuersalibus illis probationibus fundamentum omne eo plenius excerpi posset.

Finis generationis hominum.

Hi sunt numeri, Religiones ac facultates totius Astronomiæ, quæ naturaliter & artificiose tractantur. His nec plures, nec pauciores sunt, ac consistunt in lumine Naturæ, essentialiter & spiritualiter. Nomina autem ac discrimina earum hæc sunt.	*I. Astrologia.* *II. Magia.* *III. Diuinatio.* *IV. Nigromantia.* *V. Signatum.* *VI. Artes Incertæ.* *VII. Manualis.*	*Quid in qualibet religione tractetur, & quid ipsa sit, in sequentibus inquire.*

ASTRO-

ASTROLOGIA, Scientia hæc docet ac tractat de toto Firmamento, quomodo se id cum terra & homine secundum naturalem & primæuum ordinem habeat; & quæ enim hominis, terræ & Astrorum cognatio sit. I.

MAGIA, Scientia hæc cælum cum viribus suis deorsum in lapides, herbas & verba, &c. ducit ac cogit: docet etiam mutationem vnius in aliud, velut & cognitionem Astrorum supernaturaliũ, Cometarũ, &c. quæ illorum significatio sit. II.

DIVINATIO, Scientia hæc citra institutionem cælitus homini data est, ita vt loqui ille sciat de futuris, præsentibus & præteritis, quorum tamen nullum per se exploratum habet, nec quicquam de illis aliud loquitur, quam quod cælum ipsi imprimit. Hæc omnium maxime apud homines simplices visitur. III.

NIGROMANTIA. Tractat hæc de sydereis corporibus, corpore, sanguine & caractere carentibus. Hæc operatio se habet ad nigroman. icum, sicut se habet seruus ad suum dominum, quorum hic illi imperat. IV.

SIGNATVM, Docet hæc scientia cognoscere Astra quodnam ipsorum cælum sit, quomodo cælum hominem in conceptione sua produxerit, eodemque modo illum constellarit. V.

ARTES INCERTAE, Hæ scientiæ fundamento & principiis suis, quibus nitantur, aut ex quibus procedant, carent, reguntúrque ab imaginatione, offerentes nouum Spiritum & nouum firmamentum, per quod operantur. VI.

MANVALIS, Scientia hæc docet confectionem instrumentorum totius Astronomiæ: & ex illa materia exprimit seu continet syderum formã, & in figuram vnam cælum & terram cogit. VII.

Plenioris intellectus gratia addimus, quot species qualibet religio habeat. hoc modo.

- *ASTROLOGIA, tres species habet, erga*
  - *Hominem.*
  - *Inferiora corpora.*
  - *Animalia.*
- *MAGIA, species 6. habet. Est enim vel*
  - *Cometarum.*
  - *Imaginum.*
  - *Gamaheorum.*
  - *Characterum.*
  - *Spectrorum.*
  - *Incantationum.*
- *DIVINATIO species 5. habet.*
  - *Somnia,*
  - *Bruta.*
  - *Animum.*
  - *Speculationem.*
  - *Phantasiam.*
- *NIGROMANTIA, cuius tres species.*
  - *Visiones Materiales, spectra.*
  - *Spiritus Astrales.*
  - *Inanimata, Phantastica corpora, id est, assumta a mortuis vel rebus.*

SIGNATVM habet species 3.	*Chiromantiam.* *Physionomiam.* *Proportionem.*
ARTES INCERTAE: quarum species 4. sunt.	*Geomantia.* *Pyromantia.* *Hydromantia.* *Ventinina.*
MANVALIS, habet species 5.	*Arithmeticam.* *Geometriam.* *Cosmographiam.* *Instrumentum.* *Spharam. (Mathematicum Instrumentum.*

Interpretatio Specierum secundum quamlibet Religionem.

ASTROLOGIA.

Prima Religio.

SCientia hæc 3. species complectitur, in quibus occupatur. Operatur enim contra hominem, contra elementa, contra animalia. Cum n. cœlum & inferiora inuicem connectantur: cœlum docet inferiora cognoscere per figuram, quæ cœlum totum repræsentat. Ex illa coniicitur proprietas inferiorum, & quod cœlum operetur in Inferioribus.

MAGIA.

COMETARVM. Species hæc supernaturalia signa omnia in cœlo cognoscere docet, ac intelligere, quidnam significent. Huius classis sunt Cometæ, Halones, Irides, & reliquæ cœli figuræ. Hæc scientia est fundata super Apocalypsin, somnia, & Christi dictum: *Erunt signa, in Sole, Luna, & Stellis, &c.* Hæc quia omnia sunt supernaturalia, ad Astrologiam non spectant, sed Magiam.

IMAGINVM. Scientia hæc cœli proprietatem effingit & impellit in imagnies, ita vt componatur imago magnæ efficaciæ, mouens se, & significans. Imagines huiusmodi præsignes morbos curant, & casus admirandos multos auertunt, vt vulnera cæsim punctimue facta: quibus similis virtus in nullis herbis reperitur.

GAMAHEORVM. Hi sunt lapides, secundum faciem cœli sculpti. Ita præparati prosunt aduersus vulnera, venena, veneficia, incātationes, faciunt homines inuisibiles, & alia multa præstant, quæ sine hac scientia nec ipsa quidem Natura præstare possit.

CHARA.

CHARACTERVM. Hæ ſpecies ſunt verba, quæ aut dicuntur aut ſcribuntur. Vim habent aduerſus omnes morbos, quos etiam auertunt: declinant infortunium & omnes caſus, liberant captiuos, vt vinculis ſoluantur, & ea efficiunt, quæ Natura efficere nequit ipſa, ſed ſola ſcientia Magica.

SPECTRORVM. Species hæc ſimilitudines exhibet hominum, vt appareat, quod tamen non adeſt. Viſiones autem hæ cum ſuis indiciis noctu fiunt, non interdiu, & carent corpore, ſanguine, carne, anima, ſpirituque hominis.

INCANTATIONVM. Docet hæc ſpecies ex hominibus facere canes, feles, &c. docet hominem in quaſcunque ſpecies & formas ſe conuertere, facit inuiſibiles, hominum mutat animos ad arbitrium artificis, ac impreſſiones & generationes ſuperiores ſecundũ voluntatem ſuam impellit, ducit, dirigit.

DIVINATIO.

SOMNIA. Si cui aliquid offertur per ſomnium, ſiue præſens ſit, ſiue futurum, ſiue præteritũ, ſiue ſcientia, ſiue theſaurus, ſiue aliud quicquam ſecretum, id ad hanc artem ſpectat. Aſtra enim dirigere in ſomnium poteſt, vt per ipſum quid reueletur.

BRVTA. Species hæc animalium vaticinia cognoſcere docet, ita, vt ex animalibus homo videat & intelligat, quid cœlum operetur, aut operaturum ſit. Et hoc operatur in ſtultis, in animalibus, aut hominibus ſimplicibus aliis.

ANIMVS. Species hæc circa ſolum hominis animum occupatur, ita vt fortuito nõ præmeditate hominis animo ſuggeratur, quid facere debeat. Species hæc magni momenti eſt, & homini cõprimis cognoſcenda, vt ſciat, quidnam animus ipſi ex vero fundamento ſuggerat.

SPECVLATIO. Si quis rem ſedulo trutinat, & ſpeculatur, & per fortem imaginationem, quod quærit, inuenit: id ad hanc ſpeciem referri debet. Hæc oritur ex Aſtris, quæ circa hominem occupantur, ac ipſum docent.

PHANTASIA. Si quis ludendo aliquid inuenit, aut cognoſcit, hoc ipſum quoque ex Aſtro eſt, quando maturuit. Hoc multa ſæpe reuelat, theſauros, fodinas, & alia abſcondita, operans ſcilicet ſine prænotione, aut facta inquiſitione, & largiens non quærenti.

NIGROMANTIA.

VISIONES. Species hæc in Cryſtallis, Speculis, Vnguibus, &c. vi-

det, quæ abſcondita, quæ ſecreta, quæ futura, quæ præſentia ſunt, vt illa non ſecus ac ipſo corpore præſentia appareant.

SPIRITVS ASTRALES. Hæc ſpecies docet cum Sydereis ſpiritibus, a corpore ſeparatis tractare, vt inſtat ſeruorum hominibus ſeruire cogantur.

INANIMATA. Sunt homines, expertes animæ, ab Aſtris geniti, & cum hominibus habitantes ac conuerſantes, idemque cum ipſis facientes.

SIGNATVM.

CHIROMANTIA, qua Aſtrum exhibetur in homine ea facie, qua cœlum fuit tempore ipſius natiuitatis. Apparet autem in manibus, pedibus, & ceteris corporis lineis veniſq;, varie in corpore apparentibus.

PHYSIONOMIA. Species hæc docet hominem dignoſcere ex vultu, moribus & geſtibus, quæ & ipſa cauſſam habet horam natiuitatis, quę ſignat hominem, & per ſigna illa naturam eius efformat.

PROPORTIO. Species hæc diiudicat proprietatem ex vniuerſo habitu hominis, ſiue claudus, ſiue æquo longior aut breuior, &c.

ARTES INCERTAE.

GEOMANTIA. Scientia hæc libero animo abſque fundamento & ſcientia certa aut teſſeris exercetur: iudicio autem conuenit cum Aſtrologia.

PYROMANTIA. Hæc ſpecies eſt ſortilegium per Ignem, quo ad Ignem videtur, quis cœli motus, quæ eius natura & conditio ſit. In hac vero Luna præcipue adhibetur.

HYDROMANTIA. Species hæc docet videre in aqua, ſecreta quædam & abſcondita, occluſas & obſignatas literas, & in terris diſtantibus peregrinantes, viuos vel mortuos. Hęc operatio procedit ex conſtellatione noui firmamenti per imaginationem.

VENTININA. Hæc ex vento docet cognoſcere, quis cœli aduerſus hominem ſtatus futurus ſit, bonus vel malus, fœcundus an ſterilis, & ſimilia futura alia, quæ per Naturam explorari nequeunt.

MANVALIS.

ARITHMETICA. Hæc ſpecies cœli & terræ numerũ inuenire docet in ſtellis & ſimilibus.

GEOMETRIA, docet metiri altitudinem cœli & terræ, & in illis contentorum.

COSMOGRAPHIA, docet rerum omnium ſitum, diſtantiam, populorumque mores & naturam.

INSTRV-

INSTRUMENTUM, Species hæc docet conficere Instrumenta, quibus, quomodo cœlum & terra cognationem habeant, cognoscitur.

SPHÆRA, Species hæc per Instrumentum cognoscere docet, quæ cœli & terræ cognatio & correspondentia sit.

Hoc breui discursu de religionum speciebus differere volui, vt ipsa Astronomia eo rectius intelligeretur. Hæ autem omnes Astronomiam constituunt. Ceterum quo pacto quælibet probetur, deinceps traditur, hoc fine, vt de Astronomia constet, ipsam minime inconstantem & mendacem scientiam esse, sed solido fundamento ex ipso Naturæ lumine promto niti, quod quidem in qualibet scientia & veritate stabilienda requiritur.

Quæ iam sequuntur, ab Auctore præcedentibus non fuere connexa, sed sparsim foliis peculiaribus annotata.

PROBATIONES IGITUR IN ASTROLOGIAM MAGICAM, DIVINATIONEM HIC desiderantur.

IN NIGROMANTIAM.

PRimum Nigromantiam huc spectare sciatis, vt sydereos Spiritus, & eos, qui animam non habent, ex natura syderea cognoscere & iudicare promtum sit. Iudicium autem ad hoc dirigitur, quod dicemus. Qui homo thesaurum defodit & abscondit, is toto animo illi inhiat. Is si moritur, & elementatum ipsius corpus sepelitur, corpusque sydereum ab ipso secedit, & vsque ad consumtionis suæ terminum in terra ambulat, hoc autē corpus defuncti hominis cogitationes & cor circumfert: hinc iam intelligitur, ipsum sese continere circa locum illum, vbi thesaurus defossus est, & cui defuncti hominis cor inhiauit. Iam ergo syderei eiusmodi spiritus apud vel circa thesauri illius locum vidētur aut inueniuntur. Idem fit etiā in rebus aliis, quibus aliquis toto pectoris desiderio inhiauit, siue fuerit cibus, siue potus, siue scortum, siue alea, siue venatio. In his enim omnib. spiritus agit pro illius cordis Imaginatione, & vmbratice post mortem eadem facit, donec sydus spiritum ipsum quoq; consumat, sicut corpus elementa absumserunt. Hinc iam consecutum est, vt Nigromantici sydereos eiusmodi tantum Spiritus cognoscerent, & qua caussa hic vel illic obambularent, sciscitarentur: similiter etiam Lemures, Gigātes, Gnomosque, quinam essent, explicarent. Est enim Nigromantia Philosophia spiritualium sydereorum corporum, & inanimatorum, qui tamen homines sunt, vt *Ouagri, Nymphæ, Lemures, &c.* De

Nigrom. quid sit, promptè dicitur.

Nigrom. quid sit.

his qui differt, Nigromanticus eſt. Sicut autē de Exorciſtis dictum eſt, qui huiuſmodi corpora & inanimata adiurant: illi a Nigromanticis in hoc differūt, quod Exorciſtæ verſentur circa corpora a Diabolo obſeſſa: Nigromantici vero cum illis, qui obſeſſi non ſunt, rem habeant, naturaliter & Philoſophice. Inſcitia tamen hominum Exorciſmum & Nigromantiam confudit, ac pro vno eodemque habuit. De illorum tamen diſcrimine iam conſtitutum eſt. Porro de Exorciſtis nihil conſtitui hic tractare, ſed ſatius eſt, relegari ipſos ad Diabolum, cui ſeruiunt. Nigromantiam tamen ceu inſignem naturalem ſcientiam vobis commendatam eſſe velim, quæ verſatur circa admiranda quædam, dum per defunctorum ſydereos Spiritus produntur corda illorum hominum, quo inclinent, quid deſiderent, quidue affectent.

Nigromantia & Exorciſmus quæ a ſe. ...

Iucundum ſane ac ſuaue eſt, recte Nigromantiam intelligi. Nympharum enim cognitio, velut & Lemurum, Gnomorumque ac Gigantium inuentio, ſubtilis plane & ingenioſa eſt. Et ſane quatuor iſtorum ſine anima Generatorum Philoſophia, vere nobilis eſt: quam tamen clamaces illi penitus obtundunt, & nugas ſuas illi anteferunt. Interim, cum in ſuis operibus Deus admirabilis ſit: forſan horum quoque temeritas in apricum aliquādo proferetur, & ſuo tempore palam innoteſcet. Porro vſi ſunt Nigromantici etiam Berillis, ex hac cauſſa. Quod ſcilicet, attinuit ad Spiritus Aſtrales, familiaritatis nonnihil habuerunt cum Magis quoad viſiones, quas tamen Magi minime admiſerunt: cuius rei cauſſæ in tractatibus illis cognoſcentur. Sic ergo hoc diſcurſu, quid Nigromantia, & quodnam ipſius ſubiectum ſit, ſufficienter a nobis declaratum eſt.

IN SCIENTIAM SIGNATAM.

Bonis tam amplis lumen Naturæ Deus illuſtrauit, vt ſcire poſſit omnia, quæ ſunt in eo, qui lumini addictus non eſt. An hoc non magnum eſt, quod ſigna externa hominem cognoſcendum offerant? Et hoc Deus ita ordinauit. Tu, qui fiat, mirari fors poſſis. Sed admirationi finem imponet ſequens Exemplum. Tignarius eſt ſemen ſuæ domus. Qualis is eſt: talis ipſius domus. Huius namque Imaginatio domum facit, & manus perficit. Imaginationi ſimilis domus ſit. Iam ſi Imaginationis ea conditio eſt, vt domum faciat: Imaginatio etiam Natura erit, faciens filium, & quidem ſecundum ſuam Imaginationem. Sic forma & eſſentia res vna fiunt.

Ad quod aliquid vtile eſt, ad id aſſumitur & aptatur. Ita ſi natura hominem facit, ſuo inſtituto illum aptat. Et hic fundamentum poſitum eſt. Si-

est. Signato ergo iure merito suus relinqui locus debet. Natura enim quodlibet suo debito aptat.

Si quis Dominus aut Princeps ciuitatē exstruit, muros omnes, omnes turres, ac arces, &c. ita condit & exstruit, vt instituto suo quam aptissime conueniant. Id si facit homo: quanto magis Natura, homine superior? Alium ergo facit claudum, quia talem claudis rebus adhibitura est. Alium facit cæcum, rebus cæcis destinandum, &c. vt verbo vno dicam: Qualem ipsa quemlibet esse requirit, talem producit.

Cum ergo Naturæ is mos sit, vt talem hominem producat, qualem ipsum esse velit: vestigia vtique illa in homine manifesta & plana erunt. Per illa intelligitur, quibusnam rebus natura talem adhibitura sit.

Quandoquidem ergo palam adeo Natura operetur, opusq; suum in publicum edat: fas ac cōueniens est, occurrere ei quendam, qui videat, qualem ipsa quemlibet instruxerit & produxerit, hoc est, quomodo nebulonem opponat viro probo, & vel sipellem lupum opilioni, &c.

Signatum ergo est, quod versatur circa consideranda signa, quibus quilibet alterum cognoscere potest, qualis interius sit. Nihil enim adeo absconditum est, quod Natura non manifestarit, & palam proposuerit. *Signatum quid.*

Iure ergo signato suus locus concedi debet, quia Astronomia est, hac de caussa q Astrum condat hominem ad suum placitum, cum notis illi conuenientibus. Quod nigro tincturum est, id natura nigrum facit: quod cæruleo, cæruleum. Quod vsturum est, vrticam facit. Quod mundaturum est, facit Equisetum. Quod leuigaturum & politurū, facit similiter idem: & deniq; cuilibet rei peculiarem suam formā assignat, per quam noscatur, ad quidnam a Natura condita ea sit.

Quicquid rei cuilibet inest, secundum suam proprietatē, qualitatem, formam, speciem, &c. reuelatur, in herbis, seminibus, lapidibus, radicibus, &c. Nam per signatum omnia cognoscuntur. Per signatum eruditi indagarūt, quid latuerit in herbis, seminibus, lapidibus. Postquam vero signatum in exilium actum, & nugæ in eius locum suffectæ sunt: ibi de omnibus iam actum erat, omni vna Philosophia cum Medicina pessum eunte.

Passim it clamor, odio me flagrare eruditorum virorū, Doctorum, Magistrorum Baccalaureorū, Senatorū, Consulum, &c. Quæ causa est? Natura eosdem nimis manifeste signauit. Cuius farinæ cū ipsos esse videam: adeo domum quamlibet, quæ pluuiam transmittit, odi.

Pariter etiam accusor q Medicos & chirurgos oderim. Cur? Ideo, scil. q ad professionē istam signati nō sint, sed ad nebulones & impostores. Idem verum est etiā de aliis. Quorū multos noui, si eloqui tutū esset.

Qui vero fauere possim tali, qui tot ſtigmatibus ac flagitioſis notis inuſtus eſt? velut conſul Auguſtanus, *Niger*, & Norinbergenſis, *Muffel.* Quot vero etiam alii ſunt, his ſimiles? Ideo nimirum hanc artem oderunt, quia homines nequam nimis certo prodit.

PROBATIO IN SCIENTIAM ARTIVM incertarum.

NAtura viam ac ordinem euidentem proponit, quo homo conſideret, quæ ad Naturam & eius proprietatem ſpectant. Sic Aſtrologia Solis Naturam cognoſcere docet per ordinem ſtellarum ſolitum. Sic qualis Luna ſit, quę eius ſit Natura, Aſtrologus eius ex curſu diſcit, quem regularem videt. Idem etiam de ceteris iudicandum ſtellis eſt. Similiter & Philoſophia diſcitur ex eo, quo apparet, quomodo Natura terræ ſeſe proferat, vnde cognoſcitur, eandem etiam Philoſophię eſſe rationem debere. Sic omnium rerum ſua euidẽs eſt comprobatio & comprehenſio. Ita nimirum omnes artes, velut Medicina & ceteræ naturali ordine concipiuntur. Præter hunc ordinem nihil quicquam fieri, aut ad perfectum finem deduci poteſt.

Ordo ma- g Aſtrorũ.

Porro autem incertæ artes, quarum 4. in figura cõprehenſæ ſunt, hunc ordinem & proceſſum non tenent, qui materialiter probari & demonſtrari poſſit: ſed is a dicto ordine diuerſus eſt. Ceterum de hoc ita ſtatui debet, alia quoq; plura eſſe, quæ illi ordini non quadrent quidem, ſed tamen naturæ ob id non aduerſentur, verum diuerſa tantum ſint ab ordine materialis Naturæ, prout Deus illam ſtabiliuit. Id vero, quod ordine eo plus eſt, in incertis artibus hoc modo comprehendi debet. Firmamentum & cœlum nouum conſtituitur per Imaginationẽ. Et ſciendum eſt, Imaginationem eam eſſe efficacem, & multa præſtare, ac mirifice operari. Sæpius enim fit, vt imaginatio parentum, patris & matris, fœtui, in illa creatione genito, aliud cœlum, aliam figuram, alium aſcendentem, præter quam Aſtrologia dare poteſt, conferat. Sic namque frequenter accidit, vt contra aſtrũ fœtus gignatur, aliter quam figura cœli dictat, conſtitutus. Et vi huius Imaginationis multi docti viri perſæpe naſcuntur.

Incertarum artium proceſſus.

Probationis ergo in incertas artes loco nihil præſumi debet, quam operatio, quæ fit ex imaginatione per nouum cœlum, nouũ Aſcendentem & Firmamentum. Illa prout bona, fortis & iuſta in operantibus eſt, ita etiam Iudicia cadunt. Proferamus Exemplum. Ipſius ſpeculatio eſt, hoc vel illud ſcire velle. Speculatio hæc parit imaginationem, imaginatio operationem, operatio iudicium & ſententiam. Iam vero Imaginatio in carne & ſanguine non verſatur, ſed in Spiritu Aſtri, cuilibet

cuilibet homini inexsistente. Spiritus is multa nouit, futura, præsentia, præterita, omnes artes & scientias. Caro autem & sanguis est rudis & crudis, vt, quod vult spiritus, per ipsum efficere nequeat. Si vero caro & sanguis sensibus subiicitur, & per illos purgatur: tunc per ipsum operantur spiritus, modo corpus consentiat. Et hi in incertis artibus sunt optimi. Hinc vocantur *Artes incertæ*. Quis enim scire potest, qualis Imaginatio in ipsis sit? Quid spiritus imaginetur & operetur, qui ei datus est? Nihilominus tamen ars ipsa certa est. Incertus autem Artista, qui eam vsurpat, ad nouorum cœlorum creationem & firmamenti generationem, inidoneus esse potest. Quia ergo de his dubitandum est, sententiæ ipsi credi non potest, sed euentus exspectatur. In fine tamen vis & efficacia harum rerum deprehenditur. Porro contra Deum id non pugnat, si futura explorentur extra illum, quem Deus Naturæ firmamenti indidit. Pone, exempli gratia, quendam pugione perfossum iri. Hoc iam illi per alium prædicendum est. Præmonitiones enim eiusmodi multoties veræ fuerunt inuentæ, etsi obstinationes minime paruerint. Id si per artes incertas fiat, Deus ipse vaticinium, prædictionem & admonitionem multiplici ratione suggerit. Sic multi Prophetæ etiam per somnia talia præmonuerunt. Sic per somnium commonefactus Ioseph est, quænam Maria sit. Et quia ista carni & sanguini naturalia non videbantur: ideo anni[hi]labantur, donec euentu respondente tandem crederentur. Iam vero artes incertæ æque ac somnia & reuelationes aliæ intelligibiles sunt. Vult enim Deus in suis operibus mirabilis videri. Qua de caussa incertæ artes improbandæ minime sunt: quia in fine demum cognoscuntur. Nec enim Deus vult, nos certa semper futura præscire, sicut per ordinem Naturæ fieri potest. Vult nos quidem scire, sed tamen nonnihil ambigere, vt videntes non videamus, velut ipse quoque Christus a Iudæis cognitus & non cognitus, visus & non visus, auditus & non auditus est.

Artes in certa tur stabilita. *Dei opera mirabilia.*

Dictum superius est, de imaginatione, quod ad se trahat astrum, & illud regat, ita, vt ex imaginatione operatio ipsa in sydere inueniatur. Qua ratione homo corpore suo terrã ad arbitrium suum excolit: ita etiam imaginatione sua ædificat cœlum in suo sydere. Artistæ itaque imaginatio in incertis artibus ars & caput primarium est. Præterea autem imaginatio quoque confirmatur & perficitur per fidem, ita vt reuera fiat. Dubitatio namque omnis opus frangit, & imperfectum illud in spiritu Naturæ reddit. Fides ergo imaginationem stabilire debet. Fides enim terminat voluntatem. Iam vero fides triplex est. Est fides in Deum. Hæc quod credit, præstatur. Sic traiiciuntur montes, vitæ resti-

Fides imaginationẽ stabilit. *Fides est triplex.*

tuuntur mortui, cæcis visus redditur, claudi ambulant, &c. quæ admiranda fides præstat, si Imaginatio in Deum respicit plena fiducia, quæ integra & non mutila sit. Exemplo nobis sunt sancti tam veteris quam noui testamenti, quorum, quæ crediderunt, voti compotes facti sunt, vt in nullo defectus esset. Est alia fides in Diabolum aut eius vires. Hanc ipsam qui habet, ei, prout credit, contingit, si modo Diabolo id præstare possibile sit. Deniq; fides etiam est in Naturam, hoc est, in lumen Naturæ. In hanc qui credit, tantum a Naturæ lumine impetrat quantum credit. Iam vero a Natura impetrari plus non potest, quam a Deo ipsi datum & collatum est. Est itaque Imaginatio, qua quis cogitat, prout intendit, vel in Deum, vel in Naturam, vel in Diabolum. Imaginatio hæc requirit fidem. Sic opus concluditur & perficitur. Quod Imaginatio concipit, id ad operationem deducitur.

De his notate exemplum. Medicina Imaginatione vtitur, valide intenta in Naturam herbarum, & sanationem. Hic opus est fide, vt Imaginatio eiusmodi in Medico operari possit. Ea præsente, Imaginatio concipit & gignit spiritum. Spiritus iste est Medicus, non corpus. Hinc æstimate, idem similiter in omnib. artib. contingere. Porro sunt etiam *Medici* citra Imaginationem, citra fidem, vocati phantastæ. Phātasia autem non est Imaginatio, sed est limes stultitiæ. Hi in omnem euentum operantur, nec in ea schola erudiuntur, in qua debebant. Quia in Imaginatione nascitur, is inuenit vires Naturæ, quæ in ipsa larent, quas per suam phantasiam corpus inuenire nequit. Imaginatio enim & phantasia inter se differunt. Imaginatio est in perfecto spiritu. Phantasia est in corpore sine perfecto spiritu. Iam qui imaginatur, cogit herbas, vt abdita in illis natura prodeat. Sic etiam incertarum artium Imaginatio compellit Astra, vt faciant, quod vult is, qui imaginatur, credit, & operatur. Quia autem homo non semper perfecte imaginatur, perfecte credit: hoc iam in caussa est, cur artes vocantur Incertæ, etsi certæ sint, & vere præstari possint. Ceteræ autem Astronomiæ scientiæ ordinem suum obtinent, etiam citra fidem & imaginationem, non secus ac Mechanicus, qui, si suum in operando ordinē sequatur, imaginatione & consideratione nulla opus habet, & tamen opus perficit.

Imaginatio & phantasia qui differant.

Sed notandum est, per fidem sæpe aquas transcendi sine suffocatione & madefactione. Idem homo etiam potest sine fide, si ponte aut naue aquam transeat. Sic etiam sanatio ægrorum fit per medicinam, sine fide. Ex fide tamen inuenitur, quid Medicina sit. Ante omnia præcedit Imaginatio. Hæc quod inuenit & dat, id vsurpat alter, qui phantastice agit.

Cete-

Ceterum non corpus homo est, sed cor est homo: & cor est integrum sydus ac Astrum, ex quo conditum est. Si ergo in corde est integer, & perfectus homo, tunc nihil in toto Lumine Naturæ ei absconditum est. Sic ex vno puncto in Geomantia voluntas eius perficitur. Similiter & in Austrimantia, & Pyromantia, ac Hydromantia, recens natus ac ex seipso genitus spiritus suam scientiam ac intellectum adumbrat in figura, & per figuram, prout homo imaginatur, & in illa citra omnem dissolutionem constans manet. Eo namq; modo illarum scientiarum gignitur spiritus, qui demum operatur & perficit id, quæ quæritur. Initium ergo est, g gnere spiritum ex Astro aut sydere per Imaginationem, vt ille perfectus adsit. Postea etiam perfectio in artibus incertis adest. Vbi vero spiritus ille non est: ibi nec iudicium, nec scientia perfecta adest. Hinc iam admiranda ab hominibus inueniuntur in futuris & absconditis rebus, quæ ab imperitis ridentur & contemnuntur, apud se non expendentibus, quantum Natura in suo spiritu possit, eo inquam spiritu qui dicto iam modo genitus, & adhoc a Deo datus & tributus est. In Diabolum eundem credere, dubii euentus est, & res fraude permixta est. Cuius ratio a Deo petenda, q. voluit, vt omnes qui in Diabolum credunt, ad ipsius normam quoque mendaces sint fiantque. In Deo autem fides hæc perfecta & defectu carens est. In Natura talis est, qualis illius est potentia. Sic ergo incertæ artes scientiæ sunt, ea tamen conditione addita, vt noua generatio spiritus Prophetici & Sibyllini intercedat, a quo manus & ars regatur, & perducatur. Incertarum harum artium quisnam Inuentor sit, compertum equidem non habeo. Hoc scio, artes istas ad modum vetustas esse apud veteres in magno pretio habitas, & pro singularibus secretis absconditas & traditas. Tempus enim suum impenderunt Imaginationi & Fidei, quibus summa multa indagarunt & commonstrarunt. Hodie vero inter homines tanta Imaginatio & Fides non viget: sed plerique homines intendunt illis, qui carni & sanguini suauiter faciunt. Ea sectantur, illis operam dant. *Artes* ergo hæ vel ob id etiam incertæ sunt, quod homo intra seipsum adeo dubius sit. Qui ambiguus est, certi nihil instituere: qui dubius, constans nihil perficere: qui corpori studet, solidi nihil in spiritu assequi potest. Quemlibet autem decet esse perfectum in eo, circa quod versatur. Sic enim spiritus integer erit, & vincet corpus, quod nihili est. Spiritus frugi est: hunc in se perfectum habere, ac carnem sanguinemque omittere homo debet.

Homo cor est non corpus.

Incert. art. quis inventor.

Homines quibus hodie student.

Finis probationis super artes incertas.

IMAGINATIO habet Impressionem, & Impressio facit Imaginationem. Ergo ab Impressione descendit Imaginatio. Nunc sequitur, qualis impressio, Influentia, constellatio, sydus: talis est Imaginatio.

Inde sequitur, quod Imaginatio parit nouum cœlum super Impressionem; Et qualis imaginatio, talis est figura cœli.

PROBATIO IN SCIENTIAM MANVALem Mathematicam.

ETsi omnia totius Astronomiæ videantur & inueniantur: oportet tamen esse singularem numerationem, dimensionem, occasionem, & instrumentum. Hæc sunt principia omnium scientiarum, hoc est, sunt illa, quæ cum scientiis omnibus concurrunt.

Stellæ cui sint numerabiles.

Porro aũt intelligi ægre potest, quo modo numeratio in astris adhiberi possit, propter infinitum stellarum numerum, quarum pars maxima aut nunquam aut difficulter spectatur, quæ tamẽ omnes etiam in numerum conferendæ sunt. Sed has impossibile est numerare ei, qui non nisi oculis vtitur. Qui autem plura quam oculos adhibet, is eas numerare potest, non item alius.

Eadem ẽt Geometriæ ratio est. Dimensio enim altitudinis, profunditatis, & amplitudinis, &c. longe difficilior est, quam vt de omnibus capi queat. Non autem hæc Geometria est, quæ in septem liberalibus artibus traditur. Nostra Geomeria est astralis, non terrena, soli isti cognita, qui Magice, non elementaliter, sed extra elementa dimensionem facit.

Similiter & Cosmographiæ labor materialis est. Ipsa vero artis inuentio materialis non est, non elementalis, sed plus Nigromantica & diuinatoria, Illi enim conditionem rerum omnium in cœlo & terra explorant, quo situ omnia posita & constituta sint, quaue coniunctione &c. conueniant. Et illa quidem tanta subtilitate inueniuntur, vt inferius etiam in globum, instrumentum, sphæramue describi possint.

Mathematica ex quibus constet.

Iam si Manualis Mathematicus tam peritus est Numerator in Arithmetica, & Dimensor in Geometria, & Explorator in Cosmographia, & Præparator in instrumentis: tunc optimo iure sese prædicare Mathematicum potest. In his enim quatuor Mathematica consistit: & quatuor hæc Mathematicum constituunt. Hoc modo scientiæ Astrologicæ inuisibile corpus, sapientibus cognitum, deduci possunt.

Sed tamen & aliæ sunt Mathematicæ, quæ solos Magos respiciunt: qui & ipsi ad instrumenta Magicæ facienda apti sunt, veluti sunt Gamahei,

hei, Imagines, Characteres. Nam & hæ res, Instrumenta sunt. Ars autem quæ huc facit, ex Magica petenda est. Ipsa præparatio, est Mathematicæ. Oportet ergo illos esse certos ac probe constellatos, ac idoneos ad illa præparanda & suo loco disponenda, hoc est, oportet eos esse virgines.

Sic etiam in Nigromantia, Mathematica est, necessaria eius præparans. Diuinatio & signatum Mathematica nulla indigent. In Nigromātia autē opus est, vt Instrumentum certitudinis, & Regale vna cum aliis Defensiuis vsurpetur. Nam spiritus valde obsidentur. Necesse ergo est, quemlibet contra eos sese recte munire, quia in promtu periculum. Vbi autem genus illud (vt ita loquar) obsessile sit, cognosci operæ pretium est.

Artes Inoertę & ipsę instrumentis vtuntur in suis indagationibus. Illi tamen Mathematici signa tantum & figuras disponunt, prout rei conditio postulat, fundamentum captantes ex arte speculationis, per Diuinationem inuentæ. Fundamentum enim, quod instrumenta hæc conficere doceat, aliud non est, quam recta Influentia Diuinationis.

De Mathematicis itaque, quæ ad scientiam Astronomiæ, vt dictum est, requiruntur, ratum ac constitutum hoc sit, eas exquisita prudentia, intellectu & experientia opus habere. Vulgato more nihil fiet. Oportet adesse talem, qui illa sublimius quam ex lumine Naturæ vulgato & terreno inueniat. Opus est inquam altiore Lumine, Lumine nempe superartificiali.

Hoc modo Mathematicæ in Astronomia per sua Instrumenta, quæ cum magno mundo concordent, probantur. Præter autem hæc omnia, Instrumenta illa cum Elementis & Astris ita cognata sunt aut deuincta, vt similitudinem exhibeant velut Microcosmus, qui & ipse ex maiore mundo factus est, licet minore corpore constet, mundum tamen vniuersum in se continente instar Essentiæ quintæ ex illo extractæ.

Sequuntur quædam Fragmenta & Schedulæ, eiusdem cum præcedentibus materia.

De Cognitione Astrorum.

DOcendi ante omnia estis de Astris, quidnam sint illa. Ad sola enim Astra, non ad aliud, directus est Astronomus. Itaque sciendum, hoc loco corpora Elementaria nihil negotii habere: adeoq; carnem & sanguinem hic nihil operari, sed tantum Astra. Quod vt probe intelligatis,

Sensus hominis incorporei sunt.

scire vos velim, sensus in homine corporis expertes esse. Quicquid corporale non est, est Astrum, sydus, aut Æther. Eorum autem quæ corpus non habent, species multę sunt in homine. Vtut tamen ista se habeāt sensus certe hominis caro & sanguis non est. Corpus ergo est aliud, aliud sensus. Corpus est caro & sanguis. Sensus est Anima. Anima est subiectum Astronomiæ, non corpus. Corpus autem ab anima regitur. Ideo & corpus Astronomiæ subiectum est, quia corpus animæ subiacet, eique obsecundat, ac ab illa regitur. Porro, anima non est æternum in homine, non est summum bonum, sed est in homine mortale exsistens, est homo in Adamo conditus. Quoniam ergo anima Astronomiæ subiecta est, & Astronomia solum sydus dominum agnoscit: scitote iam, in sydere multas esse essentias, hoc est, non vnum tantum astrum, sed plura. Scitum nimirum est, Astrum vnum exsistere, reliquis omnibus superius. Hoc est Astrum Apocalypticum. Secundum Astrum est ascendentis. Tertium est Elementorum, quorum sunt quatuor. Ita Astra 6. constituuntur. Præter hæc adhuc aliud est Astrum, Imaginatio, quæ nouum Astrum, & nouum cœlum gignit.

Sensus quid.

Anima in homine quid sit.

Astra quotuplicia sint.

Astrologus quis vere.

Etsi vero, vt iam comprehensum est, Astra septem sint: Astrologus tamen eius conditionis non est, vt in hisce septem Astrologum agat. Alius enim est Astronomus Astrologiæ super Natura: alius super ascendente: alius super quatuor Elementis: alius super Imaginatione. Quilibet de sua Astrologia differit, quilibet est Astrologus, quilibet est in seipso sufficiens. Iam qui est Astrologus, in vno non quiescit, sed in omnibus versatur si non speciem suam exponat, circa quam versetur. Ille autem non tolerandus error est, quod Astrorum speciebus neglectis, solum Horoscopum, ascendentemque & figuram cœli tractent: cum tamen interim vesania sit, ipsos sex reliquarum specierum ignaros esse. Etsi a. ab Astrologo Horoscopi ceteræ non intelligerentur; id tamen parū referret, modo hoc profiteretur ille, ipsas bonas esse, & esse Astrologiæ quoq; species. Est enim Astrum Firmamenti, id est, Ignis, ad Horoscopum nihil spectans. Est Astrum terræ, quia Terra suum Astrologum nō minus ac Olympus habet. Sic Aqua æque ac Æther proprium suum Astrum habet. Similiter & Aer &c. Nemo cogitet, astrum vnum tantum esse. Sunt plura Præter dicta omnia est vnum, numero Quintum. Præter quintum iterum aliud supernaturale. Et præter hoc sextum vnum, quod in homine ipso conditum est, septimum.

Astra numero 7. sunt.

Loquor de 7. Astronomiæ specieb. quæ integrum hominem constituunt, velut antea indicatum est. Porro hæ septem species, ad septem

astra non seruiunt. Sed hoc dico, quod Astrologia hæc septem sub se sola contineat, ac ob id intelligere debeat, quomodo septem astra essentialiter se gerant. Hinc enim perfectum iudicium Astrologicum emergit, quod alias fieri nō potest. Oportet enim esse Medium, per quod supremum operetur, & alterum post primum in quatuor, adde etiam in vltimo. Quod eo saltem instituto narro, vt intelligatur, apte ac sufficienter in Astrologia non dici, Martem in cœlo cognoscendum esse, qui tamen carboni ardenti tantum similis apparet. Nam præter istum Martem Mars alius etiam exsistit, & insuper quatuor alii in quatuor elementis, denique vnus adhuc in *Imaginatione*. Qualis vero iste Faber est, qui soleam ferream cudere, nec vero cudere clauum potest? Qualis iste est tignarius, qui asciare saltem, non etiam aptare potest? Scientia debet in omnibus perfecta esse, nec quicquam excipi. Quæ iungenda sunt, iungantur.

Mars non vnus, sed multi.

Hoc loco comprimis considerandum est, quod ante diluuium maiores nostri vsq; ad natiuitatem Christi tot sudoribus ac indefesso labore sapientiæ inueniendæ studuerint, & nunc post aduentum Christi illa omnis interierit & extincta sit, ita, vt nihil eius iam vbiuis repetire superstes facile sit. Cuius rei hanc vobis caussam expediam. Sapientiam æternam Christus mundo obtulit. Hac ergo oblata, fas omnino ac æquum est, minore repudiata superiorem agnosci. Sed & hoc equidem fateor, gentiliter me scribere, etsi Christianus sim. Iure namque inferior sapientia cedit superiori. Et melior est sapientia Christi, sapientia Naturæ. Sic melior est Propheta, melior Apostolus, quam Astronomus, quam Medicus. Melior est prognosticatio ex Deo, quam ex Astronomia. Melior est medicatio ex Deo, quam ex herbis. Prophetæ loquuntur, quæ non fallunt. Per Apostolos sanantur infirmi, & quæ mortui sunt, resuscitantur. Et nec hoc fallit.

Etsi ergo Astronomia quidem cum suo lumine sub Christo obliterata est: quis illud criminabitur? Sed porro etiam loqui mihi mandatum est. Infirmi opus habent Medico, non omnes autem Apostolis. Sic etiam prognosticationes opus habent Astronomo, non omnes autem Propheta. Distributione facta, pars alia cessit Prophetis, alia Astronomis: pars alia Apostolis, alia Medicis. Sic suas metas quilibet habet. Ideoque Astronomia nobis quidem Christianis adempta aut interdicta non est, sed, vt ea Christiane vtamur, mandatum est. Nam a patre ad Naturæ lumen procreati sumus: vnde æquum est, nos illud scire & callere. A filio ad æternum vocati: vnde & hoc sciendum est. Sic ergo hereditario ad nos a Deo patre lumen trans-

Astronomia quomodo Christianis concessa.

fertur,& lumen de Deo filio hic in mundo ad æternum. Neuter alterum impedit, non patrem filius, non filius patrem. Hac ratione homo vtobique discere, cognoscere & operari potest.

Signatum Microcosmi astrum est 8

Hoc ergo discursu facto Astronomiæ iam finem impono, vt sciatis, quid Astra sint, quamq; potestatem Astronomus, Astrologusue habeat, & vndenam vterq; differat, ac vti Astra sita sint. Nam septenorum mentionem feci, interim non cogitans de vno adhuc Astro, quod est Signatum Microcosmi, vt merito octo recenseantur. In sequente tamen explicatione & probatione vniuersa illa iuncta inuenietis & cognoscetis. Optarem equidem, eos, qui in Christi locū se collocarunt, genuinos se Christi discipulos præstare. Sic fieret, vt Naturæ lumen rectius cognosceretur, hoc est, Miracula Dei patris multo curiosius inquirerentur: cum interim meræ nugæ & offutiæ obtrudantur, in quib. nullus succus, nulla medulla, nulla sapientia latet. Cuius oscitantiæ & nequitiæ si suus successus conceditur: quis successus esse possit nobilis sapientiæ Naturæ? Interim hoc modo nec sapientia Naturæ nec æterna consideratur, sed vtræque vna opera vilescunt. Et is iam mundi mos est, vt vtrique sapientiæ aduersetur. Quæ cum ita se habeant: consultum mihi visum est, scribendo nihil fatigari, sed omnino pergere. Nam Renouatio mundi incumbet. Tunc demum inuenietur, quod iam quæritur, & ita proponetur, vt nihil quicquam eius pereat. Thesaurum enim præseruari heredibus ad id, ad quod is prædestinatus est, bonum est. Is Thesaurus commodus est, qui hoc fine defoditur. Nemo arbitretur, hic me plura, quam de Astris tractaturum esse: quæ quidem iam satis explicata sunt, addito eo, quod scientiam hactenus obtudit. Quæ necessaria visa sunt, ea inter se copulauimus. Et sciendum hic est, ipsum quoque medium recte intelligi debere. Sine ipso enim nihil fit. Quod ita se habet. Astrum superius inferiora omnia gubernat. Iam si in terra nullum Astrum est: superius Astrum in terram nihil operabitur. Astrum autem terræ concipit vim Astri superioris, & illud huius capax est, quod alias minime fieret. Eadem ratio etiam Aquæ est, &c. Vt supra.

Alia Schedula.

I. { Triplex hęc operatio Astrologię modum vnum in figura Cœli habet: per hanc deprehenditur, quomodo Cœlum erga inferiora se habeat: vt perfectum inde fieri iudicium queat.

{ *Cometæ*, Quos intelligimus, sunt recens genitæ stellæ, non in prima

prima creatione producta, sed a Deo ipso nouiter exhibitæ. Talis fuit stella Christi, & similes.

Imagines, conficiuntur ex rebus terrenis, in quas induntur vires cœlestes, vt morbos sanent, vt vulnera auertant, vt designent, &c.

Characteres sunt verba, quæ sanant morbos, & imaginum more operantur. Ex astris enim superioribus trahuntur, & inferioribus induntur, per artem.

II. *Terrena crescentia* similia sunt Caracteribus & Imaginibus. Interdum etiam arbores eo adiguntur, vt flores pariant: interdum crescentia illa mutantur in ranas, serpentes, asiones, scarabæos, dracones, &c.

Spectra, sunt visiones interdum hominibus apparentes. Portendunt bella, & alia futura mala, exemplo Cometarum, &c. Magice explicari debent.

Somnia, hoc est, si cœlum sydereo suo spiritu cũ homine ludit, iocatur, &c. de præteritis, præsentibus, & futuris.

Bruta, hoc est, si cœlum operatur per bruta, & præsagit futura, ex quibus præsumi potest, aliquid impendentis mali ac infortunii.

Animus, hoc est, si animus ipse in homine exspectat vel bonum vel malum. Origo est ex cœlo, quod animum ita gubernat,

III. & ipsi vel fortunam vel infortunium imprimit.

Speculatio est, quãdo homo apud se speculatur & imaginatur, eoque imaginatio vnitur cœlo, & cœlum in ipso operatur ita, vt plus inueniatur, quam humanitus inquiri posse videatur.

Phantasiæ est, si morio aut fatuus speculatur, cœlumque simul coniunctionem habet, & per illũ operatur ita, vt ex morionis phantasia influentia cœlestis cognoscatur.

Visiones, sunt apparitiones artibus exhibitæ in Speculis, Crystallis, Vnguibus, &c.

Spiritus Astrales, sunt spiritus, in homine terrene habitantes, & ab homine separabiles, eidemq; seruientes, quamdiu exsistũt.

IV. *Inanimata*, sunt homines, qui citra semen Adami gignuntur ex operatione Naturæ, vt sunt Gigantes, Lemures, Nymphæ, Gnomi, &c.

Chiromantia est scientia, Astra in manibus & totius corporis lineis demonstrans, velut & in pedibus. Vt supra in libello, &c. vsque ad finem.

Schedula de probatione Magiæ.

Ex quo fundamento Magia procedat, & quomodo interpretetur noua signa, *Erunt signa.*

Præterea, quomodo impressiones deorsum impingāt in inferiora corpora. Porro, Quale cœlum sit cum suis viribus, velut terra cum sua Medicina. Vt fundamentum intelligatis, ex quo Magia interpretationem sumat, ita attendite. Scientiæ omnes, omnes notitiæ hominum ex Deo sunt. Scientiæ hæ vel sunt ex lumine Naturæ vel addiscuntur institutione, vel a Deo secreto instillantur, &c.

Modus primus est, quo homo ex seipso discit citra institutionem hominum. Magia enim ex interpretatione nō discitur, nisi ea ex altis afferatur.

Magus nascitur, sicut omnes artes nascuntur, vt illi, qui inueniunt nouas artes, vt Literas, vt Montanica.

Magi habent Spiritum nouum, non creatum ab homine isto. Ille Spiritus nascitur per Petitionem, per Quærite, per Pulsate, ex Corde, per Spiritum.

Nota. Quæ Deus loquitur, illis addit interpretem. Nemo ergo quærat, vnde hoc? Nam ex Deo. Ipse, exempli gratia dixit: *Erunt signa in Sole & Luna, &c.* Hæc interpretatione indigent. Natura ea interpretari non potest, quia ipsius limites transcendunt. Spiritum ergo cum dicto concurrere opus est. Id qui interpretatur, Magus est.

Spiritus sunt in Stellis. *Plura hic non addidit Auctor.*

Alia Schedula.

In hac præfatione tractatur de ordine Astronomiæ, & ipsius vtilitate, quam ceteris artibus eas perficiendo impertit, velut Medicinæ, discernendo æternam sapientiam a mortali, & manifestando naturaliter congenitos animos & corda: præterea, quomodo sciētia limes sit, a stultis reiectus: & quod qui eam non cognouerunt, improbe circa religionem suam versentur. Porro, vbi Astronomia desinat, vbi incipiat. Vlterius, de discordia in Astronomia gliscente. Insuper de inutilibus studiis. Præter hoc de duplici mundi sapientia. Adde, Lumen Naturale & Æternum vna recte cōsistere posse. Denique, de doni explicatione in Lumine naturali.

Alia.

Vt Astronomia eo certius intelligatur, figuram Astronomiæ cum suis speciebus vobis expediam, vt Astronomiæ cū suis filiabus cognationem

nem sapiatis. Postea religiones illas & species declarabo, quid sint, quæ illarum virtus & potentia sit, vt omnia recte comprehendantur. Post figuram subnectam orationem de vniuersali illa probatione. Denique in qualibet peculiari specie probationes aggrediar, vt omnes vobis intelligibiles reddantur. Porro ergo attendite ad figuram.

Post declarationem Astronomiæ, vt Magia & aliarum.

Oratio, collecta ex omnibus prætermissis & oblitis, ad formam omnium expositionum.

Astrorum species sunt quatuor ex Elementis, & vna prædominatur, quæ in omnibus mouetur. Ergo 4. Elemenrorum astra.

Astra Elementorum. Astra sensuum.

Terræ, Ignis, Aquæ, Aeris, *Hominum, Salamand. Pecorum, Piscitũ, Auium.*

Astrum, quod hæc omnia mouet, creator.

Astra Elementorum. Astra sensuum.

T. I. A. A. H. P. A. P.

Et ad huc vnum Astrum, Imaginatio.

Stellarum. *Hominum.* *Animalium.*

FRAGMENTVM DE DIVINATIONE.

* (Hæc) ad Biblia spectant, & sunt voluntatis diuinæ. Deus sibi sublimiorem librum reseruauit, in quo continentur prophetiæ, hominem singulariter cõcernenres, eius scilicet fortunam, infortunium, pœnam, odium, ascensum, descensum, mutationem sectarum & statuum, interitum regnorum, politiæ, denique omniferas miserias. Attamen magni æstimari debent. Omnia enim ista sunt opera diuina, a Dei cõsilio pendentia. Artis autẽ est, reuelationes illas intelligere. Et de eo quærendum non est, ex quo fundamẽto manent, sed de eo, quis intellectus sit. Scientiæ diuinationis aũt ea est conditio, vt explicentur aut indicẽtur ab hominibus simplicibus, rudi & inaccepto ex fundamento, vt ne cõuertantur illi, qui conuersione digni nõ sunt. Diuinationis ergo fundamentum ita tractandum est, vt videntes non videant, audientes non audiant, &c. rebus tamen ipsis nihilominus oculis ipsorum expositis. Æquum ergo est, diuinationes eas, quas sine Medio Deus dat, recte intelligi, non vt a Prophetis, sed vt a Spiritu, qui in stellis est, & tamen præter ipsius naturam & conditionem. Exempli gratia. Christus cogebat Petrum, vt pergeret, quo nollet. Sic Ionam mittebat in Niniuen. Similiter

& alios Prophetas, qui omnes contra morem & naturam suam egerunt. Qua de caussa etiam contemti, pro insanis habebantur. Finis autem testabatur de veritate. Et a sepultura demum illi magni fieri cœperant. Ea cæcitare percussi erant, vt viuos Dei legatos spernerent: mortuos honorificis sepulturis afficerent. Quod si ergo Spiritus stellarum immittuntur per somnia, per speculationem, per animum, vt figuris rem aliquam denuncient: fas omnino est, denuntiationes illas prudentibus reuelari. Et licet hora quidem aut dies non designetur: Summa tamen materiæ, in futurum incubituræ prænoscenda est, vt innocens & iustus de sua liberatione gaudeat. Quicquid ergo sciētia interpretationis docet, peculiari libro tradetur. Id vt singulariter expendatur, omnino æquum est.

PRAEFATIO IN LIBRVM MAGIAE.

Hic deficiebat manus Auctoris in medio folii.

ARS SIGNATORIA.

Prologus in Artem Signatoriam. Theophrastus.

PROVIDENTIA *diuina in creatione hominis prauidit, ipsum successu temporis multum mali designaturum esse: quod & Christus testatur, inquiens: Ex abundantia cordis os loquitur, quasi diceret: Erumpat necesse est, quicquid in homine latet, nec id abscondi potest. Ceterum enim talia abscondita sint, ac tum demum reuelentur, vbi ab homine facta & patrata sunt: tunc id minus serum est. Quicquid enim aduersus proximum admissurus homo est, id non cum pramonitione designat, sed insperato velut fur per superiora domus illabitur, ne quid vicini sentiant aut subodorentur. Hac de caussa stigmata cordibus humanis Deus immisit, vt ex exterioribus fructus cognoscerentur, in corde illorum latentes, ne oscitanter, dum actum sit, exspectaretur. Hoc ergo absconditum Deus singulariter manifestari voluit, scientiam suggerens, qua talia noscerentur, vel per Astra, vt dictum est, vel per aliam, qua in Astronomia traduntur: omnia tamen hoc fine, vt quilibet seipsum probaret ac alios, ne fors quid fiducia temeraria ponamus in illos, qui ita in cordibus suis signati & constellati sunt, a quibus nulla salus, nullum solatium exspectari debeat. Cum ergo indicia multa Arcanorum hominum noscendorū a Deo data sint, inter qua hac quoque signatoria non minima est: ipsam a me describi, necessarium visum est. Ea ad hominem ipsum attinet, docens, quid intus in isto sit, in quo signa ea inueniuntur, velut in manu, in pedibus, in corporis venis. In tribus his consistit ars signata. Qua vt plenarie addiscatur, breuiter & compendiose a nobis explicabitur.*

Finis Prafationis.

ARTES

ARTES INCERTÆ.

Prologus in Artes incertas.

CVm ex tempore multa incidant & eueniant, quæ ex primi Iliastri ordinatione non fiunt, sed modis aliis accidunt: ex vsu rei est, horum etiam scientiam præter reliquas hic proponi Hic sedulo attendetis Accidit nonnunquam, vt consilium quoddam ineant nonnulli, diuersum ab eo, quod Influentia Naturalis suggessit. Quæ etsi illius quidem procuratrix sit: non tamen ita subiicit ipsum, sicut homines deliberant.

Hic deficiebat manus Auctoris.

Aliud Fragmentum.

DE ARTE SIGNATA.

* Hoc habitu incedit latro.

Hoc fur. Hoc scortator, &c.

Qui latrocinari cogitat, hoc scilicet animo ad operationẽ fertur. Ea operatio oritur ex natura. (vt luxuria) Et veluti luxuria innata est & repręsentata: ita etiam latrocinium, furtum, &c. Porro id est, in carne, & ex carne, id est, ex terra, quia de terra sunt elementata.

Primo autem sciendum est, cur ex terra omne latrocinium, &c. beneficium & maleficium emergat naturaliter, cum tamen illa insensilis sit, carens intellectu, ratione, &c. vt lignum, nihil est, &c. ex eo tamen nascuntur vermes. En vero, hic vna natura fit ex alia. Velut Grylli ex luto, quibus nulla inest similitudo: ita homo ex elementis & astris creatura fit. Item ex stercore equino scarabæi, pediculi, pulices, &c. Deinde, quia hæc ita nascũtur, & ibi generatur sensus, intellectus, animus, sapientia, &c. quod Naturale est: in hoc iam est bonum, malum, fraus, mendacium, veritas, &c. Prout Horoscopus demonstrat. Iam signatum etiam additur, qualis is sit in sensibus & animo. Vt Scarabæus signatum suum habet, &c. Porro ex operibus cognoscimus hominem, scil. æternum.

Fragmentum.

Ex Philosophia, super Esaiam Prophetam.

Ille est Augurista, qui seipsum vatem facit, & signa exhibet. Hi scientiam futurorum vndecunque sumunt per diuinationem, per somnia, per nebulas, per Geomantiam, Hydromãtiam, Chaomantiã, &c. aues, &c. Harum artium notitiæ [illegible] sunt nisi spiritus, qui dirigunt ista ad lubitum suum, ad veritatem aut mẽdacium. Auguristæ hi a populo magni habiti fuerunt, quorum multos Philistæ: habuerũt, ac sibi persuaserunt,

illos ex cœlo prodiisse, cum alias talia scire nequeant. Et vnus subinde altero superior fuit, &c. Augurii species est vna, quæ inspicit vnguem pollicis, aut manum, aut Berillum, prius secundum ipsorum artem præparatum. Ad res huiusmodi Iudæi asciuerunt non suos, cum ad illas ais idonei non essent. Vnde etiam crediderunt, Auguristarum liberos Deo propiores esse. Et per Auguria huiusmodi inuenerût thesauros, aurum, argentum, in fluminibus, in montibus, vt omnis ipsorum regio auro argentoq; plena esset: velut & hodie sunt, qui per Auguria eiusmodi [illegible] larum diuinatoriarum, Berillorum &c metalla, thesauros, &c inueneerunt, ad quæ Auguristæ instinctu spirituum deducebant, vt Dei veri memoria obliteraretur, quod quidem spirituum studium est. Iudæi Auguristas Deos fecerunt, & post mortem quilibet illi, qui opem sibi contulisset, statuam pro memoria posuit, persuasum habês, in illa istius Auguristæ animam conditam esse, quasi spiritus ipsius ibi præsens esset: quorum tamen locum Diabolus subiit. Idem & hodie fit, si a Deo discessione facta ad alios properatur: vnde homo in superstitionem abripitur.

APPENDIX
AD PARTEM DECIMAM OPERVM THEOphrasti Paracelsi,

Qua sequentes Libri comprehenduntur.

I.

AZOTH, seu DE LIGNO & LINEA VITÆ.

II.

ARCHIDOXEOS MAGICÆ Libri septem.

AZOTH.
SIVE
DE LIGNO ET LINEA VITÆ.

Theophrast. Bombast ab Hohenheim.

CAPVT I.

Arcana apud Deum quærenda.

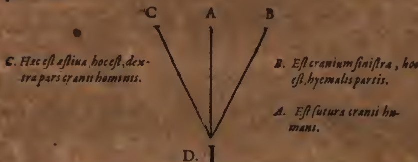

QVISQVIS Arcana omnium absconditarum rerum scire desiderat, is notitiam illarum alibi non quærat, nisi apud Deum qui solus creator & conscius omnium [illegible] est. Nemo [illegible] scituriientibus & quærentibus arcana omnia melius reuelare & [illegible]

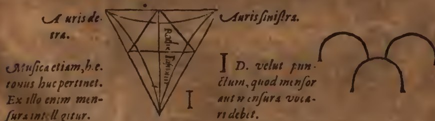
Natu-

festare potest eo solo, qui omnium arcanorum & scientiarū, cœlestium & terrenarum auctor est.

Primo autem opus est indicari librum, in quo literę arcanorum visibiliter & noscibiliter, expresse & palpabiliter descriptæ sunt: quo libro omnia, quæ desiderātur, longe expressius digito Dei expressa inueniuntur, quam in vllo alio libro eadem inueniri possint. Ceteri libri omnes, si cum hoc probe lecto, conferantur, non nisi mortua litera sunt. Et hæc quidem in nullo alio libro, quam homine, inuestigari debent. Is enim liber est, in quo arcana omnia descripta continentur. Illius autem interpres Deus est.

D. Homo charactere isto a manu Dei signatus est. Hic ergo character nobis principium sit, omnia Arcana Naturæ, quę Deus creauit, discendi. Hinc etiam cognoscitur Magister, hoc est, Deus, qui omnia bene fecit. Ex fructu enim noscitur, quæ arbor illam protulerit. Sic ex opere cognoscitur Artifex, vt pellio ex pelle, sutor ex calceo, sartor ex tunica, faber ex ferro, aurifaber ex auro & argento, &c. & sic deinceps.

Quoniam sine aere nullus ardere ignis potest: ideo iam differendum est de elemento ignis, quod per se nihil est aliud, quam corpus animæ, aut domicilium, in quo anima hominis habitat. Et sic ignis iste

est verus homo, de quo in vniuersa nostra Philosophia differetur. Cumque, vt dictum est, nullus ardere ignis sine aere possit: Velim me hoc loco distincte ita intelligi, quod scilicet, per illud ardere, nihil aliud deinceps, quam ipsam vitam complectar: vt, si dicam, *Ardere non potest, idem sit, ac hoc, non potest viuere.*

Ardere quid Theophrasto

Sic ergo superior linea, E signata, est linea vitæ, ianua aeris, aut perspiraculum, quo respiraculum vitæ suum aerem attrahit, in quo viuit, tanquam piscis in vnda.

Iam cuilibet notum est, quod res mortua, & vitæ expers, iugulari aut occidi non possit, cum iam antea mortua sit. Quod cum ita se habet: velim ex discursu meo intelligi eiusmodi vitam vel ignem, hoc est, corpus animæ, quod ex triplici igne cōstitutum est, nempe ex igne sulphuris, ex igne salis, ex igne Mercurii. Eiusmodi enim ignis triplici corpore ex Yliastro opus habet.

Corpus ex 3. constat.

Yliastrum est prima Materia, ex qua 🜍 🜔 ☿ condita sunt. Ex quo intelligimus, quomodo verbum *Fiat* materiale, tangibile & corpus factum sit, in quo nunc prædestinata omnia, quæ deinceps ex Yliastro per *Cagastrum* Necrolice, Necromantice & Necrocomice gignuntur, abscondita sunt.

Yliastrum quid.

Cagastrū quid.

Sed notandum est, *Cagastrum* alias a nobis etiam S. Nitri vocari: vt, si Cagastrum aut S. Nitri dicimus, idem sit, ac si dicamus, Yliastrum est genuinum Argentum, sed Cagastrum est *Mica*, aut Yliastrum est verus Propheta, & Cagastrum est falsus Propheta, aut verius Prophetæ Monstrum.

Hoc modo Caro vel Limbus Adami primi post lapsum factum est Cagastricum ex Yliastro verbi *Fiat*. Qua de caussa et vita hominis dupliciter intelligenda erit, vt: *Vita* Animalis est *Cagastrica*, & vita Dealis est vita Yliastrica. Hinc patet de Linea vitæ omnium primo philosophandum esse.

Cap. II.

COr hominis est domicilium animæ hominis animalis, hoc est, vitæ aut corporis, quod animale est, in quo vera anima, a Deo Adamo inspirata, habitat. Rem ita intelligite, quasi Terra magni mundi esset Cor, Aqua esset vita animalis hominis: Aer esset vera anima. Aer autem semper instar venti super aquis fertur. Itaque sicut aer super Aquis fertur, quasi vnitum, & tamen impalpabile cor: ita vita quoque & spiritus animalis hominis fertur super aquis, seu capsula cordis, & capsula cordis insuper alia adhuc essentia circumdata est. Rem sic concipe, quasi homo in aqua ambularet, & supra ipsum in aere volaret

Aues,

aues, post, infra, & ante ipsum in aqua pisces nararent: iam is certe varijs animalibus, & rebus viuentibus circumdatus esset. Eodem modo & animalis vita vel spiritus, ad similitudinem hominis formatus, licet paruus, & minor hominis corde, fertur super aqua capsulæ cordis, cui ceteræ cohabitant vitæ, vt musculi omnium membrorum, ceu manuum, pedumque, dorsi & ventris, vniuersi carni & sanguine vestiti. Spiritus vero aut anima Rexque animalis hominis, carne & sanguine vestitus non est, sed libere fertur super aquis capsulæ. Et spiritus iste non est anima seu viuens Dei spiritus, sed est anima Elementalis, & animalis hominis vita, habitans in aqua, & super aqua, circa cor collecta. Sic ergo spiritus iste iuxta cor, intra tenuẽ membranã capsulæ intra cor, super aqua habitat. Vera autem hominis anima, quæ spiritus Dei est, occidi non potest vel igne, vel aqua vel terra, vel aere, mortis expers (nisi quod imaginatio mors ipsius sit) habitans in centro noctes atque dies, cuius tam sublime officium est, vt de eo Philosopho Theologice non naturaliter differendum sit. *Anima hominis duplex.*

De animali ergo, & non vera anima iam tracto. Quod si de vera anima Cœlestis vitæ philosophamur, tunc vocamus *Necrocomicum*. Si autem philosophamur de anima & spiritu genuini animalis hominis, intelligimus illum spiritum & animam, quę in aqua capsulæ habitat, & parua est non maior minimo cuiuslibet hominis manus digito. Huiusmodi animam ac spiritum vocamus *Necrocomicum*. Cum vero tres vitæ aut Essentiæ sint, quæ omnes discrete spiritus vocari possunt (vt spiritus Cœli, & spiritus Microcosmici cœli, qui spiritus est hominis animalis, & Musculi totius hominis, qui multiplicem vitam habent) ideo multiplicem hanc vitam vocamus Necrocomicum, hac de caussa, vt ex discreto quolibet nomine intelligatur essentia eius, de quo seorsim philosophamur. *Necrocomicum quid.* *Necrococomicum quid.*

Nam dubito, quin hic postulaturi multi sint, vt scripta ac Philosophiam meam de vtraque tam Necrococomica quam Necrocomica anima ex sacra scriptura probem ac confirmem. Nam & ipse cogitare facile possum, inscitis & imperitis hæc minime probatum iri. Quibus etsi nihil ad palatum dictari sapidum satis possit: Philosopho tamen sublimi & a Deo illuminato satis fuerit, si sententiam meam ex historicis sacrarum literarum libris stabiliam. *Mea* autem velut & Philosophorum vniuersorum rationes hæ sunt. *Moyses* creationem mundi & hominis describit. Iam vero bonus ille & a Deo doctus *Moyses* creationi mundi & hominis coram non interfuit: & tamen nihilominus vere, accurate & solide creationem cœli & terræ descripsit. Iam inter nos Philosophos his

agitatur, quanquam sobria & consulta, vndenam Moyses creationem mundi sciuerit, vt tanta perspicuitate illam describeret. Iam vero Naturalibus omnibus, solidæ, firmæ & cuilibet rationali homini acceptabiles & immotæ caussæ sunt, cur Moysi in illustri mundi & hominis creationis descriptione iure merito credere & astipulari cogantur. Qua etiam de caussa vniuersi Naturales Moysen agnoscunt authenticum & a Deo summe illuminatum virum seu Philosophum, Physicum aut Prophetam, qui velut Naturalis Magus & Yliaster Diuinus, nostra in Adepta Philosophia Necroleus & Antesignanus factus sit. Vnde etiam Necrolice, Nectomantice, & Necrocomice historiam creationis Macro & Microcosmi nobis scribit & proponit.

Moyses Necroleus.

Iam quæritur: si Ethnicus, paganus aut infidelis, insignis viri Moysis scriptis assentiri recuset, quo tandem adminiculo ad assensum ille adduci & compelli possit? Nam & ipsi hoc scimus, non cuilibet promiscue hominis satis tuto credi: multo minus vero a Deo datum omnibus est, vt Moysis scripta capiant. Nec enim scripta sua Moyses librorum aliorum auctoritate confirmauit.

Moysis scripta non pro simplicioribus.

Hoc quidem nobis constat, Moysen instinctu & afflatu spiritus sancti, vniuersi mundi velut ipsius etiam Adæ ac Euæ creationem intellexisse & sciuisse. Et licet vere quidem ac insigniter ad veritatem omnia descripserit: scripta tamen eiusdem adeo sublimia sunt, vt simplici nulli satisfaciant, cum interprete accurato potius, quam simplici Lectore opus habeant. Id demonstrat Physica vna cum socijs scientijs, quæ sunt Astronomia, Astrologia, Pyromantia, Chaomantia, Hydromantia, Geomantia, Alchimia, Spagyrica, veluti Matrices nobilis scientiæ Cabalisticæ. Super has prædictas scientias omnes fundatur Magia Naturalis. Quod si *Magia Cagastrica more Necrocomico a Necrolo* recte addiscatur & cognoscatur: tunc cognita etiam erit Magia Necrocomica more Yliastrico & Aquastrico. Hinc ad Nicodemum Christus ait: *Si nescis, de rebus terrenis quid dicas: quid tandem de rebus intelliges diuinis?*

Aquaster, &c.

Si ergo ab homine acquiritur intellectus rerum Naturalium per Magiam Cagastricam: tunc Aquaster viam ipsi commonstrat, qua Magicam Diuinã indagare possit. Quando autem Aquastricus Magus Aquastricæ & Pyromanticæ scientiæ scopum assecutus est, licet eidem *Trerames*, *Durales*, & postea *Turbam magnam* adire, pro fundamento Theologiæ comparando, vt Cœlestem *Thesaurinellam* addiscere possit, cuius quidem partem magnam ac præcipuam calluit *Sampson, Dauid, Salomon, Helyseus, Elias, Enoch, Adam, Moyses.*

Treramés, &c. Durales, &c. Turba magna, &c.

H

His ita obseruatis, iam facile intelligetis, vbi, & quomodo, ac vnde Philosophicus Theologus nascatur qui Cœleste & terrenum per Cœlestem Thesaurinellã & Spagyricam Cabaliam discernere possit. Qui ista potest, hunc nos *Necrolet* pro Theologo habebimus. *Necrolet* enim nomen Christianorum nomen notat, vnde id suum ortum nanciscatur. Ad id confert etiam Necromanticus. Alauda namq; insigne nobis fundamentum manifestat quod *Sayolicus Aquaster* ope *Traramum* nobis & nostro Cagastrico intellectui ponit. Quisquis ergo Moysi credere vult: is ipsum etiam intelligat. Huc enim tota Biblia ipsum vocant. Quæ enim Propheta Moyses miracula operatus est Necrocomice & Aquastrice, dum aquas in sanguinem conuertit, petras dirupit, vt aquam funderent, & si quæ alia *Necrocomice & Aquastri* e miraculosa fecit, ad id viam ipsi monstrante *Trarame & Turba magna*: ista qui non intelligit, aut taceat aut discat, aut Theologiam ne attingat. Turba namque magna a Deo mandatum habet, Tratames instigandi, vt Cagastricum tuum intellectum ex Aquastrica Necrolica schola extinguant, & facem lampademque tuam abs te auferant & alii tradant. *Vide & Lege* Apocalypsin. Porro si hoc capitulum deducendum mihi est Necrocomice, Pyromantice, sicut *Necroleum* decet, & non Cagastrice, auxilio Aquastricę scientiæ: opus mihi erit, vt caussam Charactericam proponam, quæ me impulerit, *vt de Ligno & Linea vita* philosophari aggrederer. Hoc enim scholę *Necrolica* principium est. Deus enim literas & characteres hominibus proposuit, vt ex illis Alphabetum (quod vocant) addiscerent. Eo percepto, discent postea artem illam legere, & tandem de illa scribere, quod & ego feci, & nunc facio.

Deinceps ergo adeundum ipsum cor est, ex quo Linea a Turba magna signata est, hoc modo. Notum vobis est, mandasse Paulum, vt mulieres capita sua velent: vir contra capite nudo & intecto sit. Id citra euidentem caussam factum non est, quã tamen Carnales Theologi ne quidem olfaciunt quod notabitis. Suum etiam mulieribus mandatum datum est: Ne quid sacræ scripturæ tractent. *Aquaster* enim in ipsis *Cagastricus & S. Nitreus* factus est. Etsi enim ante lapsum quidem Necrocomicus extiterit, diabolice tamen Turbæ magnæ adeo iam subiectus est, vt nihil firmi in Cagastrico ipsorum Aquastro inueniri liceat. In cuius rei testimonium Nicrocolicum *Alpha*, quod æque ac vir antea in fronte gerebat, retro ad occiput conuersum est: ita, vt iam characterem suum & Aquastricam fissuram cranii in anteriore capite occlusam, & in postico cranio apertam gerat, quod in viro contrario modo fit. Hoc vobis, o Naturales Necrolici, principium & momentum magnum sit,

cur Aquastricam scientiam sectemini, donec *Aquastrum Pyromanticum* scrutari possitis. Huius namque Aquastricæ rimæ ea conditio est, vt pro malo Granato habenda sit quod quidē ab initio vsq; ad suę maturitatis tempus occlusum crescit. Si vero maturuit, vt aut pro cibo, aut remedio eligatur, per medium funditur rima, qua similitudine hiscit etiam nux iuglans, ad diductionem tempore maturitatis naturaliter propensa.

Aquastri ea rima similis pomo Med. dico

Hinc iam caussam æstimate, cur mulieri findatur venter, si ad fœtus sui maturitatem peruenit. Hinc tibi scientiæ Necrolicæ calumniatori ansa porrigetur ad exactius trutinandum, cur mulier B Aquastricam rimam posterius & non anterius gerat. Vir enim illam gerit ante, & gignit Necrocomicam animam vel spiritum vitæ Microcosmi, non Cagastrice, sed necrocomice, spiritum inquā vitæ Yliastricum in suo corde. Quamprimū per Imaginationem fit, vt *Turba* magna Cagastricum homunculum & Aquastricum incitet ad Necrocomicum Yliastricum spiritum tuum vel Pyromanticum spiritum & animam Cagastrica carne inuestiendum: tunc e uestigio Natura seu genitura homini defluit, quæ flos est & essentia Limbi Cagastri. Qui caussa mulier etiam Cagastricam Matricem in sinu suo gerit. Matrix enim ante lapsum Euæ nondum data erat? Sicut enim nec virgines mamillas suas secum in lucem afferunt: ita nec matricem ad partum necessariam, sed ea demū sub ætatis vigorem non secus ac mamillæ enascitur ac protuberat.

Eua ante lapsum matricem non habuit.

Sic ergo ante lapsum Eua secundum matricem, velut & Adam in magna matrice, quæ ipsis paradisus fuit, Necrocomice puris & plane impollutis membris fuerunt. Post lapsum autem dictu ocyus omnia ad terrenam generationem excreuerunt. Hac de caussa etiam homo in lucem editus nudus prodit. Vbi adolescente ipso primum crines oriuntur in capite, mento, sub axillis, ad pubem, velut & cetera omnia, quæ ad animalis hominis decus seruiunt. Sic enim oportet Cagastricam essentiam post, non ante Yliastricam nasci. Sic etiam Necromantico suum semper deputatum manet. Hac de caussa etiam Necrocomica (al. Necromantica) nobilior anima est, & a Deo plus quam Cagastrica dilecta. Hoc modo Deus in rubo ardente illusit Moysi modo Necrocomico, & siuit eum Cagastricam suam natiuitatem cognoscere ratione corporis. Et quia Christus quoque corpus suum per processum spiritus sancti ex cœlesti Aquastro accepit, ideo in Tabor monte secuta quoque est transfiguratio. Similiter, etsi Christus quoque in cruce mortuus est,

cœ-

Cœleſtis tamen parens per officium ſpiritus S. ipſum reſuſcitauit. Niſi enim mortuus fuiſſet, prædeſtinationi ſuæ vtiq; non ſatis feciſſet, qua Cœleſti patri multos liberos per ſemen ſuum ſuſcitaret, qui Chriſti fratres & ſorores eſſent. Et quoniam Chriſti pili, vngues, manus, &c. vna cum corporis incremento ſimul enatæ ſunt: ideo iam vlterius ad Lineam & Lignum vitæ pergemus.

Chriſti enim corpus cagaſtricum nihil habuit. Sic etiam corpus Mariæ Aquaſtrice & Necrocomice, haudquaquam cagaſtrice natū eſt. *Maria quoad cor'a fuerit a cætera fœmina.* Qua de cauſſa etiam Maria nec ante, nec retro in capite fiſſuram ſuam habuit. Odit enim luxuriem Cagaſtricæ Naturæ, quod non ex terreno Aquaſtro verbi. *Fiat S. S.* nata eſſet. Itaq; & Cranium ipſius ante & poſt occluſum fuit, & Cagaſtricus Spiritus ac Anima animalis hominis hoc nobile pudicitiæ & virginitatis vas in deſiderium Cagaſtricæ procreationis minime egit, ſed ad vnius Chriſti Ieſu conceptionem, quem pareret, & præterea nullum. Sic ergo adhuc Cranium ipſius ante & retro indiuiſum manet, in ternario ſancto abſconditum. Et hoc Spiritus ſanctus aduentu ſuo nobis commonſtrabit, vbi terræ omnes generationes plorabunt, plangent & eiulabunt. Si viderunt, quam grauiter in natiuitatem & ortum Mariæ peccarint & impegerint, quod caſtiſſimā hanc virginem, in qua omnis virginitas (mortua) eſt, Cagaſtricam generationem ſeu partum eſſe crediderint. Notandum enim eſt, quod non fruſtra perſona ipſius ſuper Luna ſtans pedibus ſuis præfigurata in Apocalypſi ſit. *Maria cur in Apocalypſi Lunæ inſiſtat.* Illo enim indicatur, ipſam Cagaſtricum, quod plenum peccatis eſt, pedibus conculcare, & odiſſe. Yliaſtrum vero amat, hoc eſt, Solem, quo amicta eſt. Vnde nec mēſuram Cagaſtricæ perſonæ ſimilem habuit. Virgo enim quælibet corporis ſui proportionis menſuram amittit, ſi impręgnata eſt. Maria autem, noua Eua, menſuram illam non amiſit: vnde etiam ex Yliaſtro Aquaſtro prodiit, & partum ſuum concepit. Amandatos ergo vos volo ad 11. caput Apocalypſeos Ioannis: vbi plura inuenietis, qualenam templum Ioannes menſus ſit. Offeretur enim vobis paſſio morſque Chriſti ad viuum expreſſa & depicta, quo ſcilicet pacto Cagaſtricum corpus Yliaſtricæ paſſionis æterni corporis Chriſti cauſſa fuerit, vt in cruce moreretur. Quanquam Chriſtus quidem, ſecundum prædeſtinationem æternam verum & tangibile corpus habuerit, ac a *Longino*, cœco Iudæo, latus eius haſta traiectum ſit, vt illico aqua & ſanguis profluerit. *Longinus Chriſti latus perfodit.* Aquaſtrum enim oportuit fieri viſibilem. Itaq; ad Aquaſtri explicationem intelligendam, porro de linea vitę tradenda pergam. *Linea illa & Lignum* vitæ dupliciter intelligi debet. *Linea & Lignum vitæ duplex.* *Linea* vitæ Necrocomici corporis peculiare ſuum Lignum vitæ habet, pro quo ipſi ſuus ci-

bus crescit. Et Linea vitæ Cagastrici corporis & ipsa peculiare suum Lignum vitæ habet, per quod viuit. Itaque a cibo exordium facientes, rem accuratius explicando vnicuique corpori suũ desiderium supplebimus. Quodlibet enim sibi simile cibum appetit. Tum etiã quodlibet animal, qualem stomachum habeat, ex cibo noscitur. Quid erga per ista velim, paucis iam deinceps vobis explicabitur.

Notum vobis est, quod scriptura dictat, hominem non solo pane viuere, sed quolibet etiam verbo, quod per os Dei egreditur. Memores etiam estis eius, quod Christus cum suis discipulis ederit de fauo & piscibus assis. Itaq; etiam edere duplex est. Ieiuniũ enim Christi occasionem nobis amplam suppeditat, cur deinceps hoc fundamentum accuratius expendamus. Ista quidem omnia posterius plana fient. Linea saltem ac Lignum vitæ nobis præ oculis iam obuersetur. Est n. illa Iris, ex aduerso Solis ideo nobis apparens, vt videamus, quod etiam in Luna lucente (al. homine) in supremo Lunæ cœlo eiusmodo Linea sit. Et iste ═ p. est etiam Lignum & Linea vitæ, vbi Cagastricus spiritus vitæ inde nutritur:. idemque fit in homine, quod in magno mundo: estque *Vis Mercurii*, sicut *Necrolei* omnes sciunt. Est autem quadruplex: vna in aqua: vna in terra: vna in aere: & Maxima visibilis in cœlo. Vnde etiam cap. 10. Ioannis Apocalyps. mentio fit, Angeli caput Iride cinctum fuisse, quod ibi prolixius legetis. Iris enim rimam *Cagastrici Aquastri* in Microcosmo denotat. Aquaster enim Naturaliter homines punire coactus est, postquam *Turba* magna hominum vitã & flagitia diutius intueri non potuit. Ideo Iris in signum posita est, vt nos homines vniuersi non secundum Cagastricum Aquastrum, sed potius secundum Necrocomicum Aquastrum viueremus. Itaque ad explicationem Lunæ paradigma vobis tale proponam.

Iris quadruplex.

Si mulier, quæ inconsideranter & nullo sui respectu habito Cagastro vtitur, intẽrius aliquid intuetur, vel ut caput ouinum, aut quicquid sit, aut si rem aliquam profundius imaginatur, siue cibus sit, siue quid aliud: iam præsto caussa est, cur fœtui in vtero vestigium imprimat, quod toto vitæ suæ tempore ille circumferre cogitur. Hoc exẽplum vos cõmonefaciat, vt penitius enoluatis, quidnam sit, quod edat. Si enim edere vel appetitus edendi a corpore elementari esset: tum & mortuus homo ederet, quod colligi facile potest. Iam vero nihil edit, nisi quod viuit. Ipsa n. vita, h. e. Cagastricus Aquaster edere appetit, & edit de *Ligno vitæ*, quod *Iris* est, alias Linea vitæ vocata. Et sicut Iris illustribus suis coloribus in Macrocosmo inuitat ad se conspiciendum: ita accidit etiam in Microcosmo, vt Linea vitæ secundum cursum temporis Microcosmici syderis singulis

Edere est viuere.

24, ho-

24. horis semel nascatur, vnde Aquastricus homunculus edit more Cagastrico Lignum vitæ, & eodem quidem loco, vbi Linea vitæ patens est. Iam quæritur, quis iste cibus sit? Sic attendite iam. Homunculus aut Aquaster, hoc est, spiritus hominis animalis, edere debet, & non solo Cagastrico pane viuit, sed etiam quolibet verbo, quod per os Dei egreditur. Verbum autem quod per os Dei egreditur, est Æternum, id est, verbum *Fiat*, ex quo anima Adami condita est, velut in Euangelio Ioannis clare scribitur, quod *Deus verbum* fuerit, & adhuc sit. Et illud verbum caro factum est.

Porro vobis etiam constat, qui flos ex herba enascatur, & in se contineat nobilissimum odorem & rorem, ex quo nobili rore apes mel conficere admodum auidæ sunt. Eædem etiam auidæ sunt multum mellis cōgerere, quia ex melle sunt & nascuntur. Itaq; mel iterum edunt, & denuo se tingunt ex eo, ex quo suum corpus habent. Et veluti exiles mole, magnum tamen mellis thesaurum comportant: ita & Aquaster, ipse inquā, non alius, temporalis Cagastrici cibi auidus est. In caduco tamen illo cibo Cagastrico, cibus Aquastrici corporis, *verbum Fiat*, *Cagastrico* primum Homunculo per Mercurium vitæ administratur, & in illo Mercurio est verbum Fiat, quod ex ore Dei egressum est, & adhuc egreditur. Sic quoniam anima ex Cœlesti Aquastro condita est, hoc est, ex eo corpore, ex quo factus Christus est: sequit' inde, quod ēt Necrocom. anima quotidie verbum Fiat edat. Et sic non solo pane, sed quolibet verbo, quod per os Dei egreditur, viuat. Verbum Fiat sustentat eius vitam, dissolubiliter, nisi secundo tingatur per Limbum Adami secundi, hoc est, per aquam & spiritum in cœna Christi. Alias enim de æterno moriens abit, & ex Paradiso eiicitur. Id enim, si non credit, ei mors fit. Quanquam fides non Cagastrico Aquastro, sed Yliastro imponatur. Esus autem, quem Cagastricus Homunculus, instituit seu perficit, cibi tantum aspectus est, & similis apparet Homunculo in forma Iridis. Quod si deinde Cagastricus cibus in hominis stomachum descendit, alimentum optimum more Mercurii instar fumi sursum dat. Tunc in Oesophago vapor & fumus ille ascendit, & secum tacite latentem spiritum Limbi, ad Cagastricum corpus Cagastrici Aquastri ducit aut vehit. Priusquam autem Cagastricus Homunculus illud concipit, columellam in collo attrahit instar nobilis ex rosa odoris. Tum demum sub Linea vitæ separatur, vbi Cagastricus spiritus sibi simile, Fiat, assumit, & Necromanticæ animæ præbet verbum Domini. Vt ergo Homunculus & Cagastricus Aquaster publicum suum ius exsequi possint, ideo Deus prohibuit nimia crapula se implere, quo verbum Fiat, quod

KkK 2

æternum, & cibus anima est, non in abusum vertatur. Fermentum enim est Christus, & verbum Domini est verbum patris, quod factum est materiale, & materialiter est cibus animæ. Et sciendum est, verbum id essentialiter, substantialiter, in re qualibet inesse, & habitare, quemadmodum & anima. Sic anima Neciocomica edit Mannam cœli, hoc est, materiale, substantiale verbum Domini: & anima Cagastrica, hoc est, media & vera anima animalem cibum edit: & anima, quæ ex Deo acipsius materia, edit ex Limbo, ex quo facta est, hoc est, ex Deo: Et Tertium esse, Salis Nitri dictum, sunt musculi omnium partium, qui edunt cibum Salnitreum, particulariter, non vniuersaliter. Qua de caussa etiam particulariter incipiam de proportione corporis philosophari, vnusquisque musculi proportionem descripturus, & peculiarem propriumque cuiusuis cibum explicaturus. Particulare id ideo primum proponam, quia est multiplex per quaternarium & ternarium. Salnitreum autem illud esse distribuam in partes quatuor, etiam in partes tres, vbi Sal, Sulphur & Mercurium descripturus sum. In quatuor partibus esse elementorum quatuor expeditam. Hoc autem volo, vt ne credatis quatuor Elementa esse. Minime enim quatuor, sed vnum tantum est, in quatuor tamen corpora diuisum, hoc est, pars vna habitat in terra: pars altera elemēti habitat in aqua: pars tertia in aere: pars quarta in cœlo. Stultus ille homo est, qui vel 4. vel 3. vel 2. Elementa credit. Hoc enim nihili est. Rei caussa hæc est. Homo viuit ex omnibus quatuor viribus vnius elementi, & easdem etiam essentialiter in suo corpore habet, hoc modo. Terrenam Elementarem essentiam in carne habet, in musculis, in sanguine extra venas. Aqueam autem Elementi partem habet in sanguine venarum. In sanguine magnam etiam partem habet essentiæ aeris: Maxima autem pars aeris est in stomacho & intestinis. Et de aere omnium maxime & exquisitissime philosophandum est, plus quidem quam de vlla alia parte, vt Physica de corpore Physico integre & non mutile cognosci possit. Qua de caussa etiam omnium prolixissime de aere tractaturus, & discursu illo caput integrum consumturus sum, quod fusius in aliquot volumina distrahetur. In aere enim est vis vitę omnium siue ea Cagastricæ vitæ sit, siue alterius, quam S S. Nitri appellamus. Quantum ad quartam Elementarem essentiam, ignem attinet, habitat ille in omnibus ossibus, & in eorum medullis, fines & vltimam regionem habens in corde & capite, vnde Elementum scaturit, in oculos ad v. sum, in Cagastricum Aquastrum, ad vitam eius, in Essentiam Salnitream, ad eius vitam, sanitatem, morbos, denique omnia accidentia, bona & mala.

Elementũ tantum vnum non 4.

DE LI-

DE LIGNO ET LINEA VITAE PER △ *Ternarium.*

DE hoc tali Philosophia disquiramus. Sulphur est Lignum vitæ, habetq; ac facit Lineam vitæ in homine, & extra hominem, hoc modo. In homine multiplex Sulphur est, quia is ex multiplici sulphure cōpositus est. Vnius sulphuris ea est Natura, vt officium suum versus orientem exsequatur. Aliud in homine sulphur reperitur, quod suam naturam, essentiam ac officium præstat versus occidentem. Tertium versus meridiem. Quartum versus septentrionem.

Itaque de Linea & Ligno vitæ tractaturus, initiū faciam a meridie, & fissura magni characteris hominis, anterius in fronte viri. Nam hinc Philosophiæ nostræ exordium dabitur. *Fissura*

Fissura ea non in solo homine, aut eius cranio, sed etiam in omnibus herbis reperit', velut & in Elementis omnibus. Vt in Aqua est Linea, quam Ileidam (al. Mediam) vocamus, vbi duæ aquæ diuiduntur, & lineam constituunt, quod in Oceano & Mari videre est. In Aere & Igne est Iris. In terra sunt Motus terræ: vnde etiam in Microcosmo motus terræ, id est, pulsus fiunt. Cur vero in homine is toties fiat, hæc caussa est, quod Aer Microcosmi vno die, ne quid de anno dicam, frequentius & iteratus reuoluatur, quam in Macrocosmo 1000000. annorum circuitu vertitur. Is nimirum pulsus est, & est vita Cagastrica, ita, vt Sal nitri, velut Musculi peculiarem etiam ac particularem vitam ac pulsum habeant. Hinc si putredo in brachio, pede aut aliquo corporis musculo oritur, tunc vita aduersa gignitur, quam nos morbum vocamus: alias vocatur Hirbel. Si consistit in Venis, vocatur *Hirbel Aquastri Cagastri.* Si est in sangu ne extra Venas, hoc est, in carne, est *Hirbel Igneus.* Si est in stomacho aut intestinis, aut aliis membris aeris, vocatur *Hirbel Ares.* Quid autem Ares sit, dicere hic nihil attinet, cum ad Philosophiā aliam spectet.

quomodo in Elementis.

Pulsus cur in homine frequentior terræmotu.

Hirbel quid & qua eius species.

Pergens itaque de Linea dico, in qualibet herba est Linea versus Meridiem. Non tamen in qualibet herba est Linea occidentis & orientis vel Septentrionis, quod studiose obseruandum est. Hic breuis introitus sit pro herbis. Porro ipsa quoque animalia cum sua forma spectate. Pisces nimirum Aquastricam suam rimam aut Lineam vitæ gerunt pone, ad occiput. Fere gerunt rimam Igneam. Ibi variorum eiusmodi animalium capita inspicite. Sed & animalia fera volatilia rimam hanc duplicem ferunt. In capite & cauda. Notatis id in pauonibus, qui pennarum fulgore colorem Iridis referunt, vnde etiam caudam suam in orbem concinne rotant. Et sicut pennæ Pauonis per Imaginationem cri-

guntur, ita etiam per imaginationē animæ maioris mundi, Iris in cœlo apparet in aqua: Aquæ æstuant & intumescunt, quod a Luna fit. Ideo linea vitæ maioris mundi sese exhibet.

Sic etiam omnes colores, omnes flores nihil sunt aliud, quam indicia terrenæ rimæ & Iridis. Et numerus foliorum cuiuslibet floris indicat, ad quam regionem flos pertineat. Sic quinque folius flos aut ipsius vis refertur ad Quinarium. Paulo post de cœlo Lunæ numerare incipiemus, quodnam Quintum cœlum post Lunam in Microcosmo sit. Porro ergo virtus florum, quatuor tantum folia habentiū, ad cœlum Quartum spectat. Hic ordo Cabalæ erit, vt 3. ad 3. 4. ad 4. 5. ad 5. referantur, quolibet numero, suo cœlo assignato, quod quidem cognitu facile ac promtum est.

Sequitur iam in Linea vitæ consideratio cuiuslibet herbæ altitudinis, quæ Cabala est. Huc facit baculus mensuralis. Porro in homine duo cœli reperiuntur: Luna cerebrum, cœlum Cagastricū, & cor hominis, Yliastricum Necrocomicū cœlum. Cœlū in corde hominis modis omnib. est verū cœlum Essentiæ æternæ, vnde anima ne semel quidem egressa est. Vera enim anima semper in suo folio immota sedet. Sicut nauis quidem a loco vno subinde ad aliam mouetur, nauta tamen in naui immoto manente: ita & anima, ex Deo Patre suam substantiam sortita, radice sua semper in corde defigitur & tingitur Manna cœli per verbum, *Fiat*. Manna ea a Cagastrica anima ipsi præparatur, velut apes præparant homini mel. Et sicut in melle verbum domini Substantialiter, Materialiter, Essentialiter adhuc est, ex quo Cagastrica anima formatur: ita etiam Cagastrica anima in capsula cordis Cagastricum suum cibum, quem Mannam vocamus, retinet, & veræ animæ Mannam cœlestem porrigit. Vnde sequitur, ipsam quoque animam per corpus Christi tingi & fermentari oportere. Corpus enim Christi est summa & genuina Manna, & fermentum ad vitam æternam.

Cor hominis cœlum Essentiæ æternæ.

Hæc iam sit sentētia (introitus alias) Physice tradita de anima Microcosmi Essentiæ, arboris cognitionis Boni. Cagastrica namq; anima cognitionem boni integram non habet. Vnde etiam Cagastrica natura a Christo arbor scientiæ mali vocatur, & sic in Adamo ac Eua Cagastrica ac animalis anima ante lapsum a Deo Patre nondum creata fuerat. Adam enim non genitus, sed creatus erat, secūdum animalem rationem loquendo. Ceterum de Philosophia nostra hoc vos iudicare velim, intendere nos ex Angelica & Cabalistica scientia vobis tradere fundamentum, quod Adam per animā maioris mundi conceptus sit per verbum *Fiat*, non secus, ac quilibet homo a viro & fœmina per fœminam conci-

Arbor scientia boni & mali est Cagastrica Natura.

concipitur. Matrix enim animæ maioris mundi, & matrix animę minoris mundi nullo discrimine distant, sed vnum sunt, non distincta, quod tali discursu probamus.

Compertum vobis est, Animam Cagastricam maioris mundi, quæ Sol est, in caussa esse, vt, quoties Sol nouum signũ ingreditur, toties fœmina Menstruum emittere cogatur. Quoties n. anima maioris mundi menstruũ patitur, quod nos Ares paruũ vocamus: toties quoq; minor mundus h. e. matrix minoris mundi compatitur. Nam idẽ sunt. Et notate. Sicut Aquaster Salis nitri, h. e. vita musculorum hominis super vrina vesicæ fertur, & vir aduersus Lunam maioris mũdi aquam reddit, maxime si id in oppositione & coniunctione fit, ita tunc Luna ab Ermel linea sulphuris, Salis & Mercurii partem vnã lineæ vitæ oblique attrahit in vesicam. Itaq; quælibet etiam fœmina, quæ a tali viro imprægnatur, filium concipit, qui nec Cagastricam nec Necrocomicam animam habeat. Vnde etiam dietum 30. spatio ex corpore & matrice fœminæ expellitur. Est enim Salnitreum, & non Cagastricũ. Et sicut mare ac vesica Microcosmici corporis cadauer nullum vltra diem naturalẽ intra se retinẽt, quin id eiiciant in terram: ita mulieris quoque matrix Salnitreum illud menstruum retinere non põt, sed mensis spatio foras in aurã eiaculatur. Matrix enim Macrocosmica & Microcosmicæ mulieris eadem est. Vnde sequitur etiam, quod Enur matricis minoris mundi mortuũ sit, si Enur matricis maioris mundi granum vnũ vitæ amittit, cuius rei explicationi breue caput debetur.

Ares paruũ quid. Ermel, &c. Enur, &c.

ENVR est vis & robur, & spirituale semen roboris, vnicuiuslibet arboris radicis. Quamprimum n. arboris radix periit: tunc & rami, & fructus, adeoq; tota arbor periit. Similiter & matrix, quę nihil est aliud, quam tamus Veneris in cœlo. Enur n. matricis maioris mũdi est Venus & Luna: & illius radicis ac arboris ramus est quælibet matrix cuiuslibet fœminæ, id est, Veneris, maioris mundi. Et sicut pyrũ est fructus arboris, ita etiam matrix cuiuslibet fœminæ pyrum est & fructus suæ arboris, & arbor ista est Venus & matrix maioris mundi, in partes tamẽ 4. distributa secundum 4. Elementa. Et matrix parua minoris mundi fructus est & ramus matricis aut arboris, quę matrix est. Et sicut homo non nisi hominẽ generat: ita matrix etiã maioris mundi nihil aliud, nisi matricẽ minoris mundi generat. Et sicut ex vna arbore pyra multa dependent, quorũ vnũ altero citius decidit, cũ vnũ altero citius etiã maturescat, eodẽ plane modo quadruplex etiã arbor matricis maioris mundi multos ramos & fructus fert, qui nihil quam matrices minoris mundi sunt. Itaq; oculos conuertite ad arbores maioris mundi: hic interdũ arescit ramus, yt fructus

Matrix, ramus Veneris in cœlo.

non proferat: illic interdum arbor a grandine aut re alia verberatur, vt rami nonnulli decutiantur & emoriantur, vt arbor non quidem penitus, sed suprema tantum parte exarescat. Sic etiam interdum accidit, vt & minoris mundi radix instar matricis maioris mundi fructus non ferat, aut tota emoriatur. Ramus enim seu frons radicem suam quam proxime apud caudicē habet, ex quo frons enata est. Id nos vocamus *Enur Cagastri & Ili*: Necrocomice. Itaque si *Enur & radix* frondis matricis maioris mundi exarescit & emoritur, fit, vt matrix etiam minoris mundi sterilescat & emoriatur. Quod quatuor modis fieri potest, vt supra dictum est. Et quemadmodum magni mundi radicis noxa ac venenum, matrici quoq; minori veneno & morti est: ita nec minor matrix, quod mortuum est, tolerare potest. Quam enim ipsi grauis mors ipsa est: tam grauis eidem etiam est res mortua. Et quemadmodum viuēs odit mortuum: ita Adamus etiam in viuo suo semine mortiferam tentationem serpentis sustinere non potuit, sed mortale eiecit, & eiectus ipse quoque est. Sic iam Adam rimam in fronte contraxit: & rimam contraxit etiam maior mundus. Ea est Linea vitæ nostri principii.

Deinceps iam vobis doctrinam aliam impertiā, cur nimirum hæc linea sit, quid denotet, quo modo in creatura qualibet noscenda, & ad quid vtilis sit, & quomodo per characterem huius lineæ id noscatur non in viuentibus tantum, sed etiam mortuis rebus, velut in herbis, arboribus, & omnibus terræ fructibus. Rem sic in vnum conferemus. Certa prostant indicia, Mundi animam ingenio adeo miro & solerti esse, vt imaginatione omnia exprimat, quæcunque homo noua & inaudita operatur, facit aut proponit, siue in pictura, siue sculptura, siue artificiis aliis similibus sit. Hæc omnia quoque anima maioris mundi per similis fructus & viuentis creaturæ generationem æmulari solet, quicquid sit, nullo excepto. Exemplo nobis sunt mulieres. Quæ si noui quid aspiciunt, & adeo admirantur, vt sui ipsius obliuiscantur: tunc per imaginationem illam fœtui quoque suo signum illud imprimunt. Anima ergo Cagastrica animæ mundi maioris, & anima cagastrica minoris mundi eædem & similes sunt sibi inuicem, & quoad imaginationem, inter se omnino conueniunt. Vt Simia, quæ ab homine fieri videt, omnia æmulari studet: ita ingeniata est etiam matrix animæ maioris mūdi cum suo fructu in aqua, vbi recens natus piscis signum ferre cogitur eius, quod anima maioris mundi vidit. Et imaginatio ea fit in quatuor Elementis, aliusque fructus gignitur in aqua, alius in aere, alius in terra, alius in cœlo. Iam si anima mundi aliquid noui imaginatur: fit, vt signum illud, ceu Cometa, in cœlo appareat. Sic & in aqua prius inauditi pisces prodeunt

in aeræ

in aere antea non visæ volucres, in terræ insoliti vermes: quæ præsagia sunt, prout ab homine cognoscuntur. Et quemadmodum recens natus fœtus suæ matris immoderatam imaginationem expiare cogitur: ita Adam etiam ac Eua in vna carne filii fuerunt matricis & animæ maioris mundi, quantum ad corpus terrenum. Vnde circumferre etiam coguntur signum, quod Imaginatio & anima maioris mundi ipsis impressit. Vtrique enim erant in aqua. Ibi assumebant prima signa imaginationis Matricis suæ maioris mundi, quod nulla eiusmodi creatura ante Adamum & Euam a Mundi anima, ceu dictum est, prius visa esset. Sic Adam ac Eua animæ maioris mundi admodum noui & insoliti fuerant. Vnde etiam Macrocosmi anima in duobus illis creaturis sese nimium intuendo ipsam oblita est. Et sicut minor anima Microcosmi in muliere fœtui tale signum imprimit, vt is monstrosus fiat: ita Adam etiam ac Eua, filius & fructus Matricis Macrocosmi erant, & monstrosum in suo corpore signum nanciscebantur. Illud quidem ex matrice Macrocosmi super aqua in Adamo ac Eua nondum apparebat. Quamprimum vero in terram producti arborem attigerunt, notam eam adepti sunt, & Aquatile terrenumque signum vna cōspiciebantur. Sic & in Microcosmi sobole vestigium nullū apparet, quamdiu intra matris vterum clauditur. Vbi autem in mundum editur terrenum signum illico ipsi imprimitur, vt appareat. Similiter & Adam ac Eua, postq iā instinctu serpentis arborem attigerunt, terrenum signum illius imaginationis adepti sunt. Et Macrocosmi anima ęque ac anima Microcosmi fœtus erat. Qua de caussa Satanas geminos istos fœtus facile seducere potuit.

Porro notandum est, Adamum omnium ante se creatorum animalium Imaginationem, animam, naturam ac formam sibi quidem insitam habuisse, nullum tamen particulariter in ipso cum sua natura erupit, aut in Adamo se exserere potuit. Ipsorum enim multa in vnū composita fuerāt. De hoc deinceps ita attendite. In Adamo ac Eua omnium etiam herbarum formæ & Essentiæ Essentialiter creatæ fuerunt, & ad huc sunt. Iam sicut videtis, eas omnes in hominis vsum creatas esse, vt corpus eius tingant ex infirmitate ad sanitatem: sic quoniam Diabolus id sciuit, nec mandati insuper a Deo Adamo ac Euæ dati, ne de arbore vetita ederent, ignarus fuit, propterea magno molimine conatus est arborem vetitam adulterare. Cuius rei cōditio hæc est. Creauit Deus hominem non ad vitam hanc terrenam, sed cœlestem, vt is sui creatoris maiestatem aspiceret, cognosceret, & prædicaret, sine fine in æternum. *Adam ad vitā æternam creatur.*
Intra seipsum ergo deliberans dixit: *Non est bonum, hominem esse solum. faciam ei adiutorium.* Eo verbo Deus, metuens lapsum Adæ & Euæ, filium

Christus adiutorium Adami. suum Christum adiutorium intellexit, vt damnato & eiecto Diabolo aduersarium suscitaret, qui duobus hominibus Adamo ac Euæ opitularetur, vt illi eo fortius Diabolo resisterent. Et hoc factum est, propter nouam generationem, & nouum corpus. Præsciuit enim Deus fraudem Satanæ, adeoque metuit, vt creaturam suam decipere conaretur. Vt ergo terrenus homo solus non esset: Deus creator ipsi Adamo adiutorem creauit & fecit in cœlesti Aquastro, qui Christus erat. Is non carni terrenæ Adami adiutor factus erat. Minime. Caro enim terrena nihil est, nisi cœlum & domicilium veri cœlestis hominis & ipsius Necrocomicæ animæ, quod & adhuc est. Et verbum illud, *Crescite & multiplicamini*, non terreno, sed nouo cœlesti homini dictum est. Hanc multiplicationem & incrementum expendens Satanas, lapsus sui & eiectionis terrore perculsus, impedimentum illi obiicere molitus est. Respexit enim ad radicem arboris cœlestis noui hominis, animam nempe cœlestis noui hominis, animam nempe Necrocomicæ & cœlestis naturæ. Itaque radicem illius arboris, quæ est anima ex Deo, ex qua fructus ad vitã æternam enasci debebat, adulterare & corrumpere, conatus est, hoc modo.

Nullum semen ferre fructum potest, nisi in agro aut terra intra seipsum emoriatur. Post mortem seminis, multa illius grana proueniũt. Ea vero seminis illius mors vera non est, sed potius auctio quædam & multiplicatio vocanda. Iam si mors illa debet esse multiplicatio: agrum certe oportet esse bonum. Qualecunque enim semen sit, fructum bonum in malo agro ferre minime poterit.

Sic ergo Adam est caro terrena, seu ager, in quo semen, tanquam in bono agro fructus proferre debet. Hunc agrum Satanas corrumpere cogitauit, cum arborem *Coralli* inficeret. Id qui factum sit, peculiari capite explicabitur.

Porro opus est, vt quælibet arbor vitam in se contineat, modo fructus ferre debeat. Vitam concipit arbor ex agro. Quod si ager ipse vitiosus & mortuus est, tunc & semen moritur, nec fructus profert. De agro ergo & semine hoc notate. Satanas agri S. Nitri, & illius vitæ satis gnarus fuit. Sed de vita & anima Cagastri, sibi non cauit: ideo deceptus est, ita. Constitit ipsi de multiplicatione Necrocomicæ animæ, cuius anima est verbum Domini, & excrementum eius est cibus animæ Yliastri, sicut apes nobis præparãt mel, quod nobis & Cagastricæ nostræ animæ admodum sapit.

Vita hominis triplex, vt etiam cibus triplex. Iam vero vita hominis est triplex: Necrocomica, Cagastrica, & Salnitrea. Sic etiam triplex cibus est. Ideo Salnitreum hominis cibum corrumpere tentauit. Cagastricum enim corrumpere nõ poterat, quod nesciret,

nesciret, illius cibi essentiam esse verbum domini. Credebat ergo, Salnitreo cibo corrupto, ipsum quoque Cagastricum corruptũ iri. Et cum secum expenderet, duplicem hominem Adamum, non tantum quouis verbo ex ore Dei egresso viuere, verum etiam cibo Salnitreo: cogitauit allicere hominem ad cibum Salnitreum, & nõ cœlestem. Hinc videns, quomodo ipsum Dei filiũ ad Salnitreũ cibum sollicitarit. Cum n. ipsum videret esurire cibum cœlestem, ad cibum caducũ ipsum deducere voluit, ita iubens: *Dic, vt lapides hi panes fiant*, Ideo Salnitreus cibus ingestus nimium, noxam accersit: cum copia illius cibi homini impedimento sit. Mandauit ergo Christus hominibus, vt ieiunarẽt & orarent, metu Diaboli, vt ne vita cibi Salnitrei Spiritum Cagastrici cibi suffocet, & sic corporis Salis nitri incrementum pergat. Hac de caussa Salnitreo corpori modus ac mensura data est, quantum & quousque crescere debeat. Cagastricæ autem animæ modus plene nullus datus est, nec magnitudinis, nec temporis. Et hæc est mensuratio, quam Ioannes in Apocalipsi in templo fecit. *Lege 10. & 11. cap. Apocal.*

Solum autem Salnitreum corpus Essentiæ Salnitrei cibi capax est. Hinc iam sequitur, quod & Cagastrica anima finem nullũ vitæ temporalis habeat. Ideo solum Salnitreum corpus mẽsuram suam post lapsum amittit in collo. Imaginatio enim animæ Yliastri est semen, quod a Cagastrica anima concipitur, & in matrice, h. e. stomacho matricis Cagastri emoritur, & digeritur ac corrumpitur ab Archeo, *Yliastri & Cagastri*, vt multos fructus & grana proferat. Sic iam matrix est Stomachus Cagastri minoris mundi, quem fœmina in sinu & matrice spiritualiter gerit extra capsulã suã eo tempore, quo fœmina semen in spermate Salnitreo concipit, Matrix ergo illa scortationi impẽdenda nõ est. Ceterũ Adam dormiit, cum Eua ex ipso conderetur. Ibi semen Yliastri sibi ipsi matrix exsistit, sui agri, in quo Yliastricum semen mortuum, putrefactũ & multiplicatum est. Ibi n. ex vnario factus est Binarius: & sic vnarius, id est, semen Yliastri, Agrum Cagastri genuit. Hoc factũ est dormiente Adamo. Eua ergo in capsula cõcepit animã Cagastricã, velut & corpus Cagastri: Stomachũ aũt Cagastri ante lapsum in capsula habuit, vt Adã. Post lapsum vero semen id Cagastri in vterum asciuit ab Adamo. Matrix enim aut Stomachus digerere semen nullum possunt, nisi id prius stomacho det. Sic nec Stomachus quicquã digerere põt, nisi id habeat. Hoc modo digestio illa & Archeus animæ Cagastri in matrice exsistit. Materia tutẽ corporis Cagastri non est in matrice & stomacho animæ Cagastri, sed ei a viro demum inditur. Et notandum est, virum ferre semen Animæ Cagastri: fœminam autem, non nisi semen S. nitri. Semen aũt S.

nitri animam Cagastricam concipit. Et hæc est compositio Limi hominis.

Res ergo hoc se modo habet. Si mulier sola, sine viro, imaginando emitteret Sperma S. nitri: matricem suam impręgnaret fœtu salnitreo, qui Mola est, & monstrũ. Qua de caussa etiã serpens Satanas adeo sollicite fœminas impellit Basiliscicas imaginationes ipsis imprimendo, vt ad Salnitreum Sperma, animam & materiam intendant, & appetant. Nouit enim sibi concessum esse, monstrosa animalia per Imaginationem maioris & minoris mundi obsidere, & in ea sese ingerere. Studiose ergo id in coniugio agendum est, vt ad normam precationis Dominicæ illud colatur, vbi oramus: *Domine tua voluntas fiat, non nostra.* Tenendum etiam est, Imaginationem vsque adeo esse fortem, vt si vir de speciosa fœmina tantum cogitet, cogitatio & imaginatio eius illico tam valide tingatur, vt noctu per somnium aliter ei non fiat, ac si cum speciosa fœmina rem haberet: quo actu semen quoque Cagastri & S. nitri ipsi decedit. Sed & hoc ipsum Deus quoque auersatur. Nam quamprimum homo huiusmodi Imaginationem concipit, & in actum deducit, tunc in Cagastrica ipsius anima quidam veluti somnus oboritur. Et somnus iste est mortificatio Cagastrici grani & seminis, estque pars de Paradiso, in quo Adam ac Eua fuerunt. Nam, sicut per Imaginationem suam nouit homo hortum, in quo fructus boni, & suauia poma crescant, ipse tamen hortum ingredi non potest, vel ex caussa nõ audet, quia hortum adire ei interdictum est: tunc fructus ille quidem auide expetet, ingrediendi tamen licentiã non habebit. Precando aũt apud hortulanum id impetrat tandem, vt manum vltra septum exserendo, fructus aliquos decerpere ei liceat. Etsi aũt is hortum quidẽ ipsum ingredi minime audet, sed tantum forinsecus immissa manu fructum carpit, seque illo cibat, ac ex ipsius fructus gustu percipit, illum in isto horto enatum esse, ex quo fructum petiit: attamen fructus iste gustus naturam terræ horti refert.

Hoc iam accommodemus Adamo ac Euæ. Hi in tali horto, Paradiso, poma & fructus ipsi erant, ex Limbo Domini, qui est arbor Coralli, producti. Sapientibus autem vniuersis notum est, Adamo ac Euæ interdictum fuisse, ne de arbore illa gustarent. Et tamen illi instinctu Satanæ mandatum id transgressi sunt. Hac de caussa ex Paradiso eiecti, & extra hortum, in quo boni fructus creuerant, exclusi fuerunt, velut & paulo ante Exempli specie diximus: & tamen illi ipsimet fructus erant. Post eiectionem hanc Adam ac Eua, vbi Satanæ paruissent, Essentiam arboris sibi imaginando, scientiam boni & mali consecuti sunt,

cuti sunt, actum demum, quidnam perdidissent, nimirum suauia poma & fructus, apud se penitius expenderunt: velut & somnium Paridis ad hoc intelligendum non parum conferet. Quod equidem lapsui EVÆ & ADAMI accommodabo, eique peculiare caput assignabo.

Sic ergo Adam ac Eua appetitum & desiderium cœperunt ad fructus in horto seu paradiso, cui adhuc obnoxii sunt. Appetitus iste quomodo se in Adamo habeat, quilibet in se iuuenis sentit ipso, si speciosam fœminam intuetur. Eadem & fœminæ ratio est. Ipsa enim hortum, in quo Adam creuit, natus ac genitus est, secum adhuc particulariter fert in sinu suo, qui est matrix minoris mundi. Porro Eua in sua matrice gustum ad huc habet Essentiæ Terræ *Limbi Cagastri*, quæ & ipsa pars de horto est, in quo Limbus Animæ Yliastri Necrocomico more creuit. Adam autem partem optimam de Essentia Limbi æterni habet, si cum Eua conferatur. Qua de caussa Adamum etiam tantopere amat, hoc est, amat tantopere id, quod in Adamo est Limbus æternus. Nam & Adam spiritualem Cagastricum Limbum, & stomachum Cagastri Matricis amat. Limbus enim iste Limbum æternum adhuc resipit. Sic Adam semper aspirat ad horti pomum, hoc est, ad matricem, ex qua egressus est. Nouit enim gustum pomorum, quæ in bono fundo Paradisi Dei creuerunt. Et quia Adam partem aliquam de Limbo æterno retinuit: ideo & Eua appetitũ desideriũq; habet limbi æterni, qui in Adamo est. Et hunc appetitum male impendi Deus prohibet. Hoc namq; modo quilibet infans ex matrice expellitur, ex paradiso minoris mũdi. Sicut autem superius diximus, hortum hunc Adamo fuisse interdictum: attamen, etsi quidem ingredi non audeat, manum tamen potest immittere per septum, & poma carpta degustare. Itaq; etsi Adamus manum quidem suam, virgam Aaronis, in hortum, Matricem, Paradisum inserat: ipse tamen toto corpore minime ingreditur. Sic ergo matrix minoris mundi, hortus est. Septum autem ipsum cingens, est totum Salnitreum corpus Euæ, conditione Microcosmica. Porro, sicut homo lapidem manu compressum absc ōdit, eumq; cum manu in aquam immittit, manum autem extrahens, lapidem in aqua relinquit: sic etiam Adam semẽ Cagastrice, Necrocomice, & Yliastrice ex virga Aaronis elabi sinit in matricem, in hortum & paradisum, hoc est, in stomachum Cagastri, qui spiritualiter in matrice mulieris est; manumque, virgam Aaronis, inde rursus extrahit.

Sed alia adhuc absconditaPhilosophia detegenda est, vt sensus huius Philosophiæ planior sit, & magis acuatur, hoc modo. Dixi de ho-

mine, qui manu lapidem præhendit, ipsumque cum manu in aquam abdidit, & manum rursus extrahit. De hac aqua curiose attendite. Spiritus Dei, in creatione mundi & Adami ferebatur super aquis, & aqua erat sepes Paradysi. Spiritus autem Dei erat appetitus & fructus bonæ arboris ad illum hortum. Et semen fructus illius arboris, boni fructus animæ Yliastri, cinctum erat regno (*al. consilio*) Dei, & regnum Dei cingebat spiritum Dei: spiritus Dei erat semen animæ Yliastri: Regnum Dei autem est & erat verbum Domini, *Fiat*, quod omnibus adhuc inest. Ideo Deus etiam non vult, vt verbum Domini meretricum semen circumdet. Spiritus enim Domini est Sol, per quem spiritus Dei, semen Yliastri animæ Nicrocomici hominis maturatur. Verbum Domini est regnum Dei, quod nullum semen meretriciũ cingere vult. Quod si fiat: grande peccatum est. Porro, vt spiritus Dei ferebatur super aquis, & matrice maioris mundi: sic etiam fertur semen Adami Cagastri in quo Limbus æternus & spiritus Dei, semen animæ Yliastri occulte habitat & considit, super aqua & matrice matricis minoris mundi. Et hoc primum fit in Adamo. Semen id prius in Adamo ipso fertur super aqua capsulæ cordis, putrescitque & moritur in Paradiso, hoc est, capsula cordis, quæ matrix animæ Yliastri est & fit Necrocomice, moriturque in momento, & putrescit repente in capsula matricis Adami, & velut granum in agro multiplicatur, quod surgens multa grana in caule suo & Ares fert, prout Archeus animæ Cagastri Ares Yliastr. præparat. Hoc modo anima Yliastr. seminatur in agrum & stomachum animæ Cagastr. ibique putrescit, & moritur. Et licet terra nullum fructum intra se fert, sed illum protrudit, & in conspectum profert: corpus tamen fructus saltem videtur, cum Essentia Archei fructus a nemine conspiciatur. Sic verbum DOMINI est Archeus, quem non videmus. Ita Archeus animæ Cagastri ex capsula, ex Paradiso ADAMI protrudit semen Ylia: ex aqua in aquam capsulæ super vesicæ aquam, per peculiarem ad id paratum ductum. Et quoniam ob insignem perspicuitatem semen Ylia: in Diaphano semine & spermate animæ Cagastri videri potest, ob id Archeus animæ Cagastri, id est, verbum DOMINI præsto est, & semen ex vesica per virgam Aaronis, in qua coralli creuerunt, exigit in matricem & Paradisum, & vice tertia ad aquam redit, & tertio fertur, spiritusque ac verbum Domini semper præsto sunt, vt ne meretricii actus instituantur. Vide exemplum Tobiæ, & lege totam historiam, quæ frustra annotata non est.

Sic ergo semen hoc regno Dei, hoc est, verbo Domini circumdatur.

In fœmina porro iste Limbus non est: inest tamen ipsi Limbi spiritus. Iam ergo docebo vos quomodo spiritus ille inuisibilis sit. Nos enim matricem illius spiritus in hac vita non videmus. Quis enim videat, quod ante ipsum fuit? Nos omnes ex matrice processimus: nemo tamen illam vidit, præter solum Deum, & Adamum ante lapsum. Hæc tamen notitia post lapsum ipsi excussa est. Matrix ergo hæc ante ipsum hominem fuit. Et licet homo ex ipsa egrediatur, continenterque ex illa producatur: nobis tamen omnibus ea inuisibilis est. Maior & minor mundus quoque ex matrice natus est: & sic consequenter omnes creaturæ. Pro his ergo vobis explicaturus sum, quid matrix sit, idque gratia Lineæ vitæ.

Est ergo MATRIX, ex qua homo nascitur & producitur. Oportet itaque ibi inuisibile esse, quicquid in quatuor Elementis continetur. *Matrix quid.* Matrix enim malæ arboris Diaboli est extra Elementa, de qua re peculiarem librum conditurus sum. Et matrix verbi Domini est in Elementis. Et quemadmodum vniuersus Macrocosmus Matrix est rerum omnium crescentium, ita etiam matrix est in corpore mulieris. Has duas matrices eadem Anatomia tractare, nos vniuersi sciamus. *Nota.* Antequam cœlum & terra crearentur, spiritus Domini ferebatur super aquis, & supra se hoc verbum Domini, spiritum Domini, portabat. Aqua hæc erat Matrix, aqua viuens, nonquam oculi videnr, sed verbum Domini, quod Cagastr. oculi non vident. De hoc hæc Philosophia tractat. In ea autem aqua, quam nos videmus, genuinum aquæ Elementum est, hoc est, verbum Domini Fiat, quod naues in aqua portat seu suffert, &c.

Hæc ferebat etiam spiritum Dei, & in Aquositate illa creabatur cœlum & terra, & in nulla alia matrice. In hac ferebatur spiritus Dei, hoc est, spiritus Dei, qui in homine est, quem ceteræ omnes creaturæ non habent. Propter hunc spiritum, ne solus esset, dicebat Deus: *Non est bonum, hominem esse solum, faciemus ei adiutorium.* Iam sibi ipsi, spiritui in Adam, Eua adiutorium facta est, hoc est, Maria ooo ooo ooo. & spiritus DOMINI, in ipsa, in ipso. Ideo spiritus Dei in hominem penetrat, & ex Deo est, & ad eundem reuertitur. Cum ergo mundus nihil esset, nisi aqua, & spiritus Domini ferretur super aqua: aqua ea facta est mundus. Ea iam matrix est mundi, & in eo omnes præterea creaturæ. Iam vero, omnia adhuc in matrice hominis erant. In hac creabat Deus spiritui suo domicilium, in carnem illius hominis. Matrix vniuersus mundus. Eius semen erat Limbus, semen in quo totus mundus consistebat. Et hæc primi-

hominis origo est. Deinceps autem homo ab illa matrice separatus est, & ex illo ipso facta matrix est, quæ est fœmina, quæ in posterum nihil est aliud, quā matrix, totus mundus, & in illo est spiritus domini, qui se imprimit, & in fructum collocat. Qua ratione ille portatur super aqua: sic nos homines portamus illum super terra, & aqua, quem spiritum nemo vnquam vidit, aut videt. Et est is, qui est in matrice hominum, nempe in fœmina, vnde ad scortationem illæ adhibendę non sunt. Ibi enim spiritus est, a Domino egrediens, ad quem etiam reuertitur. In fœmina quidem, non est Limbus, sed tamen spiritus. Quid Limbus est, nisi semen? Quemadmodum ex Deo ille sumtus, & ex ipso homo factus est: ita in suum, hoc est, Dei locum substituit virum, vt ipse sit Limbus, & hominem ipse faciat, &c. secundum imaginem, quam Deus primo fecit. Cumque non conueniret Adamo, vt ex elementis magni mundi, vt terra, aere, aqua, igne, hominem faceret, & vitam ei inderet: ideo matricem peculiarem Deus ei ordinauit, quam ipse & Eua habent, & alium etiam Limbum, ad illum ita seminandum. Hoc pacto homo in Natura mundi manet. Et sicut Deus cœlum occlusit, & in cœlo fuit, cum in cœlo hominem faceret: ita sciendum est, nos hominem gignere non posse, nisi in matrice simus, prout potentia admittit. Deus enim in creatione illa non se totum solio suo extulit, (*sed tantum manum*) Ita nec homo totus ex solio suo in hortum aut matricem ingreditur, sed ad id tantum ordinata manu, id est, virga Aaronis.

Matrices quot. Sic iam tres Matrices sunt: *Prima* est aqua, super qua ferebatur spiritus Dei. Ea aqua est matrix (*al. Et ea erat prima matrix*) in qua cœlum & terra condita sunt. Postea erat cœlum & terra, & matrix Adæ, qui per manum Dei factus est. Et viro fiebat fœmina, matrix omnium hominum, vsque ad mundi finem. Quid claudebat primam matricem? Regnum Dei circumdabat spiritum Dei. Sic etiam maiorem mundum & matricem claudit æternum, quod illam ambit. Fœminam claudit cutis propria. Quicquid enim intra eam est, est matrix. Corpus ergo illius cum viris conferendum non est. Quia tamen a viro est & procedit, imagine similis ipsi est. Imago enim & similitudo conuenire debent. In ceteris omnibus differunt Essentiæ, Proprietate, Natura, conditione.

Finis declarationis vitæ Yliastri, Cagastri & S S. nitri.

PRACTICA LINEAE VITAE.

CVm in prægresso capite dictum sit, tria esse, per quæ homo nascatur, vt Macrocosm. & Microcosm. Adami, & Microcosm. Euæ:

iam

iam omnium primo Matricem Macrocosmi explicandam suscipiam, physice descripturus materialem Limbum, quem Deus Matrici Microcosmi implantauit. Deus enim semen illud sumebat ex Elementis, & ex omnibus mundi partibus in locum vnum illud cōgerens, ex eo faciebat hominem, quod fiebat super aqua. Hæc erat matrix maioris mundi. In hac matrice erat cœlum: & Adam ac Eua in hoc cœlo creabantur ex Limbo, qui multiplex erat ex multis millenis partibus, materiebus & viribus conflatus & compositus, veluti superius docuimus, Deū ex omnib. totius mundi locis, ex omnib. maioris mundi partibus, vno loco cōgestis partem vnam constituisse, q̄ erat Adam. Sicut circulus in planitie descriptus, in sui medio punctum habet: ex vno tamen puncto lineæ multæ egrediuntur ad ambitum seu extremitatem circuli, quæ reconuersæ in vnum punctum redeunt: ita Deus ex omnibus locis vires omnes omnium viuentium, sese mouentium, fixarum & non fixarum creaturarum sumens, rem vnam, vnas vires ex illis Adamo fecit. Vires hæ omnes per verbum *Fiat* pars fuerūt vna, quæ vocabatur, AZOT, & erat 🜍 □ ☿ 1. 2. 3. velut in arca conclusa. Pars ea vnica primo erat per ✝ ✝ ✝ se in sua materia prima ▽ △ ⊖ & ☉. Deus autem inde faciebat. 🜍 □ ☿

🜍 Prædestinatum erat ad multas 1000. formas recipiendum. Et tamen 🜍 sulphur, cabalisticum vnarium in se recōditum habebat, semperque iam vocatur vnarius, ab ipsa etiam Natura nota 1. signata.

□ Cōtinebat in sese Cabalisticum Binarium. Notatur nota 2. ad multas ✝ 1000. formas prædestinatum.

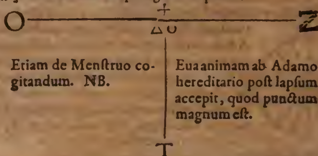
Sed AZOT Mundi est ☿, habens Cabalisticum ternarium, notata. 3. aut △ aut ▽. & ad multas ✝ 1000. formas destinatus sine fine.

Et hæc de Materia Limbi Hominis dicta sint. Quomodo vero Elementa inde oriantur, vt multiplices inde vires emergant: id nomen Dei AZOT indicat, quod rebus, formis, creaturis omnibus per digitum inscriptum est. Et signa ista non sunt literæ scripturæ hominum, sed est ea scriptura Cœlestis Dei creatoris.

Itaque primum attendite ad signa AZOT. Hic enim abscondita latent omnia arcana & secreta, iis, qui quærunt. Hoc est Arcanum sanctum. Ab hoc Arca fœderis Iudæorum suum nomen habet, ab Arcano. Itaq; animum aduertite ad signa 🜍 □ ☿, quomodo nēpe suis ꝓpriis characterib. designētur. Quod si enim in textu hoc signū

nono, intelligo sulphur: si hoc , puto salem. Si vero istud , est AZOT MERCVRIVS.

Linea hæc ideo ab inferiore sede sursum ducitur, vt sciatur, quodlibet sulphur Ignis ascendere, & subleuari. Quia corpus igneum est, & in igne omnium promtissime sentitur, quomodo in sublime tolli cupiat. Quod sursum est, seu sublime intelligitur a puncto, vbi punctum sui circuli est. Itaque figuram aspicite.

NB. OZ est Linea vitæ, a sinistra aure hominis vsque ad dextrā. TΔ est linea vitæ a naso vsque ad lineæ vitæ medium: hæc est Triualis linea. Tum ab vno puncto egrediuntur tres lineæ, vna ad leuam, est Z vna ad dextram, est O: tertia nec ad dextram nec ad sinistram vergit. Medium enim occupat inter Z & O. Ideoque hanc formam inspice.

Hic Ternarius apertus est, quod est in Adamo. Itaque & illum in honorem Dei apertum, non tectum esse decet.

Hic Ternarius clausus est antica parte capitis fœminæ, & postica apertus. Hoc si nō esset, nullus homo morte tēporanea interiret. Hæc enim est arca Naturæ, Linea 4. dotata per instinctum Sathanæ. Videte itaq; quid hoc signum velit, quod considerandum vobis proponitur.

Eua, Frons

Adam, integra aut vera arbor.

Linea vitæ T. Euæ, non intendit ad Lineam vitæ Yliastri, sed ad Lineam vitæ S. Nitri. Nam linea centri vitæ mulieris pone in occipite stat, & ab Yliastro abducit. Hoc quid sit, deinceps inuenietur. Sulphur habuit primam materiam suæ Essentiæ, vbi ignis & aer sunt. Sal primam materiam suæ Essentiæ habuit vbi aqua erat. Et hæc duo prima erant materia MERCVRII. Sic in Sulphure erant Ignis & Aer, nulla autem terra. Quia vero. Eua hereditario accepit lineam vitæ ante & retro in capite occlusam ante lapsum, non vtique ex terra ea prodierit, ex qua Adã est. Ipsi enim Limbus alius datus est. Adam erat ex Terra aut Limbo maioris mundi. Sed Eua erat ex Terra & Limbo minoris mundi, ex Limbo Adami. Vitam hic voco Hominem, Adam aut Euam, & non corpus. Hoc cur fiebat? Eua virgo erat in spiritu suo & vita. Lucifer autẽ virginitatem ab initio odit. Nam & ipse secundum rationem suam in cœlo creatus erat, vt virgo esset, & nulli malo assentiretur: ipse autem violauit eam. Quæ vero huius violationis caussa fuerit, character Naturæ Cabalisticus inspiciendo vos docebit. Et non in verbis, sed in sensu id capiendum est. *Lucifer ab initio virgo.*

Sciat autem hoc etiam homo, quod ex caducis rebus corpus suum acceperit. Ideo Deus etiam illico a creatione, Adæ & Euæ mandatum præfixit, vt non terrenis, sed cœlestibus rebus operam darent. Et Luciferi iam dum eiectus, & in terram expulsus erat, ipsiusque ratio cœlestis in terrenam cõmutata est, hoc est, loco æternæ sapientiæ, sapientiam caducam pœnæ vice accepit, quia creatorem suum debito honore non affecerat. Itaque etsi quidem creaturæ Dei, Adam & Eua boni & in se integri creati fuerint; venustas tamen & elegans species Adami Euam tam potenter allexit, vt oculis suis in desiderium abuteretur. Sathanas namque ipsi in ea Adami forma, qualem post lapsum adeptus est, apparuit. Ante lapsum enim, virgam Naturæ Adam non habebat, qua de caussa eius desiderio etiam abrepta non est. Quali enim membro virili iam spectatur Adam: id in illo primo signum monstrosum erat. Ceterum, cum serpens animal glabrum sit a capite ad caudam, sicut in Melosinis apparet, superne hominibus, inferne piscibus: ideo singularem philosophiam & arcanum hic latere credibile est. *Adam ante lapsum virga caruit.*

Audite ergo, & attendite. Membrum virile punctum simplicem Vnarii, in duas partes diuisum indicat. Id ex hoc signo deprehendetis. ⚲ Vnde etiam duo Renes in homine inueniuntur, cum tamen ante lapsum talem formam Adam non habuerit, quoad virgã & renes. Hoc & commonstrat fructus Aquastricus, velut piscis & Melosina. Videte oua in pisce, & Lactes, quid sint. In illis Magna Na-

turæ præfiguratio. Aspicite etiam aues, quæ membrum peculiare nullum habent, quo aquam emittant. Ex quibus colligi potest, homines quoque sese inuicem procreaturos fuisse, etsi tale quidem membrum non habuissent. Cibum etiam & potum emittere potuissent, etsi caducum cibum comedissent. Et hoc apprime obseruandum est.

Procreatio etiam sine pudendo.

Præterea, cum alia quoque multa animalia fiut, quæ non nostro more imprægnantur, seque procreant: mandatum illud vtiq; *Crescite & multiplicamini*, etiam sine tali membro obseruari potuisset. Quod enim piscis (al. ceruus) generet, etsi non hominum ritu concipiat, id in propatulo est. Et qui Arcanum de Vnicornu & Basilisco non intelligit, is de Theologia sileat, cum tempus est. Vnicornu autem mentionē facio, vt per id castitas Adæ ac Euæ indicetur, quomodo ex inspiratu Sathanæ illa violata sit. Quod enim Lineā vitæ tractandam mihi proposui: factum hac de caussa est, quod pecora cornua gemina soleant habere, vnicornu autem tantum vnum: quod ita frustra constitutum non est. Lineæ enim fractio per bicornes bestias indicatur. Per vnicornu vero indicatur forma Adami. Vnicornu enim cornu suum in fronte media gestat: cetera bicornia, vtrinque vnum. Itaque Monocerotis cornu recta in linea vitæ figitur, vbi Yliastrum ad Cagastrum Caos intendit. A Cao enim & casu Linea illa nomen habet. Et Monoceros castitatem suam suo cornu indicat, & tuetur. Iam porro audite, quid de Melosinis vobis explicaturus sim. Hæ natant super aquis: Viuunt tamen ex aere, non ex aqua. Pudendum non habent. Legenda hic est historia de vera Melosina, quæ in Galliæ arce quadam Losinier dicta, cum viro Christiano cohabitans, liberos peperit, & singulis diebus Saturni in mōstrosum animal conuersa est. Infra piscis, supra homo erat. Hæc qui credere nolit, & simul Deum creatorem suum mendacii arguere velit, is videat, qui de temeritate dignam Deo rationem reddat.

Vnicornu arcanum quale.

Melosina, & eius historia vera.

Vt vnicornu æternam Mariæ castitatem: ita Melosina primorum parentum nostrorum lapsum indicat. Hæc enim animam a Raymundo expetiuit: vnde matrimonii vinculo sese quoque cum ipso iunxit. Ethnicas has mulieres, si Christianos maritos habuerint, regni Dei coheredes fore, putatum est. Et Ionas quidem Propheta in cœto, ex quibus Melosinæ oriuntur, id perspicue vidit. Nam illic Mysteria admiranda conspexit. Eadem fors etiam conscripsit, si modo ipsius scripta superessent. Et in Apocalypsi multa horum arcanorum reuelata sunt. Quod si Theologus ego Esdram explicaturus sum, quid ibi de Elemento aquæ tradatur: tum pro necessitate ista omnia designabuntur.

Melosynæ quomodo saluæ fiant.

Porro peculiare genus hominum est in quolibet Elemento, qui pudenda non habent, quo se impregnent & multiplicent. Nec enim eo opus habent. Præterea comedunt etiam, & tamen aluum non exonerant, sicut nos facimus, & tamen, vt nos viuimus.

Hæc omnia hactenus recensui propter eos, qui fors negaturi fuerant, Adamum & Euam sine pudendo conditos esse, ante lapsum: & vt vna intelligeretur, quod nihilominus multiplicari, edere, bibere potuerint, etsi nullis deiectionibus lacesserentur. Sed omnia fusius adhuc demonstrabuntur.

Vt autem in Linea vitæ describenda & explicanda pergamus, de Monocerote adhuc plura cognoscite, cur a veteribus in sinum Mariæ depictum, figura de Christo exstiterit. Ea enim præfiguratio singulariter ad Christum & castitatem Mariæ spectat. Nam quod scribunt, Phœnicem eipsum exurere, & ex cinere eius pullum emergere: id eo modo intelligi non debet. Vbi autem, & quid, Phœnix vere sit, attendite. Maius ex caussis & circumstantiis euincitur, Salamandram hunc esse Phœnicem, in Igne degentem. Animalis vita est quadruplex: quadruplex etiam est vita Yliastrica. Et hoc de anima dictum est, quæ viuere non potest, nisi sit in quadruplicibus viribus & vitis (al. corporibus) quatuor Elementorum. Sicut ignis ardere non potest, nisi habeat lignum, aerem, &c. Talis est etiam vita Salamandræ, quæ est Phœnix magnæ Naturæ Igneæ. Ignis Phœnici cibus & refectio est: cur ergo ignis Phœnicem exureret? Si ipsum Ignis combureret: ignis eius mors foret. Euentus autem docet, Ignem Phœnicis vitam esse. Cur vero hanc vobis Philosophiam expediam, hæc caussa est, quod velim, vos Naturæ Mysteria recte intelligere. Multo enim hodie accuratior & sublimior Philosophia est, quam fuit tempore Aristotelis & Platonis. Virum enim esse oportet, qui talia intelligat, qui a Deo ita donis cumulatus sit, vt expresse sciat, & nihil fingat ex Cagastrica sua Philosophia, aut speculatione, aut Phanthasia. Scitote ergo, Phœnicem esse animam Yliastri. Anima viuit in Igne, hoc est, in corde, vbi summus calor Ignis Microcosmici sedem elegit, & habitat. Sed plura. Anima ideo habitat in Igne, quia nihil sentit, & nullis armis aut iniuriis lædi potest. Cagastrica autem anima Spiritum sensibilitatis habet, ideoque sentit mortem, dolores, morbos. Qua de caussa ipsam etiam oportet super aqua Capsulæ obnatare, vt sese refrigeret & reficiat. Ideo etiam pulmo cordi toties aerem afflat. Cagastrica enim anima opus habet aere & frigore. Vnde, si vel calor eius vel frigus immodice præter temperamentum intenditur, excessum non

Vnicornu in sinu Mariæ figura Christi.

Phœnicis historia quid.

Phœnix est Salamādra.

Phœnicis vita ignis.

Phœnix est anima Yliastri.

MmM 3

semper ferre potest. Et licet frigus ipsius vita sit: idem tamen, si gradus nimium excederet, ei aduersum est. Yliastricæ contra Animæ ea natura est, vt nullo frigore nulloque calore afficiatur: Sed calor est eius vita & cibus, & aer, & recreatio, & gaudium, &c. Hic est Salamandricus Phœnix, qui in Igne habitat, & est anima Yliastri in homine. Hinc sequitur, quod anima crescat in formam hominis, suamque radicem in corde habeat, licet ramuli distribuantur in sanguinem & venas, vbi spiritus igneus & ignis ipse habitat, velut alia arbor cū suis ramis. Vera itaque anima sedem & habitationem suam habet in sanguine venarum, Tantum de Phœnice.

Monocerotis Allegoria. Vnicornu Philosophia hæc est. Intra se gerit Limbum, ex quo Cagastrica anima desumta est, particulatim, ad testificandam Castitatem Euæ ante lapsum, velut & Mariæ post lapsum Euæ; vt ex eo videant homines innocentiam castitatis Mariæ, & præfigurationem, innocentiæ Dei, qui nihil culpæ habuit in violatione Castitatis Euæ & Adami, aut mandatorum diuinorum transgressione. Neminem enim Deus punit ob id, ad quod faciendum aliquem cogit. Prædestinatio namque Adami & Euæ non erat, vt viueret animaliter ritu Salnitreo, sed more Yliastrico. Itaque ad generationem Monocerotis

Solutio rei. deuenimus. Quo modo generatur Monoceros eodem generati etiam fuissent homines. Videtis, Solem creaturis omnibus vitam im-

Murium in Hispania, mira generatio. pertire, ope stellarum. Testantur hoc scarabæi & vermes, muscæ, culices, muresve, qui per Solem in aere vitam concipiunt. In Hispania ad Oceanum orientalem si fasciculum straminis longa hasta surrigas in altum: aer eiusmodi mures gignit, qui ope Solis vitam accipiunt. Sic Leo rugitu matris viuificatur. Sic Anseres arborei vitam per aquā accipiunt. Nā si in aquas il'abitur, hæc ei vita est. Si in terram, illa ei mors. Sic & anser arboreus vitæ humanæ & mandatorū violationis figura est. Vita Adami in cœlo erat, velut Yliastricæ animæ & Phœnicis vita in Igne. Et Adami vita, quā ex Aqua accepit, in aqua similis erat vitæ anseris arbore, in aqua. Sicut Anseri arboreo ad mortē & formæ mutationē caussa Terra est: ita etiā Adamo Terra caussa est mortis & transmutationis formæ & proportionis corporum Arboreus, n. anser putrescit, & in nonnullis locis ex ipso fit testudo. Harum multas equidem in Hispania, & locis aliis septentrionalibus, vt Lappia Succia, Finmarchia, Curlandia, Finlandia, &c. vidi.

Testudo ex Ansere. Ceterum arborei anseris mentionem ideo feci, quoniam te-

Rana ex anate. studo ex ipso gignitur. Vobis enim notum est, etiam ranam ex anate, & murem ex anguilla nasci. Anguilla enim corpus suum ex aere & a-

& aqua habet: quod ex murum generatione colligi potest, qui ex stramine in aere generatur. S. vero stramen ex dimidio in aqua, ex dimidio in aere est, ex ipso generatur Anguilla, & ex anguilla in terra postmodum generantur mures. *Mus ex Anguilla. Anguilla ex stramine, &c.*

NB. Anguilla sectatur terrenos cibos, sicut mus aut volucris. Idem & rana facit; ideo ex aqua pabulatum ad gramen pergit, velut & Anguilla. Cur id faciat, vobis absconditum est. Rana vero ideo facit, quia cum cauda generatur. Et sicut Anguilla sine pedibus in terra sese volutando promouet extra aquam, sic se etiam rana voluitat, & postea vi terræ quadrupes fit.

Sic etiam *Behamoth*, vnicornu ex aqua genitum est, & tamen quadrupes fit, ex vi terræ. Nam in aqua vnicornu habet caudam & squamas, quas tamen in terra amittit, & quadrupes fit, & loco caudæ cornu vnum, non duplex ei enascitur. Itaque plura attendite. Anser arboreus est in terra. Ideo etiam in terra mortem suæ formæ adipiscitur. Et tamen vitam suam non perdit, sed ex illo generatur tellud... Sic etiam *Behamoth* (al. *Behamoid.*) secundum formam & vitam transmutatur in terra. Itaque de Behamoth legite *capitulo quadragesimo, libro Iobi*. In Cabilistico enim volumine Iobum explicaturus, dicam, quid in ipso de vnicornu, nouo corpore, & Maria præfiguratum est. Nam ad lapsum Adæ & Euæ omnia directa sunt. Sic Linea vitæ explicanda est. *Behamoth seu Behemoth, &c. quid.*

Iam vero Adam ac Eua Imaginem Dei, hoc est, Imaginem Animæ Yliastr. in Paradyso amisit, & per hunc lapsum cœlum quoque velut habitatio (quæ pro creaturis animalibus facta non est) ei ademtum est. Sic Adam & Eua locum saltem cœli, & imaginem figuræ cœlestis amisit: Vita autem cœlestis Yliastri exstincta penitus non est, sed imago tantum vitiosa euasit, sicut pluribus de vnicornu traditur.

Porro Yliastrum in loco capitis Adami simile est cornui, quod recta in media fronte super Yliastr. Behamoth enatum est. Duo enim cornua lasciuiam denotant: & bicornia animalia omnia lasciua sunt. Vnicornu vero ad notandam pudicitiam creatum est. Vnde nullam multiplicationem & libidinem notat, sed castitatem: & non est Mas & Fœmina, sed tantum Mas. Vnde aliam etiam ferre personam nullam potuit præter Mariam, veram virginem. Postquam enim in Iudæa Maria visa est, ibidem etiam vnicornu apparuit, & in Mariæ sinũ decubuit, attestans, partum nullũ animalem bicornẽ in sinu eius decubiturũ esse, qui p terrenũ Sal nitreũ semen & bicorne corpus se multi- *Bicornia omnia libidini a[d]sa. Vnicornu signum castitatis.*

plicaturus sit. Itaque Christum indicauit per Mariæ partum proditurum.

Sed pergam disserere de Testitudine, quæ solido & firmo domicilio ac osse donata, vniuersa sua carne abscondita latet ita, vt nihil eius appareat. Testa enim cum ipsa crescit, sicut cum homine vngues, & pili. Et licet sint quadrupedes; cum testa tamen sua ex ouo, velut gallina seu pullus enascitur aut excluditur. Excluditur autem a Sole, diuturnitate temporis. Si enim testudo oua, quæ in aqua concepit, paritura est, in arenam, solis radiis maxime expositam, eadem deponit. Solitaque cum stellis tamdiu calore suo operatur, donec pulli maturescant, & fracta teste prodeant. Eadem & hominis Adami ratio fuit. Is perfectam suam staturam & proportionem statim accepit, & tamen infans ac noua creatura exstitit. Et quemadmodum testa oui testudo non est, sed pulli domicilium tantum: sic etiam testa seu Cranium Adami & Euæ oui testæ simile fuit. Et quemadmodum pullus viuificatur radiis solis, ita vt testa frangatur & pullo egressum præbeat: sic etiam Sol Microcosmi per Diabolum dissolutionem accepit in excludendo, vt Cranium in Adamo rumperetur. Vnde etiam Crux dimidia T in Adami Cranio apparet. Et licet quidem in generatione particulari gallinorũ pullus ex testa erumpat, quod tamen in Adamo & Eua factum non est, qui in sua testa manserunt: testa tamen rimam egit, quam forma mediæ crucis Adamus adhuc circumfert. Alteram partem mediam Eua fert. Quod si duo homines, mas & fœmina, oculis & faciebus sibi obuersi simul inspiciantur: tunc Eua rimam & signum Yliastri posterius, Adam vero anterius habebit. Et sic signa ipsa arcanam interpretationem & accusationem, qua vnus alterum violationis mandati Dei insimulat, secum ferunt. Horum autem omnium caussa Diabolus est. Vnde euidẽs est, in veteri corpore fructum nullum quæri debere. Quiuis enim vel simplicior ac rudior facile intelligit, bonum, quod ex corpore veteri prodit, nihili esse. Hinc etiam in nullo, vtcunque venustus sit, respectu pulchritudinis probitas quærenda est. Nec enim secundum formam, sed cor, homo iudicandus est.

Testudinũ qualis generatio.

Iam sicut calor Solis creaturarum omnium pullos excludit: ita sciendum est, creatu a n nullam, quæ excludi debeat, esse, quæ Solem essentialiter sibi non innatum habeat. Ex quo etiam consequitur, pullos vitam suam aliter non adipisci, quam per exclusionem Solis suæ Naturæ: cuius rei explicatione magnum capitulum insumturus sum.

Eo autem tempore, quo Adã ac Eua creati sunt, Sol alius, creaturas illas excludẽs, nullus fuit, quã Deus. Sicut.n.in prima parte huius Philosophiæ

ſophiæ dictum eſt, iſto tempore ſalnitrea vita, Eſſentia ac Spiritus, velut & Caſtigatricum ipſum nondum exſtitit: Et tamen Phœnicem ac Salamandram, quorum vita in Igne eſt, hoc eſt, Animam Yliaſt. excludi oportuit. Et Deus pullos ſuos in teſta velut Sol illuſtrauit, ſicut & Spiritus ſanctus obumbrauit Mariam, cum conciperet. Et ſic Deus creaturas ſuas excludere incepit. Præſenſit autem Diabolus, duas has creaturas cœlum, ex quo ille eiectus fuerat, occupaturas eſſe. Ideo Solem Iuſtitiæ, hoc eſt, Deum patrem turbare & obſcurare cœpit, & ſuis præſtigiis irrepens, Euæ faciem ſerpentinam propoſuit, a qua decepta Eua, deſiderium animale concepit, ſicut porro fuſius explicaturus ſum.

Attendite. Quotquot pulli a ſuis parentibus gignuntur, hos omnes oportet per extraneos parentes excludi, cuius rei exempla multa tam de bipedibus quam quadrupedibus proſtanr. Cuculi pulli per auem aliam excluduntur. Sic nec Teſtudo ſuos pullos ipſamet excludit, & tamen illi viuificantur. Ita etiam notandum eſt, Cuculum in aere volitare, & alis ſuis excluſionem Spiritus ſancti, qui hominẽ creauit, demonſtrare. Idem etiam facit alauda, quæ in ſublime euolans, voce ſua S. ſpiritus & Solis excluſionem teſtatur.

Præterea cum compertũ vobis ſit, tonitru lædere fructus, vt verminoſi fiant, ſicut in nucibus & aliis euidens eſt: velim ad ſequentem meã Philoſophiam vos ſedulo attendere. Cum Adam ac Eua crearetur, Anima mundi Azoᴛ ſpecie ſpermatis in Matricem Maioris Mundi, inſtar roris, prout ſemini conuenit, illapſa eſt. Sed & hoc palam notum eſt, quod, ſi ſemen in vitioſam matricem incidat, Ex ipſo monſtrum gignatur. Iam ergo, ſperma & ros, tanquam ſemen ex terra, aere, aqua, Igne, in Matricem corruptibilem incidit, quæ Matrix polluta & defœdata fuit monſtroſo partu, qui Diabolus eſt. Is impediuit lumen, hoc eſt, excluſionem S. ſpiritus, & ipſius viſum, ſicut gallina aut anſer de ſuis pullis ſollicita eſt, quamdiu ouis incubat. Intelligit enim, propoſito ipſius remorã & impedimentum iniici poſſe. Simili ratione Diabolus matricem terreni quoque hominis contaminauit. Ipſa enim matrix eſt, quæ Diabolum in ſe continet. Diabolus namque in matrice adhuc habitat, in magno mundo: Vnde etiam maioris mundi matrix Infernus vocatur, & eſt. In ea enim Diabolus habitat. Res ergo ita intelligatur. Quoniam filius Dei in mundum venit, & patriarchis ſeu maioribus noſtris, qui in Meſſiam ſperauerunt, nouum corpus dedit: ideo ex inferno educti & egreſſi ſunt, ex quorum numero ſunt Dauid Enoch, Elias, Moyſes, Aaron, &c. Quoniam ergo matrix illa, in qua creatus A- *Infernus quid & vbi.*

dam est, cœlum erat super aqua, adeo lucidum, vt creationem aspicere diabolus facile potuerit: vidit & audiuit Deum dicere, *Creata sua bona esse*. Quo audito, vsque adeo incanduit & ira percitus fuit, vt nunquam a condito mundo furiosorem & sæuiorem se præstiterit. Sciuit enim, bonas illas creaturas cœlum occupaturas esse. Ideoque Euæ, etiam dum virgineæ imaginationi vacaret, adeo horribilis apparuit specie serpentis, specie Adami, hoc est, Adamum, aut arborem, in qua Adam creatus est, obumbrauit, id est, occupauit, vt Ouidius inquit, homines in arbores, ceruos, vrsos, mutatos esse, &c. Fraudulentus nequam sciuerat, Adamum terrenos cibos manducaturum esse, & in terreno cibo, verbum Dei ipsi vnitum iri. Ideoque in Principio illico radicē & semen arboris obscurauit; & cum eam cogitaret deiicere in illam sese insinuauit. Sic ergo Eua monstrosum fructum esitauit, & in peccatum lapsa est. Hoc ita intellige. Verbum Domini debebat Animæ esse cibus, & adhuc est. Non autem obsessus, sed purus & impollutus debebat esse cibus. Verbum enim Domini est panis Angelicus, est Manna, &c. Illam adhuc hodie Diabolus adulterat. Quia enim nouit, Christum eam esse *Mannam*, similem *Elixiri* & *Fermento*, futurum cibum & panem animæ: ideo cogitauit hunc cibum, quo victurus esset homo, inficere & venenare. Non enim solo pane viuit homo, sed quolibet verbo, quod ex ore Dei egreditur.

Ceterum, quia iam incidimus in mentionem hominum cibi a Deo concessi: ad eius explicationem Theologia mihi assumenda est. Nam Linea vitæ, Yliast. & Cagast. alias intelligi diuisa non posset. Cagast. enim & Yliast. animæ mens & sensus ante lapsum, vnum, & non duo fuerunt, quod factum est per cibum, dicente id scriptura. Ante autem a me dictum est, commode potuisse viuere homines, etsi aluum minime exonerassent. Nec etiam ad sui multiplicationem pudendis opus habuissent: vt quæ post lapsum demum illis enata fuerunt, sicut nonnullis videmus oboriri strumas, si certas quasdam aquas bibant: de quo accuratius philosophandum est.

Iam quærere aliquis posset, hoc modo. Si ergo homines non debuissent in magnum stomachum edere seu cibum ingerere, nec etiam aluum ponere: cur Deus tam varios cibos creauit, & illis vti vescique hominem iussit? Sed qui ita quærit, is de lapsu Adami & Euæ nihil cōpertum habet, quales scilicet ante lapsum fuerint, quales apparuerint. Hoc si nescitis: nescietis etiam, quomodo Adam & Eua in peccatum lapsi sint. Nemo enim adeo cæcus est, qui non videat, quod vel adhuc hodie Imaginatio in multis prægnantibus, fœtibus monstrosa signa & vesti-

vestigia imprimat, vt multa passim monstra gignantur. Ranam intuere: ea sine pedibus nascitur, & pedes nanciscitur. Pecora omnia sine cornibus nascuntur, suo tamen tempore illa demum adipiscuntur. Ideo dico, Adamum & Euam lapsos esse, antequam eiusmodi ipsis mēbra enata sint. Et licet quidem cornua ipsis non eruperint: monstrosa tamen membra, qualia sunt *Virga Aaronis, & pudendum muliebre, &c.* ipsis enata sunt.

De cibo porro discursum Theologicum attendite: etsi Philosophiæ nihil ademtum velimus. Theologia enim nihil est aliud, quam Philosophia de lapsu Adæ. Cabala docet, creasse Deum hominem, vt non animaliter, sed Angelice viueret. Vnde etiam ad Iobum Deus ait: Behemoth fœnum, vt bos edit, quo vnicornu intelligit. Ideo cibum etiam Angelicum creauit, veluti ipsos Angelos, qui cibum Angelicum esuri essent; Et hi fuerunt Adam ac Eua. Tales cum essent, Deus ipsos bonos vocauit. Quia autem Angelice edere & viuere illi debuerunt: ideo opus est, vt hoc loco prius panem Angelicum describam, quo vos quoque credere possitis, debuisse Adamum [illegible] ce manducare & viuere cum sua coniuge. Hoc fine etiam mandatum acceperunt, ne de arbore Animalis scientiæ, ex qua Animale corpus tingeretur, ederent, sed manducarent cibum cœlestem. Hæc mandati diuini summa erat. Et si pro mandato Dei Angelico ritu edissent: vixissent vtique quolibet tantum verbo, quod per os Dei egrederetur. Hoc autem a Diabolo impeditum est. Sed quo modo, id ignoratis. Quare de Manna.

De Manna, cibo Angelico.

PHilosophia probat, hominem viuere posse, etiam si in ventriculum nihil edat vel ingerat. Id docet ars separationis, hoc est, Alchimia, tam hominum quam brutorum, naturaliter a Deo creata. Videte enim Apes. Mel illæ conficiunt ex Manna nobilissima omnium florum. Id non illarum, sed noster cibus est. Apes namque alium & peculiarem cibum habent, qui mel non est. Etsi enim mel quidem in corpore habeant: cibis tamen aliis vtuntur, quibus corpus sustentant. Oportet enim omne mel prius in corpore apum digeri in mel, quod nobis postmodum ab apibus suppeditatur. Sicut vacca lac fundit nobis pro cibo: sic etiam mel apum Nutrimentum non est, sed cibi nostri & medicinæ, vt ita dicam, præparamentum.

Mellis materia, Manna.

Mel apum cibus non est.

Ioannis cibus quis.

Voluntas autem Dei fuit, vt homo Angelice ederet. Id docet Ioānes Baptista. Ipse enim locustas & mel *syluestre* edit, locustas ab arboribus

Edere duplex est: oris & stomachi.

decerptas in mel intingens, non, vt multi somniant, cicadas comedens. Iste Ioannes Angelice edit, in ore, non in stomacho. Nec enim aluum deposuit. Ita nos etiam vniuersi similiter cum Ioanne edere possumus. Os enim non minus ac stomachus corporis suum ad coquendos cibos Archeum & stomachum habet, quod illico Magice a Natura adumbratum est. Quod si quis rudior his contradicere cupiet: is aspiciat simiã, quæ quod assumsit, prius ore concipit, vt notum est. Illud autem si in ore edit, tunc demum in stomachum demittit. Idem etiam facit vacca ruminando. Qui esus etsi demum verus sit, est tamen animalis. Homo autem visceribus & intestinis non eget, multo minus membris ceteris. Arduum enim hoc consideratu est, quoniam Adam ex imagine Dei in aliam transmutatus est. *Etsi* enim historia de Fortunato, fors fidẽ non inueniat, vbi narratur, quod *Andolosia* in sylua poma ederit, postquam Agrippinam virginem, quam rapuerat, perdidisset: credibile tamen est, historiam illam a sapientibus sanctisque viris Poetice descriptam, duorum primorum hominum lapsum præfigurare. Poma enim, quæ Andolosia edit, ex quibus cornua ipsi enata sunt, indicant, ipsum formam animalem induisse. Per hunc simul intentum fuit quasi digito in Adamum, qui per esum suum monstrosam formam adeptus est. Sed quod Andolosia per fraudem *Agrippinæ* poma vendidit, vt ei cornua erumperent. Sicut euenisse legimus: per id intellecta Eua fuit. Cumque historia tradat, id ita institutum fuisse propter pileum optionis recuperandum, quem *Agrippina* secum auexerat: sciendum est, rei sensum istũ esse. Quod *Andolosia* per liberum aerẽ tranauit, & in eo illico loco fuit, in quo esse voluit, quoties pileo illo tectus optauit: figmento eo p̃figuratum est, *Adamum* ac Euam, ante lapsum, cum optionis pileo adhuc tecti essent, hoc est, antequam lineam vitæ violassent, similes esse potuisse Angelis, modo voluissent, & non animalem potius quam *Angelicũ* ingressum elegissent. Sed per lapsum linea ea fracta est. Et sicut in historia narratur, *Andolosiam* suum pileum recuperasse: ita *Adamum* quoque, quod perdidit, per Christum recuperasse intelligi debet. Et sicut *Andolosia* marsupium vna cum pileo recuperauit: ita figmento eo notatur, *Adamum* quoque tam æternum quam mortale recuperaturum esse, si de admisso peccato pœnitentiam agat. Marsupium enim bona temporalia & opes notat. Sed etsi quis omnia vniuersi mundi bona haberet, & pileum optionis redimere illis vellet: Pretio tamen nullus emi posset. Itaque nec cœlum opibus redimi potest, sed thesauro marsupii æterni hominis, qui est, purum humileque cor, & Fides. Pileus namque fidem notat. Membrum enim nullum videre potest,

Esus quis Angelicus, quis Animalis

Fortunati historia quid indicet.

rest, quàm caput, aut eius oculi. Historia ergo illa lapsus Adæ præfiguratus est, ceu totam historiam deinceps melius enarraturus sum.

Iam vero Mannæ ea est con litio, vt homo, qui semel de ea ederit, denuo non esuriat. Et Christus ipse panis is ac potus est. De quo qui semel edit, amplius non esuriet. Rem porro ita cognosce.

Qui edit homo, edere ita pőt, vt vel minus vel plus æquo edat, ac paulo post famem iterum sentiat. Temporalis enim cibus corpus æternum non dat. Præterea mundanus cibus ita etiam vsurpari potest, vt per illum homo peccet. Et tamen hoc viuere non est nisi animale, haudquaquam Angelicum: Et animalibus quidem peccato non est, quia ipsa anima carent. Quia vero homo animam habet; ideo Deum immoderatione cibi potusque offendere potest. Hinc & Adamo esus ille ad peccatum imputatus est.

Æquum erat, Adamum Angelico modo edere, & mandati diuini memorem esse, nec id transgredi. Angeli autem edunt Mannam: & esus iste ipsorum nihil est aliud, quam Dei Maiestatis intuitus. Oculos namque nunquam claudunt, sed Deum creatorem suum perpetuo intuentur, diligentia quam accuratissima. Hinc etiam in oratione dominica Deum ita appellamus: *Fiat voluntas tua, sicut ab Angelis in cælo, & in terra a nobis hominibus.*

Porro voluntatem Dei Angeli perpetuo faciunt, oculos namque suos a Deo creatore suo nunquam auertunt. Hanc Mannam panes oblationis indicauerunt, quos Exemplo fuisse in Bibliis legimus. Sed & de Manna Diabolo compertum erat, quod boni Angeli intuendo Deum & eius Maiestatem illa satiarentur, tanquam cibo suo. Ideo de terreno pane tentationem quoque Christo obiecit: licet ars ipsum fefellerit. Christus enim panem terrenum non esuriit, sed sitiit calicem, quem cum suis Apostolis bibiturus erat: adeoque cœlestis Aquaster & Archeus passionis suæ appetitum habuit, qua cœlestis parētis voluntati satisfaceret. Vnde etiam discipulis suis dicit: *Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum, antequam patiar.* Non autem cibum corporalem, sed cibum sui Martyrii Christus intellexit, vt passione sua restauraret, quod per lapsum Adæ & Euæ perditum erat. Luc. 22.

Insuper de terreno cibo hoc constat, quod homini is somnum cōciliet ac inducat. Id temere non fit. Hominis enim somnus, mortem notat. Etsi enim terrenus cibus hominem quidem aliquandiu sustentet: nihil tamen hic solidi & perfecti est. Ea enim mera sartura

eſt, qua fames nunquam ita compeſcitur, vt ſecundo aut tertio die non redeat. Cibus autem cœleſtis & Angelicus hominem ita ſatiat, vt nouum hominem fames deinceps nulla vnquam premat. Vnde & Chriſtus inquit: Qui de pane meo (Chriſtus ſeipſum panem vocat) ſemel edit, denuo non eſuriet, nec mortem guſtabit in æternum. Vbi Chriſtus dicit, mortem æternam hominem ſenſurum minime eſſe. Vnde euincitur, velle Chriſtum, nos Mannam, quæ ipſius corpus eſt, edere. Vt autem Angeli corpus Chriſti edant, nulla neceſſitas eſt. Non enim pro Angelis Chriſtus mortuus eſt, cum ipſi non peccarint, nec, quo peccent, corpus habeant. Carnem & ſanguinem inſtar hominis non habent: Et tamen non ſunt ſpiritus, quia corpus habent: non quidem corpus ex carne & ſanguine, ſed corpus ex Eſſentia cœleſti conflatum, corpus peculiaris Limbi, de quo in alio capite Philoſophabimur.

Homo Adam, ac Eua, Angelice quidem cum Necrocomica anima creati fuerunt: Sed Limbum peculiarem habuerunt, eumque ſeparatum & diuiſum a Limbo Adami terreni. Et ſciendum eſt, vel dum nobis poteſtatem datam eſſe fieri filios Dei, Angelos & fratres Chriſti. Vnde Angelicus etiam cibus nobis conceſſus eſt. Cumque Chriſtus dixerit: Sanus non opus habet Medico, ſed ægrotus: per ſanos intelligit Angelos, qui nihil peccarunt. Lucifer quidem peccauit: ſed & ob id damnatus, & extra cœlum exturbatus eſt. Si Deus non pepercit iſtis: quid faciat nobis, qui ſumendæ medicinæ tempus habemus, vbi Angelicum cibum ſpreuerimus.

Porro de Manna Deum non ſciuiſſe, quod Diabolus ipſam voraturus eſſet, credi non poteſt. Nam & Adamo ac Euæ Deus interdixit, ne panem illum ederent, per quem mortem corporalem cõtracturi eſſent. Sic enim inquit: *De arbore ſcientiæ boni & mali non comedetis, &c.* vbi Philoſophiam meam attendetis.

Scriptura inquit, Deum ſuas creaturas aſpexiſſe, & eas bonas eſſe dixiſſe. Hic videtur eſſe contrarietas, cum & Moyſes dicat, Deum arborem ſcientiæ boni & mali intellexiſſe, quando Adamo interdiceret, ne illius fructibus veſceretur. Itaque Philoſophia tali opus eſt. Deus res omnes ſecundum naturam ſuam bonas vocauit: Sic & Diabolus bonus fuit, quia Deus ipſum creauit. Ipſe autem malus factus eſt, & malo ſe polluit, qua de cauſſa etiam ex cœlo exturbatus eſt. Porro Diabolo Deus minime vetuit, vt ne ederet. Nam Angeli nihil edunt, ſed illorum iſte cibus eſt, quod vultum Dei intueantur: nec ab initio cibus vllus,

lus, quam intuitus pro Angelis creatus est. Ideoque animum aduertite ad serpentem, quem Moyses in deserto erexit. Factum enim hoc est propter *Aspectum*. Quod autem ille in cruce erectus est: id denotat T in fronte Adam enatum post lapsum, nimirum propter Aspectum serpentis. Valde ergo diligenter considerandum est, cur Moyses serpentē præfigurarit. Cum enim serpens figura Christi fuerit: notum vniuersis est, Christum non esse vermem. Nam serpens vermis est. Interpretatio hæc est. Moyses ideo serpentem erexit, quia sciuit, pro genere humano Christum passurum esse. Ideo crucem pro signanda Christi passione finxit. Serpens autem significat lapsum primorum parentum, qui Aspectu serpentis decepti sunt, vt mandatum Dei violarent. Sic & Basiliscus serpens est, omnia, quæ intuetur, interimens, quod experientia testatur. Et licet serpens quidem ab Eua conspectus sit: ipsa tamen Diabolum esse ignorauit. Angelica namque & cœlestis natura Diabolum non nouerat: vsque adeo Deus non vult, homines noscendo malo operam dare. Adam ergo ac Eua a Basilisco Infernali per Aspectum seducti sunt, quia instar recens natorum infantum erant. Nisi enim intellectum puerilem habuissent, Diabolus ipsos seducere minime aggressus fuisset. Vt summatim dicam, prodeundum Basilisco erat. Vnde prodiit, iam notum est. Per Imaginationem primo peccauit in Deum, dum sibi ipsi, vt Deus, pulcher videretur. Sic factus est Basiliscus, & Angelicam speciem amisit. Formam enim habuit, qualem Adam ante lapsum. Et sicut Adam veram imaginem & formam diuini hominis amisit: ita suam formam etiam Diabolus perdidit. Et sicut Basiliscus monstrum est, sic & Adam monstrum erat post lapsum. Sicut mulieres vel dum semen suum monstrosum faciunt: ita semnia omnium fructuum monstrosa fiunt propter tonitru Maioris mundi, verbum, Dei, in quo sermo Dei erat verbum *Fiat*, quod bonum erat, & per quod homo vitam suam cœlestem accepit. Deus enim Matrix erat Animæ Yliastri: vnde & in verbo Caro & Limbus cœlestis hominis caro facta est. Ceterum cum ipse quoque Diabolus sermonem habeat, & sermo ipsius tonitru sit: sciendum est, matricem macrocosmi quoque tonitru habere, quod eius sermo est, sicut hominis sermo tonitru microcosmi est. Itaque quemadmodum tonitru poma ac pyra æstuosa sua grandine, & fulgure vermiculosa facit, quod in nucibus videre est: Ita Diabolus quoque suo tonitru & sermone, veluti verbo Fiat, cibum hominis infecit. Et primum oculos fœminæ Adami monstrosos fecit, veluti fœdam imaginem nostris quoque mulieribus fructum suum fœdare & monstrosum facere videmus. Deceptus

autem est Adam cum Eua in cœlo, & ex dimidia in terra. Nam capite suo & corpore dimidio Adamus in cœlo fuit: inferiore autem parte ipse cum Eua in matrice maioris mundi super aqua fuit. Cum vero æternū & mortale in vno consistere non possint, adeoque cibus æternus & mortalis sese inuicem non ferrent: Sathanas ex Deo audiuit, Deum ipsi omnia animalia proposuisse, vt ipsis nomina inderet. Ibi Adamus terrenus & cœlestis erat, velut & Eua. Sic Adam Euæ quoque nomen dabat, dicens: *Hoc os est de meo osse: ideo vocabitur virago.* Insultans ergo Diabolus, & ipse de sermone cogitabat. Cœleste enim Fiat intelligere non poterat. Cum vero Adam *Fiat* suum Microscomi pronunciaret: minoris terreni mundi id tonitru, is sermo erat, quem Diabolus intelligebat, seque Adamo, ac ante hunc Euæ proponebat, & suum Fiat faciebat. Famem namque vtriusque hominis videbat, ac per suum Fiat aut sermonem, Euam vt fœminam, non vt virginem decepit. Quomodo enim manere virgo potuit, cum deberet gignere liberos? Et tamen si filios genuisset, & fructus arboris non infecto modo inspexisset, virginitatem nihilominus retinuisset. Nec enim animalem, verum humanam imprægnationem passa fuisset. Iam vero conceptio & imprægnatio monstrosa facta est, contra imaginem Dei, quare ipsam etiam monstrosam voco. Hinc etiam omnes mulieres non tantum per inspectionem ciborum terrenorum, verum etiam per eorundem fortem imaginationem & frustrationem fœtibus suis talem formam imprimunt. Porro autem Deus maiori mundo sermonem & imaginationem dedit, & Imaginationem illam, terrenam matricem Elementaris corporis Adami fecit. Ibi matrix & anima maioris mundi hominem generare admodum desiderauit. Verbum autem Domini, *Fiat*, Factum est caro, & caro cœlestis. Sed verbum Domini incitabat *Fiat* & Imaginationem Animæ maioris mundi: & tunc aquea matrix & anima quoque imprægnabatur, & terrenam carnem gignebat. Hæc simul omnia facta sunt: & Diabolus cū suo *Fiat* se quoq; permiscuit. Hoc modo Eua euasit monstrum: nō q; Eua de *Fiat* aliquid Diabolici concepisset, quod minime asserimus; sed q; Anima & Matrix maioris mundi infecta sit secūdum terrenū Limbum, arborem scil. q̄ vos corallum vocatis, quasi diceretis *Carollium*, a carne. Hæc arbor erat, super qua Adamus creabatur, sicut arboreus anser indicat.

Oportet a. Phantasiā hominum pri⁹ imprægnari & concipere. Phātasia hic Adā ac Eua donata fuit, vt multiplicarentur p ipsam. Sicut tignarius domū, Imaginatione & forma prius concipit, & eā qualis esse debet, fingit facitq; sic & Animā mundi in Imaginatione & Phantasia terreni corpo-

corporis prius imprægnari oportet. Vtręq; enim humanę (Microcosmica & Macrocosmicæ) Imaginationes secundum terrenum Aquastrum vnum sunt, ex multis caussis. Ideo etiam animam maioris mundi matricis Aquastrum appello. Est enim Luna in qua Fiat animæ mundi absconditum est. Ad hęc porro consequitur, Aquastrum maioris mundi omnia etiam imaginari & videre, velut homo omnia in somnio videt. Iam Deus expresse homini vetuit, vt sculptile sibi non faciat: quod nec ipsum citra euidentem caussam factum est: vt ne scil. animæ mundi ea gloria assignaretur, q. ipsa hominem formasset, aut in formam humanam compegisset. Is honor Dei patri debitus est in omnibus. Nam verus Yliastricus cœlestis homo ante lapsum a mũdo formatus non est, aut per eius animam in Imaginem coaluit: sed Adam ac Eua præcise ad similitudinem Dei facti sunt, ac in illa etiam mansissent, nisi imago serpentis in arbore delituisset. Intellexit ergo Diabolus, *Azoth* mundi hanc habere virtutem, vt omnia imaginando in viuentem potestatem deducere queat. Quicquid homo facit, formatue: idem format & facit etiam Azoth ad viuentem creaturam in aqua, in terra, in aere, in igne, vt illam videamus. Eandem vim etiam anima mundi habet, sicut id in aqua notum est, etsi oculis miminime videatur: vbi multæ huiusmodi creaturæ ex vi & imaginatione animæ mundi prodierunt, sicut in mari euidens est.

Porro sicut mater imaginando non sibi, sed fœtui sui imprimit: ita & matrix animæ Azoth & imaginatio maioris mundi, imaginando non seipsam monstrosam fecit, sed fœtum suum & sobolem, Adamum ac Euam.

Eua enim ac Adam in *Matrice Paradisi*, seu in matrice Macrocosmica adhuc erant. Notum vero est, quamlibet mulierem, si fœtum monstrosum paritura est, aliquid monstrosi intueri debere. Quoniam ergo Imaginatio & anima mundi maioris, cum Imaginatione minoris mundi vnum est, Eua autem monstrosum serpẽtem, qui formæ & imagini Dei contrarius erat, aspexit: aspectu illa seipsam offendit Eua, & tamen nihilominus animæ & matricis maioris mundi fructus fuit. Sic ergo iunctim Imaginatio magna & parua monstrosum serpentem aspexit, & inruitum illum damnum secutum est. Sicut iuuenculę mulieres oculis primum luxuriant: ita etiam maioris mundi anima & matrix, velut & minoris, Eua, instar infantum erant, nec pauciorum annorum esse poterant. Cumque anima & Imaginatio Macrocosmi & Microcosmi vnum essent, & Eua Macrocosmi secundum terrenum corpus infans esset: ideo serpentem vtriq; inspiciebant. Sic nimirum Eua in Imaginatione monstrosa euasit, velut & Adam. Aspiciendo n. serpentem Eua fiebat monstrum, sicut &

monstrum fieri fœtus solet, quoties mater monstrosa imaginatione afficitur. Quod si ipsorum oculi tam per aspectum, quam per sermonem serpentis non fuissent facti Basiliscici: esus ille nec Euæ nec Adamo quicquam nocuisset. In plena autem imaginatione Eua edit, & mõstrum euasit, & arborem ipsam monstrosam fecit, velut & bolum, quem comedit, non secus ac Necromantista vuam arte sua in mensa crescere iubet, in quam, si quis assidens cultrum iniciat, sibi ipsi nasum incidit, quod quidem per Imaginationem *Necromantista* facit. Sicut ergo vuam præcisurus homo, sibi ipsi monstrosum nasum facit: sic eadem etiam ratio fuit esus Euæ, cum ante ipsam simili facie arbor staret.

Ita in Philosophia sic deinceps pergo. Quicquid seipsum edit, monstrum fit. Yliastrica a. anima Euæ Angelica erat, ex eodem Limbo ex quo serpens, producta. Et angeli perpetuo apertos habẽt oculos, nunq̃ clausos. Quod sciens serpens, Angelicæ imaginationi sese exhibuit, & non terrenæ.

Porro narrant, Basiliscum, si in speculo seipsum intueatur, mori. Hoc verum esse, vetus experientia docet. Ideo Eua vidit Limbum, h.e. serpentem esse monstrum. Sicut quælibet mulier terrenum Limbum videt esse monstrosum ex quo secundum terrenum corpus facta est: ita & Eua Cœlestem Limbũ, ex quo Necrocomica ipsius anima & corpus prodiit, monstrosum quoq; vidit. Qua ratione mulier terrenos cibos intuetur, & fœtus adipiscitur signum eius, quod mater aspexit: aut veluti virgæ Iacobi variegatæ in caussa fuerũt, vt per imaginationem oues varios fœtus conciperent, quod quidem super aqua fieri oportuit: sic & Eua serpentẽ aspexit, & monstrosa euasit. Quanq̃ non anima aut Necrocomicũ corp⁹, sed terrena animalis anima, homo, fructus matricis verbi Domini instar infantis fuerit. Ideo terrena quoq; & animalis anima Salis Nitri mõstrosa facta est, quæ debebat effigiata esse secundum imaginem Dei, h.e. secundum imaginem illam, q̃ anima & angelicum corpus ante lapsum habebant. Et quemadmodum fieri potest, vt vtræq; animæ iunctim imaginentur N. S. ita ẽt vtræq; Salnitreæ animæ sese mutuo monstrosas fecerunt. Cumq; soli angelici oculi, non ẽt ceteri aperti essent: serpenti, cũ ipsum Eua intueret, angeli oculi ademti fuerunt. Solum namq; terrenũ Limbum in Eua vidit, non Cœlestem aut angelicum. Angelici n. oculi in serpente fracti erant. Quod a. serpens Cagastricis terrenis oculis, h.e. oculis animalibus viderit, id ex nostris oculis patet, quando ceu animales a nocte obscurantur: tunc enim animæ & Necrocomici corporis visus viget, & fraudem serpentis adhuc metuit. Ideoque in tenebris sollicitudo curaq; animæ vere sentitur. Qua caussa etiam animalia omnia, quæ

cæca nata sunt, valde imaginationi nostræ aduersantur, & passim multis timorem incutiunt. Et Basiliscus in Paradiso tantum nocuit animæ, vt mortales fieri, fecerit, vnde etiam mors peccati stipendium factũ est, h.e. vt terrenum corpus per mortem iam deponendum sit. Quia vero verbo Domini cibamur, per Mannam in Eucharistia: ideo Imaginatio nostra est Matrix, & impręgnatur corpore & sanguine Christi, h.e. Limbo vitæ æternæ, & in hac vita nouum parit corpus, quod adolescit, ex terreno agro in horreum ęternum, h.e. nouum separatur a veteri, & gloriam creatoris ingreditur. Itaq; qui credit, is iam prægnãs est, & corpus Christi vere accepit, h.e. quotidie apud Deum Mannã manducat. Sic nimirũ filii Dei geminina enascuntur. Talis seminator (al. semen) est Christus.

Sed pergamus de pane Angelico, seu Manna. Nullus angelus edit ore: sed quilibet angelus edit scientia in Imaginatione. Ideoque oculos etiam perpetuo apertos habet, quia somno non opus habet, cum ad vigilandum creatus sit. Quod si fieret, vt angelus ad quendam hominem visibiliter accederet, ille aũt homo mortalis honorem ei deferret vel genua inflectendo, vel aliud quid faciendo: angelus tñ id minime admitteret. Sic enim illico responderet: Deum honora, eius honor est. Angeli namq; perpetuo in spiritu suo Imaginationis cogitant & loquuntur de illa maiestate. Vnde etiam ipsorum hæc cantio est, *Sanctus, sanctus Dominus.* Hinc etiam angeli, velut *Raphael.* qui iunioris Tobiæ comes fuit, non nisi ministros, & haudquaquã Dominos sese prædicant. Humiliant n. se ad potentiam, virtutem & maiestatem Dei: quæ humilitas ipsorum cibus est, ad voluntatem Dei complendam. Itaque humilitas, & mandatorum Dei impletio, angelorum æterna Manna est. Vnde etiam Elementarem panem nullum esuriunt.

Itaque cum ẽt in oratione Dominica precemur: *Domine fiat voluntas tua; adueniat regnum tuum, &c.* eo vtiq; fatemur, quod nostræ quoq; Imaginationi ad Christum perpetuo respiciendum sit. Is n. perpetuo noster cibus esse debet, vt nunquam obliuiscamur verbi Domini, quod factum caro est. Adeoq; fas est, vt nunquam amplius nos terreni cibi Dominos arbitremur, sed humiles nos seruos præbeamus, qui voluntatem Domini exequantur. Sic enim in humilitate etiam angeli manent, dum voluntatem Dei perpetuo considerant, & oculos suos ad maiestatem Dei semper intendunt. Et hæc scientia angelorum visus est. Vnde etiam ipsorum oculi non horsum, vorsum, ad dextram vel sinistram contorquentur: sed sicut se habet scientia: ita & oculi. Rei documentum captari potest a quolibet homine, sedente in mensa, qui, quo delectatur cibo, eum appetit, & ad illum oculos suos conuertit.

OoO 2

Sic etiam, si vir speciosam fœminam, aut fœmina venustum virum amat, oculos suos eo dirigit. Angelorum autem oculi simpliciter suum cibum aspiciunt, Deum scil. creatorem, & hoc vnum cogitant, vt promta obsequētia voluntatem Dei expleant. Hic est ipsorum panis, seu Manna Cœlestis. Sic enim corpus ipsorum in forma Angelica inuiolatum conseruatur.

Et hæc de Manna Angelorum, in terreno corpore creatorum, dicta sint. Adami vero ac Euæ ratio longe alia est. Corpus enim terrenum ipsi habuerunt, ex viribus quatuor Elementorum conflatum, quod iam pridem demonstratum est. Multum ergo discriminis intercedit inter Angelum & hominem: vt alia etiam vtrobique Philosophia opus sit.

DE PANE HVMANO, PRO CORPORE HOMInis in paradiso creato.

CVm Deus hominem crearet, homo in cœlo fuit cum corpore suo Angelico, hoc est, ea parte, quæ supra cingulum est: altera parte sui fuit super aqua, sicut herba aut arbor radice sua defigitur in terram, parte autem altera in libero aere promanet. Vniuersam ergo Physicam hoc sensu explicaturus sum. Mihi namque ceu Physico iure ac omnino explicandum est, quidnam inter cibum humanum & Angelicum discriminis sit.

Moyses Physice nihil tractauit: sed particulariter tractat Theologica. Ideo noui quoque testamenti fundamentum omittit, quod per Apostolos & Euangelistas proponendum fuerat. Et Christum oportuit prius implere, quicquid Prophetæ ante eius natiuitatem vaticinati fuerunt. Itaque Moyses donum intelligentiæ Creationis particulariter tantum habuit, non totaliter, qualiter id pro rei necessitate describendum fuerat. Rem eam forsan exactius non nouerat.

Nec enim mentionem facit illius proportionis, qualitatis, primæ materiæ Limbi æterni & Limbi Elementorum: sed tantum indicat Materiam terræ, ex qua homo factus est, tantum secundum vnam partem. Tres reliquas partes, aerem, aquam & ignem subticuit. Nec enim a puero (quod aiunt) Physicus fuit: sed a Deo vocatus est Dux & Antecessor filiorum Israel, more Theologico. Itaque descriptio etiam illius Laicis comprehensibilis non est. Valde enim infirmum id Physico fundamentum futurum sit, si textui secundum creationem citra Interpretationem Moysis credat. Nec enim Physicus, vt Theologus, fidei acquiescit, sed plius operis probationi & experiētiæ cum fĕtuæ

Moy-

Moyses autem Theologice ad fidem pro simplicioribus scripsit, quod notandum est.

Adam vmbilicum non habuit, qualem nos nunc homines habemus. Caussa autē hęc est. Adam a nulla fœmina genitus, sed a Deo creatus fuit, & formatus per & ex radice Matricis Microcosmi. Nec enim cultro aut nouacula adacta a sua matrice liberatus est, veluti vmbilicus infantum pręcidi solet. Et in hoc quidem Arcanum singulare cōditum est, cur Adam illico a creatione locutus sit, quod tamē minime fecisset, si per sectionem vmbilici ab vtero liberandus fuisset. Hic Rhombus & neruus veri Physici situs est. Sed hanc rem ita expediemus. Infans, qui fortiter clamat, rūpitur, & tumidum vmbilicum adipiscitur. Idem similiter etiam accidisset Adamo, illico locuturo, si vmbilici tam longum ductum habuisset. Id autem factum non esse, ostendit *Nymphaea aut Nenuphar, Corallus, Carabe, & Vnicornu, &c.* vbi Paradisus in aqua fuit, & adhuc etiam, etsi Adam humanum membrum non habuisset (sicut ipsum non habuisse certum est) secundum quod rumpi potuisset. Inde sequitur ipsi fuisse moriendum, si sub Aqua loqui debuisset. Cur autem liberi adhuc hodie baptizentur, reuelari omnibus tutum non est propter secuturum abusum.

Iam descendemus ad caussam imaginationis per visum & cogitationem. Duplici ratione mulier sæpius fœtui suo deformitatem & monstrositatem imprimit. Exemplum adducemus cuiusdā in Bohemia degentis: cuius mater cum propendens membrum equi attentius inspexisset, tale pudendum filio impressit, quod equino aliquanto grandius esset. Id credent, qui viderunt, hoc nimis molestum fuisse ferre ei, qui illud habuit, quique ob familiæ præstantiam nominari non debet. Hac ergo ratione homo formam ac imaginē suam amittere, & monstrosam speciem per matris imaginationem suscipere potest. *Imaginationis vis exemplū.*

Hic si quis respondeat, verum id quidem esse de matre & infante, sed adultis quoque idem similiter euenire non posse, rem ridiculam is proponere iure videatur. Fieri enim potest, vt in regione quadam pestis grassetur, & illa exstinguantur cognati, fratres, sorores, &c. eius, qui in terris exteris moratur, aut aliquo negotiorum caussa profectus est. Si huic absenti sano, vel a nunciis, vel per literas significetur, peste grassante cognatos, fratres, sorores, &c. abreptos esse: tunc ille perculsus pestis tam fortem imaginationem concipit, vt & ipse vlceribus aut bubonibus illico corripiatur, sicut hoc modo multos interiisse euentus docuit. Ex quo conijcere licet, per Imaginationem multa homini euenire posse, quæ minime credi solent, quæ omnia reuelari, satis tutum non est.

Nam & per Imaginationem fidei saluamur, quod plus est. Exemplo autem vobis sint vngues hominis: ex quib. videte, quidnam creturum sit, si vngues præcidi non deberent, quod crassiorum & rudiorum caussa adducimus. Vngues enim ante lapsum Adamo dati non fuerunt, vt nec dentes, eo modo, & forma, qua nunc apparent, sed integri & indiuisi. Duo saltem ossa fuerunt, vnum superius, alterum inferius, sicut & tali habitu alios quoque homines post Adamum natos esse, historiæ comprobant.

Quod autem dentes in ore diuidantur, velut & linguæ tempore Nimrodi: id Arcanum qui & cur accidat, satis nobis compertum est. Sed de labore Sophiæ silendum est, quoniã mundani Deunculi imperant, quod nobis non leui dolori est. Itaque si fundamentum Imaginationis a nobis ita explicandum est, vt intelligatur: attendemus primum ad brutalem Imaginationem Animalium. Cur auibus, cuiuscunque generis sint, rostrum iugiter crescit? Citra Magiam hic nec vos, nec ego, quicquam intelligemus. Nam ex acuendo intelligitur, quamdiu creturum sit rostrum siue gallinis, siue passeribus siue ciconiis, &c. Si non *terendo* illud quocunque modo acuerunt: cuius consideratio quidem momenti haud leuis est. Auiculas Syluestres aspicite, quomodo rostrum acuant, si cibum sumturæ sunt. Cur id fiat, ignoratis. Cur autem maiora volatilia idem similiter non faciant, quod minora, in caussa est *Cubitus Linearum Vitæ, & longum senium illorum.* Quod quidem Cabalistice explicari posset, si propter euidentes explicationes non illico Diabolici iudicaremur. Quia autem Apocalypsis pro libro Diabolico habetur, silendum nobis est. Illius enim etiam Propheta Hesekiel & Esdra mentionem faciunt. Dolendum vero est, abscondita hæc Arcana non concedi explicanda illis, quibus ea intelligenda a Deo data sunt. Nam & ex hoc vno fundamento deducitur Regeneratio Phœnicis, Halcyonis, cancrorum & aliorum infinitorum animalium. Cur ergo prohibitum sit, veritatem Regenerationis & Imaginationis describi, quia transfiguratio Christi sua caussa non caret?

Integrum non esse hunc librum, ex locis aliquot superioribus coniicere licet. Hæc igitur boni consulere æqui Lectoris est, donec & reliqua in lucem prodeant.

PHILIP-

PHILIPPI THEOPHRASTI PARACELSI, MEDICI ET PHILOSOPHI.

ARCHIDOXIS MAGICAE.

LIBER I.

DVBIVM mihi non est, quin si scripta hæc nostra in lucem proferentur, quam plurimi oppido admiraturi sint insignes has & abscōditas virtutes, in metallis, artificio manuali præparatis, latentes. Pars namq; alia illas pro superstitiosis, Magicis & supernaturalibus habitura est: Pars alia inter abominanda & idololatrica media illas recensebit, quasi coniurationibus Diabolicis ad illarum rerū confectionem opus esset. Sic n. illi instabūt: Qui quæso fieri posset, vt metalla cum suis assignatis Characteribus, literis & nominib. eiusmodi virtutes operarentur, nisi Magica & Diabolica opera interueniente præpararentur & conficerentur? Sed his responso tali occurro. Credis ergo, vt audio, q, si Diaboli ope talia conficiantur, suas virtutes & operationes habeant? Quin igitur hoc credis, quod Creator quoq; Naturæ, Deus in cœlis habitans, adeo potens sit, vt virtutes & operationes illiusmodi metallis, radicibus, herbis, lapidibus & similibus aliis similiter indere & conferre possit? Quasi vero Diabolus fortior, ingeniosior, omnipotentior & valentior sit vnico, æterno, omnipotēte & misericorde Deo, qui dicta hęc metalla, lapides, herbas, radices, & similia omnia, quæ supra & intra terram, in aquis & aere viuunt vigentque, in salutem & comoditatem hominis creauit, & gradibus suis exegit? Præterea certum omnino, ac per ipsam experientiam euidens est, mutationem temporis singulares vires & operationes habere, maxime si metalla quædā peculiarib⁹ temporib. mutuo confundātur & elaborentur. Nā hoc multis modis per experientiam constat, & in propatulo est. Porro etiam demōstrare nemo potest, metalla ipsa mortua & vitę expertia esse. Illorum namque olea, salia, sulphura, Quintæq; Essentiæ, quæ Reseruatiua summa sunt, ad vitā humanam fouendam & sustentandā vim maximam habent, & in hoc ceteris simplicibus omnib. præpollēt, sicut hoc in omnib. nostris remediis euidens est. Qd si illa vitæ quidē expertia essent, quo quæso pacto in ægris & iam prope emortuis hominū membris ac corporibus recentē, viuidamque vim resuscitare, & quasi postliminio restituere possent? Notum n. hoc est, de resolutis & contractis, de Calculosis, de Gallicis, de Hydropicis, de Epilepticis, de Maniacis, de Podagricis, & ceteris omnibus, quos breuitatis caussa hoc loco omitto. Audacter ergo assero, metalla ac-

Obiectio.

Responsio.

Deus Diabolo potentior.

Hominis caussa omnia creata.

Metalla cur viuāt.

lapides æque ac radices, herbas, & fructûs ceteros vita sua pollere, discrimine tamen interueniente illo, prout metalla secundũ tempus præparantur & elaborantur. Tempus enim notoriam efficaciam ac vim habet: quod multis quidem doceri argumentis posset, nisi illa, ceu publice iam nota, omitti hic satius esset. Quæ enim communia, & publice nota sunt, hoc loco tradere minime decreuimus: sed tantum illa, quæ difficilia, & sensibus incomprehensibilia & propemodũ aduersa occurrunt.

Temporis vires quanta.

Porro suas vires & efficacias habent etiam Signa & Characteres, & literæ. Iam si metalli natura ac proprietas, cœli item ac Planetarum Influentia & operatio, characterum denique, signorumq; & literarum significatio & conditio, vna cum obseruatione temporum, dierum & horarum consentiunt ac concordant, quid obstaret obsecro, cur confectum huiusmodi Signum aut Sigillũ suam vim & operationem non haberet? Cur hoc suo tempore non prodesset capiti, aut suo tempore illud non commodaret visui? aut istud suo tempore non vsui esset renibus & calculo? Et iis quidem comprimis, qui intro in corpus assumere remedia alia fastidiunt? Nihil tamen horum fieri aut sperari debet sine addita ope aut auxilio ipsius Medicinæ parentis, *Iesu Christi*, veri & vnici Medici.

Christus vnicus Medicus.

Insurgunt hic illi, & obiiciunt, Verba siue Characteres vim nullam habere, & Nullam (*ceu vocant*) æque efficacem esse, ac est crux, cum mera signa seu figuræ sint. Obtendunt præterea ὀφιοχτόνος in Græca lingua plus non sonare, quam in Latina, *serpentes occidere*. Sic apud Germanos Heiß idem esse quod apud Latinos *Ardens*. Sed responde tu mihi, vndenam sit hoc, quod serpens in Heluetia, Algouia aut Sueuia Idioma Græcum, *osy, osya, osy, &c.* intelligat, cum tamen nec apud Heluetios, nec Algouios, nec Sueuos hoc seculo adeo vulgaris lingua Græca sit, vt venenosi vermes eam addiscere queant? Dic, inquam, mihi, qui, aut vbi, quibusue ex caussis, serpentes verba hæc intelligunt, aut quibus in Academiis ea didicerunt, vt ad primum illico illorum auditum cauda retorta aures sibi obstruant, ne iterato verba illa audire cogantur? Quamprimum enim illa audiunt, præter suam naturã & ingenium euestigio immoti iacent, & morsu venenato nullum hominem insectantur laeduntque, cum tamen alias, ad quemlibet ingressum hominis auditum derepente aufugiunt, & ad cauernas suas deuertant. Si responderis mihi. Id quidem facere naturam: Bene est. Hoc vnum enim abs te exspecto. Si ergo natura id facit in serpentibus, cur similia non faciat etiam in aliis? Si respondes aliud, in caussa esse terrorem, quo serpentes perculsi, hominis aspectum vereantur, obmutescant, & quieti iaceant: iam mihi respondebis

ὀφιοχτόνος quid.

Osy, Osya, Osy, ligamentum serpentum

spondebis etiam, cur, si magno cum tumultu, vel clamitans, vel tormentum elidens, vel aliter alte crepitans, homo incedat, non simili quoque modo serpens immotus iaceat? vnde euincitur, characteres, verba, & sigilla reconditam latentemque in sese vim habere, quæ naturę ipsi minime aduersetur, nec cum superstitione coniuncta sit. Quod si tu vrgeas, non ipsa per se verba, sed concurrentem hominis clamorem talia præstare: iam aperte tibi contradico. Nam etsi verba hæc tantum in membranam seu pergamenum aut chartam idoneo tempore describas, & illam serpenti imponas, tamen non minus immobilis ille iacebit, ac si alta voce verba eadem ingeminares. Præterea mirum admodum & incredibile tibi videri non debet, a Medicina iuuari posse hominem, etsi intro illam in corpus non assumat, sed sigilli modo & more de collo tantum suspensam gestet. Vides enim similem operationem fieri etiam in vesica a Cantharidibus. Nam vrina sanguinolenta fit, si cantharides saltem manu contineas, cum tamen vesica, quæ conceptaculum vrinę est, interius in imo corpore consistat, manus vero, extra corpus posita, a vesica quam longissime absit.

Cantharides vrinā cruentam faciunt.

Quod vero mortuis etiam rebus vis aliqua insit, alcedinis adducto exemplo probo. Illius enim mortui cutem si distringas, & suspendas: videbis, ipsam etiam resiccatam quotannis plumas veteres excutere, & eiusdem coloris alias recentes producere. Nec vno tantum id anno, verum continuis aliquot fieri obseruabis. Hic si tu porro quæras, apud quemnam scriptorē auctoremue ista legerim, & talia reuera fieri compererim. Sophistæ tibi, & diuinorum operum contemtori ita respondeo. Dic, amabo, mihi, quisnā vrso inspirarit, vt, quoties ex immoderata sanguinis copia hebetari sibi visum intelligit, ad apum alueos festinet, & ab apibus venas turgidas sibi pungi vndique expetat, donec humorum & sanguinis copia extracta, visum acutiorem recipiat? Quis ceruo, Diptamum sibi medicinam esse, prodidit? Quis angui serpentariam, quis cani gramen, theriacam sibi ac purgationem esse, ostendit? Quis Ardeam docuit, vt aqua marina rostro hausta, & in anum profusa, veluti clystere anum sibi proluat? Et animalium quidem istorum, quæ singula singulas suorum morborum curas norunt & moliuntur, nullus plane numerus est. Quæ vbi nam illas hausisse artes dices? Si dixeris, istos instinctus Naturæ esse: laudo proboque. Interim si in animalibus ista Natura præstat, quanto magis in homine, qui secundum imaginem rerum vniuersarum creatoris factus, cerebrum insuper etiam rationale ad hæc omnia consideranda & effingenda accepit? Ceterum, res quidem extra corpus positas, pro sanandis morbis nihil facere, id vero fallum & teme-

Mortuis etiam vim occultam inesse rebus.

Halcedinis mira Historia.

Vrsorum sagacitas.

Diptamus, &c.

Serpentaria, &c.

Homo creatura rationalis.

rarium est. Sol n. splendorem & lucem nobis afferens, res occultas quoque ita penetrat, vt vel intimas quasque sedes, & cauernas calore suo late feriat. Nemo n. inficiari potest, verno tempore penitissimas etiam terræ partes vndiquaque incalescere: cum tamen supernas & extimas tantum Sol collustret. Vnde crescentia omnia vim suam, succumque ac veluti nouam vitam suscipiunt. An non igitur Naturæ quoque ver, & Influentia cœlestium Astrorum ac Planetarum, vna cum remediis aliis, quæ ex metallis, herbis, lapidibus & similibus aliis depromimus, intro in corpus fulgere queat, ad abdita scilicet membra, neruos, venas, & ipsos morbos, qui in ca ne & sanguine hominis vndecunque progressu temporis ex caussis variis colliguntur & fiunt? Vt enim morbi & accidentia sunt varia: ita variæ quoque sunt curationes & auxilia, quæ ipsis opponuntur secundum qualitates, & peculiaria tempora, & dies.

Temporis observatio in unctione necessaria.

Quæ morbis sunt contraria, veluti metalla, alia sunt alio tempore, quoad præparationem vsumq;. Quod si lepram auro expugno, quid obstaret, quo minus & oleo, ex auro præparato, ac lepræ illito, malum id emendari posset? Aut si oleum Mercurii lui Gallicæ illinerem, putasne illam eo remedio sanatum iri? Haud dubio, isto tamen discrimine, vt debitum tempus diligenter obseruetur & æstimetur. Sine hac enim cautela, inunctio omnis irrita foret. Et licet totus quidem in oleo Mercurii lauissem, alia tamen remedia, quæ viribus Mercurii in nonnullis casibus aduersarentur, adhibenda essent. Quod si non fieret: non saltem obseruatio temporis, sed omnis etiam inunctionis labor & opera irrita esset, & æger plus subinde infirmaretur.

Astra plerumque morborum caussa.

Absolute enim verum est, quod ab astris superioribus, & horum viribus maxima morborum pars hominibus infligatur, & in corpora illorum penetret. Hi tamen nec adeo violẽter, nec tam sensibiliter irruunt, vt confestim sentiantur, veluti a percussione aut horrore Epilepsia concitatur: Sed colliguntur illi sensim, citra manifestum sensum, donec collecta labes inualescat, sicut oleum, q guttatim stillat, & tandẽ iusta mole collectum sentitur. Sic enim & homo tãdem malum suum persentiscit, nempe vel paralysin membrorum, vel in appetentiam cibi, vel auersionem potus, vel quemcunque alium affectum, pro cuiuslibet morbi natura & conditione, prout longo temporis protractu astra operata fuerint adiuta aliis accidentibus, per attractum aerem præparatis.

Astra sensim agunt in corpora.

De Cephalalgia seu dolore capitis.

Dolores capitis varii.

Dolores capitis multiplices sunt. Alios nobis ipsemet immoderatione cibi potusque conciliamus. Alii oriuntur a malignis exhalationibus

bus & vaporibus, a male coctis cibis exspirantibus, ac ex ventriculo in caput ascendentibus, &c. Sed hos silentio prætereuntes, capitis grauiores & leuiores affectus aggrediemur. *Sigill. ad remedium aduersus Epil. fi.*

Contra Morbum caducum seu Epilepsiam. *Epilep. ti.*

OBseruandum diligenter est in hoc morbo, an Epilepticus singulis mensibus, & iisdem diebus horisque, & quoties cadat, an æquali vel inæquali tempore sternatur, an ante lapsum prius aliquantum titubet, aut derepente & illico deiiciatur. Istis obseruatis, ita rationem tecum inito. Si certis horis cadit, derepente, & vno quasi momento minime id faciet. Si vero incertis horis ac momentis cadit, contrarium eueniet, nimirum, vt subito ac derepente prosternatur. Primi modi Epilepsia est lethalis, nimirum si tonticus ante lapsum nonnihil tremit, quasi malum præsentisceret. Quæ vero subito prosternit ægrum, pessima non est, sed salubertima. Prima a natura est. Vltima cum natura commercii nihil habet, ac complexionem omnium minime labefactat. Prima mentem & sensus elidit seu obscurat: non item vltima. Huic tali ope obuia. *Epilepticorum quæ differentia.*

Primo curiose dispice, qua die, quaue hora, nouissime ceciderit. Id si annotaueris, de hora illa obserua, ad quemnam planetarum pertineat. Attendes etiam, quo in signo ac gradu Luna versetur. Hisce cognitis, ægri ætatis annum vtcunque supputa, & an vir vel fœmina sit, ascribe, ac discerne. Tandem curā incipe, & quotidie mane sequentem Medicinam ei edendam offer, nempe *Epilepsiæ curandæ ratio.*

De Spiritu Vitrioli, gutt. v

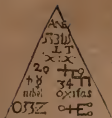
De 5. Essent. Antimonii, gutt. v.

De 5. Essent. Margaritarum, gutt. iiij.

Mixta inice in cyathum, plenum aqua rosarum optima, & in Paroxysmo propina, qualibet aurora. Post haustum te iuuet horis quatuor. Continuetur diebus viginti nouem. Interea Laminam hanc conficies.

℞. *Auri puri seu fini* ℥ß.

Quod si Luna gradum duodecimum cancri occupauerit, liquefac illud in fictili, & in aquam puram effunde. Sedulo autem obserua, quādo duorum Planetarum in cœlo coniunctio incidat. Ea hora aurum denuo liquefac, & in congressu Planetarum auro in fictili fuso adde ℥ ß, argenti fini, ita vt massa ex dimidio aurea, ex dimidio argentea sit. Effunde, & malleo in laminam tunde, vt transuersæ manus latitudinem habeat. Illam circumcide, vt triangularis fiat, & formam infra descriptam sortiatur.

Postea in igne c.ndescat, & extracta relinquatur, donec linei idem signũ, & eundem gradum occupat, quem occupauit antea, cum paroxysmus insultaret. In illa hora inspice, & designa vel incide præsentes Characteres, signa vel literas, (vt supra) in laminam, ex auro argentoque confectam. Festinabis tamen, vt prædicta illa hora designatio illa absoluatur. Alias enim res irrita erit. Signum Planetæ illius, in cuius hora paroxysmus insultauit omnium primo in laminæ medium consignabis.

Hic descripta figura directa est ad *Iacobum Seizen*, Principis Salisburgensis aulicum, qui in hora ☿ cecidit. Signa cetera colloca, vt in figura annotatur. Si tamen laborans, fuerit mulier huius signi loco tale substitue. Hic continetur etiam ætas ægri. Tot enim annos habuit dictus Jacobus Seitz, quot reperies eo loco, vbi numerus XXIV. designatur. Hunc annorum numerum cuilibet paroxysmo in figura assignabis: ita tamen, vt cuilibet sua priuatim ætas ascribatur.

Jacobus Seitz Epilepticus, &c.

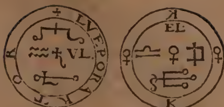
Figura iam dicto modo præparata, post paroxysmum pro magnitudine laminæ derades in capite capillos, & quamprimũ senseris ægrum cadere, prædictum Arcanum, dum adhuc prostratus iacet, ægro infundes, ipsumque, donec degluciat, arcte tenebis, & laminam confectam capitis rasæ parti impones ita, vt sculptura nudum caput tangat. Ipsam fasciis deliga, & ægrum ad lectum produc. Hæc cura adhibita, denuo haud dubie non cadet, etsi morbus ille 30. annis durarit. Laminam hanc semper in capite gestabit. Et si renascantur pili, singulis elapsis mensibus, illas tondebit, in ea mansione seu meta, qua antea illi rasi sunt.

Ad conseruationem visus Figura.

Sigill. ad visum.

Ex probo puroq; plumbo rotundum tibi sigillum confice, in hora Veneris, Luna in signo arietis versante, & in hora Veneris signa (qua forma inferius describuntur) hæc incide. Postea hora Saturni conficies laminam ex cupro, eadem cum illa ex plumbo magnitudine. Præterea Saturni hora, Luna signum capricorni tenente, sequentia signa insculpes. Hoc facto, vtrasq; relinques, donec ♀ cum ♄ coniunctione coeat. Tunc ipsius coniunctionis hora punctoq;, bina hæc signa cõiunge, ita, vt Characteres, & signa sibi inuicem obuertantur. Ipsa obducito cera, ne humectent. In sue in sericum, & suspende de collo hora Mercurii, die etiam Mercurii. Sigillo hoc visus amissus recuperatur, & dolor oculorũ omnis arcetur, senumq; oculi, non secus ac iuuenum perspicere redduntur. Sequitur Forma.

Contra

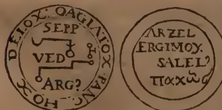

Contra Consumptionem seu Tabem Cerebri, & alios Cerebri morbos. Sigill. ad cerebri tabem.

℞. *Sequentia metalla; omnia prius depurata nimirum.*

Aurum ʒß. *Argentum* ʒij.
Cuprum ʒj. *Iouem* ʒiij.

MIxtim omnia liquefiant eo momento, quo Luna in Cœlo renouatur. Effunde & ex massa fac nummos, quantos voles. Semel autem liquata, denuo in ignem non indes. Quod si Planeta ♃ in sua domo, hoc est, in piscibus versatur characteres & signa hæc sculpe in nummos, vno quidem latere, sed in altero describe illa verba, sicut in sequenti figura inuenies. Margini nummi circulum adde ex auro puro factum, & decrescente Luna agglutina, vt ex ipso suspendatur. Nihil interest, qua hora id fiat, modo fiat hora Solis. Sic numisma paratum est. Postea suspende id de collo ægri in ipso nouilunii puncto. Sigilli huius vis admiranda est contra varios morbos capitis & cerebri. Forma hæc est.

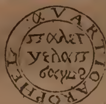

Contra Paralysin arcanum præstans.

QVos Apoplexia semel corripuit, in horum gratiam remedium præsens conferam, ne frustra Archidoxum vocetur. Id enim curis omnibus præpollet. Veteres quidem (sed falso) putarunt, Apoplexia semel correptum, curam nullam admittere facile. Quos ergo truculentum hoc malum feriit, hi modum hunc seruent. ℞. *Auri fini* ʒij. *Plumbi* ʒij. *bene purgatorum & mundatorum. Primo si Sol infra terram mouetur, ea hora (supputabis autem pro tempore anni) aurum in nouo ac id parato fictili liqua. Facto descensu plumbum in aurum conijce, & repente effunde.* Plumbum enim cum auro primo illico momento vnitur. Massam hanc reserua. Deinde Luna in signo Leonis, gradum circiter duodecimum peragrante, materiam Sigill. ad Paralysin.

illam Solis & Saturni iterum liqua, quæ similis erit æri caldario. Huic adde ℥ iij. ♀ nec diu vrge, sed repente effunde, & reserua. Porro Luna Scorpii signum tenente, & eius gradum fere duodecimum, prædictam materiam iterum funde, & in liquefactam ipsam iniice ℥ j. ♃. ac iterum subito effunde & reserua. Ita tamen effundes, vt late diffluat. Nam massa alias nec ducitur, nec scinditur. Sole autem Arietis signum intrante, quod plerunque quotannis circa diem Martii decimum euenit: signa hæc in fusum numisma incides, sicut deinceps describentur. Sculptura autem ipsa hora Solis inchoari, & in eadem perfici debet. Diei nullum discrimen est, modo Sol in Ariete constitutus sit, vt diximus. Signum hoc modo præparatum, asseruare potes: Quod si quem Apoplexia inuasit, tempus, diem, & horam inuasionis, diligenter explorabis, vt eodem tempore seu eadem diei hora sigillum appendas. Hoc mysterium magnum est. Ægro tamen interim auro quoq; potabili, a nobis descripto, non lente opitulabetis, &c.

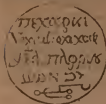
Contra Renum Calculum & Arenas.

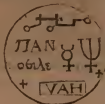
Sigill. ad Calculum. NVmmus hic paratur pro calculosis, ex auro, argento, stanno, plumboque, hoc modo.

℞. *Auri* ℥ iiij. *Argenti* ℥. iij.
Stanni ℥ j. *Plumbi* ℥ j. ß.

Metalla hæc omnia mixtim in nouum fictile (quali aurifices vtuntur) coniecta, liqua die Saturni, hora decima antemeridiana, augescente Luna, & metallorum fusioni iniice Salempetræ Tartaro permixtum, hoc fine, vt promtius duci & scindi possit. Fusum quod est, hora ♂. diei Veneris scindes & limabis ea forma, quam expetes. Nummo autem nihil dum incides. Annulum seu auriculum non agglutinabis, sed limando finges, ne post fusionm igni iterum indi necesse sit. Massam ergo eo latiorem facies, vt auricula & nummus pars vna sit. Seduloque operam dabis, vt ita fundantur. Ex permixtione namque metallorum, plumbi comprimis & stanni, dura admodum, aspera & impenetrabilis materia oritur, quæ facile malleo duci aut scindi non potest. His omnibus dicto modo præparatis, attendes ad plenilunium, Luna in ipso fractionis puncto versante in cœlo. Tunc incipies in orbem illum figua sequentia incidere, & operam maturabis ita, vt in hora vna vniuersa sculpta sint, vni lateri litera

tera A addita. Hunc numum probe asserua & custodi, donec die Iouis Luna benignum aspectum habeat a quodam Planetarũ, vt sunt ♃. ♀. aut ☿. Hoc facto lateri alteri, litera B. designato hora ☿ sequentes characteres integros vt hic finguntur, incides. Hunc nummum ægro, Lithiasi torto die Lunæ, Luna decrescente, ipsa Lunæ hora, appende. Auricula autem ex qua sigillum dependet, ferrea sit. De hoc sigilo patiens quoq; bibere potest, si per noctem in vino suspensum sit, ac mane vinũ bibatur, sigillum a. denuo appẽdatur. Hoc modo, mira efficacia arena & tartarus in renibus comminuetur. huc quoque singulariter facit spiritus vitrioli Romani, &c. Sequitur forma characterum & sigilli.

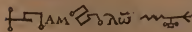

De Membris Genitalibus.

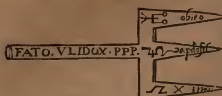
Erectio pudendi, est symphathia quædam, orto a flatu crasso, spasmi more corpus extendente. A varijs autem caussis appetentia hæc & pru igo nteruertitur. Aliquę sunt Naturales, vt si cui virilitas adimatur, &c. pro naturali affectu sequenti remedio vtimur. In pergamenum recens sequentia verba & signa describe, & id peni circumliga, &c. *Sigill. ad impotentiam.*

AVGALIRTOR

Membranam hanc renouabis quotidie, & continuabis nouem diebus, faciendo id mane, antequam Sol terram irradiat. Obuolues autem membranam illi loco, qui patescit præputio nonnihil retracto. Sine ibi per diem & noctem & semper sub auroram renoua, vetus autem quod aufers, comburẽ, cineremque relictum in calido vini haustu ebibe. Remedium hoc prꝺestans simul & non magni sumtus est. Qui de malo hoc sibi metuit, is verba & signa hæc, in lamina argentea incisa de collo gestare potest: ita tamẽ, vt ante Solis ortum ea designata sint. Cui libet, laminam ex auro parare, & characteres incidere potes. Nam & sic certum iuuamen est, &c.

Quod si per præstigias & veneficium, malitia ac arte perditorum hominum virilitas adempta sit: ex solea ferrea equi, in via inuenta, ferream furculam tricuspidem, die Saturni, ipsa hora ♄. fabricari curabis, ita.

Ei fabricatæ tres ipsos characteres & verba die solis, mane ante solis exortum, tribus cuspidibus suos deinde etiã characteres manubrio, incides. Eo facto furcam in fluentum defiges ita, vt nulla parte manubriũ emineat nefacile inueniatur. Sic dierum nouem spatio liberaberis, acilli, qui te læsit malum aliud infligetur, quod tam cito ab ipso non recedet. Sic nimirum per Naturam Diabolicis illis artibus occurrendum est, quemadmodum Christus in deserto Diabolum citata scriptura repressit, &c.

Vt Equus diu durare seu viuere possit.

Sig. ll pro equum.

SVspicabuntur fors aliqui, me præstigias aut alia similia Magica tradere. Affirmate autem semel attestatus sum, me nihil quicquam hic scripturum esse, quod ex Natura, & virtutibus Cœlestibus, ipsisque influentiis demonstrari non possit, aut cuius ipsi experimẽtum non fecerimus. Idem de re præsenti etiam repetimus. Quod si enim frænum ex pelle Leonina tuo equo facias, & verba characteresque istos iusto tempore addas: videbis equum illum non equo saltem, sed ipso etiam homine viuatiorem & durabiliorem fore. Nec eius etiam virtus, vt alias solet, deficit. Vteris tamen eo debito modo. Vi fræni huius roboratum, triginta vel quadraginta annis, præter communem equorum ætatem, vsurpare poteris. Frænum hoc ita fiat, vt vice capistri quoque sit, quo, si oream remoueas, frænum maneat &c. Frænum hoc parandum est ex pelle Leonina. Coriarius autem pellem sub horam Iouis macerabit. Corio a coriario præparato, ephippiarius hora Solis lorum scindet. Frẹnum autem concinnabit, quando volet. Fræno confecto, ex stanno hora Mercurii laminas tales addes ⳨ ⳩ ⳩ S.V.R. ⳩ L.R.E.E. Et has q̃dẽ assuesfræni partib. capitalibus. Sequentes autem laminæ parari debent ex ♀ hora Lunæ, ita vt sint in anteriore parte frontis scilicet & nasi regione ✝ ♃ ⚬ ♦ X ♄ n TO. SELE. Hẹ autem sequentes laminæ ex argento conficidebent. Z. 55. A. K. R. X. X. X. X. X. X. Porro hæ sequentes ex auro hora sagittarii oreæ affigi debent. ⳩ A ⚬ 4 3.9.♄ H. Frænum hoc hora ♀ equo indue, & videbis quantum Natura per signa, characteres, & verba præstare possit, si debiti temporis ratio obseruetur.

Vnguen-

Vnguentum Vulnerarium.

SYmpathia seu consensus rerum multorum euētuum caussa est. Id experimur verum ēt esse in vsnea, reperta in cranio humano aliquandiu sub cœlo relicto: Ex hac remedium tale componitur. *Vngt. ad vulnera.*

℞. Vsnea huius ℥ij. Mumia ℥ß.
Adipis humani ℥ij. Sangis humani ℥ß.
Ol. Lini ℥ij. Ol. Rosar. ℥j. Bol. Armeni ℥j.

Hæc omnia in mortario tunde tamdiu, donec in purum vnguentum redigantur, quod recondes in pyxidem. Quod si tibi vulnus exhibeatur, sangine eius tinge lignum, idq; cruentum defige in vnguentum postquam sanguis in ligno prius resiccatus est. Vulnerati autem vulnus quotidie mane deliga fascia noua; in ęgri lotio prius imbuta, & sanabitur vulnus vtcunq; magnū sit, sine emplastris & omni dolore. Hoc modo sanare potes ēt illos, qui 20. milliariū interuallo a te absunt, modo sanguinis ægri copiā habere possis. Hoc idem remedium aliis quoq; malis prodest veluti dolori dentium, & aliis. Quicunque enim dolores sint, sanabūtur, si cruentum lignum in vnguentum defigas, & ibi relinquas. Quod si clauo profundius adacto equus corruptus sit, lignum sanguine tinctum in vnguētum mitte, & nullo damno equus afficietur. Quę certe omnia miracula, & dei dona sunt.

Vngnentum Armorum.

HOc modo vnguentum quoq; parare potes, quo vulnera citra omnem dolorem sanescāt, si arma, quib. aliquis vulneratus est, vnguento illo oblinas. Hoc vnguentū idem est cum superiore, saltem addas ℥j. *mellis, &* ʒj. *pinguedinis tauri.* Cum vero arma non semper ad manus sint: cura, quæ per lignum fit, optima est. *Vng. Armorum.*

Contra Podagram. *Sigill & arcanum ad podagram.*

Primo ℞. *Mumia. Masticis. Myrrha rubea.*
Olibani Ammoniaci. Opopanacis. Bdellii. an. ʒij.
Vitrioli ℔ j. *Mellis* ℔ ij. *Tartari* ℥j. ß.
Aqua vita ℔ ½.

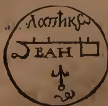
Ex his omnibus destillatis fiat oleum. Postea.

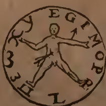
℞. Inferiorem mandibulam equi, redige in tenuem puluerem, & fac oleum. Huius olei equini ℞. ℥ij. *Olei superioris* ℥iiij. Misce, & vna adhuc semel destilla, & reserua. Insuper characteres ita confiçe.

℞. Auri fini ʒj. *Argenti* ʒj.
Limatura Martis ʒj. *Saturni* ʒij.

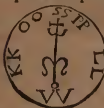
Metalla hæc colliqua hora nouæ Lunæ ad fortem ignem, vt limatura Martis fusa simul coire possit. Tarde namque fluit. Itaq; cum momento

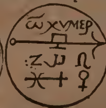
(*vt vocant*) *Borracis* liquanda eſt, quo promtius diffluat. Omnibus liquefactis, liquamen effunde in latum lapidem, vt lamina tenuis fiat. Nec enim facile tunditur. Martis enim limatura ductioni ipſam ineptam reddit. Poſtea ſi Saturnus Marti coniungitur, ea ipſa hora characteres, verba & ſigna imprime, & abſolue. Nummorum horum, qui ſequentur, duo erunt, quorum quilibet ſeorſim in vno latere tantum incidetur & conſignabitur, hoc modo:

Prædicti duo nummi ſi conſtituta hora coniunctionis Saturni & Martis ſignati & abſoluti ſunt, ſeparatim vtroſq; ita reſerua, vt neuter alterum contingat. Poſtea ſigillum fac ex puro laudatoq; auro, nō admodum craſſam. Et ſi Venus Cœleſtis Marti aut Saturno cōiungitur, hos characteres, vel ſigna ac nomina in ſigillum incide. Quod ſi vero ſigilla propius complicueris, ad hoc potiſſimum attendes. Nempe ſi Venus coniunctionem habuerit cum Saturno, id numiſma, quod numero 2. ſignatum eſt, in ſuperioris ſigilli, num. 4. notati, faciem ſeu latus conuertes. Si a. Venus vltimā cum Marte cōiunctionem habuit, marginem nummi inferius numero 2. deſignati ad nummum, num. 5. ſignatum applicabis. Quod ſi Luna 6. gradum Cancri ingreditur, tria dicta numiſmata omnia iuxta ſeſe ex ordine pone, ita, vt aureum in medio ſit & verte ipſa ratione prædicta. Poſtea per tria illa ſigilla in medio foramen pertunde, & ferreo filo tranſmiſſa ac veluti conglutinata de collo patientis ſuſpende, ac membra illius prædicto oleo inunge. Sic fiet, vt operationes naturæ inſignes etiam in ſexagenariis animaduertas. Sequitur forma nummi aurei.

Vngt. ad podagram.

Vnguentum Sympathicum ad Podagram.

QVod ſi homini, hoc morbo laboranti, vel ſanguinem miſeris, vel cucurbitas affixeris, ſanguinem emiſſum, ipſo inſcio, aſſerua, vt neſciat, quem in vſum id facias. Hunc vice tertia deſtilla igne lento, aut Balneo aquæ. ℞. *Huius aquæ* ℥ vjj. *quibus adde, adipis humani* ℥j. *Olei roſat.* ℥ ß. *Saponis Venetiani tenuiſſime liquati* ℥ ß. *Adipis vrſini* ℥j. *Succi ſedi maioris* ℥j. *medullæ tauri* ℥ ß. Mixtim omnia inde in cacabum cupreum, coque lenſim, donec craſſitiem pultis adipiſcantur, agita continenter adino-

admota spatha. Si vnguenti crassitiem accepit, coctionis satis est. Postea singulis septimanis semel augescente Luna scalpello ægri plātam, & vbi podagram sustinet, vulnera, & in loco calido vulnusculis vnguentum illine. Sic fiet, vt nouem septimanarum spatio podagra expugnetur. Vnguentum hoc, quo euadit vetustius, eo fit præstantius. Integris viribus durat 10. annis, si in loco frigido asseruetur.

Contra Resolutionem aut Contracturam.

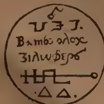
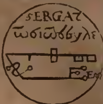
Contra hanc remedium principale est *Oleum Sulphuris*, minime contemnendum. Hoc ita parabis. ℞. *Subtilissime pulueratum Sulphur quātitate* ℔ ß. Conde in fas fictile, cui vitreum alembicum impones, & sublimabis. Quid quid sulphuris ascendit in Alembicum, & remanet repone in cellam humidam, vt soluatur. Ita fiet vt temporis successu resoluatur in oleum, postea compositionem hoc modo concinna. *Remedium paralysees.*

℞. Ol. Sulphuris ℥ij. Saponis Hungarici ℥iij.
Aq. vitæ ℥iiij. Ol. Oliuar. ℥j. Ol. Rosat. ℥j.

Coque omnia vt superius de vnguento Podagrico ostendimus. Cauendum tamen est, ne flagrare incipiat. Promtè n. flammam cōcipit. In balneo sicco vnguento hoc inunge membra dierum 30. spatio. Apprime confert membris immobilibus.

Contra Contracturam Sigillum.

℞. Auri quantum voles, pondere scilicet aurei Hungarici. Id purum, & ab omnib. sordibus expurgatum sit, & per Antimonium tertio trāsmissum. Adde nonnihil Boracis, vt vocant, & liqua, si Luna 19. aut 20. grad. capricorni pererrat. In liquatum eadem hora grana 30. limaturæ Veneris iniice, & effunde. Sic sine donec Luna in similē gradum Scorpionis intret: Liqua iterum, & adde 30. grana limati ferri. Effunde denuo, & reserua, donec Leonem Luna intret. Postea tunde, & perfice, vsque ad signa, quę incidi debent. Id facito hora Iouis. Hic enim ad Lunam amplius non respiciendum est, donec sigillum appendi debeat. Si hora Iouis instat, signum in vtroque latere sculpi curabis, prout deinceps tradet. Hoc sigillum linteo inuolutum seu insutum tecū gestabis, ita vt nullibi adhæreat. Appendi autem debet die Iouis, hora Iouis, augescente Luna. Formæ sigilli hæ sunt. *Sigill. ad paralysin.*

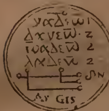

Ad Menstruum Mulierum.

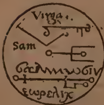
Vitium hoc minime leue est, quo persepe & peculiarib. annis sexus muliebris tentatur. Hæ tamen eo saniores & fortiores sunt, q̄ cōsti- *Sigill. ad menstrua.*

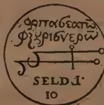
tuto tempore menſtruis aut abundant, aut carent. Modi ergo curationis duo ſunt: vnus, vt menſtruorum fluxus immoderatus coerceatur, & ad modum Naturæ reducatur. Alter, vt ſi menſtrua deficiant, promoueantur, & cieantur. Vtriuſque finis eſt, præparatio ad mortem, ſi contra naturam fiant.

Primo vt reſtitantes menſes promoueantur, ex cupro puro & probo omnis metallicæ additionis experte ſigillum conficies hora Veneris, ea ratione, vt iam demonſtrabitur. Quod ſi hoc vna hora abſolui non poſſit relinque, donec hora eadem redeat. Tunc opus inceptum integra. Sigilli forma hæc eſt.

Sigillum hoc ex fragmento vno ita limari debet. Id mulier vtraq; auricula filo tranſmiſſum ita alligabit, vt pone in dorſo iuxta os ſacrum in fine ſpinæ dorſi figatur. Scriptura autem ſeu litteræ introrſum ad corpus conuerti debent. Hoc faciendum eſt hora Lunæ, ipſa aut deficiente aut iam ſilẽte. Si immoderatius quam pro naturæ modo menſes fluãt, characteres hos ex puro argento hora Solis confice.

Hunc nummũ mulier nõ in nuda cute geſtabit ſed in ſerio inuolutum & ſuper vmbilicũ deligatum, ita vt ma i go nu. 10. ſignatus, corpus reſpiciat. Si profluuium adhuc tardetur, iterum 30. diebus ſigillum geſtabit, & poſtea remouebit. Si enim diutius gereret, menſes omnino ſubſiſterent. Quod ſi fieret, res poſtremo multo peiore loco eſſet, quam primo.

Ad Lepram.

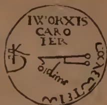
Sigill. ad Lepram.

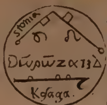
QVi ab vtero materno leproſi ſunt, his, præſentibus remediis auxilium non facile ferri poteſt. Sunt tamen nobis alia etiam remedia, quæ huc faciunt. Certũ eſt, leprã ſolo potu, cui auri ũ iniectum erat, repreſſam quidẽ, non tñ ex ſanguine radicaliter expulſam eſſe. Huius rei hæc cauſſa eſt. Homo purus qlibet, peculiarem in ſeſe Balſamũ continet. Leproſus vero nullũ habet. Vnde et ſanus non eſt. Nullum Balſamũ habet ẽt membrum perfrigeratum. Vnde non ſentit etiam, ſi vis auri in ventriculum deſcendit. Is ſi aurum poſtea in membra diſtribuit, humor quidam (quem aurũ reddit aut de ſe fundit) Balſamo ſimilis emergit. Generatio itaque ac incrementum lepræ tam diu differtur, donec vis auri exſpirauerit. A Medicis lepra cognoſci non poteſt, ſi triduo ante inſpectione n

Leproſi carent Balſamo.

leu

ſeu viſitationem æger aurum adhibuit. Non autem hic loquimur de omnino corruptis, ſed de illis, quos lepra contaminatos eſſe ambigitur. Quo caſu, ſi remedia & ſigillum iunctim ſeu ſimul vſurpentur, de auxilio nihil dubii erit. Sigillum hoc maiuſculum fit ex puro finoque auro, hora Saturni ducto. Characteres autem hora ſolis inſculpuntur, Luna ac Sole in Leone verſantibus, quod menſe fit Iulio.

Sigillum hoc leproſo appende, hora Veneris, augeſcente Luna. De eodem in potum coniecto poteſt etiam bibere, & idem denuo appẽdere. Quotannis autem menſe Iulio renouari debet. Vis enim eius poſt annum marceſcit, ita valide operatur lepra in corpore humano, quod ſemel obſedit & occupauit.

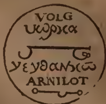
Ad Vertiginem.

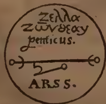
Quos vertigo corripit, his cœlum ac terra in orbem agi videntur. *Sigillum ad vertiginem.*
Sunt alii, quibus muſcæ aut fumi volitare præ oculis videntur. Qui talia patiuntur, proni ſunt aut in Epilepſiam, aut in Apoplexiam. Iſtà namque peruerſio eſt cerebri, qua ſpiritus vel oculorum vel ſenſuum aliorum a craſſo vapore, ex ſtomacho, per neruum opticum deorſum ex cerebro in ſtomachum deſcendentem, ſurſum in caput aſcẽdente, obſcurantur. Contra affectum illum ſigillum tale concinnato.

In hora Martis, diei Iouis, Luna verſante in Ariete (Martis enim nullus benignior aſpectus eſt; nec ab vllo Planeta tum temporis male reſpicitur) hora inquam dicta.

℞. Auri ℥ ß. Martis ʒ ij. Lunæ ʒ v.

Tria hæc pura & exquiſita colliqua. Poſt fuſionem malleo duc in laminam tenuem, & auriculam ſeu annulum adde. Luna gradum Tauri tertium occupante, ſigna ſequentia inſculpe, & hora Plenilunii in puncto mutationis appende.

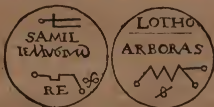
Gestato sigillo poteris etiam hoc remedium addere.

℞. *Origani gr. iiij.*
Vnicornu gr. ij.
Musci gr. j.
Spiritus vitrioli g. vj.

De hoc quotidie propina in cochleari argenteo, mane circa horam tertiam, spatio dierum tredecim, ita, vt semper postea horæ vnius spatio quiescatur.

Ad Spasmum.

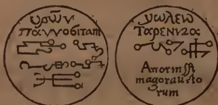
Sigill. ad Spasmum. EX Auro, Luna, Venere & Marte confice mixturam, quam malleo duces in longum & latum. Fac inde sigillum hora Saturni, Sole infra terram latente. Postea hora Iouis incidi Characteres, signa & verba. Appende hora Solis, Sole infra terram latente, &c. Ex prædictis etiam metallis annulum facere potes, eique signa sequentia incidere, ipsum denique digito auriculari sinistro proximo indere. Fieri autem debent omnia prædicto tempore, die, & hora. Signa autem hæc sunt.

Contra tremorem Cordis.

Sigill. ad tremorem cordis. COr hominis aliquando sensibili motu palpitat, quem nos tremorem cordis appellamus. Malum hoc proceribus præcipue ac Principibus familiare est, ac in plebeis non facile animaduertitur. Vnde liquet, cuilibet ordini mira prouidentia Deum sua mala ac passiones peculiares contulisse, nec vllius parcendo respectum habere. Morbus hic adeo leuis non est. Si enim radices egit, non saltem crebra syncope lancinat ægrum, sed ipsum denique totum interimit. Sedem habet suam in reticulo cordis, quo cor obseptum est. Contra id considerato tempore, sigillum tale para. Primo ℞. *Die Lunæ, hora Lunæ Argenti* ℥ ß. Coniice in fictile fusorium, & relinque, donec instet hora Solis, id est, quatuor horis in ordine horarum inæqualium. Hoc momento dictum argentum pone in ignem, & liqua. In liquatum iniice ℥ ij. auri boni fini-

ni finique, & vna virge simul, nec effunde. Sine, vt in fictili vna refrigerentur. Sepone, vsque ad horam Veneris. Postea iterum liqua, & ʒ ij. Veneris Puræ iniice. Eo facto effunde, tenuiter tunde, & ad signaturam præpara. Attende postea, quando Veneris & Lunæ benignus aspectus sit. Sub istum priora duo signa incide post verbum pannositam, nec quicquam aliud. Finge ea ad formam præscriptam. Postea sub nouilunii punctum tria inferiora sequentia signa insculpe inferius, ita vt præcedentia duo superemineant. Elapso nouilunio relinque, vsque ad plenilunium proximum. Deinde iterum in puncto plenilunii supra hæc omnia signa in eodem latere describe sequentia verba, quæ figura subnexa præsentabit.

Post hæc omnia attende, quando Sol in Leone versetur, & sub primum illius ingressum in latus alterum Characteres & signa hæc incide. Dicta autem hora omnia incipi simul & perfici debent. Sigillum hoc integre præparatum & absolutum appendes ægrotanti supra præcordium nudum, hora plenilunii, in puncto fractionis. Contra tremorem hunc cordis, aurum nostrum potabile, velut & Quinta Essentia Margaritarum, nostra arte præparata, præstans Arcanum sunt

Præparatio Olei Corallorum & Succini.

℞. *Corallorum* ℔ j.

Salis commun. ℳ ij. Contunde vna, & in tenuissimum puluerem redige: Inde in vitrum, & luto sequenti obline. Ol. Corallorum & Succini quæ

℞. *Luti communis aut argilla. Offa de capitibus quadrupedum. Limaturam ferri. Vitrum. Salem commun. Cerussam. Simul madefiant.* præparatio & vis sit.

Postea lutatum vitrum pone in capellam (*vt vocant*) arena refertam. Subiice primo ignem lentum. Hunc postea intende sensim, donec Spiritus & radii in Recipientem ascendant. Auge subinde ignem, donec nulla amplius aqua supersit. Oleum hoc corallorũ insignis præstansque medicina est etiam ad prædictum tremorem cordis, si solitarium sine additamento vsurpetur.

Ad fracturam Ossium.

Remed. ad fracturā. Quomodocunque confracta, contusa, & comminuta ossa sint, sicut variè ipsa affici solent: ista cõiuncta iterum & vnita sequenti vnguento illine. Et sic fragmenta omnia probè iterum consolidabuntur.

℞. *Mellis* ℥ ij.
Antimonii ol. vitrioli ʒ ij.
Adipis Melis. ℥ j.
Seui ceruini ℥ j.
Ceræ ℥ ij.
Saponis ℥ j.
Terebinthin. ℥ j ß.
Adipis vrsini ℥ j.

Vnguentum hoc mirificè sanat, si in loco calido, calida manu probè illinatur, ita vt penetret.

LIBER SECVNDVS ARCHIDOXIS MAGICÆ.

De Sigillis duodecim Signorum, & Secretis illorum.

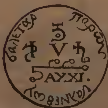
ARIES.

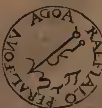
COEli motus, rotunditate eius perficitur, secundum signa duodecim, quibus cœlum, velut corpus circulo cingitur, quod cingulum seu q̃ viam, nos Zodiacum appellamus. Signum primum est *Aries*, quod vndecim deinde alia consequuntur ex ordine; velut.

Aries.	♌ *Leo.*	♐ *Sagittarius.*
♉ *taurus.*	♍ *Virgo.*	♑ *Capricornus.*
♊ *Gemini.*	♎ *Libra.*	♒ *Aquarius.*
♋ *Cancer.*	♏ *Scorpio.*	♓ *Pisces.*

Sigilli Arietis præparatio. Arietis sigillum ex rebus sequentibus concinnatur, nempe.

℞. *Ferri* ℥ ß. *Auri* ʒ ij.
Argenti ʒ j. *Cupri* ʒ ß.

Quatuor hæc metalla hora & die, si sol in signo Arietis versatur, quod decimo ferè die Martii accidit, in puncto ingressus Solis in primum gradū Solis, per validum & fortem ignē colliquari debent. Ferrum oportet esse limatū. Alias abigne

ab igne minus liquefieret. Fusis & præparatis omnibus, sigillū die Martis, Luna signum Arietis occupante (quod singulis mensibus semel accidit) circa gradum nonum vel decimum Arietis signari, eademque hora perfici, ac demum appendi debet, quando Mars in die nono domicilii cœlestis in octauo cœlo errat. Sigilli Characteres hi sunt.

Sigillum hoc certū est Experimentum contra defluxiones omnes, a capite in ceruicem & scapulas descendentes. Purgat enim cerebrum, & phlegma eius vniuersum resiccat. Hæc præstat, si proxime cōtingens caput gestetur die & nocte, signo Arietis deorsum a cerebro spectante.

TAVRVS.

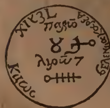
SIgillum hoc ex metallis deinceps tradendis conficitur.

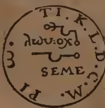
Veneris ℥ j. *Iouis* ℥ j.

Martis ℥ ß. *Solis* ℥ ij.

Sigillum Tauri confectio.

Metalla hæc vniri, & vna liquefieri debent, Sole Taurum ingrediente, quod quotannis circa diem Aprilis octauum euenit. Fieri autem hoc debet, recta sub solis in hoc signum introitum. In eodem puncto sigillum incipiendum, signandum, & totum denique perficiendum est. Alias inefficax foret. Luna autem decimum gradum Tauri tenente sigillum hoc appendendum est. Conficiantur etiam signacula ferrea, similia iis, quibus monetæ signantur. In illa incidantur, quæ oportet: vt postmodum sigillo fuso, illico & quasi in momento imprimantur inferius præscripti Characteres. Sic enim expeditius opus procedit. Hoc obseruari etiam in aliis omnibus sigillis potest. Hora enim nonnunquam effluunt citius, quam sigilla parari queant. Vnde impedimentū illis non leue accidit. Notandum enim est, solius temporis in hisce rebus efficaciam esse maximam. Figura.

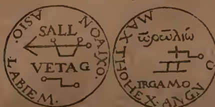
Huius Sigilli ea est natura & proprietas, vt remedii præstantis loco sit illis, quibus ademta virilitas est. Si enim ita suspendatur, vt ad vmbilicum vsque pertineat, & Tauri signū corpori obuertatur: certo tam viris quam fœminis auxilio est.

GEMINI.

GEminorum sigillum parari debet, ex metallis Auri & Argēti an. ℥ j. pondere per sigillum transmitti debet arundo longiuscula, quæ recipiendo calamo scriptorio satis sit. Ita vero transire debet, vt signa in

Sigilli geminorum confectio.

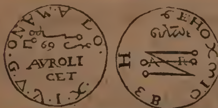
numiſmate ſtent,& calamus immittatur, iſque ex altera parte maſtiche obturetur,& calamus Mercurio viuo impleatur, & poſtea ſuperius quoque foramen occludatur. Hoc primum eſt, quod poſt elaboratum nummum fieri debet. Prædictum aurum argentumque vna liquabis, Sole ſignum Geminorum intrante, quod fieri ſolet die 10. aut 11. Maii pro ratione anni. Id enim non ſemper ita euenit. Attendi ergo debet ad conditionem anni, ſi tale quid faciendum eſt. Signa & literas ſequentes incides, Luna ſignum Leonis & piſcium pererrante. Appendes autem, Planeta Mercurio in prima cœli domo verſante, ipſo cœlo claro, puro & limpido exſiſtente. Geſtari autẽ debet ita, vt ſignum Geminorum verſus corpus convertatur. Mercurius autem die ☿, horaque eiuſdem decreſcente Lunæ in calamum immitti debet.

CANCER.

Sigilli cancri confectio.

Sigillum hoc ex bono, exquiſito finoq; argento conficitur, ea magnitudine, quam eliges, hora ingreſſus Solis in ſignum cancri. Id contingit die circiter 10. aut 12. Iunii. Quod ſi inter Lunam & ceteros Planetas nullus malignus aſpectus intercedit hora Lunę hoc ſignum incides. Fieri tamen debet Luna creſcente, & eadem hora cum inchoari tum perfici debet. Alias enim fruſtraneum foret.

Hoc ſigillum hora decreſcentis Lunæ, ipſo die Lunæ appẽdas. Munde autem ſeruandum & geſtandum eſt. Peregrinantibus pro fido comite, & hydropicis pro tuto remedio eſt. Prodeſt etiã contra corporis affectus omnes, ab humorum & phlegmatis immoderatione genitos.

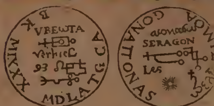
LEO.

Sigilli Leonis confectio.

Sigillum Leonis ſingulari diligentia tantum menſe Iulio, quando Sol propriam domum, Leonis ſcilicet, die nimirum 13. aut 14. dicti menſis ingreditur, ex puro finoq; auro conſit, ſi nimirũ in dicti ſigni gradu primo funditur, & poſtea in eadẽ hora ſignatur. Poſtea ſi Planeta Iupiter in propria domo, ſcil. in piſcibus verſatur, ſigna hæc tñ in vnum latus incidẽda ſunt. Signatura aũt alterius lateris fieri debet, Luna in domo Iouis nempe in piſcibus verſante. Studioſe vero cauere oportet, vt ne porta-

tionem

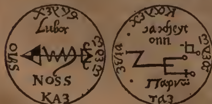
fusionem sigillū denuo in ignē ingeratur. Alias lusa opera & oleū erunt.

Latus alterum signari debet modo, iam in figura præscripto. Hora & die Solis suspendatur de collo. Sigillū hoc si gestetur, vim admirandam præstat in omnibus iudiciis, fauorē & gratiam gestatori suo apud omnes tam viros, quam fœminas concilians. Iuuamentum etiam singulare est febris Quartanę. Super illo etiam bibere licet, pro peste ita facit mira opera, illa comprimis, quæ interius grassando iugulat. Est etiam inflammationi oculorum, & ardorum corporis aliorum, quos nos vagantes seu inconstantes vocitare solemus. Contra ambusta, sigillum parti læsæ imponendum est, & ardor miro auxilio extrahetur. Hoc modo M. Nicolai Schereri conterranei nostri vxori in Villach, cum feruida metallorum materia combusta esset, ardorem extraximus, citra remedia alia omnia, ita vt locus affectus nec inflammaretur, nec suppuraret. Sigillum tamen vsque ad plenam cōualescentiam postea gestauit.

VIRGO.

Virginis sigillum ex cupri ℥j. Aur. ℥ ß. Argenti ʒ ij. Stanni ʒ ß. præparatur. Metalla hæc 12. 13. 14. Augusti, hora ingressus Solis in signum virginis fundenda, & eadem illico hora, post fusionem tenuiter tundenda sunt. Quod si Mercurii cum alio Planetarū aspectus benignus sit, & & ipsius hora insuper instet secundum indicium horarum inæqualium Planetarum in cœlo: hæc signa & nomina prædicto sigillo insculpes, ita tamen, vt eadem hora perficiantur. *Sigilli virginis confectio.*

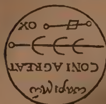

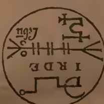
Planeta Mercurio in prima domo cœli stante, & tempestate cœli placida, pura & lucida (hoc n. melius) vigente, sigillum hoc appendi debet. Appēdendo aūt hora Mercurii exspectanda est, modo tempus cursus cœli ratione primæ domus id ferre possit. Sin minus eiusdem horæ tantum momentum non est. Illud tamē conducibilius foret, si appensio in horam Mercurii incideret.

LIBRA.

Libræ cū suis signis & sigillo hęc conditio est, Ex puro & exquisito cu- *Sigilli libra confectio.*

pro hora, qua sol libram ingreditur, liquatur & funditur. Ingressus iste solis in libram fit mense Septembri, die 12. 13. & 14. post initium anni. Sed ad hoc attendi oportet. Si Venus hoc anno dominus aut reseruator est, sigilli huius vis mirifica deprehenditur esse in illis hominibus (comprimis qui ex natiuitate soboles Veneris sunt) qui gestant illud ratione dicta cœlatum & præparatum. Si Venus in signo libræ versatur, Characteres hi ac verba signaque cœlari, ac deinceps hora Veneris, diei eiusdem circa nonam aut primam horam (quæ horæ sunt regentis Veneris) appendi debent, vt sequitur.

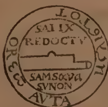

Sigillum hoc efficacissimum est cõtra omnes mulierum incantationes, quibus virilitatem viris adimunt. Prodest etiam contra omnia mala pudendorum, &c.

S C O R P I O.

Sigill. Scorpionis confectio.

SCorpionis sigillam ex puro ferro fac hora & die Martis, quando sol Scorpionem intrat, quod fere quotãnis fit die 12. 13. aut 14. Octobris. Facies vna illico signanda est. Postea Sole ingrediente Arietem, signa faciem alteram, & appendende, quando voles.

Remedium hoc singulare est cõtra morbo[illegible] omnes venenatos. Mirabilia operatur apud illos vniuersos, qui de collo ipsum gestant, veluti sunt milites, capitanei, & qui perpetuis dissidiis aut bellis obteruntur. Hoc enim casu vim mirificã præstat. Vt dixi, sigillum hoc ex ferro parandum est, & prædicto modo formandum, si Mars illius anni dominus est, & Sol eiusdem anni Scorpionis gradum primum intrat. Postea si Mars in domo propria, Ariete scilicet, consistit, signa, vt prædictum est, & hora Martis appende. Hoc si in domum inferatur, scorpio viuus ibi nullus manet. Iuuamentum etiam præstans est contra ictum Scorpionis, & robur insigne addit in pugnis militibus. Peculiariter tamen prodest leprosis, si gestetur, & simul de auro bibatur. Alterum latus ita descriptum est.

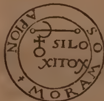
Caudæ

Caudæ extimæ assui debet auricula ex puro auro, ex quo deligatum gestetur ita, vt caput deorsum vergat. Hoc experimētum certum est contra cimices, si ex sponda suspendatur.

Sagittarius.

SAgittarii sigillum para hora introitus Solis in Sagittarium (Id quotannis fit 12. vel 13. die Nouembr.) & eius quidem gradum primum. Signa hora Iouis, & eadem hora appende, Luna crescente. Hoc sigillum alterum est, quod post longa demum tempora comperi, & ad artis leges expendi. *Sigill. Sagittarii confectio.*

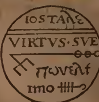

Hoc sigillo sæpius vsus sum ad aduersariorum meorum elusionem: cuius vi instar onagrorum obstupuerūt, ita vt ne hiscere quidem auderent. Annulus ei debet esse argenteus, ipso alioquin toto ex stanno, citra aliorum metallorum additionē, cōcinnato. Mundum seruari & gestari expetit. Nam si congressus tempore non seponatur, vim & efficaciam suam perdit.

Capricornus.

HIc negotium nobis est cum Saturno, & eius genere. Sigillum conficitur ex auro. Plumbum enim ceteris metallis operationis vim nullam conferr. Auricula debet esse cuprea. Para hora introitus Solis in capricornum, Sole longissimum a nobis distante. Signa die Saturni, & eiusdem hora. Postea si forte fortuna Saturnus cum Planetis ceteris bono aspectu pollet, decrescente Luna ipsa aspectûs hora appende. Perinde enim est, seu Luna sit, seu Planeta alius. Posset iure vocari nummus *Sigill. Capricorni confectio.*

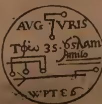
fauorabilis ad plebem. Sigillū hoc sine dubio Lupum, quem vocant, in cruribus persanat. Cuius maiores quidem nostri ignari fuerunt, persuasum habentes, nullam medelam contra morbum illum præstare, cum tamen hoc vnicum, etiam citra aliorum opem, remedium certissimum sit.

Sigill. Aquarii confectio.

AQVARIVS.

SOle in Aquarium intrante mense Ianuario sigillum ex mixtura tali facito. ♃. Auri ʒ ß. Argenti ʒj. Saturni ʒ y. Martis ʒj. prædicta hora fundatur, signetur, cœletur. Planeta vero Saturno in nona domo cœli versante, signa & verba ex ordine festinanter incide. Appendere aũt non debes, nisi Sol infra terram sit constitutus. Sic demum obseruabitur hora Saturni. Hoc sigillum proderit tibi contra paralisin, & podagram frigidam, ac tensionem neruorum tendinumque. Facit etiam ad conseruationem memoriæ & gestatores hominibus gratiosos facit. Remedio etiam est cõtra omnia venena. Documentum deprehenditur in araneis. Quas si propius sigillo admoueas, rapide cedunt, nec loco illo persistunt.

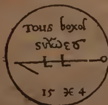

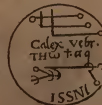

PISCES.

Sigill. Piscium confectio.

SIgillum piscium mense Februario, Sole piscium sign um intrante, ex huiusmodi metallis conficiendum est, nimirum ex Auri ʒj. Argenti ʒy. Stanni ʒiiy. Ferri ʒj. Cupri ʒj. Eadem hora parari & fundi debet. Postea si benignus Iupiter domum octauam cœli occupat, die & hora Iouis sigillum appendi debet. Hoc instrumentum efficacissimũ est ad domandam & reprimendam iram, quam alias sequuntur contractura, Apoplexia, colica, & morbi alii. Hæc omnia auertit gestatum sigillum tam a fœminis quam viris. Lenit Podagram, Spasmum, & dolores omnes alios pedum.

Sigillum hoc adeo promissum dependere debet, vt infra vmbilicum proxime ad ventrem hæreat, &c. Et sic finitur liber de duodecim signis & illorum secretis.

LIBER

LIBER TERTIVS ARCHIDOXIS MAGICÆ.

Item, si coniungi in cœlo Martem & Saturnum videris, sume ferrum, & finge formaue ex eo Murē, operamq; da, vt perficiatur, tur, antequam coniunctio vanescat aut finiatur. In vētrem ipsius hora Iouis hæc verba signa ALBAMATATOX. Postea Luna in Cancro versante, & eius quidem gradu nono vel decimo, in latus sinistrum describe ΙΤΚΘΕΜΩ ΧΑΧΙΧ. Luna deinde decrescente & in pisciū nono vel decimo gradu versante, scribe in latus sinistrum בגשמהות: In dorsum autem sub plenilunium & ipsius punctum, recta per spinam dorsi vsque ad caudam, locum cum hoc signo quod spectare caput debet, NATVRA STA Postea ex mero plumbo monile seu millum fac pro collo muris, & crescente Luna die Saturni, hora prima nocturna (quæ hora Saturni prima est) insculpe illi hos characteres IL CON. ABEA. Quibus omnibus confectis, muri monile innecte, coniunctione Saturni & Martis, vt ante existente. Murem in medium circiter domus colloca, & abigentur fugientq; omnes glires muresq; ex ædibus. Quod si mus quidam extraneus irrepat, vltra horam intus non manebit. Si murem viuum, ad huc murem metallicum filo deliges, vltra horæ momentum non viuet, sed illico morietur, & intumescet, quasi venenati quidpiam deuorasset.

DE OVIBVS.

Contra vero, vt non expellenda tantum, sed etiam conseruanda & acquiranda discamus: attendendum est ad tempus, quo quasi cōtagione quadam oues confertim moriuntur. Tunc ex archilla agnum vel ouem tibi confice, vt iam docebimus. Ex villæ seu prædii tui confinio terram triplicem sume, & ex flumine deprome arenam, illo scil. q villæ tuæ vicinus est, & in quem plerunq; potatum aguntur oues. Omnia q. pinsendo subige, Luna decrescente. Ex terra hac vel luto figuram tibi concinna similē oui, & hora decrescentis Lunæ passim & discrete in ouē hæc signa describe. EFFERET. HOGERET. ... Sanor. Panor. Tanor. ... Ouem hanc colloca in stabulum, consperge ipsam sale, vt inde lingant oues, & salem instratum delibent. Sic fiet, vt non ægrescant facile aut moriantur. Quæ vero iam ante ægrotæ sunt, hæ lambant salem, & conualescent. Tantum nimirum potest in huiusmodi rebus natura. *Sigill pro sanitate ouium bou[m], &c.*

Hoc modo Tauris quoque, & porcis, animalibusq; ceteris remedia

parari possunt, cuilibet tamen pro sua conditione, tempore & die. Si boues sanguine (vt vulgo aiunt) laborant: morbus is æque ipsis pestilens est, ac equis est morbus, quem Germani Strissel vocant.

Ad sanguinem ergo in recens partum ouum ita inscribe.

Am- bramo ✠ Corelis V Vortix [symbol] ονλμνσrταεχ [symbol] ταγαχ [symbol]

Deduc os pecoris, & in hiatu eius ouum ita frange, vt liquor per linguam deorsum in fauces manet. Ita conualescet ex tempore. Cauendum tamen, ne 12. horarum spatio superbibat.

Idem fac equo, prædicto morbo laboranti. Confringe in eius collum ouum, hoc tamen præobseruato, vt pro verbo AMBRAMON, prioris crucis verbum & signum facias aut substituas KVPFAMILON: [symbol] Sic equus illico vomet. Postea pabulum ipsi offer cum Sale & aceto, & elapsis 12. horis potet. A cõsumto pabulo illico equum foras ambulatum age, vt sudet: deinde quiescat. Et hæc Naturæ arcana sunt, quæ præstat per dies & tempora: quorum nullum sine temporis obseruatione continget.

Ad Muscas.

Sigill. ad- uer. muscas.

MVscæ persæpe molestant hominem, & damno insuper in æstate sunt eduliis. Si tibi tædiosæ sunt, sume frameam seu acum, ex mero chalybe factam, & sub plenilunium præparatam. Illius capulo seu manubrio hæc signa inscribe.

Postea a manubrio vsque ad cuspidem, tres oblõgas virgulas duces, vnam in nouilunio, alteram in alio plenilunio, tertiam iterum in nouilunio. Deinde si Coniunctio ♄ & ☾ sit, verba hæc secundum longitudinem frameæ describe, vt sequetur.

Frameam hanc si in parietem quampiam defigas, vbicunque sit, & per ambitum eius creta circulum ducas latitudine disci seu orbis, in hunc muscæ omnes conuolabunt, & morabuntur, donec frameam iterum extrahas. Id enim si facias, effundent se iterum quocunque, & homines more suo torquebunt, &c.

LIBER

LIBER QVARTVS ARCHIDOXIS MAGICÆ.

DE TRANSMVTATIONE METALLORUM & Tempore eorum.

SI aurum mutare vis in argentum, aut argentum in aurum, aut quodvis aliud metallum in aliud: ad sequentem tabulam sedulo respicies. Nec enim momenti leuis est, quoad finem propositi operis promtius & honestius peruenire queas.

Tabula transmutationis Metallorum.

Ad transmutandum Solem in	☾ ♀ ♂ ♃ ♄ ☿	Incipe, Luna in sexto gradu versante.	♋ ♉ ♈ ♓ ♒ ♍	Semper in hora Planetæ illius, in quem ☉ aut cetera mutas.	☾ ♀ ♂ ♃ ♄ ☿
♄	☉ ☾ ♂ ♀ ♃ ☿	Incipe ☾ in 20 gradu agente.	♌ ♏ ♋ ♉ ♃ ☿	Hora	☉ ☾ ♂ ♀ ♓ ♍
☿	☉ ☾ ♀ ♂ ♃ ♄	1. Gradu	♌ ♍ ♋ ♉ ♓ ♒	Hora	☉ ☾ ♀ ♂ ♃ ♄
☾	☉ ♀ ♂ ♃ ♄ ☿	12. Gradu.	♌ ♎ ♏ ♐ ♈ ♊	Hora	☉ ♀ ♂ ♃ ♄ ☿
♀	☉ ☾ ♂ ♃ ♄ ☿	9. Gradu	♌ ♋ ♑ ♒ ♓ ♐	Hora	☉ ☾ ♂ ♃ ♄ ☿

♂	☉ ☽ ♀ ♃ ♄ ☿	81. Gradu.	♌ ♋ ♉ ♐ ♏ ♍	Hora	☉ ☽ ♀ ♂ ♄ ☿
♃	☉ ☽ ♀ ♂ ♄ ☿	3. Gradu	♌ ♋ ♎ ♍ ♒ ♓	Hora	☉ ☾ ♀ ♂ ♄ ☿

Exemplum.

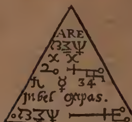
SI aurum mutaturus es in argentum, initium facies hora Lunæ, Luna 6. gradum Cancri occupante. Sic pręcedentem tabulam de mutatione metallorum quoque intelliges. Terrena enim omnia, molimina, negotia & commercia omnium commodissime & fœlicissime perficiuntur secundum motum cœli & Planetarum. Vniuersi enim homines, ordinante ita Deo supremo vi & operatione firmamenti regimur ac ducimur vel ad morbos vel ad sanitatem. Et ad operationem hanc in medendo comprimis attendendum est. Simplicia enim persæpe pro ratione temporis suas vires exserunt, &c.

SEQVVNTVR

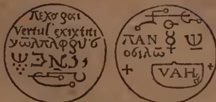
LIBRI PRIMI ARCHIDOXIS MAGICAE SIGILLA, A SVPERIOribus Euariantia.

Contra

Contra Caducum.

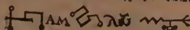

Contra Calculum.

Ad Membra Genitalia.

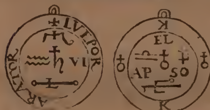
AVGALLIRIOR

Ibid.

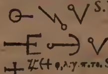
Ad Conseruationem visus.

Ad Tabem Cerebri.

Pro Viuacibus & Durabilibus Equis.

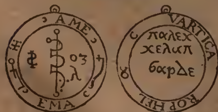
S.V.R.Q.L.R.E.

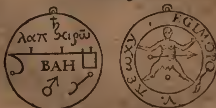
SELE.

A.K.R.X. X. X X.X.

Contra Paralysin.

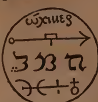

Ad Podagram.

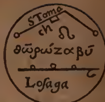
Ad Podagram.

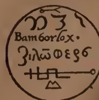

Ad Lepram.

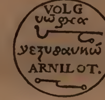

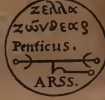
Ad Contracturam.

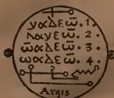

Ad Vertiginem.

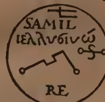

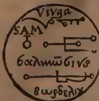
Ad profluuium Menstrum mulierum.

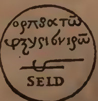

Ad Spasmum.

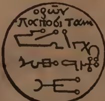

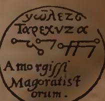

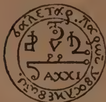
Ad Palpitationem Cordis.

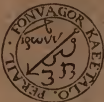

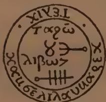
LIBRI SECVNDI SIGILLA
nempe 12. Signorum Zodaici.

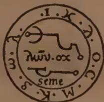
ARIETIS.

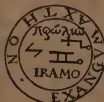
TAVRI.

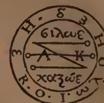
GEMINORVM.

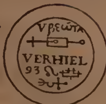

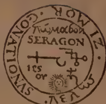
CANCRI.

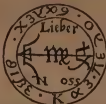

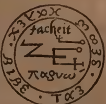
LEONIS.

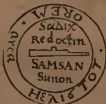

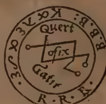
VIRGINIS.

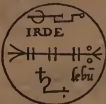

LIBRÆ.

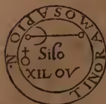
SCORPIONIS.

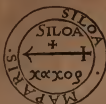

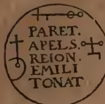

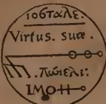
SAGITTARII.

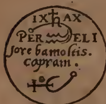

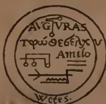
CAPRICORNI.

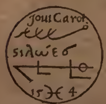
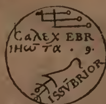

AQVARII.

PISCIVM.

LIBRI TERTII CHARACTERES a superiorib. quodammodo variantes.

Contra MVRES.

ALBOMATATOX.

Ιωθημαρανξ.

ירושתחב

IO. NATVRA SVA.

IL. Con. 3. ♃. AB Ena.

Pro OVIBVS.

EFFERRET. HOGERET

. IAGEREL. τυμῶπ.

Γαλιπ χῦυρῶλ. Sanor. Panor. Tanor. Ιλᾶυφ.

Ibidem.

Ambrammis (al. ambrabo. Ambrammo.) *Gorelis*

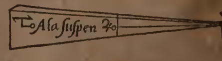
Vortix σιλμιῶ παριχ

πημῶχ

Ibidem.

Kupfamilon.

Contra MVSCAS

Ibidem.

LIBER

LIBER QVINTVS ARCHIDOXIS MAGICÆ.

De Speculi Constellatione.

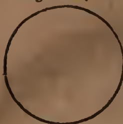

EGIT huius Instrumenti præparãdi principio ratio hæc est, vt singulis mensibus per vniuersum annum incoetur, modo sedulo dispiciatur, quodnam in cœlo signum ascendens sit. Diligenter etiam obseruandum est initium cuiuslibet signi, & huius gradus super Horizonte, vna cum signis meridionalibus, quod Medium cœli nuncupatur. Præterea noscendum etiam est, in quanam cœli parte Planeta quiuis versetur, hora & die initii seu incoationis huius mysterii. Item, an Planeta supra vel infra terram sit, & quando sit ascensurus supra Horizontem nostrum. In uper sciendum etiam cõiunctiones Planetarum sunt, quoue in signo aut gradu Sol vel Luna cõsistat. Exqu site etiã compertas esse decet facies & mutationes Lunæ quaslibet, sicut & ipsa Æquinoctia, licet haudquaquam secundum regulas aut tabulas Ptolemæi computata huius rei hæc caussa est. Tabulæ Ptolomæi cõfectæ sunt Anno a nato Christo 140. Illo tempore Æquinoctium fuit, die 31. Mart hora 2. minut. 4. a meridie. Itaq; hoc nostro seculo, nimirum Anno 1537. dies fere 5. horæ 7. minut. 36. interciderũt. In machinatione ergo huius tam præclari operis ad verum quoq; æquinoctium attendendum est, locusq; æquinoctii sumi debet in Ecliptica cœli octaui, quod ego appello initium Arietis, propter diuisionem seu partitionem. Pars enim prima apud æquinoctium ex Ecliptica continet 24. Minut. declinationis. Et hunc habemus diem Æquinoctii. Ibi Solis locus propinquus est Eclipticæ diuisioni, & Æquinoctii sexti circuli in cœlo octauo. Et hoc punctum certum est. Vbicunq; ergo ponitur Sol, siue in Ascensu, siue in medio cœli, siue etiam in occasu: ibi initiũ erit Arietis & Signorum. Et Sole in hoc loco constituto, expresse cognoscitur hora diei, ex quo postmodum initium Arietis & Signorum, vbicunq; in cœlo consistant, secundum sensibilem locum sciri, ac deinceps secũdum id per vniuersum annum ex motu & loco Solis ascendens in Oriente inueniri potest. Loca etiam nonnulla Planetarum sumi debent secundum æqualitatem Eclipticæ. Quæ æqualitas distributionis in cœlo octauo a me Theophrasto descripta est. Sed his omnibus suo modo & ambitu comprehensis, iam ad ipsum artificium progrediemur. Septem hæc sequentia metalla pondere præscripto sumũtur, ita tamen, vt quoduis debito suo modo, vt deinceps tradetur, purgatum sit & depuratum.

Aequinoctii hodierni a veteri quanta diuersitas.

℞. *Auri partes seu semuncias decem.*
Argenti part. decem.
Cupri part. quinque.
Stanni part. duas.
Plumbi part. duas.
Ferri part. vnam.
Mercurii part. quinque.

Horum purgatorum metallorum quoduis seorsim in papyro asseruandum est. Hic etiam de vno tantum speculo mentio fit. Tantum enim auri assumitur ad vnum speculum, cuius magnitudo hæc fere est, quam deinceps designabimus.

Magnitudo Speculi.

Semper autem horum speculorum tria esse debent. Nam in vno spectantur omnes imagines hominum, vt furum, vt inimicorum, & aliorum. Similiter & formæ seu figuræ pecudum, armorum, pugnarum, obsidionum. Præterea omnia quæ homines patrant, faciunt, aut fecerunt. Et siue dies, siue nox sit, id in hoc speculo spectatur. In altero spectantur omnes scripti & dicti sermones, verba, cōsilia, vbi & a quo ea dicta & instituta sint, cum illis omnibus, quæ in consiliis illis decreta & conclusa sint, cum caussis illorum omnibus. Sed hæc iam facta & præterita esse oportet. Nihil namque futuri ex illis videri & cognosci potest. In tertio spectantur omnia scripta in literis librisque, & quicquid calamo consignatum est, vtcumque secretissimum & abditissimum sit. In summa, homini illi, ad quem huiusmodi specula directa sunt, apparent omnia, quæ sub Horizonte fiunt aut facta sunt, tam in distanti, quam propinquo, siue diu, siue noctu, siue clam, siue palam facta sint. Specula hæc pro certis & definitis hominibus confici debent. Cæteri, pro quibus specula confecta non sunt, nihil ex illis spectare possunt. Sciendum etiam est, quod, si specula ampliora fieri debent, plus etiam metallorum sumendum sit. Quoque maius speculum est, eo plus in illo spectari potest. Si enim congregationes magnæ, quales fiunt in bellis conflictibus, & cōgressibus aliis similibus, videndæ sunt: tam arcto, complexu, nec personæ, nec equi, nec pecora ac res aliæ adeo distincte videri possunt, quæ tamen in speculo spatiosiore multo grandiora omnia offeruntur. Et tamen in speculo arctiore non minus, quam in ampliore parando laboris insumendum est. Hoc discriminis est, quod minus metalli, minusque in poliendo laboris requirat speculum maius minore.

Postquam

Postquam metalla formata, purgata & depurata sunt: Porro ad hoc opus ita purganda sunt. Multum etiam códucit, si metallum quod liber in Planetæ appropriati hora purgari incipiatur, & insuper Aspectus ad illum Planetam, boni vel mali, bonorum vel malorum Planetarum obseruentur. *Sigill. seu metallorum seu planetarum confectio.*

Aurum.

Aurum si ter per Antimonium fundatur, & postea per Saturnum transmittatur & depuretur, purgatione alia nulla opus habet. Hoc saltem agendum, vt tenuiter tundatur, & horis 24. in aqua salis maceretur, & tandem aqua pura abluatur, linteoque puro exquisite abstergatur, & ad tempus vsus reseruetur.

Argentum.

Purgandi argenti hæc ratio est. Postquam in laminam tenuem ductum est, coquitur in aqua, in qua solutum sit Tartarum & Sal. Coctio duret, ad horæ circiter partem quartam. Extrahatur, & pura aqua abluatur, pannoque mundo abstergatur. Seorsim seruetur ad tempus vsus.

Cuprum.

Cuprum ponendum est in Aquam Vitrioli (al. Camphoræ) permixtam aceto, horarum sex vel octo spatio. Ita purgabitur. Abluatur munde, & siccetur, reseruetúrq;.

Ferrum.

Hoc debet esse limatum. Puluis tamen studiose abluendus, idque super prunis iterum siccandum est.

Plumbum.

Liquefac plumbum in cochleari ferreo. Iniice ceram quantitate fabæ, vt ibi comburatur. Postea effunde in aquam puram.

Stannum.

Stannum liquefac, & iniice liquato seuum, ceram aut mel, comburantur. Stannū effundatur in aquā puram, postea resiccetur, & seruetur.

Argentum viuum.

Hoc ter per corium exprime in vas ligneum purum. Quod transmittitur, bonum & purgatum satis ad hoc opus est. Quod in corio relinquitur, nauci est. Horum metallorum quodlibet seorsim per se asseruandum est. Sic ergo ad initium omnia præparata sunt.

Hoc facto, studiose & exacte noscenda est complexio personæ, siue vir siue fœmina sit, cui hoc speculum fabricandum est, nimirum per erectionem natiuitatis sicut ante clare docuimus. Nec enim, quod nonnulli faciunt, decernendum de complexione est ex erecta hora par-

tus: Sed tum demum vere de illa constituitur, si iudicium fiat ex hora & puncto illo, quo Deus omnipotens fœtu in vtero materno immisit animam viuentem, adeoque fœtus primo viuere incipit. Quæ quidem horæ ex fundamentis illis, quæ ego Theophrastus posui & reliqui, exacte & vere cuilibet homini, siue senex siue iuuenis sit, præsagiri seu diuinari possunt. Porro Natiuitate hominis erecta, eiusque complexione vna cum Planetis & signis percognita, iam ad hoc opus adiumenti satis comparatum est. Nec attinet hoc loco scire, quæ ipsius fortuna, quod infortunium, quæ mors, quæ vita, qui morbi sint. satis est sciri reuolutionem anni, in quo homo natus est.

Sequitur deinceps tabula, ex qua patet principium speculi erga quemlibet hominem, cuiuscunque illi Planeta sit.

Si homo est soboles Planetæ: tunc principium est in gradu huius signi		Gradus signorum Planetarum.	Domicilia cœli.	Sol in gradibus signorum.	Luna in gradibus signorum.
♄	♒ 11. Grad.	12.7	☉ 5. Grad.	♒ ☽	12. Grad.
♃	♐ 11. Grad.	11. 3.	☉ 11. Grad.	♐ ☽	19. Grad.
♂	♈ 10. Grad.	10. 8.	☉ 9. Grad	♈ ☽	10. Grad.
☿	♍ 3. Grad.	6. 2.	☉ 13. Grad.	♍ ☾	7. Grad.
☉	♌ 11. Grad.	1. 5.	☉ 12. Grad.	♌ ☽	4. Grad.
♀	♉ 7. Grad	9. [illegible]	☉ 1. Grad.	♉ ☽	20. Grad.
☽	♋ 6. Grad	4. [illegible]	☉ 20. Grad.	♋ ☽	6. Grad.

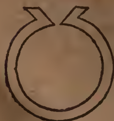
SI homo soboles est Saturni, primum initium fieri debet, si Planeta Saturnus in propria sua domo hoc est, in Aquario est. Aut si ratione temporis, Saturni non sit, ita tamē, vt ad minimum in 12. domicilio cœli, hoc est, in domo infortunii, inimicitiæ, inuidiæ, omnium denique malorum constituatur, atque insuper Sol in 5. gradu Aquarii, Luna vero in medio, seu gradu 12. Aquarii versetur: tunc accipe prius ponderatum & purgatum plumbum, eo ipso puncto & momento, quo Luna apparet in primo limine 12. gradus Aquarii, & nouo fictili fusorio inde in ignem, quæ omnia iam ante promta & parata esse oportet. Liquefiat plumbum. Quamprimum fluxile factum est, remoue ab igne, & fictile diligenter contege, repositumque relinque tamdiu, donec Planeta Iupiter attingat 11. domicilium cœli, aut 11 gradum Sagittarii, & Luna 19. gradum Sagittarii teneat, Sol quoque in eiusdem signi sagittarii gradu cursum suum faciat. Tunc enim sumitur Stannum, ante ponderatum

tatũ & purgatum, vt ad manum fit. Cumque prædictum plumbum fusum, in fictili, denuo igni dato, de nouo ita liquescat, vt fluat: iniicitur ipsi stannum quoque, vt vna colliquentur. Quæ si ligno bene agitaueris, vt exquisite fluant: eximes, & conteges, vt ante, sinesque stare, vsque ad Martem, more iam dicto. Ita agitur etiam cum ceteris metallis omnibus secundum tenorem tabulæ, donec metalla omnia congerantur & coeant.

Si autem Domina natiuitatis Venus sit, initium fit a cupro, & processus talis seruatur: Venus, Mercurius, Sol, Luna: & superius a Saturno iterum numeratio fit per Iouem, per Martem, vsque ad Venerem, numerandoque omnes repetuntur, si modo semper a domino complexionis aut natiuitatis initium fiat. Mercurius Solus, si dominus natiuitatis est, semper vltimus est, ideo, quia metallum ipsius in igne non permanet, sed vniuersum effumat. Alias tamen semper suum tenere ordinem debet, si modo non est natiuitatis dominus. Tunc enim vltimus est, suo tamen tempore.

Septem metallis omnibus, dicta ratione, congestis, læuigatæ duæ tabulæ ferreæ in promtu sint. Anterius vero ferreo filo claustrum seu repagulum ita stringes seu reduces, vt speculi amplitudo requiret: quo, si intra duas ferreas tabulas immittatur, speculum ipsi infusum, iustam & optatam latitudinem acquirat. Ipsius tamen orificium seu introitus superne angustus sit, vt metalla infundi queant, vt sequens figura, quæ Lagenæ similis est, exhibet. Tabulas autem ferreas ante fusionem calefacies, & seuo inunges, vt metalla non adhærescant, & speculum glabrum, approbeq; læue euadat.

Forma Lagenæ fusoriæ, in quam speculum effingitur.

His omnibus confectis, ad tempus diligenter respiciendum est. Quod si Dominus natiuitatis infra terram, hoc est, in 1.2.3.4.5. vel 6. domo cœli versatur, Luna vero in domo Domini natiuitatis grad. 10. tenet, & præterea malignus nullus alius aspectus, vt sunt □ & △ aut ☍ adsit: hunc metalla, quæ omnia in fictili mixtim congesta stant, liqua, & in nomine domine in formam illam effunde. Hoc iam primum speculum est, in quo spectant vniuersa, quæ corporaliter & substantialiter videri desiderant, velut homines Imagines, ædes, animalia. Fusio tamen fiet eo præcipue puncto & momẽto,

quo Luna gradum decimum attinget. Id ſiue diu ſiue noctu fiat, perinde eſt.

Poſtea ſpeculum exime ex forma, & ſeorſim colloca. Reliqua autẽ metallorum grana ſeu detrimenta confunde in fictile, nec tamen prius, q̃ coniunctio fiat Domini Natiuitatis cũ Luna. Huius coniunctionis hora metalla iterum in maſſam vnam confunde. Ita confuſa, relinque in fictili, & formam adorna. Et ſi natiuitatis dominus decimam in cœlo domum occupat h.e. in medio aut ſummo cœli verſatur, ſpeculum ſecundum funde. Tum temporis Luna in altera domo ſeu ſigno Planetæ eius, qui natiuitatis dominus eſt, conſtituta eſſe debet. Et ſicut antea Luna in grad. 10 Capricorni fuit: ita iam in grad. 10. Aquarii verſari debet. Si enim Saturnus natiuitatis Dominus eſſet: Domicilia duo haberet, nempe Capricornum & Aquarium. Si Sol & Luna natiuitati præſunt, vtrique vna ſaltem domus eſt, Soli nempe Leo, & Lunæ Cancer. Hoc modo omnia tria ſpecula fundenda ſunt, ſi nimirũ Luna in decimo gradu Leonis, aut in decimo gradu Cancri incedit. Dicta iam ratione ſpeculũ conficitur ſecundum, ex quo cognoſci poſſunt omnes ſermones, verba, cãtuſque iam præteriti, adde & dies, tempora horaſque, quibus quodlibet horum factum eſt.

Poſtea metalla iterum in vna coniunctione confunde, recta cum Domino natiuitatis in illa comprehenſo. Quod ſi Planeta alius cum Luna coniunctionem habet, res eadem eſt. Exemtum ſpeculum ſeorſim aſſeruatur, & rurſus ratione dicta ſua forma adornatur. Si Planeta penetrat in *7.8.9.10.11.* aut *12.* domum, ſupra terram iam verſatur. Inſuper ſi Luna iterum primum ſignum ſeu domũ, Planeta autem gradum [illegible] tenet, & nullus aſpectus ceterin[illegible] ſpeculum tertium funditur. In hoc videntur omnia ſcripta, delineata, picta, in literis & libris, ac [illegible] matim res abſcõditæ omnes, quæ viuunt, & a viuentibus factæ ſunt. [illegible] hæc ſi quid metall. ſuperſtes eſt, id impendere potes, quo voles. Specula autem ſuis numeris, *1.2.3.* ſignata ſeruari debent.

Porro, ſi Sol in ſigno aut domo natiuitatis domini a 5 ad [illegible] verſatur, ſpecula ex vno latere ſuper cotem exquiſite læuiganda & poliendа ſunt, ita vt nulla amplius aſperitas ac macula deprehendatur. Hæc enim inſpectioni valde officeret. Eo facto, nullum deinceps alteri ſuperponendum eſt, ſed quodlibet per ſe ſeorſim aſſeruandum. Initium autem læuigationis fieri põt, quandocunque tempus conceſſerit. Licet [illegible] dum omnia tria tum temporis fuſa ſint, id tamen nihil inc[illegible] modo tempus inſtet. Læuigatis illis, attendendum eſt, quando [illegible] poſt læuigationem nouilunium futurum ſit. Tunc enim poliun[illegible]

p[illegible]

puncto, quo Luna noua fit, molli ligno adiecto puluere aliquo, primum speculum molliter fricandum est, ita clarum & nitidum euadet. Proximo nouilunio sequente in ipso fracturæ puncto, poliendum est speculũ secundum & tertium, quæ a politura ita dirimantur, vt nunquam amplius conueniant seu coniungantur, sed vtrunque seorsim asseruetur. Quod si præterea natiuitatis Dominus in domo quarta, h.e. in domo omnis secreti & absconditi persistit, Sol vero vel Luna tum temporis adhuc in domibus Domini natiuitatis morantur, insuper duorum benignorum Planetarum coniunctio accedit: tunc specula hæc tria in clarã, puram fluidamq; aquam fontanam coniunctim ita poni debent, vt sub aqua demum iterum conueniant. In hac iaceant duarum circiter horarum spatio donec coniunctio præterierit, post eximantur inde, & linteo puro inuoluantur, ac ita asseruentur.

Sic ergo Regium hoc Instrumentum tredecim mensium spatio præparari potest, si idoneo tempore initium fiat, & temporis proba ratio obseruetur. Id autem quotannis fieri potest. Vnus tamen annus altero ad hoc commodior est, maxime, si Dominus Natiuitatis gubernator illius anni, aut præfectus partis Fortunæ est.

LIBER SEXTVS ARCHIDOXIS MAGICAE.

De compositione metallorum.

INFICIARI nemo potest, quin compositiones Metallorum res miras in supernaturalibus operentur, quod rationibus multis stabiliri potest, sicut deinceps clarius docebitur. Quod si enim omnia septem metalla cõmoda serie & iusto tempore componas, & veluti in massam vnam colliques: tale vtique metallum habebis, in quo virtutes omnes metallorum septem consertæ & reconditæ lateant. Has vniuersas in hoc vnico metallo, quod nos ELECTRVM vocamus, inuenies. Id vero non purorum saltem metallorum naturales vires in se continet, sed præter has accepit etiam alias supernaturales. Pura namque & simplicia metalla plures per & in se virtutes non habent, quam quas Deus & Natura illis indidit quæ tamen omnes tantum Naturales existunt. Ita compertum vobis est aurum, quod metallorum omnium nobilissimum præstantissimum & excellentissimum est, cum omnibus suis speciebus sanare Lepram: & Cuprum Mercuriumq; omnia externa vlcera & vulnera consolidare. Similiter & metalla cætera peculia es

Electrum quid.

Aurum lepram. cuprũ vulnera. &c. curat.

suas vires habent, quas hoc loco non recensemus, sed de virtutibus metallorum ponimus. Et tamen indissoluta & inalterata sua metallica Essentia, citra noxam illa in medicina nihil quicquam præstare aut expedire queunt: Sed necesse omnino est, vt, si vires suas medicas exserere debeant, metallica ipsorum Essentia prius destruatur, & in aliam speciem ipsa mutentur in sua nimirum Arcana, velut Olea, Balsamos, Quintas Essentias, Tincturam, Calcem, Salia, Crocum, & similia: ac tum demum patienti administrentur. Et citra præparationem eiusmodi, natiuis suis dotibus, supernaturali modo auxilii nihil quicquam afferre possunt, sicut nostrum facit Electrum, quod secundum cursum cœli compositum & coagmentatum est, sicut deinceps in illius practica differemus.

Metalla non destructa nil bene agunt.

Electro itaq; nostro non immerito amplam laudem assignamus. Virtus enim ipsius magna, & nimis magna est.

Arbitror autem apprime necessarium esse, vt vires & facultates Electri nostri describantur, &, de puris metallis tractatione omissa, de hoc solo nobis commentari proponamus. Nec enim vel in minimo cũ Electro nostro conferri possunt, quod luce meridiana clarius constat. Si poculum vel patina ex hoc Electro concinnetur, nemini vel venenum propinari, vel veneficio & incantatione noxa inferri potest, si res animaduertatur. In nostro enim Electro ineffabilis quædam sympathia, quam cum homine cooperantibus 7. Planetis & Astris superioribus habet, latet: ita, vt ob consensum & condolentiam singularem cum sudet tum maculetur, quam primum ab homine contingitur, aut manu prehenditur. Et hæc caussa est, cur a priscis Electro nostro multa attributa sint: ex quo etiam multa vasa pro cibis ac potibus capiendis confecta sunt, quorum nonnulla etiam nostro seculo ex terra, in quam recondebantur ipsa, eruta & producta sunt. Ex eodem Electro alia quoq; olim ornamenta ac clenodia concinnata fuerunt, vt Annuli, armillæ numismata, sigilla, Imagines, Figuræ, Campanæ, Specula, monetæ, &c quorum nõ nulla celãdi arcani caussa argento interdum auroq; obducta sunt. Sed mos iste nostra ætate omnino exoleuit, resque ipsa in contemtum & obliuionem abiit.

Electri mira cum homine sympathia.

Vasa ex Electro ex terra eruta.

Vt vero tantum Naturæ Mysteriũ, ac præstantia illa Dei Magnalia postremis his temporibus diutius in occulto non laterẽt, sed publice innotescerent, & in apricum reproducerentur: non facere, potui quin quæ in Sophistarum tenebris iam diu oppressa & obscurata hæserunt, explanatione mea describerentur & patefierent. Quamquam fas non videatur esse, vires ac virtutes vniuersas nostri Electri hic recensere, Id circo

enim si fiat, studium nostrum calumniabitur Sophista, insciuscoo offendetur, Idiota irridebit, proteruus & impius abutetur. Cõtra hos omnes silentio se munire tutius est.

De Electri vi quedam exempla.

Interim tamen hoc loco non possum non indicare admirandas quasdam vires virtutesq; Electri nostri, quas fieri his nostris oculis vidimus, adeoque cum bona veritatis conscientia proferre attestariq; possumus. Vidimus enim huius generis annulos. Quos qui induit, hunc nec spasmus conuulsit, nec Paralysis corripuit, nec dolor vllus torsit, similiter nec apoplexia, nec Epilepsia inuasit. Et si annulus huiusmodi, Epileptici digito annulari etiam in paroxysmo sæuissimo insertus fuit: remittente illico paroxysmo, æger a lapsu illico resurrexit. Vidimus etiam ac comperimus, quod, si quis huiusmodi annulum in digito annulari gestans, occulto aliquo morbo corripiendus iãiam fuerit, annulus desubito non modo sudarit, sed ob ingentem sympathiam etiam maculos & deformitatem contraxerit: sicut hoc ipsum adhuc clarius in libello de sympathia deducimus.

Porro autem & hoc sciendum est, Electrum nostrum spiritus malignos omnes arcere. In Electro enim nostro cœlestis Operatio, & Influentia omnium 7. Planetarum recondita est. Ideo veteres in Persia Magi & Chaldæi huius opera multa præstiterunt & inuenerunt. Quæ omnia si sigillatim vobis recenserem, Chronicam miram vobis conderem, quam tamen vitandi scandali gratia omitto. Fieret enim, vt a Sophista maximus & summus Magus incantatorq; proclamarer.

Historia Hispani cuiusdam Nigromant.

Silere hic etiam non possum miraculũ summum, quod vidi in Hispania fieri a quodam Nigromantico, qui Campanam habebat, duarum librarum pondus non excedentem. Quam quoties pulsaret, plurima ac varia spectra visionesq; spirituum ciere ac allicere poterat. Quando.n. libebat, verba nonnulla ac Characteres in Campanæ superficiem internã describebat: Illam postea si impellebat & pulsabat, spiritus illico prodibat, qualecunque ipsum forma & specie volebat. Eiusdem Campanæ sonitu multas alias quoque visiones & spiritus, adeoque homines & pecudes vel ad se allicere, vel a se abigere poterat, sicut multa horum ab ipso fieri his oculis conspexi: Quotiescunq; tamen aliquid noui moliebatur, toties verba quoque & characteres renouabat. Arcana tamen illa verborum & characterum mihi reuelare nolebat, donec ipsemet profundius rem trutinans & timans, fortuito tandem illa inueni. Quæ tamen aut quorum exempla studiose hic dissimulo. Iuxta tamen haud obscure animaduerti, plus momenti in Campana, quam ipsis

vobis situm fuisse. Nam Campana ista certe omninoque ex hoc nostro Electro concinnata fuerat.

Campana Virgilii miræ virtutis.

Hinc etiam inuenta est Campana vergilii, cuius sonitu adulteros ac adulteras omnes in Regis Artus aula agentes adeo perterrefecit, vt constellata vertigo ipsis obreperet, qui de ponte in subiectam aquam non aliter ac fulmine percussi præcipites exturbarentur. Nec enim ista fabula est, sed res vere gesta, & Chronico digna. Itaq; nec vobis creditu indignum id videatur: cũ Naturæ talia omnia possibilia sint. Si enim visibilis homo alium sono sui verbi vocare, ac ita cogere potest, vt, quod iusserit, ille faciat, cum tamen nudum verbum, adeoque nudus verbi & fluxilis sonus adhibeatur, citra omnem armorum aut alterius violentiæ interuentum: multo certe facilius idem poterit homo inuisibilis, qui visibilem simul & inuisibilem non verbo tantum, sed etiam verbi cogitatione cogere potest. Semper enim inferius superiori obsequi ac subiici oportet. Nam quid inuisibilis homo est aliud, quam ipsum Astrum, in visibilis hominis animo & cogitationibus latens, & per Imaginationem hominis sese prodens & exserens? Iam si Astrum homini inesse & per olympicum spiritum duci ac deportari potest in alterum: tunc idẽ poterit etiam inesse metallis, & suam impressionem edere, ita, vt longe sublimius exaltentur vi & ope syderum, quam a Natura ipsa exaltata sint: Sicut in aliis huius Archidoxis Magicæ libris docemus. Exemplo vobis est Aurum, & Mercurius viuus. Quæ duo metalla si per Amalgama in coniunctione Solis & Mercurii componantur & vniantur, adeoque in coniunctione illa Sol super Mercurium dominetur: facile deinceps vna fixari possunt, ita, vt Tincturam reddant ad Mercurium viuum, quæ deinde vberius cum Mercurio viuo in tali coniunctione augmentari possit, quod secretum Naturæ maximum est, &c.

Verborum quanta vis sit.

Inuisibilis homo quid sit.

Aurum & argentum, &c. quomodo fiant fragilia.

Magnesia Philosoph.

Similiter & citra hanc coniunctionem Aurum & Argentum cum Mercurio Fulgi componi & vniri potest, hoc pacto. Si aurum supra Mercurium Fulgi teneatur, tunc Mercurius fumi specie totus ascendit in aurum, & illud facit album, fragile & fluxile instar ceræ. Eodem modo tractari quoque argentum potest. Hoc vocitare solemus Magnesiam Philosophorum, in qua quidem inuenienda Philosophi comprimis Thomas de Aquino, & Rupescissa cum suis sectatoribus anxie laborarunt, sed frustra. Et hoc arcanum memorabile omnino ac singulare est, Mercurium viuum cum ægre fluidis metallis, argento, cupro, ferro, chalybe, &c. in igne ita vnire, vt vna liquescãt, & facile fluãt. Hoc modo multæ tincturæ & Elixiria pro mutãdis metallis præparantur, sicut alias latius in libris de transmutationibus Metallorum docemus.

De

De Mercurio autem Vulgi porro hoc quoq; tenendum est, quod, quemadmodum ille fumo suo metalla omnia penetrat, calcinat, & ad suam naturam disponit, ita metalla quoq; fumo suo Mercurium viuum coagulent. Compertum namq; habemus Mercurium interius caloris maximi esse, & nulla ratione alia, quam frigore maximo coagulari posse, quod plene & perfecte in igne & fusione specie fumi ex metallis defluit seu exspirat. Nihil enim in igne, nisi quod summi frigoris sit, & ab igne ac calore minime tolerari potest, ex Metallis defluit. Huius generis est Arsenicum metallorum, qui instar spiritus ex metallis liquescentibus ascendit.

Mercurius calidissimus qui frigore coagulatur.

Insuper hoc quoque sciendum est, Mercurium esse spiritum Metallicum. Et sicut spiritus plus est corpore; ita Mercurius etiam ceteris metallis. Ac veluti spiritus muros omnes penetrat: ita Mercurius peruadit metalla. Mercurius enim admiranda opera præstat & operatur in metallis: quod tamen vniuersum hic non explicamus, sed in locum alium reiicimus. Vidimus enim ac comperimus ipsimet, quod Mercurius viuus, si ex calcinato metallo aliquoties. Vt cinnaberis sublimetur, & postea calcinatum metallum in fundo iterum in suum metallum reducatur, deinceps quouis plumbo fluxilior fiat, siue exstiterit aurum, siue argentum, siue cuprum, siue ferrum aut chalybs, ita vt ad candelam seu cereum ceræ modo fluxile fiat, ac ad solis ardorem instar niuis ac glaciei liquescat, & deinceps per digestionem aliquanti temporis totum in Mercurium viuum vertatur. Huius autem mentionem etiam facimus in libello de Resuscitatione rerum naturalium, vbi de Mercurio metallorum loquimur.

Mercurii quanta vis sit.

Metalla ad candelam liquescunt.

Sic nimirum præparatur Mercurius auri, Mercurius argēti, Mercurius cupri, Mercurius ferri, Mercurius stanni, Mercurius plumbi, &c. de quibus Arnoldus, Aristotelesque ac Philosophi ceteri multa quidem tradiderunt: Sed ea aut raro aut nunquam oculis conspexerunt. Hoc ergo pro summo & nobilissimo Arcano a Mysterio Naturæ habendum est, studio summo celandum, nec in manus aduersariorum meorum, vtpote indignorum, temere, committendum. Quid enim anseri prosit gemma ac Margarita? Hanc enim nec internoscit, nec vsurpare potest, sed ei quoduis rapum præfert. Idem ingenium etiam sophistarum est. Ideoque arcanis his digni minime sunt. Id enim ni fiat: margaritæ obiicientur porcis, & sacrum canibus. Quod ne fieret, Deus serio prohibuit.

Arnoldus, Aristot. &c. celantur.

Porro autem vt ad practicam nostri Electri, de quo loqui superius incepimus, quodque secundum motum cœli, & coniunctionem se-

prium Planetarum compositum & concinnatum esse debet, tandem reddeamus, processus illius practicæ hic est.

Electrum quomodo præparandum. Primum attende ad coniunctionem Saturni fientem cum Mercurio. Ea incipiente, iam instrumenta omnia in promtu habenda sunt, vt Ignis, fictile fusorium, plumbum purum, tenuiter in laminas aut grana comminutum, Mercurium viuum, &c. ne quicquam impedimenti habeas. Incipiente, vt dixi, coniunctione, plumbum fluat frigide, vt, si Mercurius superfundatur, non exiliat, aut exspiret. In primoque coniunctionis puncto fictile fusorium cum plumbo liquefacto exime ex igne, & infunde Mercurium, postea vna frigefieri permitte. Postea similiter attende ad coniunctionem Iouis cum Saturno, aut Mercurio. Ac si dicto modo omnia promta & parata habueris, sedulo operam da, vt sub coniunctionis punctum vtrunque metallum, purum stannum Anglicum & plumbum cum Mercurio vnitum, seorsim in peculiari fictili diffluat, quæ postea ex igne extracta frigide confunde, & permitte, donec vna refrigerentur. Hoc modo tria fluidissima metalla in vno corpore coniuncta habebis, quæ omnium primo semper coniungi oportet. Postea iterum attende ad coniunctionem aliam, an ceterorum Planetarum quispiam, siue Sol, siue Luna, siue Venus, seu Mars sit, cum reliquorum Planetarum aliquo, vtpote Saturno, Mercurio aut Ioue coniungatur. Tunc enim iterum dicto modo in promtu sint, & seorsim vtrunque diffluat, ac in coniunctionis puncto confundantur, ac reseruentur. Eadem arte metalla omnia tractabis, donec omnia septem secundum debitam coniunctionem Planetarum in vnum metallum confuderis, & vnieris. Tunc enim paratum Electrum habebis. Sed his perceptis, iam libellum hunc claudamus.

LIBER SEPTIMVS ARCHIDOXIS MAGICAE.

De Sigillis Planetarum.

CERTVM est, ipsis quoque Sigillis Planetarum, si idonea hora ac tempore secundum Planetarum cursum debita ratione côcinnentur & gestentur, vim ac virtutem magnam inesse: Inficiari namque nemo potest, quod Astra superiora ac Influentiæ cœli in caducis ac mortalibus rebus plurimum possint. Quod si enim superiora

Sig. Il. certa virtus inest. Astra ac Planetæ hominem animalem moderari, regere, ac ad suum arbitrium cogere possunt, ipsum tamen ad Imaginem Dei factum, ac

vita

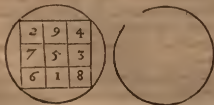
vita rationeque dotatum: quanto magis poterunt eadem regere minus quiddam, nempe metallum, lapides, Imagines, quibus sese imprimunt, aut quæ cum omni sua virtute ac efficacia secundum Influentiam ita occupant, quasi cum omni sua substantia illis inessent: quemadmodum insunt ipsi Firmamento. Et ipsi etiam homini possibile est, eadem in Medium aliquod ita inducere, vt in illo efficaciter operentur, siue Medium id sit Metallum, siue Lapis, siue Imago, siue quiduis aliud simile.

Sed & hoc scitu dignum est, comprimis: Planetas septem in nullo vires maiores habere, quam in suis metallis propriis, Solem scilicet in auro, Lunam in argento, Venerem in cupro, Iouem in Stanno, Mercurium in hydrargyro, Martem in ferro, Saturnum in plumbo. Ipsorum ergo sigilla huc congeremus, & cuiuslibet Planetæ sigillum ex proprio suo metallo conficere docebimus.

SIGILLVM SATVRNI.

SIgillum hoc fieri debet ex puro finoque villacensi plumbo, ita vt rotunditas eius quadratura designata sit. Quadratura hæc tribus plagis distincta sit, & plagæ cuilibet trinis numeris Quindecim inscribantur. In altera Sigilli facie sculpenda est Planetæ Imago, senex nimirum Barbatus vir, cum Ligone, eo habitu, quasi terram foderet, cuius capiti incumbat stella, adiuncto nomine, Saturnus. Pro Sigillo autem hoc imprimendo, ferra signatoria gemina tibi parari & cœlari curabis, vt instante obsignandi Sigilli tempore Sigillum imprimas, ea ratione, qua monetæ obsignantur, vt nimirum hoc pacto expeditius opus procedat. Deinde attende, quando die Saturni Luna Tauri vel Capricorni gradum primum ingrediatur, & Planeta Saturnus boni cursus & naturæ sit. Tunc Sigillum funde, & intra gemina dicta ferra signatoria tundendo finge. Sigillum autem diligenter in mundo nigroque panno, ex serico facto, asserua.

Sigillum Saturni.

Sig. Saturni materia & confectio.

Sig. Il. Saturni etiam nic quo sit.

Primo, sigillum hoc prodest prægnantibus. Quod si secum gestant, in partu nihil difficultatis sentient. Deinde, cuicunque sigillum hoc apponitur id multiplicatur & augescit. Quod si eques, idem in ocrea sinistra secum ferat, huius Equum nemo lædere potest. Si vero sigillum hoc conficiatur Saturno retrogrediente, die & hora Saturni: inceptis bonis omnibus resistit. Et si cui apponatur, id in dies deficit, minuitur & perit. Idem si in bellis defodiatur loco eo, vbi milites morantur, hi nulla fortuna vtentur, sed festinanter castra mouebunt & recedent.

SIGILLVM IOVIS.

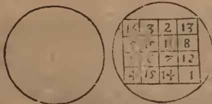
Sigil. Iouis materia & confectio.

HOc sigillum ex probo Anglico stanno conficiendum est. In alterius lateris rotunditate extendi debet quadrangulum, quaternario numero multiplicandum, cuius linea quælibet 34. complecti debet. In sigilli altero latere Planetæ imago fingenda est, sacerdotalis nempe & literatus vir, in libro manibus præhenso legens, cuius capiti stella & nomen Iouis addita sint. Pro hoc quoque sigillo instrumēta duo percussoria præparari debent, modo prædicto. Porro die Iouis Luna Libræ primum gradum intrante, & Planeta Ioue bene constituto, finde & percute sigilla, eaque in Cyaneo serico asserua.

Forma.

Sigillum Iouis:

Sig. Il. Iouis eius vis.

Sigillum hoc si gestetur, gratiam, amorem & fauorem apud vniuersos conciliat. Cui apponitur, id multiplicatur, & indies augescit, gestoremque suum in omnibus negotiis felicem facit, & abigit curas omnes, metumque.

SIGILLVM MARTIS.

Sigill. Martis materia & fabricatio.

SIgillum hoc ex optimo & tenacissimo ferro Carinthio in orbem cudi, & ad iustum tempus asseruari debet. Sigilli latus vnum quadrangulū, & hoc numero, 5. multiplicatū esse debet, vt linea q̄libet vel latus 65. comprehendat. In latere altero ipsius Planetæ imago conspici debet, nimirum armatus mars, læua clypeum, dextra gladium vibrans, supraque caput stellam & nomen Martis præferens. Pro sigillo hoc faciendo sunt duo peculiaria instrumenta percussoria, optime indurata

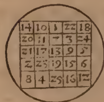
Figura.

Illis

Illis factis attende die Lunæ, quando Luna gradum aut punctum primũ Arietis, aut Sagittarii intret, & Planeta probum motum, statumque ac aspectum benignum habeat. Tum temporis cusum ante ferrum in fornace ignitum fac, vt melius signetur. Signatum, & refrigeratum in serico rubro custodi.

Sigillum Martis.

Sigillum Martis quid præst.

Hoc sigillum gestori suo confert robur & victoriam in pugnis & certaminibus, vt in omnibus præliis triumphet, & minime lædatur. Si sigillum idem in castellum vel arcem aliquam defodiatur, in expugnando eo hostes vniuersi confundentur, tantum viriũ Planeta iste huic sigillo confert. Si autem sigillum paretur, Marte retrogrediente, sub aspectu feruido, maligno & infelici: contrarium accidit. Hoc vbicunque deponatur, mera ibi bella, dissidia, odia & inuidiæ, denique infausta omnia gliscunt.

SIGILLVM SOLIS.

Sigill Solis materia & fabricatio.

EX optimo lectissimoque Arabico vel Hungarico auro hoc sigillum conficiendum est, ex altera parte quadrangulare, cuius quadratura numero 6. multiplicetur, ita, vt in qualibet linea transuersum crucis modo numerentur 111. Et scire debetis, numeros in quolibet sigillo secretos & absconditos esse numeros ceterarum stellarum, illi Planetæ subiectarum & a Deo attributarum, sicut de hoc lib. de stellis docemus. Planeta enim dicitur præcursor, præcessor aut stella primatia. Ideo oportet alias quoque stellas sub se habeat, quas moderetur, &c.

Forma.

Ex latere sigilli altero Imago Planetæ ipsius sculpi debet, coronatus nempe Rex, in solio regali sedens, maiestate regia fulgens, sceptrumque manu dextra premens, supra caput solem & nomen Iouis, ante pedes autem imaginem Leonis ostendens. Ad hoc etiam sigillum duo signa requiruntur. Postea obserua, quo die Solis Luna primum Leonis gradum intret. Quod si tum temporis benigni motus Planeta est, imprime sigillo imaginem. Impressum autem sigillum in sindone lutea conserua, &c.

Sigillorum percussio quid præst.

Sciendum vero est, percussionem sigillorum non tantum ideo institui, vt temporis ratione nihil impedimenti intercidat, sed expedi-

Sigillorum percussio quando fiat. te & festinanter omnia perficiantur: sed hæc ipsa impressio simul est impressio virtutum cœlestium. Sicut enim Impressiones cœlestes & Astrorum superiorum Influentiæ celerrime & vno momento fiunt supernaturaliter, vt non telum ab arcu, aut glans a tormento rapidius feratur: ita celeriter quoque ac festinanter hanc quoque impressionem fieri oportet.

Sigillum Solis.

Sigil. Solis efficacia.

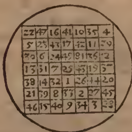
Gestatum hoc Sigillum, gratiam & fauorem concil at apud Magnates, Reges, Principes, Cæsares, &c. acindies hominem extollit, ita vt tam bonis quam honore subinde auctior, apud oēs homines magni fiat.

SIGILLVM VENERIS.

Sigil. Veneris paratio. Sigillum hoc ex cupro fabricatur, facie altera figura quadrangula d. signatum, numero 7. multiplicata, qualibet linea 152. circiter complectente. Altera facie exhiberi debet figura Planetæ, nimirum fœminæ, *Sigil. Veneris forma.* cui astet infans cum arcu & telo igniuomo. Fœmina gestet Lunam p alterium aut instrumentum aliud Musicum. Supra caput stella sit, & nomen Venus. Pro hoc Sigillo vbi duo instrumenta percussoria feceris, & postea die Veneris Luna in Tauro aut Virg nis primo puncto v rsetur, Planetæque commoda constitutio sit: Sigillum obsigna, & in Sindone viridi asserua.

Sigillum Veneris.

Sig. Ven. vir.

Gestans hoc Sigillum, miræ & insignis gratiæ est, & amorem tam a viris, quā fœminis sibi comparat. Idem omnē inuidiam ac odium propulsat. Si iubeas, vt inimicus tuus hostis de hoc sigillo bibat, amicus tibi certissimus fiet, nihil malitiæ amplius cogitans, sed omnia bona moliēs. Industriam etiam & felicitatem confert proficiendi in Musica.

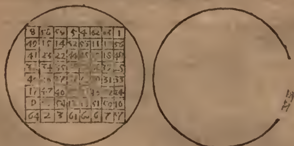
SI-

SIGILLVM MERCVRII.

Sigillum hoc ex coagulato Mercurio fundi debet. Nullum enim nisi ductile metallum percuti potest. Ita nec coagulatus hic Mercurius (nisi præscripto a nobis modo conficiatur) duci potest. Requiritur itaq; forma ex duabus partibus: in quarum vna numerus, in altera imago spectetur, sicut de metallorum reliquorum percussione diximus. Hoc quoque Sigillum in facie altera quadrangulare est: cuius quadrangulũ numero 8. multiplicatum est, qualibet linea 260. circiter continente. In altera facie stet imago ipsius Planetæ, nimirum Angeli pone in dorso & calcibus alati, & dextra manu baculum geminis serpentibus crucis in modum intortis obseptum ferentis, in capite autem stellam & nomen Mercurii exhibentis. *Ductilia sola obsignari queunt.* *Sig. Mercurii confectio & forma.*

Porro Mercurium coagulabis cum plumbo. Nullum enim metallum Mercurio affinius est plumbo. Coagulatio ista hoc modo fit. Accipe plumbi fini ℥ij. Fluxile fiat in fictili fusorio. Inde exime ex igne, & sine nonnihil refrigescere. Si condensationi iam vicinum est, infunde Mercurii viui ℥ij. Insuper attende, quando die Mercurii Planeta benignus fulgeat, Luna primum gradum Geminorum aut Scorpionis intrante. Sine Mercurium viuum fluere frigidum, & infunde ipsum in formam, quam concute, vt subtilius elabatur. Is in forma refrigescat probe. Forma hæc etiam primum ad cereum seu facem ardentem præparanda est, vt de Mercurio fuso formæ nihil adhærescat, sed lubrice & promte effluat. Si vero Sigillum in fundendo non satis purum & exquisitum euasit: pro tuo arbitrio id incidere licet. Postmodum asserua in sindone purpurea. *Mercurii coagulatio vt fiat.*

Sigillum Mercurii.

Si sigillum hoc gestetur, magnam gratiam & intellectum confert ad discendam Philosophiam, & ceteras naturales artes vniuersas. Si quis de hoc sigillo bibat, felicem memoriam concipit, & liberatur a febri. Si substernatur capiti dormientis, quicquid is precatus sit Deum vt videat, id vere videbit & experietur.

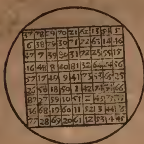
SIGILLVM LVNÆ.

Sigill. Mercurii vis

Sigillum hoc ex puro argento confit, quadratura eius numero 9. multiplicato, ita, vt quælibet linea 369. circiter contineat. In sigilli altero latere stet Imago Planetæ, nimirum fœmina veste vagabunda & laxa, stans in Luna dimidiata, & Lunam dimidiatam etiam manu ferens dextra. Supra caput est Stella & nomen, Luna. Ad hoc sigillum duo similiter instrumenta signatoria parata haberi oportet. Deinde attendendum est, quando Lunæ benignus cursus & habitus sit die Lunæ, Luna in punctum capricorni aut virginis ingrediente. Tunc signa sigillum, & in sindone candida asserua.

Sigillum Lunæ.

Sigill. Luna materia & preparat.

Hoc gestatum præseruat a multis morbis. Prodest etiam peregrinantibus, & agriculturam exercentibus, præseruans a latronibus & prædatoribus. Facit etiam omnia constare, & in vna natura perdurare, quibus apponitur.

A R-

Artificiosus Index

IN LIBROS SEX POSTERIORES

MEDICO-CHYMICOS PARACELSI.

Numerus prior librum, posterior paginas denotat.

A

B

D

E

Eccle-

Exor-

Gnomis

K

L

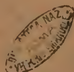
Lapis

Q.

R.

S.

FINIS.

PRODEVNT

Opera Theophrasti Latina, quorum cum Chirurgia minore Partes Duodecim,

IN NOBILI FRANCOFVRTO,

E Collegio Musarum Paltheniano, iisdem vertentibus & omnia curantibus.